This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07438385 6

NRNI
Schaufelberger

NOVA
CLAVIS HOMERICA:

Cujus ope
Aditus ad intelligendos ſine Interprete
ILIADIS LIBROS
omnibus recluditur.

Interſperſæ ſunt ſelectæ Clariſſ. Virorum
CLARCKII, ERNESTI, SPONDANI, cet.
Annotationes & Scholia.

Opera
OANNIS SCHAUFELBERGERI,
Publici in Schola Turic. Pædagogi.

NEW YORK PUBLIC LIBRARY

Tom. II.
E —— K.

TURICI,
LITTERIS HEIDEGGERI ET SOC.
MDCCLXII.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY

ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS
R L

OPTIMARUM ARTIUM,
in iisque
GRÆCARUM LITTERARUM,
Cultoribus
S. P.

Accipite hic *Tomum Secundum* Clavis Homericæ. Citius *Primum* fuiſſet ſecutus, niſi bonum viſum fuiſſet exſpectare, quale de illo laturi eſſetis judicium. Simulac autem obſervatum eſt, Vos amice ac benigne de eo judicaſſe, me ſtatim ad hunc præſentem elaborandum accinxi, ſperoque, Vos eum non minus, quam *Primum*, applauſu Veſtro eſſe dignaturos. Omnem quidem operam dedi, ut eum Vobis lectu gratum redderem, huncque in finem eum, ut *Primum*, nec nimiis Notis, quæ lectorem plerumque defatigant ac perturbant, implere, nec omnibus vacuum Vobis tradere volui. Temperare mihi non poſſum, quin hic apponam verba *Viri Clariſſ.* SAM. FORMEY, quæ ex-

ſtant in *Préface*, quam ſuo *Philoſophe Payen*, (Tom. I. p. XI. XII.) præmiſit. *Les beautés des Anciens, généralement parlant, ne ſont pas des beautés affectées, de vains ornemens, du fard; ce ſont des beautés naturelles: & de là vient qu'elles ſont mieux ſenties par ceux qui n'ont pas altéré, & comme affaiſſé, la Nature, par un fatras de recherches, qui en fourniſſant quelquefois de legers ſecours pour entendre un paſſage juſqu'alors mal explicé, énervent le jugement pour l'intelligence des choſes eſſentielles. Quand on jette les yeux ſur ces Editions ſplendides, qui portent le titre de* Variorum, *parce qu'on y a fait un choix, (& le plus ſouvent quel choix!) des Remarques que divers Savans ont fait ſur un Auteur, la vuë s'occupe avec plaiſir de l'élégance des caractères, de la beauté du papier, & des autres avantages typographiques; mais, quand on veut faire ſuccéder le plaiſir de l'eſprit à celui des yeux, les ſables de la* Lybie *ne ſont pas plus arides que les Notes qu'il faut parcourir; les ſeules fleurs qui y croiſſent, ce ſont les éloges inſipides*

des que les Commentateurs donnent à leur ropre pénétration, les ironies; ou même les nvectives dont ils régalent tous ceux qui ſont, ou feront ſimplement mine d'être d'un avis contraire au leur. Un homme d'un ſens droit & d'un jugement raſſi peut s'amuſer quelques momens à rire de ces misères grammaticales; mais il ferme bientôt le Livre, & conçoit un mépris pour les Notes qui réjaillit ſouvent ſur le Texte. Et je crois qu'après les cauſes priſes dans les premières inſtructions celles que fourniſſent les inutilités & les platitudes des Commentaires, ſont les plus propres à détourner de la lecture des Auteurs. &c. &c.

Cum hodie, ut noſtis, variæ ex variis Auctoribus exſtent Chreſtomathiæ, conſilium ſæpe cepi, de Chreſtomathia aliqua Homerica adornanda. Poſtquam autem animadverti, *Celeb.* JAC. DUPORTUM, *Cantabrigienſem, Græcæ Linguæ in Academia illa Profeſſorem*, Gnomologiam Homeri, (*Cantabrigiæ, An.* 1660. *in 4to.*) edidiſſe, ſtatim conſilium meum omiſi. MORHOFIUS in *Polyhiſt. Tom. I. Lib. I.*

Cap.

Cap. XXI. 75. de hac Gnomol. Hom. quam ipſe nunquam vidi, ita judicat: *Illo in libro ſub titulis certis collegit* Duportus *ſententias Homericas, quarum aliquæ Adagiorum titulum merentur; aliquæ tantum ſententiarum nomen. Laudabilis quoque ille labor eſt eam ob cauſam, quod duplicem parallelifmum adjecerit, unum e locis S. Scripturæ, quibus Gnomæ Homericæ vel affines, vel non abſimiles, alterum e gentilibus Scriptoribus; Poëtis, Oratoribus: addidit paſſim Notas Criticas. Subjecit triplicem Indicem, ſententiarum, locorum Scripturæ, & vocabulorum, ideoque non ſolum in eloquentiæ uſum, ſed & ad exegeſin commendari labor ille poteſt.*

Velim ceterum, *Lectores Humaniſſimi,* ut porro Homerum, omnium Poëtarum Principem, ac totius antiquitatis omniumque doctrinarum Parentem, amore veſtro proſequamini, non tamen eo, quo eum olim proſecutus eſt *Claudius Belurgerius,* Gallus Homo, & in Gymnaſio Navarræ Pariſiis magnus Græcarum Litterarum reſtaurator: qui, non contentus, Homerum

ſemper

ıper in manibus habuiſſe, non, to-
n edidiciſſe, in templa detuliſſe ſecum,
ſacrarum precum loco recitaſſe: non,
tam a celeberrimo pictore habere de-
miſſimi Therſitis imaginem, qualem
e ex Homero dictaverat, & qua nihil
ıſtrius, nihil magis dignum viſu, cen-
atur: voluit inſuper ipſos Trojæ cam-
, vetuſtique Ilii loca, late omnia
ılis ſuis uſurpare, revertensque omnem
luſtrare Græciam. Neque ſe a quo-
ım hominum dimoveri a propoſito iſto
ſus, relicta ſtatione in Italiam abiit,
ıſcenſaque Venetiis navi in Ægyptum
igavit, inde abiturus in Aſiam. Ve-
n Alexandriæ molientem iſta feralis
ɔrbus oppreſſit: atque ſic magno etiam
bis litterati damno interiit una inſignis
mmentarius in Homerum, quem infini-
multorum annorum labore confecerat,
ıd quem amplius perpoliendum tantum
ıſuſceperat. De hoc *Belurgerio*, ejusque
ano in Homerum amore narrat JANUS
CIUS ERYTHRÆUS *in Pinacoth.*
ginum illuſtrium Virorum, *p.* 205. *ſqq.*
Quod

Quod ſi Deus vitam mihi ac vi
largietur, Vobis planiſſime confirmo, l
ras meas ſubſecivas a me iri etiam in
ſterum huic labori deſtinatum, idc
eo magis, cum percepero, etiam *Sec*
dum hoc *Specimen* Vobis non diſplicui
Scripſi TURICI ipſis Kal. Octo
MDCCLXII.

ROB. LOWTH *de S. Poëſi Hebr. P. I. Præl. Poëticæ fine & utilitate. p. 8. ſq.*

Quid nobis uſu venit *Homerum* legentib
Quis eſt tam iners, tam inhumanus, q
non incredibili voluptate perfundat, quem
moveat & percellat, ſuoque veluti afflatum
ſtinctu ſecum abripiat divinum illud ingeniu
Quis tum excors, qui non videat atque anim
vertat, non percipiat etiam, atque in ani
inſcribi ſibi & quaſi inuri ſentiat, vitæ moru
que pulcherrima documenta?

Conf. etiam *Amuſem. Philolog.* par Mr. DAV. ETI NE CHOFFIN. *Tom. I. p. 83. ſqq.*

CLA

CLAVIS HOMERICA

IN E. ILIADIS.

Vide Popens Verſuch über Homers Schlachten, aus ſeinen Anmerkungen zur Ueberſetzung von Homers Iliade, zum Eingang des fünften Buchs: In der Sammlung vermiſchter Schriften, zur Beförderung der ſchönen Wiſſenſchaften ꝛc. Tom. III. p. 79. ſqq.

V. 1.

Ἔνθ' αὖ] Τότε δή.

V. 2.

Ἔκδηλος, ου, ὁ, ἡ, manifeſtus, evidens. *h. l.* conſpicuus, illuſtris.

V. 3.

Ἄροιτο, auferret. aor. 2. opt. Med. v. αἴρω, tollo: fero, aufero, reporto.

V. 4.

Δαῖέ οἱ, ardebat ipſi: ἔκαιεν, ἔλαμπεν.

Ἀκάματος, ου, ὁ, ἡ, labore carens, laborem non ſentiens. *h. l.* indefeſſus, infatigabilis: perpetuus, continuus. ex α priv. & κάμνω, defatigor, langueo.

Euſtathius ἀκάματον πῦρ pro ὡς ἀκάματον πῦρ dici notat. Deficit frequenter adverbium ὡς, *tanquam*, *velut*, in nominibus. Ita *Iliad.* B. *v.* 765.

Ὄτριχας, οἰέτας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας·

Simili pilo, *coævas*, tanquam *ad perpendiculum tergo ſimiles.* Ubi *Euſt.* ἔχει δὲ ἔλλειψιν τοῦ ὡς παραβολικοῦ ἐπιῤῥήματος· ὤφειλε γὰρ εἶναι, ὡς σταφύλῃ. L. BOS. *Ell. gr.* 367.

V. 5.

Ὀπωρινὸς, ἡ, ὸν, autumnalis. ὀπωρινὸς ἀστὴρ, autumnale ſidus. ab ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus, pars anni, qua fructus arborum matureſcunt: fructus arborei, poma. quod ex ὀπὸς, οῦ, ὁ, ſuccus, & ὥρα, ας, ἡ, tempeſtivitas, maturitas.

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ, ἡ, ſimilis. ex ἐν, & ἀλίγκιος, *idem.*

V. 6.

Λαμπρὸν, ſplendide. *plene*: κατὰ λαμπρὸν τρόπον *vel* μέτρον.

Παμφαίνῃσι, collucet, totus ſplendet. 3. ſing. p ſubj. Act. *Jon.* pro παμφαίνῃ· v. παμφαίνω, undequa luceo, totus ſplendeo.

Λελυμένος, lotus. v. λύω, lavo.

Λελυμένος Ὠκεανοῖο, *ſcil.* ὕδατι, lotus Oceani *aqua. Iliad.* Φ. v. 560. λοεσσάμενος ποταμοῖο, lotus fluvii a BOS. *Ell. gr. p.* 219.

V. 9.

Vide dicta ad *Iliad.* Α. v. 13.

V. 10.

Ἤστην, erant. 3. dual. imperf. ind. *Poët.* pro ἤτην, v μὶ, ſum.

V. 12.

Τώ οἱ] οἵτινες αὐτῷ.

Ἀποκρινθέντε, ſemoti. nom. dual. aor. 1. part. P *Poët.* pro ἀποκριθέντε, v. ἀποκρίνω, ſecerno, ſeparo.

Ἐναντίω, obvii. ab ἐναντίος, ία, ίον, qui eſt in c ſpectu, adverſus.

Ὁρμηθήτην, proruerunt. nom. dual. aor. 1. ind. P *Jon.* v. ὁρμάω, ῶ, incito, concito, impello.

V. 13.

Ἵπποιϊν, *pro* ἵπποιν, equis. *Euſtath.* πλεονασμὸν ἔχει δεύτερυ ι. genit. Dual. ab ἵππος, equus.

V. 16.

Ἀκωκή, ῆς, ἡ, mucro, cuſpis, acumen. Per redu cationem ab ἀκὴ, mucro.

V. 17.

Ἔβαλ', percuſſit. Χαλκῷ, haſta.

V. 18.

Ἔκφυγε χειρὸς, fugit e manu.

V. 19.

Μεταμάζιος, υ, ὁ, ἡ, medius inter mamillas. ex μα ῦ, ὁ, mamma, mamilla.

Ἀφ' ἵππων] ἀπὸ τῦ ἅρματος.

V. 20.

Ἀπορύω, profilio, exilio, deſilio, erumpo. ex ἀ & ὀρύω, irruo.

V.

v. 21.

Ἔτλη, auſus eſt. aor. 2. ind. Act. v. τλῆμι, perfero; tolero: audeo, ſuſtineo.

Περιβαίνω, circumeo. *h. l.* protego, defendo. *cum genit.*

Κταμένοιο, a κτείνω, interficio, occido.

v. 22.

Οὐδὲ γὰρ] Iſtud γὰρ non refertur ad id, quod proxime præceſſit, nempe *fugiſſe Idæum;* ſed ad id, quod eleganter reticetur, *fugiſſe* ſcilicet *Nequicquam; NAM neque ſic quidem futurum fuiſſet, ut Effugiſſet, niſi &c.* CLARK. Simplicius & melius fuerit, ſi vertas: *Enimvero nec ipſe effugiſſet fatum dirum.* Non enim fruſtra fugit. ERN.

Ὑπεκφεύγω, clam effugio, ſubterfugio, effugio.

v. 23.

Νυκτὶ] σκότει.

v. 24.

Ὡς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων] ὅπως μὴ αὐτῷ, Ἡφαίστῳ, παντελῶς ὁ πρεσβύτης, ὁ γέρων Δάρης.

Πάγχυ, *adv.* prorſus, omnino. *Poët.* pro πάνυ.

Ἀκαχέω, ῶ, & ἀκάχημι, triſtitia adficio. ex α pleon. & ἄχος, triſtitia.

v. 25.

Ἐξελαύνω, expello, abigo, *abduco.*

Κατάγειν, ut deducerent.

v. 28.

Παρ᾽ ὄχεσφιν, apud currus. Quibusdam Nominibus additur Syllaba Poëtica φι vel φιν. WELL. *Gramm. gr. p.* 117. FISCH. *Animadv. p.* 126.

v. 30.

Χειρὸς ἑλῶσ᾽, *pro* ἑλοῦσα, quum manu prehendit.

Θοῦρος, ου, ὁ, impetuoſus, qui cum impetu adſultat. a θόρω, ſalio.

v. 31.

Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies hominum, homicida. ex βροτὸς, ὁ, mortalis: homo; & λοιγὸς, ὁ, pernicies. Epithet. *Martis.*

Μιαιφόνος, ου, ὁ, qui ſe cæde polluit, qui homicidium perpetravit. 2.) crudelis, propenſus ad ſanguinem

effun-

effundendum. ex μιαίνω, & φόνος, ὁ, cædes. Epith. *Martis*.

Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, mœnium quaſſator, vel adgrediens. ex τεῖχος, εος, τὸ, murus. τείχη, m & πλήσσω, ferio, quatio.

v. 33.

Ὀρέγω, præbeo, porrigo.

v. 34.

Νῶϊ, nos. nom. Dual. ab ἐγὼ, ego.

Ἀλέω, ῶ, caveo, vito.

v. 35.

Μάχης ἐξήγαγε, prælio eduxit.] Recedebat ni Trojanorum exercitus, *Scamandrum* verſus. CLA

v. 36.

Ἠϊόεις, όεσσα, όεν, habens magnas ripas, ſive ma littus. ab ἠϊὼν, όνος, ἡ, littus, ripa.

v. 37.

Ἔκλιναν, *ſcil.* εἰς φυγὴν, verterunt, *ſc.* in fugam Hebr. XI. 34. παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων. Plenius *nus* Stratagem. Lib. I. cap. XXXV. (*Edit. Berol.* Θηβαῖοι δὲ τῷ ἀγγέλματι τῆς ἥττης καταπλαγέντες ἔκλι φυγήν· *Thebani nuntio cladis perculſi verterunt ſe in* PALAIR. *Obſerv. in N. T. ad Hebr. XI.* 34.

Ἕλε] νῦν, ἀνεῖλε, interfecit.

v. 40.

Στρεφθέντι] εἰς φυγὴν τραπέντι, φεύγοντι. *Schol.*

Ἐν — πῆξεν, infixit.

v. 41.

Μεσσηγὺς, vel μεσηγὸς, item μεσσηγὺ, & μεσηγὺ in medio, inter. a μέσος, medius.

Στήθεσφιν. v. 28. Ὄχεσφιν.

v. 43.

Ἐνήρατο, interfecit. aor. 1. ind. Med. v. ἐναίρω, o perdo: ſpolio. ab αἴρω, tollo.

v. 46.

Νύττω, & νύσσω, pungo, ſtimulo, vulnero.

v. 47.

Εἷλε] ἔλαβε, invaſit.

v. 48.

Συλεύω, ſpolio, deprædor. a σύλη, ης, præda, ſpolium.

v. 49.

Αἴμων, ονος, ὁ, ἡ, peritus, gnarus. *Heſych.* pro δαί-μων, peritus.

Θήρα, ας, *Jon.* η, ης, ἡ, venatio, venatus. a θὴρ, θηρὸς, ὁ, fera, bellua.

v. 50.

Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, acutus. ab ὀξὺς, *idem.*

v. 51.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. a θηράω, ῶ, venor.

Ἄρτεμις, ιος, *vel* ιδος, ἡ, Diana.

v. 52.

Ἄγρια, τὰ, feræ. ἄγριος, ία, ιον, agreſtis: ferus.

v. 53.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit ſagittas, *vel* ſagittis gaudens. Epithet. *Dianæ.* ex ἰὸς, & χέω, *aut* χαίρω.

v. 54.

Ἑκηβολία, ας, ἡ, peritia jaculandi eminus. ab ἑκηβόλος, ὁ, longe jaculans. quod ex ἑκὰς, & βάλλω, jacio.

Ἧισιν] ὡς. Τὸ πρὶν, antea. Vide HOOG. *ad* VIG. *Idiot. Cap. I. Reg. XIX.* (*N.* 27.)

v. 55.

Δουρικλειτὸς, ῦ, ὁ, haſta clarus, præclarus bellator.

v. 56.

Πρόσθεν ἕθεν] ἔμπροσθεν αὐτῦ.

Οὐτάζω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero.

v. 57.

Ἔλασσεν, *Poëtico pleonaſmo* pro ἤλασεν, aor. 1. verbi ἐλαύνω, quod aliquando *trajicio* ſignificat, ut *h. l.*

v. 60.

Δαίδαλος, η, ον, artificioſus.

v. 61.

Ἔξοχα, *adv.* ſupra modum, eximie.

Ἐφίλατο] ἐφίλησε.

v. 62.

Τεκτήνατο, fabricatus fuit. aor. 1. Med. pro ἐτεκτήνατο, v. τεκταίνω, & ομαι, fabricor, ſtruo, machinor. a τέκτων, ονος, faber.

v. 63.

Ἀρχέκακος, ου, ὁ, ἡ, auctor ſeu origo malorum. ex ἀρχὴ, principium, & κακὸς, malus.

v. 64.

Οἵ τ' αὐτῷ] καὶ αὐτῷ ἐκείνῳ, τῷ κατασκευάσαντι, δηλονότι, Φερέκλῳ, ἢ καὶ Ἀλεξάνδρῳ. *Schol.*

Ἐκθέσφατα, oracula: *idem quod* θέσφατα. ex Θεὸς, & φημὶ, dico.

Ἤιδη, noverat, intellexerat. plusq. perf. ind. Act. *Att.* pro εἰδήκει, v. εἰδέω, ſcio, novi.

v. 65.

Καταμάρπτω, comprehendo, manu corripio. ex κατὰ, & μάρπτω, capio, corripio, prehendo.

v. 66.

Γλουτὸς, οῦ, ὁ, nates, clunes.

Διὰ πρὸ, per totum, omnino, prorſus, penitus.

v. 67.

Κύστις, εως, ἡ, veſica.

v. 68.

Γνὺξ, *adv.* genu flexo. a γόνυ, genu.

Οἰμώζω, ploro, ejulo, lamentor. ab οἴμοι, heu mihi!

Ἀμφικαλύπτω, circumtego.

Θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε] Περιφραστικῶς, ἀπέθανεν.

v. 69.

Πέφνω, occido, interficio. a φένω, *idem.*

v. 70.

Πύκα, *adv.* denſe, ſpiſſe. *h. l.* ſtudioſe, accurate, prudenter.

v. 71.

Ἶσα φίλοισι τέκεσσι, perinde ac charos liberos. Vide dicta ad *Iliad.* Γ. *v.* 454.

Χαρίζομαι, gratificor: morigeror: indulgeo. a χάρις, gratia.

Πόσεϊ ᾧ] τῷ ἰδίῳ ἀνδρί.

v. 69.—71.

Etſi non eodem ordine cenſerentur *nothi* apud priſcos, accurate tamen cum aliis filiis legitimis a parentibus educabantur. Quemadmodum *h. l.* comprobatur exemplo *Pedæi*, qui nothus erat Antenoris, & *Teucri*, qui Telamonis

monis. *Iliad. VIII. v.* 284. Quinimo & in partem aliquam venerunt paternæ hereditatis, uti Ulyſſes ſibi ait obtigiſſe *Odyſſ. XIV. v.* 210. FEITH. *L. II. c. XVII.* §. *V.*

v. 72.

Ἐγγύθεν, *adv.* cominus, prope.

v. 73.

Ἰνίον, ου, τό, occipitium, occiput a cerebri baſi usque ad latos nervos, qui robur noſtrum continere creduntur, poſterior colli pars. ab ἴς, ἰνός, ἡ, fibra, nervus: robur, vis.

v. 74.

Τάμε, ſecuit. *Ion.* pro ἔταμε. v. τέμνω, ſeco.

v. 75.

Ψυχρός, ρά, ρόν, frigidus, gelidus, algidus. a ψύχω, frigefacio, refrigero.

Ἐλέτυκτο, *fuerat.* plusq. perf. Paſſ. v. τεύχω. tanquam ex τύχω. uſurpatur tantummodo a Poëtis. Eſt 2da perſ. ἐτέτυξο *M.* 164. ex 1ma ἐτετύγμην, *factus eram, fueram.*

v. 80.

Μεταδρομάδην, *adv.* in ipſo curſu, *ſive* inſequendo. a μεταδρομή, ῆς, ἡ, tranſcurſus, incurſio. quod a μεταδρέχω, tranſcurro.

v. 81.

Ἀΐσσω, *vel* ἄττω, ruo, cum impetu feror, irruo, impetum facio.

Ἀπό — ἔξεσε, *pro* ἀπέξεσε, abraſit, abſcidit. v. ἀποξέω, abrado, abſcindo.

v. 83.

Πορφύρεος θάνατος] *Homero* πορφύρεος θάνατος non eſt *purpurea mors*, qua ratione *Virgilius* dixit de eo, qui ſanguinem enſe trajectus vomeret: *Purpuream vomit ille animam*; (*Æneid. IX.* 349.) ſed, ut recte interpretatur Scholiaſtes, *Atra mors.* Sic infra, θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε. Π. 350. πορφυρέη νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτήν. P. 551. CLARK. Immo nihil impedit, quo minus & hic *purpurea mors* vertatur: nec Virgilius l. c. purpuream mortem dixit, quia moriens ſanguinem vomebat, ſed quia color purpureus habet aliquid fuſci, & nigricantis, præſertim in purpura viliori, unde apud Ciceronem etiam

purpura fuſca occurrit, propterea *purpureus* apud Poëta pro nigro ponitur: ut cum *purpureum mare* dicitur Vir gil. G. IV. 373. ubi v. Serv. ERN. Vid. etiam *Plut. d Liber. educat. Comment. c. nova interpr. lat. & adnotat. Heu manni, &c. p.* 132. *& Indic. ſub voce* Θάνατος.

Μοῖρα, ας, ἡ, fatum. *propr.* pars, portio. a μείρω, partior.

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, durus, fortis, vehemens, violentus a κράτος, τὸ, robur, vis.

v. 84.

Πονέομαι, ῦμαι, laboro. a πόνος, ȣ, labor.

v. 87.

Ἀμπεδίον, per campum. *Poët. adv.* pro ἀνὰ πεδίον. Πε δίον, ȣ, campus.

Πλήθω, inundo: *cum de fluviis & mari dicitur.*

v. 89.

Γέφυραι ἐεργμέναι, pontes muniti.

Ἰσχανόωσι, coërcent. *Poët.* pro ἰσχανῶσι, ex ἰσχανάȣσι. ἰσχανάω, ῶ, inhibeo, retineo, coërceo. ab ἴσχω, habe, retineo.

v. 90.

Ἀλωὰ, ᾶς, ἡ, area, in qua trituratur frumentum 2.) locus vitibus vel arboribus conſitus, arbuſtum, ar boretum, vinea. 3.) campus frumentarius. 4.) ſeges ſata. ab ἅλως, ω, ἡ, area, in qua teritur frumentum.

Ἐριθηλὴς, έος, ὁ, ἡ, valde virens, pullulans, aut fron dens. ex ἐρι, valde, & θάλλω, germino, vireo.

v. 91.

Ἐξαπίνης, *adv.* derepente, ex improviſo. *Poët.* pro ἐξαίφνης: quod ex ἐξ, & αἴφνης, repente, ſubito.

Ἐπιβρίθω, ingraveſco, magno cum pondere irruo ſi ingruo, impreſſionem facio. ex ἐπὶ, & βρίθω, ſum gra vis, ingraveſco: ingruo.

v. 92.

Ἔργα κατήριπε] *Segetes* vertit Clarkius. Sed id non ſat convenit τῷ κατήριπε, quamquam ἔργα ſic dicuntur. N impedit, quo minus etiam intelligantur arbores conſit ERN.

Κα'

Καθερείπω, dejicio, diruo. ex κατὰ, & ἐρείπω, everto, diſturbo, demolior.

v. 95.

Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς] Pandarus.

v. 99.

Γύαλον, ου, τὸ, cavitas. θώρηκος γύαλον eſt τὸ μέσον, medium thoracis.

Διὰ — ἔπτατο, pervolavit. aor. 1. ind. Med. v. πτῆμι, volo. *vel* aor. 1. ind. Med. *per Sync.* pro ἐπτήσατο, v. ἵπταμαι, volo.

v. 100.

Διέχω, tranſigo & tranſeo.

Παλάσσω, *h. l.* inquino, fœdo, contamino. a πάλλω, vibro, quatio.

v. 101.

Τῷ δ' ἐπὶ, ſuper hoc, propter hoc.

Μακρὸν ἄϋσε, alta voce clamavit.

v. 102.

Κέντωρ, ορος, ὁ, ſtimulator, qui pungit. κέντορες ἵππων, agitatores equorum. a κέντω, *vel* κεντέω, pungo, ſtimulo.

v. 104.

Ἀνσχήσεσθαι, toleraturum eſſe. fut. 1. infin. Med. *Poët.* pro ἀνασχήσεσθαι, v. ἀναχέω, *ſive* ἀνάσχημι, pro ἀνέχω, ſuſtineo, tolero, patior, fero.

v. 105.

Ἀπόρνυμι, concito. ἀπόρνυμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror. ex ἀπὸ, & ὄρνυμι, concito.

Λυκίηθεν] ἐκ τῆς Λυκίας χώρας. *Schol.*

v. 106.

Δαμάζω, domo. *h. l.* interficio.

v. 109.

Ὄρσο, propera. pro ὄρσου. imperat. *Jon.* ſ inſerto, *metri gratia*, excitor. ex fut. ὄρσω, ab ὄρω.

v. 112.

Πὰρ, *per Apocop. apud Poëtas*, pro παρὰ, ad.

Διαμπερὲς, *adv.* prorſus, in totum, penitus, utrimque. *vel* utrimque perforatum. a διαμπείρω, penitus transfigo. quod ex διὰ, ἀνὰ, & πείρω, transfigo.

V. 113.

Ἀνακοντίζω, ejaculor, emitto. *Metaph.* ſurſum ebullio ſubſilio. erumpo. ab ἀκοντίζω, jaculor. quod ab ἄκων, οντος, ὁ, jaculum, telum.

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, verſatilis, flexilis, tortilis, tortus. a ϛρέφω, verto, flecto, torqueo.

V. 114.

Δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο] Les plus grands Heros prient dans les occaſions les plus perilleuſes; car le plus grand courage eſt inutile, ſi Dieu ne le dirige & ne le ſoûtient. Aujourd'hui la plûpart de nos Guerriers jurent dans ces occaſions, au lieu de prier: quelle honte! Que n'ont-ils cette pieté des Heros d'Homere, comme ils en ont la valeur? DAC.

V. 118.

Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν.] Scholiaſtes ἑλεῖν interpretatur ἐν χερσὶν ἔχειν· ἐπιφέρει γὰρ, ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν. Sed nihil impedit, quo minus & hoc in loco ἑλεῖν ſit *interficere*. Nam *haſtæ ſuæ patere*, & *interfici*, uno eodemque æſtimat *Diomedes*: *Da mihi, ut virum iſtum interficiam; da utique, ut intra haſtæ meæ jactum accedat.* CLARK.

V. 119.

Φθάμενος, præveniens. aor. 2. part. Med. ab ἐφθάμην. ab *inuſitato* φθῆμι, pro quo φθάνω, prævenio, pervenio.

Ἐπεύχομαι, *h. l.* glorior, jacto me.

V. 122.

Ἔθηκεν, *h. l.* fecit, reddidit.

Ἐλαφρὸς, ρὰ, ρὸν, levis, agilis, *inſtar cervi. quaſi* ἐλαφερὸς, ab ἔλαφος, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva.

Ὕπερθε, & θεν, *adv.* deſuper, ſuperne.

V. 125.

Ἧκα, miſi, immiſi. aor. 1. ind. Act. v. ἵημι, mitto.

V. 126.

Ἄτρομος, ου, ὁ, ἡ, intrepidus. ex α priv. & τρομέω, trepido.

Ἔχεσκε, habebat. imperf. ind. Act. *Jon.* & *Poët.* pro εἶχε, v. ἔχω, habeo.

Σακέσπα-

Σακεσπάλος, ȣ, ὁ, ſcuti vibrator. ex σάκος, εος, τὸ, ſcutum, clypeus, & πάλλω, vibro.

v. 127.

Ἀχλὺς, ύος, ἡ, caligo: tenebræ: nebula.
Τοι, tibi. Ἕλον, *h. l.* abſtuli.
Ἐπῆεν, *pro* ἐπῆν, inerat.

v. 128.

Ἠμὲν — ἠδὲ καὶ, cum — tum etiam.

v. 132.

Ἐλθῃσιν] ἔλθῃ.
Οὐτάμεν, vulnerare. (vulnera.) præſ. infin. Act. *Jon.* pro ȣτάναι, v. ȣτημι, vulnero.

v. 133.

Ἀπέβη, diſceſſit, abiit. v. ἀποβαίνω, deſcendo: diſcedo, abeo.

v. 136.

Ὥςε λέοντα — inſtar leonis —] Cette comparaiſon eſt très-juſte. Le berger eſt Pandarus: les brebis ce ſont les troupes Troyennes, & le lion c'eſt Diomede. DAC.

v. 137.

Ἐπὶ, *h. l.* apud, ad.
Εἰροπόκος, ȣ, ὁ, ἡ, laniger. ex εἶρος, εος, τὸ, lana, & πόκος, ȣ, ὁ, vellus, lana vellendo ab ove demta; & in floccum conglobata.
Ὄις, ὀιὸς, *vel* ὄϊς, ὄϊος, ἡ, ovis.

v. 138.

Χραύω, leviter ſaucio, ſummam cutem vulnerando perſtringo.
Ὑπεράλλομαι, tranſilio, ultra ſalio.
Αὐλῆς ὑπεράλμενον, caulam tranſilientem.

v. 139.

Προσαμύνω, *h. l.* ultra propello, repello, arceo.

v. 140.

Ἀλλὰ κατὰ ςαθμὲς δύεται] Σταθμοὶ, inquit *Euſtathius*, τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ζωοςάσια, αἱ ἐπαύλεις· καὶ ὅλως κατοικίαι ἀγροτικαί. Alii igitur hoc ita accipiunt, ut dicatur *Paſtor ſe in ædibus abſcondere, quæ autem a Paſtore deſerta ſint, loca omnia terrore repleta; ovesque in ſtabulis confertim ſterni.* Alii *Leonem* intelligunt *ſtabula ſubire dictum*, ad oves diripiendas.

piendas. Porro iſtud τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται, quod *Euſtathius* ad ποίμνια refert, *Scholiaſtes* a *Barneſio* citatus ita accipit, ut ſcilicet *Paſtor* dicatur τὴν ἐρημίαν φοβεῖσθαι. Quæ quidem, ad ſententiam, eodem redeunt omnia. CLARK.

Καταδῦμι, & δύω, & καταδύνω, penitus ingredior, ſubeo.

Ἔρημος, ου, ὁ, ἡ, & ἡμη, ημον, deſertus, ſolus, ſolitarius, inhabitatus.

V. 141.

Ἀγχιστῖνος, & ἀγχιστῆνος, η, ον, ab ἄγχι στὰς, prope ſtans: denſus, coacervatus, confertus. ex ἄγχι, & ἵστημι.

Ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται, aliæ ſuper alias ſternuntur. χύω, fundo. Aliquando dicitur de multitudine, cum in aliquem locum catervatim ſe refundit, vel confluit.

V. 142.

Ἐμμεμαὼς, υῖα, ὸς, concitatus, valde cupiens, alacer. ex ἐν, & μάω, cupiditate flagro.

Βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς] *Exilit* EX *ovili*; vel *in agros*, poſtquam oves diripuit, vel *in ſtabula interiora*, ut oves eo jam præ metu confertas diripiat. CLARK.

V. 144.

Ἔνθ' ἕλεν, tunc interfecit.

V. 146.

Κληὶς, ἶδος, ἡ, *Jon.* pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, clavis. *h. l. pars corporis*, jugulus.

V. 147.

Αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

Ἐέργάθω, diſtraho, abſcindo: prohibeo. *Diſſolutione Poëtica*, ἐέργαθον, pro εἴργαθον, in imperf. ab ἔργω, vel εἴργω, *idem*.

V. 148.

Ἔασε, omiſit.

Μετῴχετο, curſu petebat. imperf. ind. Med. v. μετοίχομαι, curſu peto.

V. 150.

Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους] Vel, *Quibus nequicquam, cum ad bellum proficiſcerentur, interpretatus eſt ſomnia*: (vide infra, *v.* 198.) Vel, *Quibus, nunquam reverſuris, interpretatus eſt ſomnia*: Vel, *Quibus non amplius interpretaturus erat ſomnia reverſis.* Ab *Euſtathio* laudatur hæc

et ambiguitas. Mihi videtur, non utique *Poëta*, ſed [obis jam Græce minus ſcientibus omnino tribuenda. Alio adhuc modo interpretatur *Popius*: nempe *ſenem*, *quoniam filii ejus non reverterentur*, *Somniis interpretandis*, *quid tandem de iis actum eſſet*, *quæſitum eſſe*. At vero cur, ante confectum bellum, ut filii reverterentur, omnino expectaret ſenex, equidem nihil video. CLARK. Mihi ſimpliciſſimum videtur interpretari: *quibus euntibus* (ad bellum) *pater non interpretatus erat ſomnia*, neglexerat interpretari ſomnia, ſive nulla ſomnia interpretatus erat, ut a bello abſterreret & domi retineret. Ἐρχόμενοι ſunt *euntes*: σὺν δὲ δύ' ἐρχομένω &c. Mox 198. μοι ἐρχομένῳ eſt *ad bellum abeunti*. ERN.

Κρίνομαι *in forma Media aliquando ſignificat* conjecturam de re aliqua facere, explorare & examinare. *ut h. l.* ἐκρίνατ' ὀνείρους, conjecturam de ſomniis fecit.

V. 151.

Σφέας] αὐτούς.

V. 152.

Μετὰ, *h. l.* ad.

V. 153.

Τείρετο γήραϊ λυγρῷ, conficiebatur ſenecta triſti.

V. 154.

Κτέαρ, ατος, τὸ, poſſeſſio, facultates, opes. κτεάτεσσι, *Poët.* pro κτέασι. a κτάομαι, ῶμαι, poſſideo, acquiro.

V. 155.

Ἐξαίνυτο, auferebat. imperf. ind. Med. v. ἐξαίνυμαι, aufero, privo, eripio.

V. 156.

Γόος, ου, ὁ, luctus, lamentatio.

V. 157.

Ζώοντε, vivos: ζῶντας.

Μάχης ἐκνοστήσαντε, ex pugna reverſos.

V. 158.

Χηρωσταὶ] Verte: *propinqui*, non *curatores*: ut interpretatur *Euſtathius* aliis locis, & *Heſychius*. ERN.

Illorum, quibus nec legitimi, nec adoptivi fuerunt liberi, bona hæreditate accipiebant proximi cognati: hæc conſuetudo in ipſis Trojani belli temporibus obtinuit;

nuit, quandoquidem ejus meminit *Homerus h. l.* quando de duorum Phœnopis filiorum cæde a. Diomede patrata, diſſerit. Hoc quidem in loco *Euſtathius* & *vetus Scholiaſtes* contendunt χηρωςὰς fuiſſe quosdam Magiſtratus, quibus addicta erant bona illorum, qui moriebantur χηρεύοντες τῶν διαδόχων, id eſt, *legitimis hæredibus orbi*, ſed nil impedit, quin de cognatis interpretetur iſtud nomen; eos enim, qui cognatorum liberis orborum bona hæreditate accipiebant, dictos fuiſſe χηρωςὰς, liquet ex veteribus Grammaticis, nominatim *Heſychio* Voc. χηρωςαὶ, & *Polluce*. Idem vocabulum uſurpavit *Heſiodus*, ſed an illo vel hoc ſenſu itidem dubium eſt, *in Theogonia v.* 603. *ſqq.* Nec multum refert, ſive hæc, ſive illa interpretatio his in locis admittatur, quia Veterum moribus utramque ſimul convenire certum eſt; ut enim defunctorum bona jure hæreditario accipiebant cognati ſuperſtites; ſic illorum, qui ſine legitimis hæredibus moriebantur, facultates Principi, vel Reipublicæ, vel ſupremo Magiſtratui, prout ſingularum civitatum leges jubebant, addictæ erant. POTT. *Tom. II. p.* 284. *ſq.* add. FEITH. *L. II. C. XII.* §. *III.*

Διὰ — δατέοντο, diſpertiebantur. διαδατέομαι, ῦμαι, diſpertior. ex διὰ, & δατέομαι, divido, partior.

κτῆσις, εως, ἡ, poſſeſſio: res, quæ poſſidetur, facultates, opes, fortunæ. a κτάομαι.

v. 159.

Λάβε, corripuit.

v. 160.

'Ειν, in. *pro* ἐν. Poëtæ poſt ε nullibi fere non aſſumunt jota, quod & poſt ο quandoque faciunt. WELL. *p.* 16. FISCH. *p.* 20.

v. 161.

'Εν βουσὶ, in *vel* inter boves.

Θόρω, ſalio: inſilio. θορὼν, aor. 2. part.

'Εξ — ἄξει, franget. (fregit.) v. ἐξάγνυμι, frango, rumpo. mutuatur tempora ab ἄγω.

v. 162.

Πόρτις, ιος, ὁ, ἡ, vitulus, vitula, juvencus, juvenca.

Ευλοχος,

Ξύλοχος, ου, ὁ, locus arboribus conſitus, ſilva, nemus, fruticetum. ex ξύλον, & ἔχω, habeo.

Καταβόσκω, & ομαι, depaſco.

v. 164.

Βῆσε, deturbavit, dejecit, deſcendere coëgit: κατεβίβασε.

v. 166.

Ἀλαπάζω, diſſipo.

v. 167.

Βῆ ἴμεν, celeriter ivit — ἴμεν, (*ire*,) præſ. infin. Act. *Jon.* pro ἰέναι, v. εἶμι, eo.

Ἄν τε μάχην] κατὰ τὴν μάχην. Ἄν, ἀντὶ τῆς Ἀνά.

Κλόνος, ου, ὁ, tumultus, ſtrepitus, motus, qualis eſt tumultuantium.

v. 174.

Ἔφες, immitte. aor. 2. imper. Act. v. ἐφίημι, immitto.

Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν] ευξάμενος τῷ Διί. *Schol.*

v. 175.

Ὅστις ὅδε] ὅστις ποτέ ἐστιν οὗτος.

Κρατέει] κρατεῖ, ἄρχει· vincit, ſuperior eſt.

v. 176.

Γούνατ' ἔλυσεν] περιφραστικῶς, ἀνεῖλε.

v. 178.

Ἱρῶν μηνίσας, ob ſacrificia ſuccenſens.

En quo cauſam infelicis pugnæ Æneas referat, nimirum ad Deum, qui homines interdum ἀτυχεῖν ſinit, quia minus pie ab ipſis colitur. Veterum autem illorum pietas maxime fuit in ſacrificiis, ideo diligenter obſervabant, ut nihil in illis peccaretur, puta ut convenientes victimæ mactarentur, alioqui irritari Numen credebant, veluti ſi taurum Jovi immolaſſent. Quod etiam Ægyptii in bove rufo obſervabant, quem ſacrare ſolebant, adeo ut ſi vel pilum nigrum haberet, vel album, eo litari non arbitrarentur, quippe hoſtiam non eſſe Diis gratam: ut refert *Plutarchus* in Libro *de Iſide & Oſiride.* Itaque ſi pugna proſpere non ſuccedat, ait Æneas, ſe ſuſpicaturum, ne aliqua in parte ſacrificiorum a Trojanis peccatum ſit, quibus idcirco Jupiter iratus auxilium ſuum deneget. Eo enim ſemper revocandi ſunt homines, ut cum feliciter rem ſuam non gerunt, id

id ſibi accidere, quod Deum ſcelere, aut vita alio flagitioſa, aut deſidioſo pietatis cultu in ſe provocarint. Ab illo enim omnium rerum eventus depend ac cum ille omni ex parte ſit integer malorum & inf tuniorum noſtrorum cauſa, non in eum, ſed in convertenda eſt. SPOND.

Ἔπι] ἔπεστι, ἐπιμένει.

v. 181.

Πάντα] κατὰ πάντα· in omnibus.

Ἐΐσκω, *Poët.* aſſimilo. ab εἴκω, ſimilis ſum.

v. 182.

Αὐλῶπις, ιδος, ἡ, anguſta, oblonga, *quaſi* in fiſtul abiens. Epith. *galeæ.* ab αὐλωπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, fiſtulæ in oblongos habens oculos. quod ex αὐλὸς, οῦ, ὁ, tib & ὤψ, oculus.

v. 185.

Μαίνεται, furens facit.

v. 186.

Ἑιλύω, volvo: *cum aſpero.* Sed Med. & Paſſ. *cum nui*, εἰλύομαι, volvor; *item*, intego, induo, *ut hic.*

v. 187.

Τοῦτο — ἔτρεπεν, ab iſto avertit.

Κίχημι, ήσω, έω, adſequor, comprehendo.

v. 190.

Ἐφάμην *hic* putavi *potius*, *quam* dixi.

Ἀϊδωνεὺς, έως, ὁ, Pluto, Orcus. ab ἀΐδης, ου, ὁ, or mors: ſepulcrum: inferi.

Προϊάψειν] Vide dicta de h. v. ad *Iliad.* Α. 3. quæ confirmantur. ERN.

v. 191.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus. a κοτέω, iraſcor.

v. 192.

Παρέασι, adſunt. præſ. ind. *Jon.* pro πάρεισι.

Τῶν κ' ἐπιβαίην, quos conſcendam. (aor. 2. opt. v. ἐπιβαίνω.)

v. 194.

Πρωτοπαγὴς, έος, ὁ, ἡ, primum compactus & coag tatus, recens compactus, primo defixus. ex πρῶτο πηγνύω, *vel* πήγνυμι, compingo.

Νεοτ

Νεοτευχὴς, έος, ὁ, ἡ, recens fabricatus, recens factus, ſuper paratus. ex νέος, & τεύχω, fabricor, ſtruo.

Ἀμφὶ δὲ πέπλοι] περὶ αὐτὰς δὲ πέπλοι.

Πέπλος, ȣ, ὁ, peplum, velum, indumentum. Vid. de eo etiam MATTH. MARTINII *Lexic. Philolog.* & SAM. PITISCI *Lexic. Antiquit. Roman. Tom. III.*

v. 195.

Πέπταται, expanſa ſunt, perf. ind. Paſſ. πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, *per Sync.* a πετάζω, expando. *Sed alii putant eſſe* perf. Paſſ. v. πτῆμι.

Δίζυγος, ȣ, ὁ, ἡ, bijugis. ex δὶς, & ζυγὸς, jugum.

v. 196.

Ἑστᾶσι, ſtant. præſ. ind. Act. *Poët.* pro ἱστᾶσι, v. ἵστημι.

Apud Homerum plerique currus bigis trahuntur; *Achilles* non pluribus vehitur, cum nomina equorum ſuorum ſint tantum Xanthus atque Balius. Idem narratur de Lycaone *h. l. Apud autem eorum unumquemque bijuges equi adſtant.* POTT. *Tom. II. p.* 14. FEITH. *L. IV. C. XI.* §. *IV.*

Κρῖ, τὸ, hordeum. a κριθὴ, ῆς, ἡ, *idem.* vel a κρίμνον, ȣ, τὸ, farina craſſior: hordeum. *per Apocop.*

Ὄλυρα, ας, ἡ, ſemen medium inter frumentum & hordeum, olyra, avena.

Equi in *paſtum* habebant lotum & apium. *Iliad. II. v.* 776. At equi Pandari mandentes hordeum ac avenam, *ut* ex *h. l.* apparet. Diomedis vero triticum. *Iliad. X. v.* 569. Idem traditur de Hectoris equis; addito in potum vino, quod ipſa Andromache ſuppeditabat. *Iliad. VIII. v.* 187. *ſq.* Hoc utique equis macilentis dari, auctor *Columella, de Re Ruſt. Lib. VI. C. XXX.* FEITH. L. IV. C. XI. §. II.

v. 197.

Ἦ μέν μοι μάλα πολλὰ] Pulcherrime hæc omnia, & ad *perſonam* convenientiſſime. CLARK.

Ἀυχμῆτα Λυκάων] Vide ſupra ad *A.* 175.

v. 198

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, (affabre) factus. a ποιέω, facio.

v. 200.

Ἀρχεύω, *idem quod* ἄρχω, impero, præſum.

 v. 201.

v. 201.

Πιθόμην, parui, obedivi. aor. 2. ind. Med. *Jon.* pro ἐπιθόμην, v. πείθω, perſuadeo.

Ἦτι] ἦ, ἢ μὴν, ἦ τοι profecto, ſane.

v. 202.

Φείδομαι, *cum Genit.* parco *cui.*

Ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς] Veritus, ne in urbe obſeſſa non eſſet, unde equis pabulum ſuppeditaretur. — Hominem deſcribit, non tam *pecuniæ parcum*, quam *conſilii improvidum.* CLARK. Et addit Poëta, eos equos large paſci ſolitos: εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην, quod in bello ſæpe non licet. ERN.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, alimentum. a φέρβω, paſco; alo, nutrio.

v. 203.

Ἀνδρῶν εἰλομένων, viris *in urbe* incluſis.

Εἰωθότες, ſoliti. ab εἴωθα, præt. Med. v. ἔθω, ſoleo; ex conſuetudine facio. ω *addito per Pleonaſmum.*

Ἄδδην, *adv.* affatim, largiter.

v. 205.

Πίσυνος, ου, ὁ, fretus, fidens. a πείθω.

v. 206.

Δοιοῖσιν, duobus. a δοιοὶ, duo. *Poët.* pro δύο.

Ἀριστεὺς, έος, ὁ, princeps: omnium fortiſſimus. ab ἄριστος, optimus, præſtantiſſimus.

Ἐφῆκα, immiſi (*ſagittam.*)

v. 208.

Ἀτρεκὲς αἷμ'] Sanguinem verum, manifeſtum; atque in armis etiam colore rubro interlitis conſpicuum. Ut recte notavit *Popius.* CLARK.

Σεύω, elicio: cieo, concito.

Ἤγειρα δὲ μᾶλλον· irritavi autem magis.] Tantum abest, inquit Pandarus, ut meæ jaculationes, quibus Menelaum & Diomedem impetii, eos proſtraverint, ut eo magis ad prælium incenſi ſint: unde ſagittæ meæ eorum virtutis ſolum irritamenta fuerint, quod aliàs Poëta leoni comparat, qui læſus fieri ſolet fortior. SPOND.

v. 209.

Τῷ, ideo.

Πάγχαλες,

Πάσσαλος, ου, ὁ, paxillus, clavus ligneus. a πήσσω, ango, figo.

Ἀγκύλος, η, ον, curvus, aduncus, tortuoſus.

v. 210.

Ἑλόμην, detraxi.

v. 211.

Φέρων χάριν, gratiam referens, gratificans.

v. 213.

Ὑψερεφὴς, *metri cauſa* pro ὑψηρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, alte tectus, altum tectum habens. 2.) altus, celſus. ex ὕψος, & ἐρέφω, tego.

v. 214.

Τάμοι, abſcidat. a τέμνω.

Ἀλλότριος, ία, ιον, alienus: peregrinus, extraneus.

Ἀλλότριος φὼς] πολέμιος ἀνήρ.

v. 216.

Διακλάω, ῶ, confringo.

v. 218.

Ἀγόρευε, loquere.

Πάρος — πρὶν, prius, ante — quam.

v. 219.

Νὼ, nos ambo. nom. dual. *contr.* pro νῶϊ, ab ἐγώ.

Ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ — ἐλθόντε] Non utique νὼ ἐπὶ τῷδ' ἀνδρὶ, (nam ea ratione inficete admodum *tranſpoſita* eſſet vox νὼ) ſed ἐπελθόντε νὼ τῷδ' ἀνδρί. CLARK.

Κραιπνὰ, *adv.* velociter. *pro* κραιπνῶς. a κραιπνὸς, ἡ, ὸν, pernix, celer, velox, rapidus.

Ἔνθα καὶ ἔνθα, huc & illuc.

Διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι] διώκειν καὶ φεύγειν·

v. 224.

Τὼ, hi. (qui.) nominat. Dual. ab ὁ, ἡ, τό.

Σαώσετον, ſalvos perducent.

v. 226.

Μάστιξ, ιγος, ὁ, flagrum, flagellum, ſcutica.

Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, qui pulcritudine ſua ſilentium & admirationem facit, ſplendidus, elegans. a σιγάω, ῶ, ſileo: admiror.

v. 227.

Ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι] Non, *in terram e curru de-*

 ſcendam;

ſcendam, ſed *dum Tu equos regis*, *Ego ſtans in curru pugnabo.* Ut recte *Euſtathius*: Τὸ πεζεῦσαι τοῦ ἅρματος, ἵππων ἀποβῆναι λέγει. CLARK.

v. 231.

Ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga. ex ἡνία, ας, ἡ, habena, lorum; vel ἡνίον, ου, τὸ, frenum: & ἔχω, habeo, teneo.

v. 232.

Οἰσέτον, ferent. Αὖτε, retro.

v. 233.

Δείσαντε, ſi expaverint.

Ματήσετον, temere vagentur. 3. dual. fut. 1. ind. Act. v. ματάω, ῶ, vane tempus tero, fruſtra laboro, ſegniter ago. a μάτην, *adv.* fruſtra, in caſſum.

v. 234.

Ἐκφερέμεν πολέμοιο, efferre prælio.

Φθόγγος, ου, ὁ, ſonus, vox. a φθέγγομαι, vocem ſeu ſonum emitto, ſonum edo.

Τεὸν φθόγγον ποθέοντε·] Pandarus moderationem currus non ſuſcipit, quia veretur, ne ſibi non obtemperarent equi, ſuasque habenas vocemque non audirent, propter illius moderationis inſolentiam. Equorum autem adeo eſt ſanum ingenium, (ut ita loquar,) ut *conſuetos* ſuos rectores intelligant: quod tamen de generoſis & inſignibus equis tantum dicendum, quales ſunt etiam hi Æneæ equi, & ille Cæſaris, ut referunt *Plinius* & *Suetonius*, qui alius aſſeſſoris, quam ipſius Cæſaris, erat impatiens: item ille Bucephalus Alexandri, qui ubi ornatus erat armatusque ad prælium, haud unquam inſcendi ſeſe ab alio, niſi a rege, patiebatur: ut referunt *Gell. Lib. V. Cap. 2. Q. Curt. Lib. IX. Solin. Plut. Juſtin. &c.* SPOND.

v. 236.

Ἐλαύνω, *h. l.* abigo, repello.

Μώνυξ, *per Sync.* pro μονώνυξ, υχος, ὁ, ἡ, ſolidas ungulas habens, ſolidipes. ex μόνος, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula.

v. 239.

Φωνήσαντες, locuti.

v. 240.

v. 240.

Ἐμμεμαῶτ', impetu concitati. Similiter v. 244. μεμαῶτι, paratos.

Ἐπὶ, h. l. contra.

Ἔχον, dirigebant.

v. 243.

Τυδείδη Διόμηδες] Obſervandum eſt in hac Stheneli oratione, quam facile ſit tumidos & jactabundos homines deprimi & perterrefieri: quod plerumque accidit in iis, qui ante prælium fortitudinem ſuam venditant & extollunt, cum ad rem devenitur, animis concidunt: ut hic videre licet in Sthenelo, qui jam ab eo Sthenelo mutatus eſt, qui pridem tam ſuperbe & procaciter Agamemnoni reſponſabat. At Diomedes contra, cum æquo animo Regis objurgationes & incitamenta pertuliſſet, cum antea, tum in præſentia, virtutis ſuæ documenta exhibebit, fretus Minervæ auxilio. SPOND.

Κεχαρισμένος, cariſſimus, gratiſſimus. a χαρίζομαι, gratificor.

v. 244.

Ἄνδρ', *duos* viros.

v. 245.

Ἲς, ἰνὸς, ἡ, fibra, nervus. 2.) *h. l.* robur, vis, vires: *quoniam in fibris maxima pars virium conſiſtit.*

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ, ἡ, immenſus. ex α priv. & πέλεθρον, ου, τὸ, jugerum: ſpatium.

v. 248.

Ἐκγεγάμεν, natus eſſe. præt. infin. Med. *Poët.* pro ἐκγεγαέμεν, quod *Dor.* dicitur pro ἐκγεγαέναι, v. ἐκγείνομαι, naſcor.

v. 249.

Ἄγε δὴ] *Age quæſo.*

v. 250.

Φίλον ἦτορ, dulcem vitam.

v. 252.

Μή τι φόβονδ' ἀγόρευ, Nequaquam ad fugam hortare.

Πεισέμεν, perſuaſurum.

v. 253.

Γενναῖος, αία, αῖον, ingenuus: decorus: generoſus, ſtrenuus.

Ἀλυσκάζω, fugio, fugito: evito, effugio. ab ἀλέομαι, molo: caveo, vito.

V. 255.

Ὀκνείω, & ὀκνέω, pigreſco, piget me, ſum tardus, piger; vereor, non audeo, dubito. ab ὄκνος, ου, ὁ, pigritia: metus.

Αὔτως] *Al.* οὕτως. CLARK. οὕτως habet etiam MS. L. quod prætulerim. In αὔτως eſſet κακέμφατον & malum omen, quod in ſuſcipiendis rebus cavebatur. Eſt enim ambiguum, quod *fruſtra* quoque ſignificat. Secus eſt Z. 55. ubi ambiguitas etiam apta eſt perſonæ dicentis. ERN.

V. 256.

Ἀντίον εἶμ' αὐτῶν· obviam *ibo* ipſis. *Præſens enim hujus verbi frequenter apud Poëtas uſurpatur pro Futuro.*

Τρέω, ῶ, tremo, intremiſco, trepido, timeo.

V. 257.

Τούτω, hos. accuſ. dual.

Πάλιν αὖτις, rurſus. *ob majorem vehementiam.* Jungitur & αὖθις cum πάλιν *Il.* B. 276.

Ἀποίσετον, auferent. 3. dual. fut. 1. ind. Act. v. ἀποφέρω, pro ἀποίω, aufero.

V. 258.

Ἄμφω, ambos. Γοῦν, vel quidem, ſaltem, etiam.

Φύγῃσιν, effugerit.

V. 260.

Πολύβουλος, ου, ὁ, ἡ, valde prudens *vel* ſapiens: conſultiſſimus. ex πολύς, & βουλή, conſilium.

V. 262.

Τούσδε] *Noſtros hosce.*

V. 262.

Αὐτοῦ, *h. l.* hic.

Ἐρυκακέειν, *detine.* ἐρυκακέω, & ἐρυκάκω, coërceo. ab ἐρύκω, inhibeo, contineo, impedio.

Ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας] Cel. Hemſterh. ad Lucian. T. I. p. 279 docet, ἄντυγα fuiſſe orbiculum, ſummæ curuli ſellæ additum, ſed proprie tamen, ejus cacumen aliquod eminentius ex anteriore parte, vel geminum ad utrumque latus, cui habenæ circumligari poſſent, ſi conſiſtere currum oporteret. Itaque infra v. 728. in

curru

curru Junonis δοιοὶ περίδρομοι ἄντυγες commemorantur. ERN.

Ἡνία τείνας, habenis ſuſpenſis.

v. 263.

Ἐπαΐξαι — ἵππων, irrue — in equos, accurrito — ad equos.

v. 264.

Ἐκ — ἐλάσαι Τρώων, abige a Trojanis.

Μετὰ *h. l.* ad.

v. 265.

Τῆς — γενεῆς, ἧς &c. ejus ſtirpis *ſunt*, e qua &c.

Εὐρύοπα Ζεὺς] Vide ſupra ad *A.* 175. & 498.

v. 266.

Δῶχ, *pro* ἔδωκε, dedit.

Υἷος, genit. *contr.* ab υἱὸς, filius.

v. 267.

Ἔασιν, ſunt. *Jon.* pro εἰσί.

Ὑπὸ, *h. l. cum Accuſ.* ſub.

v. 268.

Τῆς γενεῆς ἔκλεψεν, Ex hac ſtirpe furatus eſt.

v. 269.

Ὑποσχὼν θήλεας ἵππους, ſubmiſſis fœminis equabus.

v. 270.

Γενέθλη, ης, ἡ, *idem quod* γενεὰ, ᾶς, ἡ, generatio: progenies, ſtirps, genus. Τῶν — γενέθλης, Horum — ex ſtirpe.

v. 271.

Ἀτιτάλλω, delicate nutrio, curo. ab ἀτάλλω, *idem*. quod ab ἀπαλὸς, ἡ, ὀν, tener, mollis, puerilis, juvenilis.

Φάτνη, ης, ἡ, præſepe, ſtabulum.

v. 272.

Μήστωρε φόβοιο, aptos bello.

v. 273.

Ει τούτω κε λάβοιμεν] Non ſupervacaneum eſt iſtud κε; ſed eam fere vim habet, quam apud Latinos, *Quod ſi hos ceperimus*; vel, *Quod ſi hos porro ceperimus.* CLARK.

Ἀροίμεθα, retulerimus. aor. 2. opt. Med. v. ἄιρω, tollo.

Κἀν, *h. l.* ſane.

v. 277.

Καρτερόθυμος, ου, ὁ, ἡ, qui pertinaci animo eſt, pertinax, tolerans. ex καρτερὸς, & θυμός.

v. 279.

Αἴκε τύχοιμι, an aſſequi valeam.

v. 280.

Ἦ, h. l. dixit.

v. 281.

Τῆς δὲ διὰ πρὸ &c. per eum autem penitus &c.

v. 282.

Πταμένη, volans. præſ. part. Paſſ. v. πτῆμι, & in Paſſ. πτάμαι. *Alii malunt eſſe* aor. 2. part. Med. v. ἵπταμαι, volo.

v. 284.

Βέβληαι, vulneratus es. perf. ind. Paſſ. *Jon.* pro βέβλησαι, v. βάλλω, jacio: ferio, ſaucio.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem & os ad ilia pertinens, venter. a κενεὸς, ὰ, ὸν, vanus, inanis.

v. 285.

Εὖχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus. ab εὔχομαι, glorior.

v. 287.

Ἤμβροτες, erraſti. aor. 2. ind. Act. v. ἀμβροτέω, erro, aberro. pro ἀβροτέω. ab ἀβρότη, nox.

Σφῶϊ, vos.

v. 289.

Ἆσαι, aor. 1. infin. v. ἄδω, ſatio, expleo.

Αἵματος, ſanguine.

Ταλαύρινος, ου, ὁ, patiens ærumnarum & laborum. 2.) audax, fortis. a ταλάω, ſuffero, patior.

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellator, habilis ad bellum. a πολεμίζω, bellum gero.

v. 291.

Ῥὶν, *vel* ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, naſus, nares.

Περάω, transfigo, transmitto, trajicio.

v. 292.

Ἀπὸ — τάμε, abſcidit.

Πρυμνὸς, ἡ, ὸν, extremus, ultimus.

v. 293.

Ἐξεχύθη παρὰ — exiit ad —

Παρὰ

Παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα] Nempe incidit ei telum tum, cum forte caput *demitteret*. CLARK.

v. 295.

Αἰόλος, η, ον, varius, variegatus.

Παρέτρεσσαν, tremefacti reſtitabant, *vel* timefacti diffugerunt. v. παρατρέω, intremiſco, perhorreſco, trepido.

v. 296.

Αὖθι, *adv. h. l.* ibi, illic.

Λῦθη ψυχή τε, μένος τε] περιφραστικῶς, ἀπέθανεν.

v. 297.

Ἐπορούω, impetu *ſeu* gradu concitato feror, hoſtiliter adſilio, irruo.

v. 298.

Μήπως οἱ] Qui iſtud οἱ, *ad ſe*, latine vertunt, ad *ſententiam* quidem nihil male, ſed ad *ſyntaxin* minus recte accipiunt. Non enim hoc dicitur: *veritus*, *ne ad ſe*, ad Achivos ſcilicet, pertraheretur cadaver; ſed, *veritus*, *ne ſibi*, ne *Æneæ* ſcilicet, eriperetur. Id quod ad *ſententiam* minime, ad *grammaticam* certe permultum intereſt. CLARK.

Ἐρυσαίατο, aor. 1. opt. Med. *Jon.* pro ἐρύσαιντο, v. ἐρύω, traho.

Νεκρὸς, ὰ, ὸν, mortuus: mortui *cadaver*.

v. 299.

Ἀλκὶ, *pro* ἀλκῇ, *ex* ἀλκὴ, robur. Poëtæ Dativum Singularem primæ Declinationis, Singularem & Pluralem, ut & Accuſativum Singularem ſecundæ, formant ad modum tertiæ Declinationis. WELL. *Gramm. p.* 144. *ſq.* FISCH. *Animadv. p.* 163.

v. 300.

Πρόσθε οἱ ἔχε — prætendit ipſi —

v. 301.

Κτάμεναι, interficere. *Dor.* κτάμεν, *Jon.* pro κτᾶναι, a κτῆμι, interficio.

v. 302.

Σμερδαλέα, *vel* σμερδαλέον, *adv.* horrendum in modum, horribiliter, terribiliter. a σμερδαλέος, έα, έον, adſpectu *ſive* intuitu terribilis. a μέρδω, intueor.

v. 303.

Μέγα ἔργον per Appoſitionem Nomini cuipiam additum rei magnitudinem ſignificat. Ita eleganter *h. l.* Hom.

— ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδεΐδης, μέγα ἔργον,

Lapidem vero prehendit manu
Tydides, ingentis magnitudinis, vel *ponderis.* HOOG. *ad* VIG. *de Idiot. C. III. S. IV. R. XII.* (*N.* 3.)

Antiqui Græci hoſtem lapidibus laceſſere ſoliti. Sic Agamemnon apud Hom. *Iliad.* Λ.264:

Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
Ἔγχεΐ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
At hic aliorum obibat ordines virorum,
Haſtaque, enſeque, magnisque ſaxis.

Hi lapides tantæ magnitudinis erant, ut viribus conjunctis plures homines hac noſtra ætate vix, ac ne vix quidem, ſuſtollere valerent. Lapide hujus craſſitiei Diomedes Æneam proſtravit. Pariter Ajax & Hector iisdem armis ſe invicem adoriuntur; poſterioris quidem (ut Poëta refert *Iliad.* H. 270.) clypeus confractus eſt lapide molari.

Εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ.
Perfregit autem clypeum percuſſum molari ſaxo.

Imo ipſimet Dii hujusmodi armis uſi ſunt, ut patet exemplo Minervæ, *Iliad.* Φ. 403. quæ in Deum belli irruit, armata lapide portentoſæ magnitudinis, qui ſuperioribus ſeculis in terminum erectus fuerat. *Virgilius* Lib. XII. Æneid. v. 896. hujus rei præclarum exemplum eleganter deſcribit.

Cujusmodi deſcriptiones plurimi inter recentiores Criticos, præſertim inter Gallos, exagitant explodunt que tanquam abſurdas atque ineptas, qui dum leges probabilitatis ex moribus ſuæ ætatis ſtatuunt, vix ullus locus occurrit apud veteres Poëtas, qui illorum ſubtiliori palato bene ſapiat hac vel de cauſa.

Sed quamvis prælia veterum Heroum prædicto ſtilo deſcribi debeant, ex teſtimonio plerorumque Poëtarum antiquorum, nihilominus recentioribus ſeculis, quibus tradunt hominum robur ac fortitudinem minui, dum

illorum

illorum prudentia & aſtutia proficiebant, raro fit mentio lapidum, niſi in obſidionibus, cum obſeſſi in capita hoſtium ſaxa ingentia devolvere ſolebant. POTT. *Tom. II. p.* 38. *ſq.*

v. 304.

Οἶοι νῦν βροτοί εἰσ'] Hunc locum vindicat Cl. *Riccius* diſſ. Homer. T. I. p. 185. utens collectis a *Calmeto* in diſſ. de gigantibus. ERN.

Ῥέα, *adv.* facile. a ῥέζω, facio.

v. 305.

Τῷ βάλεν — Eo percuſſit —

Ἰσχίον, ου, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. ab ἴσχις, ιος, ἡ, lumbus.

Ἔνθα, *h. l.* ubi.

v. 306.

Ἐνστρέφω, intorqueo: in — verto.

Κοτύλη, ης, ἡ, cavum, cavitas. *h. l.* cavitas coxæ, acetabulum.

v. 307.

Θλάω, ῶ, contundo, collido, conquaſſo, frango.

θλάσσε, *Poët.* pro ἔθλασε.

Πρὸς, *abſol.* præterea, inſuper.

v. 308.

Ὦσε δ' ἄπο, detraxit.

v. 309.

Παχὺς, εῖα, ὺ, *h. l.* fortis, robuſtus.

v. 310.

Γαίης, in terram.

v. 311.

Ἔνθ' ἀπόλοιτο — εἰ μὴ &c. ibi periiſſet — niſi &c.

v. 312.

Ὀξὺ *pro* ὀξέως, *h. l.* celeriter, velociter, repente.

v. 313.

Ὑπὸ, *h. l.* ex. Vide *Iliad.* Β. *v.* 820.

Βουκολέω, ῶ, boves paſco. a βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus. quod ex βοῦς, & κόλον, cibus.

v. 314.

Πῆχυς, εος, ὁ, cubitus: lacertus.

v. 315.

v. 315.

Πτύγμα, ατος, τὸ, plica, plicatura, ſinus, ſinus rei complicatæ. a πτύσσω, plico, complico.

v. 316.

Ἔρκος ἔμεν βελέων, *ut eſſet munimentum contra tela.* Nota hujus Infinitivi uſum, qui vel per Appoſitionem, vel potius, diſſimulato articulo τῦ, per conjunctionem *ut* exponitur. HOOG. *ad* VIG. *C. V. S. VI.* ¶. *XI.* (*N.* 11.)

v. 317.

Ἀπὸ — ἕλοιτο (*pro* ἀφέλοιτο) θυμὸν, animam eriperet.

v. 318.

Ὑπεξέφερεν πολέμοιο, ſubducebat e prælio. ὑπεκφέρω, clam effero.

v. 319.

Συνθεσία, ας, ἡ, pactum, fœdus. *h. l.* mandatum. a συντίθημι, conſentio, paciſcor.

v. 320.

Τάων (*pro* τῶν) ἃς ἐπέτελλε — eorum, quæ dederat —

v. 322.

Φλοῖσβος, ου, ὁ, ſonitus, quem aqua edit, præſertim cum fluctus excitantur. *h. l.* ſtrepitus *bellicus.*

v. 323.

Καλλίτριχες, ων, ὁ, ἡ, qui pulcro eſt capillo. *h. l.* jubis pulcris comans. ex καλὸς, & θρίξ.

v. 325.

Πέρι, ſupra.

v. 326.

Ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη] Non hoc utique dicitur, aut ad *ſapientiam* fuiſſe pares: id quod alii exiſtimarunt; aut ad *virtutem*, ut aliis viſum eſt: ſed, *cum moribus & natura Stheneli* congruum fuiſſe *Deïpylum.* CLARK. Qui ſenſus bonus eſt, ſed non ſatis convenit verbo ἄρτια, quamquam & Heſychius interpretatur προσηρμοσμένα. Intelligam: quia ejus bonis conſiliis uti poterat, ob prudentiam. ERN.

v. 328.

Ὧν ἵππων] τῦ ἰδίυ ἅρματος.

v. 329.

Μέθεπε, ſequi fecit, poſt — egit. a μεθέπω, ſequi facio.

facio. 2.) advenio. 3.) inveſtigo, quæro. ex μετὰ, & ἕπω, curo, ago. ἕπομαι, ſequor.

Κρατερώνυξ, υχος, ὁ, ἡ, ſolidos, firmos & robuſtos ungues habens, ſolidas ungulas habens. ex κρατερὸς, & ὄνυξ, χος, ὁ, unguis, ungula.

v. 330.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Cypris, *i. e.* Venus, quæ ita dicitur a Cypro inſula, in qua olim in primis colebatur, eoque ex mari appuliſſe credebatur.

v. 331.

Θεάων] τῶν θεῶν, θηλυκῶς. Ἡ διάλεκτος Βοιωτῶν, ἢ τῶν Αἰολέων. *Schol.*

v. 332.

Κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, adminiſtro. ex κατὰ, & κοιρανέω, ῶ, dominor, impero.

v. 333.

Πτολίπορθος Ἐνυώ, urbium vaſtatrix Bellona.

v. 334.

Ὀπάζω, *h. l.* perſequor.

v. 335.

Ἔνθα, *h. l.* tum.

Ἐπορεξάμενος, protenſa manu *vel* haſta, *vel* lancea. v. ἐπορέγομαι, exporrecta manu prenſo, protenta manu capto. 2.) porrecta manu præbeo.

v. 336.

Ἄκρην οὔτασε χεῖρα] Hoc, ut opinor, ait Homerus: *Diomedem*, πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζοντα, v. 334. permultis Trojanorum fuſis atque cæſis, (πολλῶν φονευομένων, ut recte *Heraclides Ponticus*) magnam *Helenæ rapiendæ auctoribus* ac propugnatoribus *notam infamiæ* eo die inuſſiſſe. CLARK.

Μεταλμενος, inſiliens. *pro* μεθαλλόμενος, *per Syncop.* a μεθάλλομαι, inſilio, tranſilio. ex μετὰ, & ἄλλομαι.

v. 337.

Ἀβληχρος, ου, ὁ, ἡ, *al.* ἀβληχρὸς, ρὰ, ρὸν, debilis, imbecillus, infirmus. 2.) fortis, validus, robuſtus.

Εἶθαρ, *adv.* ſtatim, confeſtim.

Ἀντιτορέω, ῶ, transfodio, perfodio. ex ἀντὶ, & τορέω, fodio.

V. 338.

Οἱ pro αὐτῇ, ei.

Χάριτες, grates, gratiæ, Gratiæ deæ.

Κάμον, elaborarant. aor. 2. ind. Act. *Jon.* pro ἔκαμον, v. κάμνω, cum labore facio, elaboro.

V. 339.

Πρυμνὸς, ἡ, ὸν, extremus, ultimus.

Θέναρ, αρος, τὸ, vola, cavitas manus & pedis.

Ἄμβροτος, ε, ὁ, ἡ, immortalis: divinus: incorruptus. ex α priv. & βροτὸς, mortalis: *inſerto* μ.

Θεοῖο, Deæ.

V. 340.

Ἰχὼρ, *Ichor.*

Dii apud *Hom.* non corpore conſtant, quemadmodum homines, e craſſa materie conflato, & fæculento, ſed ſubtili ac ſimplici; quamobrem corruptioni minime ſunt obnoxii; cum per eorum corpora non ille hominum ſanguis glutinoſus perfluat, ſed tenuiſſimus quidam nulla fœcis admixtione humor, qui appellatus eſt *Ichor.*

Ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·
Ichor, qui Divum felices perfluit artus.

Ad quem verſum alluſiſſe perhibent Alexandrum, dum accepto vulnere ex ejus corpore ſanguis efflueret; ſuis enim aſſentatoribus, qui ſe Deum Jovis filium faciebant, indignabundum exprobraſſe (*Plut. de fort. Alex.*)

— — — ἀλλὰ τοῦτο μὲν αἷμα,
Οὐκ ἰχὼρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακ. θεοῖσι.
videlicet
— — — *atqui ſanguis veriſſimus hic eſt,*
Non ichor, qualis Divorum corpore manat.

Quamquam *Seneca rhetor* non Alexandro, ſed Calliſtheni philoſopho hoc dictum attribuit (*Suaſ. prima*) quem & Alexander occidit propter intempeſtive prolatos liberos ſales; nam cum Deus vellet videri Alexander, & vulneratus eſſet, viſo ſanguine ejus philoſophus mirari ſe dixerat, quod non eſſet

Ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.

Hunc

Hunc item Homeri locum, ubi Deos vocat ἀναίμονας, h. e. *exſangues* reſpexiſſe crediderim *Anacreontem in Ode de Cicada*:

> ἀπαθὴς, ἀναιμόσαρκε,
> σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος·
> *Ulla nec aucta carne,*
> *Nec aucta ſanguine ullo,*
> *Ipſis abes parum a Dis.*

RICC. *Diſſert. Hom. Tom. II. p.* 128. *ſq.*

v. 341.

Σῖτος, ου, ὁ, frumentum, triticum: cibus.
Αἴθοπα οἶνον] Vide ſupra ad *A.* 462.

v. 342.

Ἀναίμων, ονος, ὁ, ἡ, exſanguis, ſanguinis expers. ex α priv. & αἷμα, ſanguis.

v. 343.

Ἀπὸ ἕο, abs ſe.
Κάββαλεν, dejecit. aor. 2. ind. Act. *Dor.* vel *Poët.* pro κατέβαλεν, v. καταβάλλω, dejicio, proſterno.

v. 345.

Κυανέῃ νεφέλῃ] τῇ ἀορασίᾳ, ut recte Scholiaſtes. Per multitudinem ſcilicet *Æneas* elapſus, ſe ſubduxit. CLARK.

v. 346.

Ἐκ — ἕλητι θυμὸν, animam eriperet.

v. 348.

Εἶκε, cede ex — ab εἴκω, cedo.

v. 349.

Ἦ οὐχ; An non?
Ἠπεροπεύω, decipio, fallo.

v. 350.

Ἐς πόλεμον πωλήσεαι, (*Jon.* pro πωλήσῃ) in bello verſabere.
Ἦ τε, certe.

v. 351.

Ἑτέρωθι, *adv.* alibi, alio loco. ab ἕτερος.
Πύθηαι, (*nomen ejus*) audieris. aor. 2. ſubj. Med. *Jon.* pro πύθησαι, v. πυνθάνομαι, audio.

v. 352.

Ἀλύω, *propr.* vagor, erro. 2.) animo per varias rerum imagi-

imagines tacite erro. *Unde* 3.) animo inquieto, fracto, incerto conſilii, *hincque adeo* ſollicito, moeſto, mente turbata ſum; *item* ad deſperationem furoremve redigor.

Τείρετο, affligebatur. v. τείρω, vexo, adfligo.

v. 354.

Ἄχθομαι, gravor, pondere premor, ingemo ſub pondere. ἀχθομένην ὀδύνῃσι, oppreſſam doloribus. ab ἄχθος, εος, τὸ, pondus, onus: dolor, gravis moleſtia.

Μελαίνω, nigrum reddo, nigrefacio. μελαίνομαι, nigreſco: liveo. a μέλας, niger, ater, fuſcus.

v. 355.

Ἐπ' ἀριστερὰ, *ſcil.* μέρη, ad ſiniſtram.

v. 356.

Ἠὴρ, ἠέρος, ἡ, *Poët.* pro ἀὴρ, caligo, aër tenebroſus.

Ἐκέκλιτο, declinata erat. (*abdita erat.*) plusq. perf. ind. Paſſ. v. κλίνω, inclino, declino.

Ταχέ' (*pro* ταχέε) ἵππω, veloces equi.

v. 358.

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, habens vinculum *vel* reticulum ex auro, aureis frenis inſignis, aureas habenas habens. ex χρυσὸς & ἄμπυξ, υκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur. *Euſtathio* σειρὰ κατάχρυσος τὰς περὶ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων τρίχας συνδέουσα.

Ἤτεεν, petebat. imperf. v. αἰτέω, peto.

v. 359.

Ἐκκόμισαι, exporta *me.* (curam *mei* gere.) aor. 1. imper. Med. v. ἐκκομίζω, exporto, eveho.

v. 360.

Ἵνα, *h. l.* ubi.

v. 361.

Ἄχθομαι ἕλκος, ὅ— doleo vulnere, quo —

v. 364.

Ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ, mœrens ſuo corde.

v. 366.

Μαστίζω, flagello, flagris cædo, verbero: a μάστιξ, γος, ὁ, flagrum, flagellum.

Ἐλάαν, ut irent. *Poët.* pro ἐλᾶν, ab ἐλαύνω.

Πετέσθην, volabant. 3. dual. imperf. ind. Med. *Jon.* pro ἐπετέσθην, v. πέτομαι, volo.

v. 369.

v. 369.

Παρὰ — βάλεν, appoſuit: objecit, projecit.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, eſca, cibus, pabulum. *pro* ἔδαρ, ab ω, edo.

v. 370.

Ἐν γούνασι πίπτε, Ad genua cecidit.

Διώνη, ης, ἡ, Dione. *Dea maris*, & *mater Veneris*.

v. 371.

Ἀγκὰς ἐλάζετο, ulnis complectebatur. ἀγκάς, *adv*. ab ἀγκαὶ, ῶν, αἱ, ulnæ.

Θυγατέρα ἣν] τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα.

v. 374.

Μαψιδίως, *adv*. inaniter, vane, incaſſum, fruſtra, temere. a μαψίδιος, ία, ιον, inanis, vanus. quod a μάψ, *adv*. fruſtra, incaſſum.

Ἐνωπῇ, palam, manifeſte, coram, *quaſi* in conſpectu. *Dativus Adverbialiter uſurpatus*. ab ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, adſpectus. quod ex ἐν, & ὤψ, oculus.

v. 376.

Οὖτα, vulneravit. aor. 1. ind. Act. *per Apocop*. pro οὔτασε, v. οὐτάζω. *Alii volunt eſſe* imperf. Act. v. οὐτάω, vulnero

v. 378.

Φίλτατος, η, ον, cariſſimus, dilectiſſimus. a φίλος, ου, ὁ, carus; amicus.

v. 381.

Δῖα θεάων] *Ennio*, ſancta Dearum. *Virg*. Sancte Deorum. *Æn. IV*. 576.

v. 383.

Τλῆμεν, (*multa*) pertulimus. aor. 2. ind. Act. *Jon*. pro ἔτλημεν, a τλῆμι, tolero, perfero.

v. 384.

Ἐξ ἀνδρῶν, Ab hominibus.

Ἐπ' — τιθέντες ἀλλήλοισι, invicem inferentes *vel* faceſſentes.

v. 385.

Τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν] Non videtur hæc & ſimilia finxiſſe Homerus, ſed veteres enarrare hiſtorias more antiquo fabulis involutas. CLARK.

v. 386.

Δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ· ligaverunt duris vinculis.]

Μέγιςοι καὶ ἰσχυροὶ γενόμενοι, ἔπαυσαν τὰς πολέμους. Ut recte *Scholiaſtes* & *Heraclides Ponticus.* CLARK.

v. 387.

Κέραμος, ε, ὁ, terra figularis, *ſive* e qua fictilia fiunt. *h. l.* carcer.

Δέδετο, vinctus erat. plusq. perf. ind. Paſſ. *Jon.* pro ἐδέδετο, v. δέω, ligo, vincio.

v. 388.

Καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης] Cl. *Riccius* Diſſ. Hom. T. II. p. 122. indignatur Gallo, Homeri reprehenſori, etiam in hoc verſu, parum decoro Martis divinitati: eamque reprehenſionem natam putat ab inſcitia cenſoris, putantis ἀπόλοιτο de morte capiendum, cum ſit *perdi, peſſundari, ultimam calamitatem pati:* quaſi hoc decorum ſit Deo, ab homine perdi & ultima pati. Et ei rationi obeſt locus hujus ipſius Libri alius *v.* 311. Καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀ. Ἀγ. quæ verba non aliter hic quam illic intelligi poſſunt. *Clarkius* videtur mollire ſenſum voluiſſe per *fortaſſis*: fruſtra. Senſus eſt: *Atque ibi haud dubie periſſet.* ERN.

Ἆτος, ε, ὁ, ἡ, *per Craſin*, pro ἄατος, inſatiabilis. ex α priv. & ἄδω, ſatio.

v. 389.

Μητρυιὰ, ᾶς, *Jon.* ἡ, ῆς, ἡ, noverca. a μήτηρ, mater.

v. 390.

Ἑρμέα, Mercurio. ab Ἑρμέας, ε, ὁ, *Poët.* pro Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius.

Ἐξήγγειλεν, indicaſſet. v. ἐξαγγέλλω, enuncio, annuncio.

Ἐκκλέπτω, furto eripio, clam & furtim ſubduco: diciturque & de reis, qui per fraudem periculo & pœnæ eripiuntur.

v. 391.

Ἐδάμνα, affligebat. (affligebant - vincula.) *contr.* pro ἐδάμναε, v. δαμνάω, ῶ, domo, adfligo.

v. 393.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, tres cuſpides habens, tricuſpis, triſulcus. ex τρὶς, & γλωχὶν, ῖνος, ὁ, cuſpis teli, acies.

v. 394.

Ἀνήκεστος, ε, ὁ, ἡ, inſanabilis. *Philox.* intolerabilis, atrox,

atrox, gravis. Omnia gravia mala dicuntur ἀνήκεςα. ex α priv. & ἀκέομαι, ſano.

v. 395.

Ἀίδης, ου, ὁ, Pluto.

Ἐν τοῖσι, inter hos.

v. 396.

Αὐτὸς, (ωὖτὸς, MS. ἀυτὸς, Edd. vett.) *pro* ὁ αὐτὸς, idem.

v. 397.

Πύλος, ου, ὁ, *idem quod* πύλη, ης, ἡ, porta. ἐν πύλῳ, ad portam.

Ἐν νεκύεσσι βαλὼν, apud inferos vulnerans. (vulneratum.)

Ὀδύνῃσιν ἔδωκεν, doloribus affecit.

v. 399.

Κῆρ ἀχέων, corde dolens.

v. 400.

Ἐνὶ, *h. l.* per.

Ἠλήλατο, transfixa, adacta erat. plusq. perf. ind. Paſſ. verbi ἐλαύνω, facientis præt. Paſſ. ἐλήλαμαι, repetitis *Attice* duabus initialibus litteris præſentis.

Κῆδε, imperf. *pro* ἔκηδε, torquebat, angebat. a κήδω, mœrore afficio, ango. 2.) lædo, noceo.

v. 401.

Ὀδυνήφατος, ου, ὁ, ἡ, dolorem ſedans, mitigans, pellens, & *quaſi* perimens. ex ὀδύνη, & φάω, occido, interficio.

Ἐπὶ — πάσσω, *vel* τίω, *q. d.* inſuper adſpergo, inſpergo. ex ἐπὶ & πάσσω, inſpergo, conſpergo.

Qui vulnera in prælio acceperant, a Medicis curabantur. Qualis Machaon *Iliad. IV. v.* 218. qui telo e vulnere Menelai extracto dicitur illius

Sanguinem expreſſiſſe, lenia medicamenta ſciens.

Sic Pœon *h. l.* in Marte vulnerato

— — *Dolores pellentia medicamina adhibuit.*

Eurypylus quoque læſus *Iliad XI. v.* 827. *ſqq* petit a Patroclo, ut ſagitta exciſa vulnus aqua tepida abluat, & medicamina inſpergat, quæ edoctus erat ab Achille e Chironis ſchola; quod hic ſtatim præſtitit μαχαίρῃ, *cultro*, & amaram radicem impoſuit, quæ nonnullis Achillea dicitur, aliis Ariſtolochia, ſeu ἴσχαιμος *a ſiſtendo ſanguine*;

quia

quia hac protinus deſiit ſanguinis fluxus. Porro apud *Virgilium Æneid. XII. v.* 420. quoque

Fovit ea vulnus lympha longævus Japis.

Similiter Neſtor vult Machaoni vulnerato humeris aquam calidam affundi. *Iliad. XIV. v.* 5. *ſqq. coll. Iliad. XI. v.* 638. ſed & vinum generoſum πράμνειον, *pramnium* jubet propinari, nempe quia hoc ταῖς φλεγμοναῖς ἐναντιώτατον, *inflammationibus maxime contrarium*, ait *Athenæus Lib. I.* FEITH. *L. IV. C. XV.* §. *I.*

v. 402.

Ἀκέομαι, ὦμαι, ſano, medeor, medicor.

Τι, omnino. Intendit enim hæc vocula, adjectivis adverbiisve juncta, in multis locutionibus.

Καταθνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis. ex κατὰ, & θνητὸς, *idem.*

Ἐτέτυκτο, erat, fuerat.

v. 403.

Σχέτλιος, ὀβριμοεργὸς,] Hæc, licet de *Hercule* dicta, mihi tamen non videntur, quæ eſt hujus Poëtæ ubique perſpicuitas, cum præcedentibus αὐτὸς ἀνὴρ conſtrui; ſed a principio ſententiam denuo exordiri: ea fere admirandi ratione, qua dixit *Virgilius: Demens! qui nimbos & non imitabile fulmen, &c.* CLARK.

Ὀβριμοεργὸς, ῦ, ὁ, ἡ, ingentia & fortia facinora patrans. ex ὄβριμος, υ, ὁ, ἡ, fortis, robuſtus: impetuoſus, violentus; & ἔργον.

Αἴσυλος, υ, ὁ, ἡ, *vel* αἴσυλος, ύλη, υλον, iniquus, nefarius, injuſtus, flagitioſus.

Ὀυκ ὄθεται αἴσυλα ῥέζων, pro nihilo ducit nefaria patrare.

v. 405.

Σοὶ δ' ἔπι τῦτον ἀνῆκε, in te autem hunc miſit, concitavit.

v. 407.

Δηναιὸς, ὰ, ὸν, diuturnus, longævus. a δὴν, *adv.* diu.

v. 408.

Οὐδέ τί μιν] Nunquam videlicet domum revertetur incolumis. CLARK.

Ποτὶ γύνασι, ad genua.

Παππάζω, pappa dico, adblandior patri vocando pappam. a πάππας, ῦ, ὁ, pater, pappa. *Vox puerorum blandientium ad patrem.*

v. 410.

Τῷ, *h. l.* Itaque.

v. 411.

Φράζομαι, cogito, perpendo, delibero, ſtatuo.

v. 412.

Μὴ δὴν, Ne aliquando. *vel*, Ne continuo.

Περίφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, ſapiens, cordatus. 2.) valde prudens, valde ſapiens. ex περὶ & φρήν.

Ἀδρηςίνη] ἡ Ἀδράςυ θυγάτηρ.

v. 413.

Γοάω, ῶ, gemo, deploro, defleo, lugeo.

Οἰκεὺς, έως, ὁ, famulus, ſervus domeſticus. 2.) domeſticus. Genit. *Jon.* οἰκῆος. ab οἶκος, domus.

v. 414.

Κυρίδιος, υ, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit. 2.) juvenilis. a κῦρος, pro κόρος, υ, ὁ, juvenis, puer.

v. 417.

Ἄλθω, medeor, ſano. ἄλθετο, imperf. Paſſ. pro ἤλθετο, *amiſſo augmento.*

Καληπιάω, ῶ, mitigo, lenio, placo. καληπιόωντο, leniebantur. *Poët.* pro καληπιῶντο, ex καληπιάοντο. imperf. Paſſ. ex καλὰ & ἠπιάω, ῶ, mitigo, lenio.

v. 421.

Ἦ ῥα τί; num quid?

Κεχολώσεαι, ſuccenſebis. *Jon.* pro κεχολώσῃ. paulo poſt fut. Vid. Α. 139.

Ὅ, τί κεν εἴπω; ob id, quod dixero?

v. 422.

Ἀχαιϊὰς, άδος, ἡ, Achiva.

Ἀνίημι, *h. l.* ſtimulo, *vel*, ſolicito.

v. 423.

Τὺς, quos.

Ἔκπαγλα, *adv.* *h. l.* vehementiſſime. Vid. Α. 146.

v. 424.

Καῤῥέζω, demulceo. ex καλὰ & ῥέζω, facio.

Εὔπεπλος, *ſive* ἐύπεπλος, υ, ὁ, ἡ, ſtolatus, pulchrum habens peplum. ex εὖ, bene, & πέπλος, peplum.

Mulieribus erant frequentius πέπλοι, ἱμάτιον ἢ ἔνδυμα γυναικεῖον, *pepli, muliebre veſtimentum*, ait *Heſychius:* quod e

 ſubtili

ſubtili ſtamine confectum, ceteris veſtibus ſuperinduebant; unde Achivæ mulieres *h. l.* ἐύπεπλοι, *bonis peplis inſtructæ* dicuntur: Et Τρῳάδες paſſim ἑλκεσίπεπλοι, *longa peplorum ſyrmata trahentes*; quia promiſſi erant pepli. Sic *Iliad. VI. v.* 289. in Helenæ thalamo erant

— — Πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν Σιδονίων,

— — *Pepla omnigeno artificio varia, opera mulierum Sidoniarum.*

E quibus unum Minervæ dedicat Theano. Minerva quoque *Il V.* 734.

Πέπλον κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' ὔδει.

Peplum quidem defluere ſivit pulchrum patris ſuper pavimento.

Venus ſuum obtendit Æneæ adverſus tela. Eoque induta dicitur in *Hymno.*

Πέπλον μὲν γὰρ ἕσο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,

Peplo etenim induta eſt ſplendidiore ignis radio.

Sæpe etiam ἑανὸν *lucidum* ſimpliciter dictum, ut *Iliad. XIV. v.* 178. de Junone,

Ἀμφὶ δ' ἄρ ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσατο.

Circumque ambroſium peplum induit.

Quamquam nonnulli apud Pollucem diſtinguantur variegatione, quæ ſæpius in peplis. FEITH. *L. III. C. VI. §. IV.* add. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 143.

v. 425.

Περόνη, ης, ἡ, fibula.

Καταμύσσω, *vel* ττω, lacero, perſtringo. ex κατὰ & ἀμύσσω, lacero, diſcerpo.

Ἀραιὸς, ὰ, ὸν, tener, mollis: imbecillis.

v. 429.

Μετέρχομαι, *h. l.* tracto.

v. 433.

Γιγνώσκων] *Gnarus.* Quod vulgo vertunt, *cognoſcens*, longe aliud eſt. CLARK.

Ὅ οἱ] Libenter Homerus poſt γινώσκειν uſurpat ὃ pro ὅτι. Vid. Θ. 140. 362. ERN.

v. 434.

Ἵετο, cupiebat. ab ἵεμαι, cupio, deſidero.

v. 435.

v. 435.

Ἀπὸ — δῦσαι, expere.

v. 437.

Ἐστυφέλιξε, incuſſit: διέσεισε, διεκίνησε. Vid. ad A. 581.

v. 438.

(Καὶ) τὸ τέταρτον (μέρος) ἐπέσσυτο, quartum impetum fecerat, (feciſſet;) *vel*, quarto irruerat, (irruiſſet.) pro ἐπεσέσυτο. plusq. perf. Paſſ. *per Metath.* v. ἐπισεύω, concito.

v. 439.

Δεινὰ δ'] δὲ eſt pro δὴ, quod alias in tali contextu ponitur, *ibi tum*, *tum vero.* ERN.

Δεινὰ, *adv.* vehementer: graviter: minaciter.

v. 442.

Χαμαὶ ἐρχομένων, humi incedentium.

v. 443.

Ἀναχάζω, ομαι, recedo, retrocedo, greſſum inhibeo.

v. 445.

Ἀπάτερθεν ὁμίλου, ſeorſum a turba.

v. 446.

Νηὸς, οῦ, ὁ, templum, fanum. *Jon.* pro ναός.

v. 448.

Ἄδυτον, ου, τὸ, adytum. ab ἄδυτος, ου, ὁ, ἡ, ad quem non patet ingreſſus. Adytum autem eſt illa pars templi, in quam nulli præter ſacerdotem ingredi licet. (ex α priv. & δῦμι, ingredior.) Conf. SAM. PITISCI *Lexic. Antiq. Rom. Tom. I. p.* 33. THOMÆ DEMPSTERI *Paralip. ad* JOH. ROSINI *Antiq. Rom. Lib. II. Cap. II. p.* 87. (Edit. 1743. Amſt.)

Κύδαινόν τε] Cum hic non de Æneæ *gloria atque honore* agatur; conjicit *Domina Dacier*, ſcripſiſſe *Homerum*, κήδαινόν τε. Sed κηδαίνω vox eſt *Homero* ignota. Si quid mutatum oporteret, ſcribendum erat κήδησάν τε. Sed nihil opus. Κύδαινον enim id eſt, quod latine dicas, *honorifice excipiebant.* Quod quidem non ad *gloriam* Æneæ, ſed ad *pietatem* referendum. CLARK.

v. 449.

Εἴδωλον, ου, τὸ, ſimulacrum, imago, effigies. ab εἶδος, εος, τὸ, ſpecies, forma, facies.

Τεῦξ, fecit, fabricavit. pro ἔτευξε. v. τεύχω.

 v. 450.

v. 450.

Τοῖον] τοιῦτον.

v. 451.

Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ κικὼλῳ] Hoc nimirum ait Poëta, ut recte obſervavit *Popius*; utique neſciſſe Achivos, *Æneam*, poſtquam humi cecidiſſet, per multitudinem elapſum in urbem evaſiſſe. CLARK.

v. 452.

Δῄουν, cædebant, feriebant: διέκοπτον. *Schol.* imperf. ind. Act. *contr.* & *Jon.* pro ἐδῄοον, v. δῃόω, ῶ, vaſto, hoſtiliter populor.

Βοείας ἀσπίδας, bubulos clypeos.

Scuto ſeu *clypeo univerſum corpus protegebant.* Ex corio bubulo plerumque conſtabat, unde ἀσπίδας βοείας Homerus ſæpe vocat. Erat hoc multiplex, quo clypei eſſent fortiores, ære ſuperinducto; quomodo deſcribit Sarpedonis ſcutum *Iliad. XII. v.* 294. *ſqq.* Ita Ajacis ſcutum dicerem fuiſſe ἑπταβόειον, *e ſeptem boum pellibus; quibus octavum accedebat æs. Iliad. VII. v.* 219. *ſq.* & 223. FEITH. *L. IV. C. VIII.* §. *V.*

v. 453.

Ἔυκυκλος, ου, ὁ, ἡ, rotundus: pulchre orbiculatus. ex εὖ & κύκλος, ου, ὁ, orbis, circulus.

Λαισήϊον, ου, τὸ, breve ſcutum, parmula.

Videtur oblongæ, & ut plurimum acclivis fuiſſe figuræ, & ex tergoribus villoſis conſerebatur; unde Grammatici illud deducunt à λάσιος, i. e. *villoſus.* Hoc clypei genus leve erat; quapropter (ut *Euſtathius* animadvertit) Homerus ei tribuit epitheton πτερόεν, leve. POTT. *Tom. II. p.* 30.

v. 456.

Μετελθὼν, *h. l.* vindicta perſecutus: adgrediens.

v. 458.

Καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus. *h. l.* junctura manus cum brachio, carpus.

v. 461.

Οὖλος, η, ον, pernicitioſus, exitioſus, exitialis. ab ὄλλυμι, perdo.

Μετέρχομαι, *hic* obeo.

v. 465.

v. 465.

Ἐς τί; Quouſque? *Euſtathius*: Χρονικῶς δὲ κεῖται τὸ ἐς τί, ἀντὶ τοῦ μέχρι τίνος· οὕτω δὲ καὶ τὸ ἑπόμενον, (nam & hoc ſequitur.) ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ.

Ἀχαιοῖς, *ab* Achivis.

v. 466.

Ἦ; An?

v. 467.

Ἶσον, *l. adv.* æqualiter. ab ἶσος, æqualis.

v. 469.

Φλοῖσβος, ου, ὁ, ſonitus, quem aqua edit, præſertim cum fluctus excitantur. 2.) murmur, tumultus. 3.) ſtrepitus.

v. 472.

Ἕκτορ, πῆ δή τοι] Oportuit ipſum etiam Hectorem, virum alioqui Trojanorum omnium fortiſſimum, officii ſui admoneri: ubi Poëta docuit, virtutem interdum ſopitam jacere, ſtimulisque excitandam, ut in actus neceſſarios exeratur. Iſta autem Sarpedonis oratio *duo* continet: *primum*, ignaviam non ſolum Hectoris, ſed omnium etiam Trojanorum perſtringit. *Secundo*, Hectorem muneris & partium ſuarum commonefacit. Pars illa *prima* comparationem virtutis copiarum auxiliarium cum Trojanorum ignavia complectitur, ut ſociorum exemplo pudor Hectori injiciatur, qui adeo molliter in tam neceſſaria pugnandi occaſione ſe gerat. SPOND.

Πῆ; quo?

v. 473.

Φῆς (*Jon.* pro ἔφης) που, dixiſti quondam.

Ἑξέμεν, defenſurum: ſervaturum. fut. 1. infin. *Jon.* pro ἕξειν, v. ἔχω.

v. 474.

Γαμβρὸς, οῦ, ὁ, *h. l.* affinis.

v. 477.

Ἔνειμεν, adſumus. præſ. ind. Act. *Poët.* pro ἔνεσμεν, v. ἔνειμι, inſum: adſum.

v. 478.

Τηλόθεν, *adv.* procul, e longinquo, eminus. a τῆλε, *adv.* procul, longe.

v. 479.

Τηλοῦ, *adv.* procul.

Ἔπι, *h. l.* ad.

v. 481.

Τά τ' ἔλδεται, ὅσκ' ἐπιδευής] Quæ ſatis ſint ad cujusvis animum explendum, ne amplius in dubiam belli aleam eat. CLARK.

Ἔλδομαι, *Poët.* cupio, deſidero.

Ἐπιδευὴς, έος, ὁ, ἡ, indigens, pauper. ab ἐπιδεύω, indigeo.

v. 482.

Μέμονα, *Poët.* cupio, volo, audeo. præt. Med. v. μένω, maneo.

v. 483.

Ἀνδρὶ μαχέσσασθαι] *Cum viro quovis*, vertit *Barneſius.* Mihi potius videtur, *cum viro iſto*, ſc. *Diomede.* CLARK.

v. 484.

Ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἤ κεν ἄγοιεν] Mihi (*inquit*) hoc in loco neque opes ſunt, quas *diripiant* Achivi; neque uxor atque liberi, quos in ſervitutem *abducant.* CLARK.

v. 485.

Τύνη (pro τὺ, *Dor.* pro σὺ) δ' ἕστηκας, tu vero ſtas.

v. 486.

Λαοῖσιν, pro λαοῖς.

Μενέμεν, conſiſtere: ſuſtinere *hoſtem.*

Ὄαρ, αρος, ἡ, uxor, conjux. plur. ὄαρες, *contr.* ὦρες. ὤρεσσι, dat. plur. *Poët.* pro ὦρσι.

v. 487.

Μήπως, *Cave*, ne forte.

Ἀψῖδες λίνου, nexus lini. περιφραστικῶς dicitur pro δίκτυα, retia. ἀψὶς, ῖδος, ἡ, connexio, vinculum. ab ἅπτω, necto, attingo.

Λίνον, ου, τὸ, linum: filum lineum: rete.

Ἁλόντε, *capti.*] *Tuque ipſe* ſcilicet, & *populus tuus:* Ut verſu ſuperiore, Τύνη & λαοὶ ἄλλοι. (*copia alia.*) CLARK.

Πάναγρος, ου, ὁ, ἡ, omnia trahens & capiens. *Retis* epith. ex πᾶν & ἄγρα, ας, ἡ, captura: venatio: piſcatio.

v. 488.

Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, hoſtibus.

Ἕλωρ, ορος, τὸ, captura: rapina, præda.

Κύρμα, ατος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, quod nanciſcitur, præda. a κύρω, incido: nanciſcor.

v. 489.

Ὑμὸς, ἡ, ὸν, *Poët.* pro ὑμέτερος.

v. 491.

Τηλέκλητος, ȣ, vel τὸς, ȣ̃, ὁ, e longinquo vocatus, arceſſitus. ex τῆλε, procul; & καλέω, voco.

v. 492.

Ἐχέμεν, ut *hoſti* obſiſtant.

Ἀποθέσθαι ἐνιπὴν] *Barneſius* hoc minus recte ad præcedentem χερὶ ita refert, ut de *Hectore* ſciljcet intelligatur; quod alii iſto ἀρχȣ̃ς λισσομένῳ conſtruentes, de auxiliariorum ducibus accipiunt. CLARK.

v. 493.

Δάκε δὲ φρένας] Cum non habeat Hector, quod Sarpedoni contradicat, quia ſe nimirum juſte increpari ſentit: ne verbum quidem hiſcens animo ſtimulatus illico in arenam deſcendit. Ubi docet Poëta, juſtas objurgationes & exhortationes apud generoſos homines otioſas eſſe non debere. SPOND.

Δάκε, momordit. aor. 2. pro ἔδακε. a δάκνω, mordeo: pungo.

v. 497.

Ἐλελίχθησαν, converſi ſunt *a fuga.* v. ἐλελίζω, *h. l.* converto.

v. 498.

Ὑπομένω, ſuſtineo, perſevero.

Ἀολλὴς, έος, ὁ, ἡ, confertus, congregatus. ἀολλέες, conferti, denſi.

v. 499.

Ἄχνη, ης, ἡ, *h. l.* palea. Generaliter capitur pro tenuiſſimo cujuslibet rei.

v. 500.

Λικμάω, ῶ, ventilo, evanno, ventilabro purgo. a λικμὸς, ȣ̃, ὁ, ventilabrum, vannus.

v. 501.

Κρίνω, *h. l.* ſecerno, diſcerno.

Ἐπειγομένων ἀνέμων, urgentibus *ſeu* ingruentibus ventis.

v. 502.

v. 502.

Ὑπολευκαίνω, ſubalbidum *ſeu* ſubcandidum reddo. ὑπολευκαίνομαι, albeſco : ſubalbico. ex ὑπὸ & λευκαίνω, dealbo, candidum facio.

Ἀχυρμιά, ᾶς, ἡ, & ἀχυρμιὸς, acervus palearum. ab ἄχυρον, ου, τὸ, palea, acus, feſtuca.

v. 504.

Πολύχαλκος, ου, ὁ, ἡ, multum habens æris, ære abundans. *Item*, *per conſeq.* ſolidus, firmus. Epith. *Cœli.*

Ἐπέπληγον, pulſando excitarunt. *per reduplicat.* pro ἔπληγον. aor. 2. ind. Act. v. πλήττω, percutio. *Vel* eſt aor. 2. verbi compoſiti ἐπιπλήττω.

v. 505.

Ἂψ ἐπιμισγομένων, converſa acie confligentium. ἐπιμίσγομαι, commercium habeo, in conſortium venio. 2.) ingredior, accedo.

Ὑπὸ — ἔστρεφον, reverſi ſunt; *vel*, reduxerunt, reverti fecerunt *equos:* flexerunt *equos.*

Ἡνιοχεὺς, έως, ὁ, auriga, qui habenas tenet.

v. 506.

Μένος χειρῶν, *vis manuum*, pro *certaminis ardore;* & μένος χειρῶν φέρειν, *vim manuum ferre*, ſcil. *in hoſtem*, eſt *in illum multa vi irruere.* Ita Hom. *h. l.*

> Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον·
>
> *Illi vero recta acie tendebant in hoſtem;* ſive *ex adverſo irruebant.*

Nam utrumque ſignificat τὸ ἰθύς. *Euſtath.* ad *h. l.* Τὸ μένος χειρῶν ἰθὺς ἔφερον, ἀντὶ τοῦ, ἐμάχοντο ἀντικρύ· ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐρεῖ ὁ ποιητής· HOOG. *ad* VIG. *Idiot. C. III. S. XII. R. V.* (*N.* 98.)

v. 508.

Κεραίνω, perficio, effectum reddo. a κεραίνω, *idem.*

v. 509.

Χρυσάορ, ορος, & χρυσάορος, ου, ὁ, ἡ, enſem aureum habens. ex χρυσὸς, & ἄορ, ορος, τὸ, enſis.

v. 511.

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ, ἡ, auxiliator, — trix. ab ἀρήγω, auxilior, opem fero.

v. 512.

v. 512.

Πίονος] νῦν, πλυσίυ, ἢ λιπαρῦ, ἐυδαίμονος. *Schol.*

v. 514.

Μεθίςαλο, inter — ſtetit. v. μεθίςημι, ſtatuo aliud pro alio: muto: transfero. μεθίςαμαι, *h. l.* ſto, verſor, ſum inter —

v. 515.

Ἀρτεμὴς, έος, ὁ, ἡ, incolumis, integer, ſanus, ſalvus.

v. 517.

Ἔα, ſinebat. v. ἐάω.

v. 521.

Ὑποδειδίζω, timeo. ab ὑποδείδω, ſubvereor, ſubtimeo.

Ἰωκὴ, ῆς, ἡ, *per Aphæreſin* pro διωκὴ, clamor, minæ, inſectatio, perſecutio, impetus. a διώκω, perſequor.

v. 522.

Νεφέλῃσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων] Cette image eſt belle & noble, & on la trouve d'autant plus juſte dans la ſuite, qu'on voit qu'elle a annoncé la fuite des Grecs, & que les Troyens ſont comparez au Borée, & aux autres vents orageux, que diſſipent les nuages. DACIER.

v. 523.

Νηνεμίης] ἐπὶ νηνεμίας· tranquillitatis tempore.

Νηνεμία, ας, *Jon.* ίη, ης, ἡ, ventis vacua tempeſtas, tranquillitas aëris, nullis ventis ſpirantibus. a νήνεμος, ε, ὁ, ἡ, ventis vacuus, ſerenus: tranquillus. quod ex νὴ & ἄνεμος, ὁ, ventus.

Ἀκρόπολος, ε, ὁ, ἡ, altiſſimum habens verticem, ſummus, excelſus. ex ἄκρος, ſummus, & πόλος, ε, ὁ, vertex.

v. 524.

Ὄφρα, *h. l.* quando, quum,

Εὕδῃσι, dormit. præſ. ſubj. *Jon.* pro εὕδῃ, ab εὕδω, dormio: quieſco.

Βορέας, *vel* ης, *Jon.* ε, ὁ, Boreas, Aquilo: *ventus a ſeptentrione ſpirans, ſiccus, & frigidus.*

v. 525.

Ζαχρειὴς, έος, ὁ, ἡ, valde utilis. ex ζα, valde, & χρεία, utilitas. *Vel, ſignificat* vehemens, violentus, impetuoſus. a χρεία, neceſſitas: *neceſſitas eſt quoddam violentum, nec habet legem.*

v. 526.

v. 526.

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, *Poët.* pro πνοή, flatus. a πνέω, flo, ſpiro.
Λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtridulus, argutus: canorus. a λιγὺς, *idem.*
Διασκίδνημι, diſſipo, diſpergo. ex διὰ & σκίδνημι, *idem.*
Ἄω, flo, ſpiro.

v. 527.

Ἔμπεδον, *adv.* firmiter, ſtabiliter: tuto: perpetuo. ab ἔμπεδος, ου, ὁ, ἡ, ſtabilis, firmus.

v. 529.

Ἕλεσθε, ſumite, aſſumite: ἀναλάβετε.

v. 530.

Αἰδεῖσθε, verecundantes obſervate: διατηρεῖτε, ἀλλήλους προσέχετε. *Schol.*

v. 531.

Πλέονες — ἠὲ, plures — quam.
Πέφανται, interfecti ſunt. præt. ind. Paſſ. v. φάω, *inuſit.* interficio, occido.

v. 532.

Ὄρνυται, exſurgit.
Ἀλκὴ, ῆς, ἡ, robur, vires. 2.) fortitudo, ſtrenuitas. 3.) auxilium, remedium.

v. 535.

Ὁμῶς, *adv.* ſimiliter, æque, pariter. ab ὁμὸς, ὴ, ὸν, ſimilis, par.

v. 537.

Τόν ῥα] *Iſtum itaque.* Adeo ut non ſupervacanea ſit vocula. CLARK.

v. 538.

Ἔρυτο, inhibebat, impediebat, depellebat. pro εἴρυτο, *vel* ἤρυτο. ab ἔρυμι, *idem quod* ἐρύω· imperf. Med. *Vel eſt* plusq. perf. τοῦ ἐρύω, traho, cuſtodio, libero, arceo, impedio, &c.
Εἴσατο, penetravit. aor. 1. Med. v. εἶμι, vado, eo.
Διὰ πρὸ — καὶ τῆς· penitus — etiam per ipſum.

v. 539.

Νειαίρη, ης, ἡ, *Jon.* pro νειαίρα, ima *ſeu* extrema pars ventris, venter inferior. *Nunquam apud Hom. uſurpatur ſine γαστὴρ adjuncto.* Derivatur a νεαρὸς, *vel* νειαρὸς, novus, recens, ultimus: *hoc autem* a νέος.

v. 548.

v. 548.

Διδυμάων, ονος, ὁ, geminus, gemellus. a δίδυμος, ε, ὁ, ἡ, duplex, geminus.

v. 550.

Ἡβάω, *vel* ἡβάσκω, pubeſco, adoleſco. ab ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas.

v. 551.

Εὔπωλος, ε, ὁ, ἡ, producens bonos equos, generoſis equis foecundus. ex εὖ, & πῶλος, ε, ὁ, pullus equinus.

v. 554.

Οἵω τώγε λέοντε — Quales leones-] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. Bl. 322.

v. 555.

Τάρφος, εος, τὸ, denſitas, *propr.* ſilvæ, locus ſilvæ denſus. *quaſi* τράφος. a τρέφω, nutrio: *eo quod animalia nutrit;* quod Etymon ipſe Hom. (inquit *Euſtath.*) verſu hoc exprimit.

v. 556.

Ἴφιος, ε, ὁ, ἡ, robuſtus, fortis, pinguis, bene nutritus. ab ἶφι, *adv.* valide, fortiter.

v. 557.

Ὄφρα, *h. l.* donec *tandem.*

v. 558.

Κατέκταθεν, interfecti ſunt. 3. plur. aor. 1. ind. Paſſ. *Bœot.* pro κατεκτάθησαν, v. κατακτείνω, occido.

v. 559.

Τοίω — Tales —

v. 560.

Καππεσέτην, deciderunt. *Jon.* pro κατεπεσέτην, aor. 2. ind. v. καταπίπτω, decido.

Ἐλάτη, ης, ἡ, abies.

v. 564.

Τὰ φρονέων, ea cogitans.

v. 566.

Πέρι γὰρ δίε] περισσῶς γὰρ ἐφοβεῖτο περὶ τῦ Μενελάε. *Schol.*

Δίω, *h. l.* timeo. δίε, pro ἔδιε.

v. 567.

Ἀποσφήλειε, fruſtraret: aberrare faceret a — aor. 1. opt. Act. *Æol.* pro ἀποσφήλαι, v. ἀποσφάλλω, ſubverto, peſſum-

peſſumdo. 2.) a via aberrare facio, ſeduco. 3.) facio excidere ab incepto, impedio. ex ἀπὸ & σφάλλω, ſupplanto, everto: fallo, circumvenio.

v. 568.

Τὼ μὲν δὴ] *Menelaus* & *Æneas*.

v. 574.

Βαλέτην, poſuerunt. in dual. *Jon.* aor. 2. ind. Act. v. βάλλω.

v. 576.

Ἑλέτην, interfecerunt.

v. 579.

Νύξε, vulneravit. a νύσσω.

v. 581.

Ὁ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους] Interea, dum averteret equos, percuſſus eſt. Recte igitur *Parentheſi* incluſa ſunt hæc verba. CLARK.

Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus, flexus brachii.

v. 583.

Λεύκ' ἐλέφαντι] Non, λευκὰ ὡς ἐλέφαντος, ut Scholiaſtes; ſed *ebore ornata & diſtincta*. Κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν. Odyſſ. Φ. 7. CLARK. Vide ſupra ad Δ. 141.

v. 584.

Ἤλασε, percuſſit: ἔκοψε.

v. 585.

Ἀσθμαίνω, anhelo, difficulter anhelo, cum ſingultu palpito, expiro. ab ἆσθμα, ατος τὸ, flatus, ſpiritus, anhelitus, anhelatio. 2.) reſpiratio difficilior, ſuſpirium.

Εὐεργὴς, έος, ὁ, ἡ, affabre factus, bene fabricatus. ex εὖ, & ἔργον, opus.

v. 586.

Κύμβαχος, ου, ὁ, ἡ, *idem quod* ἐπὶ κεφαλὴν ἔκπεσε, incidit *vel* decidit in caput. pronus, in caput præceps. a κύμβη, ης, ἡ, cymba, *navigii genus*: caput.

Βρεχμὸς, ου, ὁ, ſinciput. a βρέχω, madefacio.

v. 587.

Ἑστήκει] Vox ἑστήκει accipitur ἀορίστως, ſimiliter ut ἔστη. Quod ſi ἔστηκεν dixiſſet, jam non conſtitiſſet *Temporum* ratio. Erat enim hoc utique διωρισμένως dicere, Mydona *jam tum, cum hæc ſcriberet Poëta*, in caput diu ſtetiſſe. CLARK.

Τύχε

ιι — inciderat in —, nactus erat —

v. 588.

ιον] κατέβαλον: dejecerunt.

v. 589.

κα' pro ἵμασε, ſcutica agitabat. v. ἱμάσσω, loris cædo, verbero. ab ἱμὰς, ἄντος, ὁ, lorum, corrigia, habena.

Ἀνὰ h. l. ad.

v. 590.

ς δ' Ἕκτωρ] Menelaum ſcilicet, & Antilochum.

Ἀνὰ h. l. inter.

v. 593.

Κυδοιμὸς, ȣ̃, ὁ, turba, tumultus.

v. 594.

Νωμάω, ῶ, h. l. moveo, agito, vibro.

v. 595.

Ἄλλοτε δ' ἄλλοτε μὲν] Pulcherrima fortitudinis Hectoreæ imago. CLARK.

Ἄλλοτε — ἄλλοτ — modo — modo, interdum — interdum.

v. 597.

Ἀπάλαμνος, ȣ, ὁ, ἡ, induſtria carens. h. l. rerum imperitus. ex α priv. & παλάμη, ης, manus, palma; ars, quaſi cujus manibus nulla eſt ars: ἀσθενὴς, ἄπειρος, ἐν μηχανήσασθαι δυνάμενος. Schol.

Ἰὼν, prodiens, elapſus, iturus. Nam tria tempora ſignificat, præſ. præt. & fut. ab εἶμι, eo. ἰὼν πολέος (pro πολλȣ̃) πεδίοιο, emenſus ingentem campum, i. e. per ingentem campum means, vel prolapſus: διὰ ſubintellecto ἐλλειπτικῶς; nam crebro regunt verba Genit. deficiente vis præpoſitione, quæ poſtulat Genit.

v. 598.

Στήῃ, conſtiterit, vel conſiſtit. aor. 2. ſubj. Act. Poët. στῇ, & hoc Jon. pro στῇ, v. ἵστημι, ſto, conſiſto.

Ὠκύῤῥοος, & ὠκύῤῥος, ȣ, ὁ, ἡ, celeriter fluens, rapidus. ex ὠκὺς, & ῥέω, fluo.

Ἅλαδε, in mare.

Προρέω, vel προῤῥέω, profluo.

v. 599.

Ἀφρὸς, ȣ̃, ὁ, ſpuma.

Μορμύρω, tremo, fremo, murmuro: *propr.* ut fluvius cum ſtrepitu fluens.

Ἀνὰ τ' ὕδραμ' ὀπίσσω, continuoque recurrit retrorſum.

v. 601.

Οἷον, quam.

v. 602.

Αἰχμητὴς, haſta fortis.

Θαρσαλέος, έα, έον, fidens, audax. a θάρσος, εος, τὸ, fiducia: audacia.

v. 603.

Πάρα, *pro* πάρεστι, adeſt.

Εἷς γε θεῶν] *Deorum certe aliquis, unus ſaltem.* Ut adeo iſtud γε nequaquam ſit ſupervacuum. CLARK.

Λοιγὸς, ȣ, ὁ, pernicies, exitium: *mors.*

v. 605.

Τετραμμένοι, converſi, adverſa fronte. τέτραμμαι, converſus ſum. a τρέπω, verto. nam τέθραμμαι, a τρέφω, alo.

v. 606.

Θεοῖς μενεαινέμεν μάχεσθαι. contra Deos velitis, *ſeu* cupiatis pugnare.

v. 607.

Σχεδὸν αὐτῶν, prope *ad* ipſos.

v. 608.

Εἰδότε χάρμης, peritos pugnæ.

v. 613.

Πολυκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, dives, locuples. ex πολὺς, & κτάομαι, poſſideo.

Πολυλήϊος, ȣ, ὁ, ἡ, multas ſegetes habens. locuples. ex πολὺς, & λήϊον, ȣ, τὸ, ſeges.

v. 614.

Ἦγε, duxit.

Ἐπικουρήσοντα, auxiliaturum. ab ἐπικουρέω, ῶ, auxilior, auxilio venio.

Μετὰ *h. l.* ad.

v. 615.

Τόν ῥα] *Hunc utique.*

v. 618.

Ἐπὶ — ἔχευαν, *in eum* conjecerunt.

V. 620.

v. 620.

Λὰξ, *adv.* calce, calcibus, extremo pede.

Προσβὰς, accedens. a προσβαίνω, pro προσβάω, *vel* βῆμι, adeo, accedo. aor. 2. part. Act.

v. 621.

Ἐσπάσατο, evulſit, extraxit. a σπάω, traho, educo, extraho, evello. σπάομαι, *idem.*

v. 622.

Ὤμοιϊν (genit. Dual. *Jon.* pro ὤμοιν) ἀφελέσθαι, ab humeris auferre.

v. 623.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circuitio, circumventio. ab ἀμφιβαίνω, circumeo.

v. 628.

Ἠΰς, ἐος, ὁ, bonus: fortis: magnus: generoſus.

v. 633.

Βουληφόροι, — μάχης ἀδαήμονι] Domi, quam militiæ, melior.

v. 634.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἡ, imperitus, indoctus, inſcius. ex α priv. & δαήμων, doctus, peritus.

v. 635.

Sæpe Participium verbo junctum mutuam patitur permutationem, & per verbum redditur, ipſum autem verbum participii vim obtinet. Frequentiſſimum quidem hoc eſt in λανθάνω: ſed non minus uſitatum in aliis verbis, v. gr. pro ψεύδονται οἱ λέγοντες, tu eleganter repone, ψευδόμενοι λέγουσιν. Ita Hom. *h. l.*

Ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
Εἶναι, — —

Mentientes dicunt, i. e. *Mentiuntur, qui dicunt, te eſſe ſobolem Jovis.*

Atticiſmum hunc agnoſcit Corinthus de Dial. HOOG. *ad* VIG. *de Idiot. C. VI. S. I. R. XVIII.* (*N.* 51. *V.*)

Γόνος, ου, ὁ, ſoboles, proles. a γίνομαι, naſcor.

v. 636.

Ἐπιδεύεαι (κείνων ἀνδρῶν) inferior ſis (illis viris.) *Jon.* pro ἐπιδεύῃ. v. ἐπιδεύομαι, indigeo.

v. 637.

Διὸς ἐξεγένοντο, ex Jove nati ſunt.

Ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων, ætate *ſeu* tempore priſcorum hominum.

v. 638.

Βίην Ἡρακληείην] Vide ſupra ad. B. 658.

v. 639.

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ, ἡ, qui irruentem hoſtem viriliter ſuſtinet, *ideo* audax, animoſus. a θρασὺς, εῖα, ὺ, audax, temerarius; & μένω, maneo, exſpecto. *vel* a μέμνων, memor : *ut ſit audaciæ memorandæ.*

Θυμολέων, οντος, ὁ, leonino animo præditus. ex θυμὸς, & λέων, leo.

v. 640.

Ἕνεχ' pro ἕνεκα.

v. 641.

Οἴῃς σὺν νηυσὶ, ſolis cum navibus.

v. 642.

Χήρωσε δ' ἀγυιάς] Hunc modum dicendi de populatione frequenter imitati ſunt Græci & Latini, ut bene monet ac docet Cel. Weſſeling. in Diſſ. Herodotea. p. 86. ERN.

Χηρόω, ῶ, viduo, viduum reddo, orbo, privo. a χῆρος, χήρα, χῆρον, viduus, orbus, indigens.

Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via, *ſc.* urbis, regio, platea.

v. 643.

Κακὸς, *h. l.* ignavus, timidus.

Ἀποφθινύθω, pereo, intereo.

v. 644.

Ἄλκαρ, αρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præſidium.

v. 646.

Δμηθέντα, interfectum.

Πύλας ἀΐδαο περήσειν, ad portas orci deſcenſurum. Vid. *Celeb.* I. GE. ALTMANNI *Meletem. Philol. - Crit. Tom. I. p.* 95. *ſqq. de* Πύλαις Ἅιδου. *Ejusdem*que *Obſervat. Philol.-Crit. in N. T. Tom. I. p.* 373. *ſqq.* & *II. p.* 220.

v. 648.

Ἤτοι κεῖνος ἀπώλεσεν] Fatetur Sarpedon merito exciſum

ab

ab Hercule Ilium ob Laomedontis perfidiam: neque tamen idcirco Tlepolemo cedit, quin ei intrepide mortem minatur, quam ei revera ſtatim intulit. Sequitur enim utriusque certamen, ubi tantum Sarpedon vulnerabitur, jactabundus autem & contumelioſus ille Tlepolemus occiditur. Ubi notandum, fere Thraſonum iſtorum ob virtutem propriam gloriantium hoc eſſe fatum, ut in eorum caput redundet, quod ipſi tumide aliis minitabantur. SPOND.

v. 651.

Ἀπέδωχ᾽ pro ἀπέδωκε, dedit.

v. 653.

Τεύξεσθαι, futuram. v. τυγχάνω, *fut.* τεύξομαι, ſum.

v. 654.

Εὖχος, εος, τὸ, *h. l.* gloria, honor.

Ἄϊς, ιδος, ὁ, *h. l.* Pluto, Orcus.

Κλυτόπωλος, ου, ὁ, celeber *ſeu* inſignis equis. *Plutonis* Epithet. a πῶλος, ὁ, pullus equinus, & κλυτὸς, inclytus.

v. 655.

Ἀνέσχετο, ſuſtulit: ἀνέτεινε.

Μείλινος, η, ον, fraxineus. a μελία, fraxinus.

v. 656.

Ὁμαρτῆ, *adv.* ſimul, una: eodem tempore; ὁμοῦ καὶ κατ᾽ αὐτὸν χρόνον· *Schol.* ex ὁμοῦ, *idem*, & ἀρηρότως, apte, commode; *De iis dicitur, quæ ſerie continua ſe ſequuntur.*

v. 657.

Ἤϊξαν, evolarunt. v. ἀΐσσω, *vel* ττω, ruo, cum impetu feror: erumpo, proſilio.

v. 659.

Ἐρεβεννὸς, ὴ, ὸν, furvus, obſcurus. ab ἔρεβος, εος, τὸ, erebus, orci tenebræ *ſeu* caligo.

v. 661.

Μαιμάω, pro quo μαιμώω, *Poët.* a quo in partic. μαιμώωσα, properans, rapido impetu acta. *idem quod* μάω, vehementer cupio, impetu feror.

v. 662.

Ἐγχρίμπτω, admoveo, tango, infrico, adjungo, applico, hæreo. ex ἐν & χρίμπτω, admoveo, appello, accedo. Dicitur *quaſi* χειρίπτω, a χεὶρ, manus. Significat

ficat enim *propr.* ταῖς χερσὶν προσεγγίζειν, manibus admovere.

Πατὴρ δέ τι λοιγὸν ἄμυνεν.] Indicat iſtud τι, prope admodum fuiſſe, ut interiret. Alii legunt, πατὴρ δ' ἔτι. CLARK.

v. 664.

Βαρύνω, gravo, premo. 2.) *h. l.* gravi dolore *ſeu* moleſtia adficio. a βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis.

v. 665.

Ἐπιφράζομαι, noto, indico.

v. 666.

Ἐπιβαίη, incederet, (*vel* currum conſcenderet.)

v. 670.

Τλήμων, ονος, ὁ, ἡ, *h. l.* audax, fortis. a τλάω *vel* τλῆμι, perfero.

Μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ, commotum *vel* turbatum eſt ei ſuum cor. a μαιμάω. *v.* 661.

v. 672.

Ἐρίγδουπος, ου, ὁ, ἡ, valde ſonans, μεγαλόηχος διὰ τὰς βροντάς. ab ἐρι, *partic. augmentativa in compoſitione*; & δοῦπος, ſonitus: *pro* ἐρίδουπος; *interpoſito* γ, *metri gratia*.

v. 673.

Ἢ ὅγε τῶν] Vocabulum iſtud, ὅγε, quam non verſus gratia intruſum ſit, ſed ſingularem habeat elegantiam; vide ſupra ad Γ. 409. CLARK. *ipſe.*

Ἀπὸ — ἕλοιτο θυμὸν, animam *ſeu* vitam eriperet.

v. 674.

Μόρσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis. μόρσιμον, fatale, in fato; πεπρωμένον, εἱμαρμένον. *Schol.* a μόρος, ου, ὁ, portio; fatum.

v. 676.

Τῷ ῥα] διὰ δή.

v. 679.

Κτάνε, interfeciſſet. pro ἔκτανε, v. κτείνω.

v. 680.

Ὀξὺ, *h. l.* ſtatim.

Νόησε, animadvertiſſet.

v. 682.

Δεῖμα φέρων, terrorem inferens. δεῖμα, ατος, τὸ, timor, metus; terror. a δείδω, timeo.

Χάρη,

Χάρη, gaviſus eſt. pro ἐχάρη. v. χαίρω.

v. 683.

Ὀλοφυδνὸς, ἡ, ὀν, lugubris, luctuoſus. ab ὀλοφύζω, lugeo, lamentor.

v. 685.

Ἐπάμυνον, auxiliare, fer opem.

Λίποι - αἰὼν, deſerat vita: *que je meure.*] Ce n'eſt pas la mort, qui fait peur à Sarpedon; cela ſeroit indigne d'un Heros & d'un Fils de Jupiter: mais la honte de tomber entre les mains des ennemis, & les indignitez, qu'ils auroient exercées ſur lui. DAC.

Αἰὼν, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas, ſeculum. *h. l.* vita, tempus vitæ hominis.

v. 688.

Ἔμελλον (*v.* 686.) εὐφρανέειν, *Jon.* pro εὐφρανεῖν, fut. 1. infin. Eram oblectaturus. εὐφραίνω, exhilaro, oblecto.

v. 690.

Παρήϊσσω, prætereo. *h. l.* raptim me proripio, prætervolo.

v. 691.

Ὠθέω, ῶ, trudo, pello, repello.

v. 693.

Φηγὸς, ȣ̃, ἡ, fagus.

v. 694.

Θύραζε, *adv.* foras: extra, foris. a θύρα, ας, ἡ, janua, oſtium.

v. 696.

Κατὰ, *h. l.* circa.

Κέχυτ', offuſa eſt.

v. 697.

Ἀμπνύω, pro ἀναπνύω, *Jon.* a πνύω, reſpiro. hinc ἀμπνύνθη, recreatus eſt, ad ſe rediit. aor. 1. Paſſ. tanquam ex ἀναπνύνομαι, *vel* ἀνάπνυμαι.

v. 698.

Ζωγρέω, ῶ, vivum capio, a cæde captum conſervo. *h. l.* recreo, vivifico, in vitam revoco. ex ζωὸς, vivus, & ἀγρέω, capio.

Ἐπιπνείω, adſpiro, adflo.

Κεκαφηὼς, ότος, ὁ, ſpirans. Jon. pro κεκαφηκὼς, a priſco καφέω. quod ex κέκαφα, præt. verbi κάπτω, flo, ſpiro.

v. 699.

Χαλκοκορυστὴς, ȣ, ὁ, ære ſeu æreis armis armatus, armatus. ex χαλκὸς, & κορύσσω, armo.

v. 700.

Προτρέποντο, verſis tergis fugiebant.

v. 702.

Χάζονθ', pro χάζοντο, cedebant.

Ὡς, poſtquam.

Μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα, apud ſeu inter Trojanos Martem eſſe.

v. 703.

Ἔνθα τίνα πρῶτον] Homere interrompt tout à coup ſa narration par cette apoſtrophe, pour rendre ſon Lecteur plus attentif aux grands exploits d'Hector. DAC.

Πρῶτον, primum.

Ὕστατον, ultimum.

v. 704.

Παϊς, ιδος, *Poët.* pro παῖς, filius.

Χάλκεος Ἄρης.] ἤτοι, ἰσχυρὸς, ἢ πολύχαλκος, διὰ τὸν ὁπλισμόν. *Schol.*

v. 705.

Ἐπὶ, *h. l.* inſuper.

v. 707.

Αἰολομίτρης, ȣ, ὁ, qui mitram varie ornatam gerit, mitram variegatam habens. ab αἰόλος, η, ον, varius, variegatus; & μίτρα, ας, ἡ, & μίτρη, ης, ἡ, faſcia, qua caput obligatur, mitra, diadema.

v. 708.

Μέγα πλȣτοιο μεμηλὼς, admodum divitiarum ſtudioſus, valde divitiis intentus. a μέλει, curæ eſt.

v. 709.

Κεκλιμένος, circumdatus: vicinus. a κλίνω; *h. l.* claudo, circumdo.

v. 710.

Πίονα] εὐδαίμονα.

v. 711.

Τȣς δ'] *Hectorem & Martem.*

V. 712.

v. 712.

Ὀλέκοντας, interimentes. ab ὀλέκω.

v. 715.

Ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν, vanum *hoc* promiſſum fecimus.

v. 718.

Μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς, cogitemus de ſtrenuo auxilio *ferendo.*

v. 720.

Ἐντύω, & ἐντύνω, paro, apparo, adorno, inſtruo. ab ἔντεα, τὰ, *per contract.* ἔντη, arma.

v. 721.

Πρέσβα, vetula, ſenex veneranda. *per Syncop.* pro πρέσβεια. a πρέσβυς, υος, ὁ, ſenex.

v. 722.

Θοῶς, *adv.* celeriter, velociter. a θοὸς, ἡ, ὀν, celer, velox.

Βάλε, poſuit.

Κύκλος, ου, ὁ, circus, orbis, circulus. *in plur.* κύκλοι & κύκλα, orbes rotarum, rotæ ipſæ.

v. 723.

Ὀκτάκνημος, ου, ὁ, ἡ, octo radios habens. ex ὀκτὼ, & κνήμη, ης, radius, tibia.

Ἄξων, ονος, ὁ, axis.

Σιδηρέῳ ἄξονι, ferreum ad axem.

v. 725.

Ἐπίσσωτρον, ου, τὸ, canthus, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continua agitatione conteratur. ex ἐπὶ, & σῶτρον, illud lignum. quod a σώω, citato greſſu currere cogo.

Προσαρηρότα, adaptati. nom. plur. præt. part. Med. v. προσάρω, adapto.

Θαῦμα, τος, τὸ, admiratio. *item*, miraculum, res nova, viſuque mira. a θαυμάζω, miror, admiror.

v. 726.

Πλήμνη, ης, ἡ, modiolus rotæ, *i. e.* foramen, in quod axis caput immittitur, & circumvolvitur.

Ἀργύρου, ex argento. Εἰσὶ, erant.

Περίδρομος, ου, ὁ, ἡ, circumcurrens, circumcurſans. 2.) *h. l.* orbiculatus, rotundus, teres. a περιτρέχω.

Ἀμφοτέρωθεν, *adv.* utrinque. ab ἀμφότερος, uterque.

v. 727.

Ἱμὰς, ἄντος, ὁ, lorum, corrigia, funis.

v. 728.

Ἐντέταται, exporrecta erat.] Ut conſtet ſcilicet temporum ratio, cum *praecedente* & *ſequente* ἐστί. CLARK. v. ἐντείνω, intendo.

Δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι] Vide ſupra ad *v.* 262. ERN.

v. 729.

Τοῦ δ' ἐξ, ex hac (ſella.)

Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, temo currus. a ἐρύομαι, traho.

v. 730.

Ζυγὸς, οῦ, ὁ, jugum.

Ἐν — ἔβαλε, innexuit.

Λέπαδνον, ου, τὸ, *plur.* τὰ λέπαδνα, lora lata, quibus equi collum ad jugum religatur, antilena. a λέπω, decortico, delibro.

v. 734.

Κατέχευεν, defluere ſivit, diffudit.

Ἐπὶ, *h. l.* ſuper.

Οὖδος, εος, τὸ, ſolum, pavimentum.

v. 737.

Δακρυόεις, όεσσα, όεν, lacrimoſus, lacrimabundus. a δάκρυ, υος, τὸ, lacrima.

v. 738.

Βάλετο, poſuit.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis caprina. *h. l.* munimentum pectoris, aegis. ab αἴξ, capra.

Θυσσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus. a θύσσανοι, οἱ, fimbriae, limbi.

v. 739.

Ἐστεφάνωτο, circumdatus erat. a στεφανόω, ῶ, corono, corona cingo, circumdo, cingo. a στέφανος, ου, ὁ, corona.

v. 740.

Ἐν δ', in ea.

Κρυόεις, όεσσα, όεν, frigidus: horribilis, atrox. a κρύος, εος, τὸ, frigus, gelu.

v. 742.

Σμερδνὸς, ή, όν, adſpectu *ſeu* intuitu terribilis. a μέρδω, intueor.

v. 743.

v. 743.

Ἀμφίφαλος, ου, ὁ, ἡ, circumcirca ornatus clavis ſeu claveolis. ex ἀμφὶ & φάλος, ου, ὁ, conus galeæ.

Θέτο, impoſuit.

Τετραφάληρος, ου, ὁ, ἡ, quatuor conos ſeu eminentias habens. ex τέτρα, in compoſit. idem quod τέτταρα, quatuor; & φάληρα, τὰ, pro φάλαρα, phaleræ: ornamentum equorum, & equitum, & nobilium.

v. 744.

Ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν] Vel, quod τοσούτων πόλεων ὁπλίτας καλύπτειν καὶ σκέπειν ἠδύνατο. Vel, ὅτι ἑκατὸν πόλεων ὁπλίτας εἶχεν ἐντετυπωμένους ἑαυτῇ. *Euſtath.* CLARK. Quid ſi putemus Homerum non tam magnitudinem, quam firmitatem laudare voluiſſe, & verba ſic eſſe intelligenda; *adverſus centum urbium exercitus ſuffecturam*, nedum adverſus Trojanos, nulla vi humana lædendam aut comminuendam. ERN.

Πρυλέες, ων, οἱ, propugnatores. 2.) pedites. 3.) populi multitudo congregata.

v. 745.

Φλόγεος, έα, εον, flammeus. 2.) *h. l.* ſplendidus, fulgidus. a φλὸξ, φλογὸς, ἡ, flamma.

v. 746.

Βριθὺς, εῖα, ὺ, gravis. a βρίθω, gravis ſum.

Τῷ δάμνησι — qua domat — v. δάμνημι, domo, ſubigo: reprimo: occido.

v. 747.

Ὀβριμοπάτρης, ου, ὁ, ἡ, forti *vel* potenti patre genitus, *vel* natus. ex ὄβριμος, ου, ὁ, ἡ, fortis, validus; & πατήρ.

v. 748.

Ἐπιμαίομαι, *h. l.* urgeo, inſtigo, ex ἐπὶ & μαίομαι, *idem quod* μάω, cupio: quæro.

v. 749.

Μυκάω, & μυκάομαι, ῶμαι, mugio. 2.) de aliorum animalium voce & quocunque ſono graviori. μύκον, crepuerunt: apertæ ſunt. aor. 2. Act. *Jon.* augmenti detractione, pro ἐμυκον.

Ἀς

Ἀς ἔχον Ὧραι, *dont ſe ſoin eſt commis aux Heures*] Homere appelle ici *Heures* ce que nous appellons *les Saiſons*, & il dit fort bien que les portes du Ciel leur ſont confiées, parce que ce ſont les Saiſons qui ouvrent & ferment le Ciel, en chaſſant ou en approchant & amoncelant les nuages. DAC.

v. 750.

Τῇς ἐπιτέτραπται — quibus commiſſum eſt — v. ἐπιτρέπω, permitto, trado, committo.

v. 751.

Ἀνακλῖναι, *h. l.* aperire.) (ἐπιθεῖναι, claudere.

v. 752.

Τῇ ῥα — hac utique *via*, hic.

Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, ſtimulis agitatus, ſtimulis agi ſolitus, ſtimulis parens. ex κέντρον, ȣ, τὸ, ſtimulus, & εἴκω, cedo: morem gero.

Ἔχον, dirigebant, impellebant.

v. 756.

Ὕπατος, άτη, ατον, ſummus, ſupremus. *pro* ὑπέρτατος ab ὑπὲρ, ſuper.

Ἐξήρετο, interrogavit. aor. 2. ind. (Libri nonnulli habent, ἐξείρετο. non male.) v. ἐξέρομαι, *vel* ἐξείρομαι, interrogo.

v. 757.

Οὐ νεμεσίζῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα; Annon ſuccenſes Marti *ob* hæc atrocia facta? Nonne te irritant hæc a Marte atrociter patrata?

v. 758.

Ὁσσάτιος, ȣ, ὁ, ἡ, quantus. ab ὅσσος, *idem.* pro ὅσος.

Ὁσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν;

Quodque tantum ac talem populum Achivorum perdiderit? In his verbis, ſi Grammaticæ legis ratio habeatur, hæc plenior erit oratio: Ὅτι τόσον καὶ τοῖον λαὸν ἀπώλεσεν, ὅσος καὶ οἷός ἐςι λαὸς Ἀχαιῶν.

v. 759.

Μὰψ, *h. l.* temere.

Ἕκηλος, ȣ, ὁ, ἡ, quietus, otioſus, ſecurus, nil turbarum movens, mitis, lenis, pacificus.

v. 761.

Ἀφρονα τοῦτον, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα.] Quelle peinture du Dieu Mars! DAC.

Ἀνέντες, quum extimularint. aor. 2. part. Act. v. ἀνίημι, ſtimulo, extimulo, urgeo.

v. 762.

Ἦ ῥά τι; Numquid?

v. 763.

Λυγρῶς, *adv.* graviter, vehementer. a λυγρὸς, gravis, moleſtus.

Μάχης ἐξαποδίωμαι, pugna exegerim *ſeu* expellam. ἐξαποδίομαι, expello, abigo. ex ἐξ, & ἀποδίομαι, *idem quod ſimplex* δίω, expello.

v. 765.

Ἄγρει, *& in plur.* ἀγρεῖτε, *imperat.* age, agedum, ageſis, agite. ab ἀγρέω, venor: *a celeritate in venatione adhibita transfertur.*

Οἱ, adverſus ipſum.

Ἔπορσον, incita. aor. 1. imper. Act. *Æol.* pro ἔπορον, v. ἐπόρω, incito, concito adverſus —

v. 766.

Κακῇς ὀδύνῃσι πελάζειν, malis doloribus afficere, in graves dolores conjicere.

v. 770.

Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. Bl. 422. u. f.

Ἠεροειδὴς, έος, ὁ, ἡ, tenebroſus, obſcurus. τὸ ἠεροειδὲς, dicitur totum aëris ſpatium, quoad oculis proſpicere poſſumus. ex ἀὴρ, & εἴδω.

Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,

Quantum late patentis aëris ſpatium oculis *aliquis perluſtrat.*

Ἀνὴρ, quemadmodum ἄνθρωπος, etiam ponitur pro τὶς, *aliquis*; quod tamen magis Poëticum eſt. HOOG. *ad* VIG. *Idiot. C. III. S. III. R. II.* (*N.* 85.)

Porro, Aoriſtum utrumque (frequentius tamen Aoriſtum primum,) aut præſentis ſæpe ſignificationem habet, aut per verbum *ſoleo* reddi debet, tam apud Oratores, quam apud Poëtas. Aoriſtum ſecundum hunc

fere

fere uſum obtinet, cum verbum hoc tempore vel omnino caret, vel in eo raro uſurpatur, vel denique in carmine. VIG. *C. V. S. III. R. XI.* & HOOG. (*N. 70.*)

v. 772.

Ἐπιθρώσκουσι, ſaltu conficiunt.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ, ἡ, altiſonus, altum & clarum ſonum edens. ex ὕψος, & ἦχος, ſonus.

v. 773.

Ἷξον, pervenerunt. aor. 2. ind. v. ἵκω, venio, pervenio.

v. 774.

Συμβάλλω, *h. l.* coëo, conjungor, commiſceo.

v. 776.

Πουλὺς, *Poët.* addito υ, pro πολύς.

v. 777.

Ἀμβροσίην] τὴν τῶν θεῶν τροφήν. Ἡ, πόαν τινὰ νῦν, ἣν οἱ τῶν θεῶν ἵπποι ἐσθίουσι. *Schol.*

Ἀνατέλλω, oriri facio, exiſtere facio, produco, emitto. ex ἀνὰ & τέλλω, *inuſit.* jubeo quid fieri.

Νέμεσθαι, ad depaſcendum.. a νέμω, paſco. νέμομαι, paſcor, depaſcor.

v. 778.

Αἱ δὲ βάτην] Unusquisque (*la perſonne,*) ſive ſit Hominum, ſive Deorum, ſeu quicunque ſit, ſive mas, ſive fœmina, quoties *ad ſententiam* nihil intereſt, *quo* quis *ſexu* ſit, proprie effertur genere *maſculino.* Scilicet non ad *Sexum*, ſed (ut recte alicubi *Dionyſ. Halicarnaſſeus*) πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποτείνεται ὁ λόγος. CLARK. add. FISCH. *Animadv. ad* WELL. *Gramm. p.* 299.

Τρήρων, ωνος, *h. l. Adject.* timidus, pavidus. Vid. B. 502.

Πέλεια, ας, & πελειὰς, άδος, ἡ, columbæ genus. 2.) columba. a πελὸς, ὴ, ὸν, niger: *ſic dicta, quod nigro ſunt colore.*

Ἴθμαθ' inceſſu. *pro* ἴθματι, *ob ſeq. aſpirat.* ab ἴθμα, ατος, τὸ, greſſus, paſſus, motus, inceſſus. ab ἴω, vado.

Πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι] Motum indicat æquum & placidum. CLARK.

v. 781.

Ἔσταν, ſtabant, ſteterunt. aor. 2. ind. Act. *Dor.* pro ἔστησαν, v. ἵστημι, ſto.

Ἐῖην

Εἶην Διομήδεος] Vide ſupra ad B. 658.

v. 782.

Ἐιλόμενοι, conferti. εἴλω, conglobo, in anguſtum cogo.

Λείων, pro λέων, Poët. leo.

Ὠμοφάγος, ου, ὁ, ἡ, cruda vorans, crudis cibis veſcens. ex ὠμὸς, crudus, & φάγω, edo.

v. 783.

Κάπρος, ου, ὁ, aper, verres.

v. 784.

Ἦϋσε θεὰ] Ducum indicat per totum exercitum ad commovendos milites cohortationem. CLARK. Στρατοκήρυξ, *exercitus præco*, qui imperatoris mandata alta voce proferebat, robuſtiſſimis pulmonibus vulgo pollebat: apud Hiſtoricos præ ceteris celebratur Homeri *Stentor*, *cujus* vox *h. l.* dicitur æque ſonora fuiſſe, ac quinquaginta hominum. POTT. *Tom. II. p.* 47.

v. 785.

Στέντορι εἰσαμένη] De *Stentoris* voce vide *Cl.* RICCII *Diſſert. Hom. Tom. I. Diſſert. XIX.*

Μεγαλήτορι] Vox μεγαλήτωρ non hic *fortem* aut *magnanimum* ſignificat; (nam, ut recte monet Scholiaſtes, οὐδὲν οὐδαμοῦ περὶ τούτου διεξῆλθεν ἔργον πεποιηκότος) ſed, ut *Euſtathius* explicat, χαλκέντερον: κατ' ἐκεῖνο, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη. CLARK. Igitur vertendum erat: *firmo pectore*, & alterum *ferrea voce*, ut habet *Virgilius*, aut *ſonora voce*, ut placet *Riccio*, quæ tamen eſt potius proſaica interpretatio formæ poëticæ. ERN.

Χαλκεόφωνος, ου, ὁ, ἡ, æream vocem habens, *i. e.* vel valde acutam, vel valde firmam. ex χάλκεος, æneus, & φωνὴ, vox.

v. 786.

Αὐδήσασχ' *pro* αὐδήσασκεν, vociferatus eſt. aor. 1. ind. Act. *Jon.* pro ηὔδησεν, v. αὐδάω, vocem edo, loquor.

v. 787.

Αἰδὼς, *Proh*, pudor.

Εἶδος ἀγητοὶ, forma *tantum* admirabiles.

Ἀγητὸς, ἡ, ὀν, admirandus, ſtuporem excitans. ab ἀγάω, admiror, cum ſtupore miror.

v. 788.

Ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον — Ἀχιλλεὺς] Notandum hic, quanto cum artificio, ut Poëma ſit unum a capite ad calcem, nunquam non ſpectetur & inſeratur *Achilles*. CLARK.

Ὄφρα *h. l.* quamdiu.

v. 790.

Οἰχνέσκον, progrediebantur imperf. *Jon.* ab οἰχνέω, ῶ, abeo, prodeo, diſcedo, proficiſcor. ab οἴχομαι, *idem.*

Ἐδείδισαν, timuerunt. aor. 1. ind. v. δειδίω, quod a perf. δείδια, v. δείδω, timeo.

v. 791.

Ἕκαθεν πόλιος, procul ab urbe. ab ἑκάς, *adv.* procul, eminus.

v. 793.

Ἐπορέω, hoſtiliter inſilio, irruo, ſupervenio, adeo. ex ἐπὶ & ὀρέω, impetum do, irruo, gradu concitato feror.

v. 795.

Ἀναψύχω, refrigero: abſtergo, ſicco: refocillo, recreo. ex ἀνὰ & ψύχω, refrigero.

v. 796.

Τείρω, vexo, adfligo, infeſto, moleſto.

v. 797.

Κάμνε δὲ χεῖρα· laborabatque manu.

v. 798.

Ἂν δ' ἴσχων] ἀνέχων δὲ καὶ ἀνατείνων, ὅπερ ἐστὶν, ἄνω ἔχων, καὶ μετεωρίζων. *Schol.*

v. 799.

Ἱππείου ζυγοῦ ἅψατο, equinum jugum attigit.

v. 800.

Ἦ, *h. l.* profecto. Οἱ, *h. l.* ſibi.

Γείνατο, genuit.

v. 801.

Μαχητὴς, οῦ, ὁ, pugnator, bellator. 2.) pugnax, bellicoſus. a μάχη, ης, ἡ, pugna, prælium.

v. 802.

Ἔιασκον, ſinebam. imperf. ind. Act. *Jon.* pro εἴων, v. ἐάω, ſino.

v. 803.

v. 803.

Ἐκπαιφάσσω, furenter irruo, more inſanorum excurro. ex ἐκ & παιφάσσω, oculos circumfero: impetum facio, tumultuor.

v. 804.

Ἄγγελος, ου, ὁ, ἡ, nuncius, nuncia.

Μετὰ, *h. l.* ad: inter.

v. 806.

Ὃν, ſuum.

Ὡς τὸ πάρος περ, ſicuti prius, *ſeu* antea.

v. 807.

Πάντα δ' ἐνίκα. Et omnibus modis, omni ratione; vel ubivis erat victor. *i. e.* κατὰ πάντα.

v. 808.

De τοίη v. ad *Callimachi Hymn. in Del. v.* 27. (p. 151. Edit. Lugd. Batav. 1761.)

Ἐπιτάρροθος, ου, ὁ, ἡ, auxiliator, adjutor, —trix. pro ἐπίῤῥοθος. *Iliad.* Δ. 390.

Ἦα, eram. imperf. ind. Act. *Jon.* pro ἦν, v. εἰμὶ, ſum.

v. 809.

Παρά θ' ἵσταμαι, aſſiſtoque, opemque fero.

v. 810.

Προφρονέως, *adv.* promto *ſeu* propenſo animo, benevole, lubenter. a πρόφρων, ονος, propenſus, benevolus.

v. 811.

Σεῦ, tui. (tibi.) genit. ſing. *Dor.* pro σοῦ, a σὺ, tu.

Πολυάϊξ, κος, ὁ, ἡ, impetuoſus, varios impetus *ſeu* motus habens. 2.) valde turbulentus. ex πολὺς, & ἄϊξ, κος, ἡ, motus violentus, impetus.

Δύω *h. l.* ſubeo.

v. 812.

Ἀκήριος, ου, ὁ, ἡ, exanimis, cor non habens, mortuus. ἀκήριον δέος *exponunt* metus, qui reddit homines exanimes. ex α priv. & κῆρ, τὸ, cor.

v. 813.

Ἔκγονος, ου, ὁ, ἡ, ortus, oriundus: ſoboles. ex ἐκ & γονὴ, proles.

v. 816.

Τῷ τοι — Ideo tibi —

Ἐρέω ἔπος, ἐδ' ἐπικεύσω, *Dicam* verbum, *neque celabo.* Non eſt *Tautologia*, ſed Emphatica loquendi ratio. Conf. SEB. PFOCHENII *Diatr. de Ling. Gr. N. T. purit.* §. *XLVIII.* LAMB. BOS. *Exercit. ad Luc. I.* 20. ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι. nec non *Cel.* WOLFII *Curæ Philol. in h. l.* & *Joh. I.* 20. καὶ ὡμολόγησε, καὶ ὐκ ἠρνήσατο.

Ἐπικεύθω, occulo, celo. ex ἐπὶ & κεύθω, *idem.*

v. 817.

Ὄκνος, ε, ὁ, pigritia, ignavia, ſegnities.

v. 823.

Ἀλήμεναι] Sic MS. ſic edd. præter Flor. & Ald. pr. quæ ἀλήμ. habent: quod mihi placet. Nullo modo ἀλήμεναι ab ἄλημι, *vagor*, *erro*, poteſt eſſe *congregari.* Haberet enim idem verbum plane contrarias ſignificationes, quod eſt abſurdum. Sed eſt ab eodem, unde ἀλὴς, *confertus*, *denſus*; unde ἀλία, ἀλίζω. Arcadius, Grammaticus ineditus, ἄλη, ἄθροισις. Hinc ἄλημι poteſt fieri, ut ἄλημι ab ἄλη. Hinc infra ἀλέντες. ERN.

v. 824.

Ἀνακοιρανέω, ῶ, dominor, rego. 2.) obeo & adminiſtro. ex ἀνὰ & κοιρανέω, *idem.*

v. 827.

Δείδιθι, time. præt. imper. Med. *Poët.* pro δίδιθι, & hoc pro δίδιε, v. δείδω, timeo.

v. 829.

Ἔχω *h. l.* agito, impello: dirigo.

v. 830.

Σχεδίην, *adv.* cominus. a σχέδιος, ε, ὁ, ἡ, qui prope eſt.

Ἅζεο, reverere. *Jon.* pro ἅζυ. v. ἅζομαι, veneror, colo.

v. 831.

Τυκτὸν κακὸν] *Euſtathio*, præter — naturam — aſcitum malum. *Aliis*, natura improbum. Neutrum male, licet diverſa ratione. CLARK.

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, factus, fabricatus. a τεύχω.

Ἀλλοπρόσαλλος, ε, ὁ, ἡ, ab alio ad alium ſe transferens, nunc huic nunc illi adhærens, mutabilis, inconſtans. Epith. *Martis*, ſeu *fortunæ bellicæ.* ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος.

v. 832

v. 832.

Πρώην, *adv.* non ita pridem, nuper, paulo ante. a πρωὶ, πρῷ & πρῲ, *adv.* mane.

v. 834.

Λέλαςαι, oblitus eſt. *Dor.* pro λέλησαι. perf. ind. Paſſ. v. λανθάνω, *pro* λήθω, lateo.

v. 836.

Πάλιν] νῦν, ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω, retrorſum, in averſum.

Ἐμμαπέως, *adv.* dicto citius, celeriter, promte. *pro* ἁμαπέως. *quaſi* ἅμα τῷ ἔπει, una & ſimul cum dicto.

v. 838.

Ἐμμεμαυῖα, irâ concitata. ἐμμεμαὼς, υῖα, ὸς, concitatus, valde cupiens, geſtiens. ex ἐν & μάω, cupiditate flagro.

Μέγα, *h. l.* valde.

Φήγινος, ίνη, ινον, faginus, fagineus. a φηγὸς, οῦ, ἡ, fagus, æſculus.

v. 839.

Βριθοσύνη, ης, ἡ, pondus, gravitas. a βρίθω, gravis ſum.

Θεὸς, *aliquando eſt generis fœmin.* Dea, *ut h. l.*

v. 841.

Ἀυτὶκ' ἐπ' Ἄρηϊ (Πάλλας) ἔχε μώνυχας ἵππους] Nempe, Trojanorum *vim* ſuperavit Græcorum *diſciplina & ſcientia* militaris. Id quod fieri ſcilicet εἴωθε, *v.* 766. CLARK.

v. 842.

Ὁ μὲν (Ἄρης) Περίφαντα ἐξενάριξεν] Eo, ut opinor, quod in *prælio* cecidiſſet *Periphas*, nec *a quo* occiſus eſſet appareret, a *Marte* dicitur interfectus. IDEM.

v. 845.

Δῦν' (pro δῦνε, *per Apoſtroph.*) Ἄϊδος κυνέην Induit orci galeam. Hanc galeam (qua denſam nubem ac tenebricoſam ſignificare videtur Poëta,) qui geſtaret, quoscunque voluiſſet, videbat, ipſe nemini conſpicuus. Ex hac Homerica fabella adagium expreſſum Ἄϊδος κυνῆ, *Orci galea*, quod in eos dictitatur, qui ſemet arte quapiam alienis oculis conantur ſubducere. Ajunt, Perſeum hac galea inſtructum, ac præterea ob Mercurii talaria volucrem factum, ad ſuperandas Gorgones ſe

contuliſſe. Γίγυ δακτύλιος, *Gygis annulus*, idem præſtaſſe fertur, ac Orci galea. *Plato Lib. X. de Rep.* utrumque memorat, dum ait, ſemper honeſta vi ſua, propter ſeque eſſe conſectanda, etiamſi Gygis annulum, aut Orci galeam quis poſſideat. Item *Origenes Lib. I. adverſus Celſum* hujus galeæ mentionem facit: ubi contendit magis conveniſſe, ut Chriſtus in Ægyptum fugiens eriperet ſeſe Herodis inſaniæ, quam ſi ſub Orci caſſide latitans ipſum fefelliſſet. RICC. *Diſſert. Hom. Tom. II. p.* 235. *ſq.* — *Ariſtophanes in Acharn. Antiſtr. verſuum VIII. v.* 386. *ſqq.* (*Tom. I. p.* 496. *ſq.* Edit. Lugd. Batav. 1760.)

Λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα
Παρ' Ἱερωνύμου
Σκοτοδασυπυκνότριχα
Τὴν Ἄϊδος κυνῆν.
Sumas per me licet
Ab Hieronymo
Umbroſam illam & hirſutam
Plutonis galeam.

Confer. etiam DES. ERASMI *Adag. Chiliad. II. Centur. X. prov.* 74.

v. 849.

Ἰθὺς, & ἰθὺ, *adv. regit genit.* recta, *vel* recta in — ad — adverſus *quem.* ab ἰθὺς, έος, ὁ, rectus.

v. 851.

Ὀρέξατ' *pro* ὠρέξατο, protenta manu jaculatus eſt.

v. 852.

Ἀπὸ — ὀλέσσαι θυμὸν, animam eripere.

v. 854.

Ὦσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο, ſummovit a curru.

Ἐτώσιον αἰχθῆναι, ut incaſſum præterfugeret. Vid. *Il.* Γ. *v.* 368.

v. 856.

Ἐπέρεισε, infixit, adegit. v. ἐπερείδω, adigo, infigo, valde firmo & impingo, imprimo.

v. 857.

Ζωννύσκετο, cingebatur. *pro* ἐζώννυτο. Jones, Æoles & Poëtæ imperf. Paſſ. & Med. ut & utrumque Aoriſtum

Med.

Med. formant in σκόμην κ. τ. λ. WELL. *Gr. p.* 172. FISCH. *Animadv. p.* 189.

Veteres utebantur cingulo, quo lumbos conſtringebant: ζώνην Homerus vocat, *ſeu* μίτρην. Sic *h. l.* Mars vulneratus ad imum ventrem

Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην·

Imum in ile, ubi cingebatur cinctu.

Et Iphidamas percuſſit Agamemnonem

— — κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθε·

ad zonam, thoracem ſubter.

Iliad. XI. v. 234. Menelaum quoque, tuta μίτρη ex ære confecta, ne ſagitta Pandari ventrem trajiceret. *Iliad. IV. v.* 137. FEITH. *L. IV. C. VIII. §. III.*

v. 858.

Τῇ ῥα] Ea *utique* parte. Non igitur ſupervacaneum eſt iſtud ῥα; ſed vim habet in connectenda ſententia perquam elegantem. Vide quoque ſupra ad Α. 56. CLARK.

Δάπτω, voro, dilanio, dilaniando voro.

v. 859.

Ἔβραχε χάλκεος Ἄρης, Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι] Clamorem exhibet aciei disjectæ, & in fugam converſæ. CLARK.

v. 860.

Ἐννεάχιλοι] Similis locus eſt de Neptuno vociferante. *Ariſtarchus* corrigebat ἐννεάχειλοι ut δεκάχειλοι, inepte. *Nam* ita nimis minuitur res, ſi Mars clamando tantum novem aut decem hominum vocem æquat, quæ in vulgata lectione nimis augeri videtur. *Daciería* mollivit græca verba vertens ſic, ut clamorem Martis dicat fuiſſe tantum, quantus eſt univerſi exercitus. ERN.

Ἐννεάχιλοι, *pro* ἐννεακισχίλιοι, novies mille.

Δεκάχιλοι, *pro* δεκακισχίλιοι, decies mille.

Ἐπίαχον, clamant. v. ἐπιάχω, clamo, acclamo. ex ἐπὶ & ἰάχω, clamo.

v. 861.

Ἔριδα ξυνάγοντες, certamen committentes, pugnam ineuntes.

v. 862.

Ὑπὸ — εἷλεν, occupavit.

v. 864.

Ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ, Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο] Nonnulli diſtinguunt; Καύματος ἐξ, ἀνέμοιο &c. Ac proinde diverſe accipi poteſt hæc ſententia: ut dicat nimirum Poëta, caliginoſum aërem *vel* ex æſtu oriri ac vento a meridie exorto, *vel* ventum denique ex æſtu. Quæ quidem ambiguitas non utique Poëtæ, ſed nobis græce jam minus ſcientibus omnino eſt tribuenda. CLARK.

v. 865.

Καῦμα, ατος, τὸ, ardor, æſtus, calor nimius. a καίω, uro.

Δυσαὴς, έος, ὁ, ἡ, graviter ſpirans. ex δὺς & ἄημι, ſpiro.

v. 867.

Ὁμοῦ νεφέεσσιν] *Pulvere ingenti* ſcilicet excitato. CLARK. ſimul *cum* nubibus, una *cum* nebulis.

v. 869.

Θυμὸν ἀχεύων, animo mœrens. ἀχεύω, mœreo, doleo, ægre fero. ab ἄχος, εος, τὸ, mœror, dolor, triſtitia.

v. 870.

Ἄμβροτος, ου, ὁ, ἡ, immortalis. 2.) divinus. 3.) incorruptus. ex α priv. & βροτὸς, mortalis: *inſerto* μ.

v. 871.

Ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo, ploro, lugeo.

v. 872.

Ζεῦ πάτερ] Equidem continere me nequeo, quin vocem Romanam *Jupiter* multo potius Ζεὺς πατὴρ eſſe credam, quam *Juvans pater*. CLARK.

Καρτερὰ ἔργα, violenta facinora.

v. 873.

Ῥίγιστα, acerbiſſima. ῥίγιστος, η, ον, maxime horrendus, triſtiſſimus. a ῥίγος, τὸ, rigor, frigus vehemens. *Inde Adject.* ῥίγιος, ου, ὁ, ἡ, rigidus, horridus.

Τετληότες εἰμὲν (*Poët.* pro ἐσμὲν) paſſi ſumus.

v. 874.

Ἰότης, ητος, ἡ, conſilium: voluntas. ἀλλήλων ἰότητι, mutuo conſilio. ab ἵεμαι, cupio, deſidero.

Χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες, gratificantes nempe hominibus.

v. 875.

Σοὶ πάντες μαχόμεσθα] *C'eſt vous qui êtes la ſeule cauſe de*

de tous nos debats : C'eſt à mon avis le ſens de ces paroles : σοὶ πάντες μαχόμεσθα, *pour vous*, c'eſt à dire, διὰ σὲ, *à cauſe de vous ;* & Mars rejette ſur Jupiter la cauſe de toutes les diſſenſions, & de tous les debats des Dieux, parce qu'il donne une entiere licence à Minerve. DAC.

v. 876.

Ἀήσυλος, ὕλη, υλον, moleſtus. 2.) iniquus, injuſtus.

Μέμηλεν, curæ ſunt.

v. 878.

Δεδμήμεσθα, ſubjecti ſumus. pro δεδεμήμεσθα, *per Sync.* a δέμω. *vel* a δμάω, *per Sync.* pro δαμάω.

v. 879.

Προτιβάλλομαι, *Dor.* pro προσβάλλομαι, *h. l.* coërceo: caſtigo, refreno. προτιβάλλεαι *Jon.* pro προτιβάλλῃ.

v. 880.

Ἀνίημι, *h. l.* indulgeo.

Ἐγείναο, genuiſti. *Jon.* pro ἐγείνω. aor. 1. ind. Med. v. γείνομαι, naſcor, gignor. 2.) *active, de mare & fœmina*, gigno, procreo.

Παῖδα, *h. l.* filiam.

v. 882.

Μαργαίνω, inſanio, furo. a μάργος, η, ον, *vel* μάργος, ε, ὁ, ἡ, inſanus, amens, veſanus, ſtolidus.

Ἀνίημι, *h. l.* ſtimulo, exſtimulo, impello.

v. 883.

Καρπὸς, ὖ, ὁ, *h. l.* junctura manus cum brachio, carpus.

v. 885.

Ὑπήνεικαν, ſubduxerunt. aor. 1. ind. Act. *Poët.* pro ὑπήνεγκαν, v. ὑποφέρω, *pro* ὑπενέγκω, ſubduco.

Ἦτε, *h. l.* profecto *alioquin.*

v. 886.

Αὐτῦ πήματ᾽ ἔπασχον] Κατ᾽ εὐφημίαν dictum puto pro: *ibi ceſus jacuiſſem inter mortuos.* Nam ſequitur, ἢ κεν ζὼς &c. *Aut certe ſi vivus diſceſſiſſem, fractis viribus fuiſſem ab ictibus telorum.* Add. ad *v.* 388. ERN.

Αὐτῦ *h. l.* ibi. Ἐν, inter.

Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum. Νεκάδες, mortui. a νεκρὸς, mortuus.

v. 887.

Ζὼς, *pro* ζωὸς, ἡ, ὀν, vivus. a ζάω, vivo.

Ἀμενηνὸς, ἡ, ὀν, debilis, viribus fractus. 2.) evanidus, qui cito perit. ex α priv. & μένος, robur; *vel* μένω, maneo.

Ἔα, fuiſſem. imperf. ind. Act. *Jon.* & *Poët.* pro ἦα, & hoc pro ἦν, v. εἰμὶ, ſum.

Τυπὴ, ῆς, ἡ, ictus, percuſſus, plaga. ab aor. 2. v. τύπτω, percutio, cædo.

v. 889.

Μινυρίζω, exili voce lamentor, exili & flebili voce cantillo. a μινύρομαι, querula & lamentabili voce loquor, *vel* cantillo. quod a μινυὸς, ὰ, ὸν. parvus, exilis.

v. 892.

Μένος *h. l.* animus, ingenium.

Ἀνάσχετος (*Alii* ἀάσχετος) ȣ, ὁ, ἡ, intolerabilis, intolerandus, qui cohiberi *ſeu* retineri nequit. Ingenium Junonis ob pervicaciam dicitur ἀνάσχετον, & robur Martis, quia nemini cedit, nec contineri valet. ex α priv. & ἔχω, *pro* κατέχω, coërceo.

Ἐπιεικτὸς, ἡ, ὀν, facile cedens, proclivis ad cedendum: tolerabilis, ex ἐπὶ & εἴκω, cedo.

v. 893.

Δάμνημ' *pro* δάμνημι, reprimo: domo, ſubigo.

v. 894.

Ἐννεσία, ας, ἡ, conſilium, monitus, inſtinctus. ab ἐνίημι, immitto.

v. 895.

Ἀνέχομαι, patior, ſino.

v. 896.

Γένος ἐσσὶ, genitus es.

v. 897.

Τεῦ *pro* τινος.

Γένευ, natus eſſes. aor. 2. ind. Med. *Jon.* & *Dor.* pro ἐγένȣ, v. γείνομαι, naſcor.

Ὧδε, *h. l.* ita, tam.

v. 898.

Πάλαι, *adv.* pridem, jampridem, dudum, jamdudum.

Ἦσθα, fuiſſes. imperf. ind. *Æol.* pro ἦς. v. εἰμὶ, ſum.

Ἐνέρτε

'Ενέρτερος, ερα, ερον, inferior. *per Sync.* pro ἐνερώτερος. b ἔνερος.

'Ουρανιώνων] τῶν Τιτάνων, νῦν.

v. 899.

'Ιάομαι, ῶμαι, medeor, ſano, curo.

v. 902.

'Οπὸς, ῦ, ὁ, ſuccus, humor *vel* liquor alicunde manans: ſuccus lacteus, caprifici, quo coaguli loco utebantur Veteres ad lac ſpiſſandum. *Schol.* τὸ γαλακτῶδες τῆς συκῆς.

'Επειγόμενος] παρασσόμενος· feſtino motu.

Συμπήγνυμι, *vel* γνύω, compingo, coagmento, commiſceo, concreſcere & coaleſcere cogo, in coagulum cogo, condenſo. ex σὺν & πηγνύω, υμι, *idem.*

v. 903.

'Υγρὸν ἐὸν, liquidum quod erat, *vel* cum eſſet.

Περιστρέφω, circumago, in orbem verto, circumverto: intorqueo; Aut potius *per Epenth.* pro περιτρέφω, coagulare *vel* concreſcere facio circumagitando. ex περὶ & τρέφω, *idem quod* πήγνυμι. ut *Odyſſ.* Ξ. 477. σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος· *ſcutis circum accreſcebat glacies.*

Κυκάω, ῶ, miſceo, liquores miſceo, confundo, turbo, perturbo.

v. 905.

'Εσσε, induit. aor. 1. ind. Act. *Poët.* pro ἕσε, v. ἕω, *inuſit.* pro ἕννυμι, induo.

v. 909.

Παύσασαι — Ἄρην ἀνδροκτ. Poſtquam repreſſiſſent — Martem a virorum cædibus.

'Ανδροκτασία, ας, ἡ, *Jon.* ιη, ιης, cædes virorum, homicidium. ex ἀνὴρ, & κτείνω, interficio, occido.

IN Z. ILIADIS.

V. 1.

'Οιώθη, deſtituta eſt. (*ſcil.* Deorum præſentia.) ab οἰόω, ῶ, deſolo, deſtituo, ſolum facio. ab οἶος, ſolus.

V. 2.

Πολλὰ, *adv.* pro πολὺ, *aliquando* pro πολλάκις, ſæpe.

Ἔθυσε μάχη, propendebat *ſeu* prorupit impetus prælli.

V. 3.

Ἀλλήλων ἰθυνομένων, *Copiis* in ſe invicem dirigentibus.

V. 5.

Πρῶτος] Nempe, *poſt* Junonis & Minervæ diſceſſum.

V. 6.

Φόως] φῶς, χαρὰν, σωτηρίαν. *Schol.*

Ἔθηκεν, attulit.

V. 9.

Τόν ῥ'] *Hunc utique, Hunc ſcilicet.* Vide ſupra ad Ε. 858. CLARK.

V. 12.

Πέφνω, occido, interficio. a φένω, *idem.*

V. 15.

Φιλέεσκεν] ἐξένιζεν.

'Οδῷ ἔπι] ἐφ' ὁδῷ, παρ' ὁδῷ. ad *ſeu* juxta viam.

'Οικία ναίων, ædes habitans.

V. 16.

'Αρκέω, ῶ, *h. l.* averto, arceo, propulſo. οἱ — ἤρκεσε, ab eo — arcuit.

V. 17.

'Υπαντιάω, & άζω, obviam prodeo, alicui occurro, ſubſidio veniens, ſubvenio; *vel* ante aliquem prodeo, ad eum protegendum. ex ὑπὸ & ἀντιάω, obviam eo *vel* venio, occurro.

'Απηύρα] *Diomedes.*

V. 19.

'Υφηνίοχος, ου, ὁ, adminiſter aurigæ: auriga. ex ὑπὸ & ἡνίοχος, ου, ὁ, auriga.

'Εδύτην] Ὅθεν καὶ Δύσις βίου, οἱόν τινος ἡλίου, ὁ θάνατος λέγεται. *Schol.* (ſubierunt.)

V. 24.

v. 24.

Πρεσβύτατος γενεῇ, maximus natu.

Σκότιος, ία, ιον, tenebricoſus. *h. l.* ex occulto coitu & illegitimis nuptiis natus, obſcuris natalibus ortus, ſpurius, clandeſtinus. a σκότος, tenebræ.

v. 25.

Ποιμαίνων] *Bucolion.* paſtor. a ποιμαίνω, paſco.

Ὀΐεσσι *Jon.* & *Æol.* pro ὄϊσι. ab ὄϊς, ἡ, ovis.

Ἐπ' ὀΐεσσιν] ἐν τῷ τῶν προβάτων τόπῳ. *Schol.* (inter oves.)

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, *h. l.* concubitus.

v. 26.

Ὑποκυσαμένη, prægnans *vel* gravida facta. v. ὑποκύω, gravida fio. ex ὑπὸ & κύω, ſum prægnans: concipio.

v. 27.

Ὑπολύειν γυῖα, membra *vel* artus diſſolvere, *i. e.* vitam eripere, & cauſſam eſſe exitii.

v. 28.

Μηκιστηϊάδης] *Euryalus.* v. 20.

v. 34.

Ἐϋῤῥείτης, ου, ὁ, ἡ, pulcre fluens. ἐϋῤῥείταο, *Æol.* pro ἐϋῤῥείτου. ex εὖ, & ῥέω *vel* ῥείω, fluo.

v. 35.

Ἕλε, *h. l.* interfecit, ab αἱρέω.

v. 38.

Ζωὸς, ὴ, ὸν, vivus. a ζάω, vivo.

Ἕλε, *h. l.* cepit.

Ἀτυζομένω, pavore attoniti *fugientes.* v. ἀτύζω, terreo, metu percello. 2.) perturbo. 3.) obſtupefacio, ſtupore percello, attono.

v. 39.

Βλαφθέντε, impediti. v. βλάπτω, lædo, noceo, damno afficio. *item*, in itinere impedio.

Μυρίκινος, ίνη, ινον, myricinus, e myrica confectus. a μυρίκη, ης, ἡ, myrica: *arbor quædam*, ſeu *planta.*

Ἀγκύλος, η, ον, curvus, aduncus, tortuoſus.

Ἅρμα, ατος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigæ.

v. 40.

Ἄξαντε, cum fregiſſent. v. ἄγνυμι, *ſeu* ύω, frango.

Ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, ad extremitatem temonis.

Ἐβήτην,

Ἐβήτην, contenderunt.

V. 41.

Φοβέοντο, fugiebant.

V. 42.

Τροχὸς, ῦ, ὁ, rota. a τρέχω, curro.

Ἐκκυλίω, evolvo, devolvo. ex ἐκ & κυλίω, volvo.

V. 45.

Λαβὼν γούνων, complexus genua.

Ἐλλίσσετο, ſupplex orabat.

V. 47.

Ἐν ἀφνειῦ πατρὸς *ſcil.* οἰκίᾳ, in divitis patris *domo.*

Κειμήλιον, quæque bona immobilia. *item*, quod in pretio magno habetur, munus pretioſum, quod dari ſolebat hoſpitibus, ut eſſet amoris & hoſpitii perpetuum monumentum & pignus, repoſitæ in theſauro pecuniæ. a Κεῖμαι, jaceo. 2.) poſitus ſum, ſitus ſum. 3.) repoſitus ſum.

V. 48.

Πολύκμητος, ῦ, ὁ, ἡ, multum elaboratus. *Ferrum* dicitur πολύκμητον, quod multis modis poteſt laborari & fabricari. *vel*, quod ad multos labores ſit idoneum. ex πολὺς, & κάματος, ῦ, ὁ, labor. *quod* a κάμνω, laboro.

V. 49.

Χαρίσαιτο, largiretur; largietur. a χαρίζομαι, largior: dono, munero.

V. 50.

Πεπύθοιτο, audiverit. *Jon.* pro πύθοιτο. aor. 2. opt. Med. v. πυνθάνομαι, audio, cognoſco.

V. 52.

Ἔμελλε — Δώσειν, Erat — Daturus.

V. 53.

Ὧι θεράποντι καταξέμεν, ſuo famulo deducendum.

V. 54.

Θέων, currens.

V. 55.

Τίη σὺ κήδεαι αὔτως Ἀνδρῶν; Curnam tu ſollicitus es ita de *ſervandis* Hominibus? Cur parcis Hominibus?

V. 56.

v. 56.

ἦ ἄριϛα πεποίηἶαι· Certe tibi optime res geſta eſt.
n tibi optima facta ſunt?] Acerba & gravis *Iro-*
ıaſi dicat: Tot bona a Trojanis accepiſti, ut hoc
io eos compenſes, ſcilicet. Pudeat te mollem &
em hominem erga eos commiſeratione uti, a
tibi domi tot ſunt illatæ injuriæ. Quin age &
arcatur, noſtriſque manibus omnes concidant.
fœdifragos hoſtes affectus eſt Agamemnon, qui
initiis mitior videbatur. Ita docet Poëta, eos
ſerationem tuam non promereri, qui ſe perfide
geſſerint, & quos, etiamſi illis peperceris, me-
& integriores facturus non es: imo id omnino
rium eſt, tam nefanda ſcelera puniri, quod etiam
exemplis luculenter illuſtrari poteſt. Eos autem
intelligi par eſt, qui exteri ſunt, & quibus nulla
ıtiæ parte obſtrictus es, quales ſunt Reges & Ma-
ıs tui: ab illorum enim cæde, etiam ſi cruenta
ide te opprimant, abſtinendum eſt: quanquam
iter interdum uſurpatum. Sed ſuis exemplis no-
ıtentia non deſtituitur, & in hanc partem pro-
bio ſatius eſt peccare, (ſi peccare eſt, Magiſtra-
ɔs qualeſcunque revereri,) quam in illam. Licet
eorum perfidiam experiaris, at clementem erga
geras oportet, quod contra Menelaus intem-
uſurpavit. SPOND.

οἶκον, domi.

v. 57.

h. l. per, *vel* a.

ς, εῖα, ὐ, *h. l. idem quod* χαλεπὸς καὶ σκληρὸς,
& difficilis: *vel* gravis: *vel* certus.

v. 59.

ὃς φύγοι· ne is quidem effugiat.

v. 60.

ἐξαπολοίαΤ', *Jon.* pro ἐξαπόλοινΤο, ex Ilio funditus
ıt. aor. 2. opt. Med. v. ἐξαπόλλυμι, funditus perdo.
δεϛος, ε, ὁ, ἡ, infuneratus, inſepultus, inhuma-
x α priv. & κῆδος, εος, τὸ, exſequiæ, funus, pa-
rentalia.

rentalia. *Vel*, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur. a κῆδος, cura, ſolicitudo.

Ἄφαντος, ου, ὁ, ἡ, ab adſpectu remotus, qui non videtur. *h. l.* cujus memoria nulla eſt, funditus extinctus. ex α priv. & φαίνω.

Maximum honorem Græci ponebant in ſepultura. Unde γέρας θανόντων, *præmium defunctorum* ſubinde Homerus vocat. Quare Agamemnon non videtur ſibi gravius Trojanis imprecari, quam ut pereant ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι, *inſepulti & inglorii.* Similiter Dido Æneæ apud *Virgilium*, *Æneid. VI. v.* 620.

Sed cadat ante diem, mediaque inhumatus arena!

Et in ſummam contumeliam paſſim relicta hoſtium cadavera feris ac avibus devoranda. *Iliad. I. v.* 4. *ſq.* Quanquam etiam acceſſit ſuperſtitio, cenſentibus pleriſque, inſepultorum animas orco prohibitas, incertis ſedibus divagari; quod queritur umbra Patrocli, Achilli apparens. *Iliad. XXIII. v.* 7. *ſqq.* Inde Ulyſſi manes evocanti primus occurrit Elpenor, funerationem contendens. *Odyſſ. XI. v.* 72. uti apud *Virg.* Palinurus *Æneid. VI. v.* 365. apud *Silium Lib. XIII. v.* 465. *coll. præcedd.* Appius. *Tertullianus de Anima Cap. LVI.* illud ab Homero cenſet confictum, *ut inſtantia funeris & honor corporum ſervetur, & mœror affectuum temperetur.* FEITH. *L. I. C. XV.* §. *V.*

v. 61.

Τρέπω, verto, converto. *h. l.* muto, immuto.

v. 62.

Αἴσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis. *h. l.* juſtus, æquus, rectus. ab αἶσα, ης, ἡ, fatum.

Παρειπεῖν, monere, admonere. παρειπών, hortatus. ex παρὰ & εἰπεῖν, dicere.

v. 64.

Ἀνετράπετο, reſupinatus eſt: εἰς τυπίσω ἔπεσεν ὕπτιος. v. ἀνατρέπω, ſubverto, everto, proſterno.

v. 65.

Λὰξ ἐν στήθεσι βὰς, pede pectoribus impoſito.

Ἐκσπάω, ῶ, extraho, expello.

v. 66.

Ἐκέκλετο, hortabatur, (*Argivos.*) acclamabat, (*Argivis.*) imperf.

nperf. ind. v. κέκλομαι, acclamo: jubeo, hortor. a κέομαι, ſeu καλέω.

v. 68.

Ἔναρα, ων, τά, ſpolia, arma interfectis detracta. ab ναίρω, occido: perdo, ſpolio.

Ἐπιβαλλόμενος, intentus, cupidus. ab ἐπιβάλλομαι, quod um Genit. aliquando ſignificat cupio.

v. 70.

Κτείνωμεν — συλήσετε] Pulcherrime hic Senex, & ad perſonam convenientiſſime, ſe ipſum etiam adhuc eum exhibet, qui prælio utique committendo, non item prædæ diripiendæ interſit. Ut recte *Euſtathius*: Ὅρα ὅπως θαυμασίως ὁ γέρων, τῷ μὲν καμάτῳ συνεφάπτεσθαι καὶ αὐτὸς θέλει, ὡς δηλοῖ τὸ Κτείνωμεν. — Τὸ δὲ κέρδος, ἴδιον ποιεῖται τῶν στρατιωτῶν. οὐ γὰρ συλήσομέν φησιν, ἀλλὰ συλήσετε. CLARK.

Τὰ ἔκηλοι, his otioſi.

v. 71.

Νεκροὺς τεθνειῶτας (præt. part. Act. *Bœot.* & *Jon.* pro τεθνηκότας.) Corpora mortua.

v. 66. — 71.

Homerici Heroes, cum primum victoriam de quodam adverſario reportaſſent, arma ſine mora ei detrahebant; cujus rei exempla æque frequenter ac ipſorum certamina occurrunt. Utut autem iſtud vulgare fuerit magnis ducibus, qui curru vecti prælium inibant, & ad certamen ſingulare cum viris ſuæ conditionis deſcendebant; nihilominus militibus gregariis talia raro permittebantur, ſed prælio finito exuvias mortuorum convectabant: ſi ab illis manus non abſtinerent, cenſebantur diſciplinæ expertes atque ignari. nominatim hac de re Græcos *h. l.* monet Neſtor.

Eandem viam poſtea inſtiterunt; nam ſimul ac pugnæ impoſitus finis, ad cadavera hoſtium ſpolianda atque diripienda irruebant: ſolis Lacedæmoniis vetitum fuit, ne iis, quos devicerant, ſpolia detraherent, juxta *Ælianum Var. Hiſt. Lib. VI. Cap. VI.* hujusce interdicti cauſam rogatus Cleomenes reſpondit ex *Plutarcho in Apophthegm. Laconicis*: *Quia timidorum ſpolia Diis dicari non conve-*

conveniret, *iisque locupletari virum Lacedæmonium minime deceret.* Verum hoc tantum prætexitur ; cum pluribus exemplis probari poſſit, ipſos partem exuviarum Diis conſecraſſe : forte hujus interdicti vera ratio deducenda eſt ex natura ſuæ Reipublicæ, juxta quam æquabilitas juris apud ipſos omnino ſervata, nihilque ſeverius vetitum, magisve contrarium ipſimet conſtitutioni ſui regiminis, quam acquirere aut poſſidere amplas facultates; quapropter, ut impedirent quo minus in manubias manum injicerent milites, ab ipſis trecenti viri ſemper delegati erant, qui obſervarent, quemadmodum unusquisque militum ſe gereret, & ex legibus in reos animadverterent : teſte *Euſtathio* ad *h. l.* POTT. *Tom. II. p.* 88. *ſq.*

v. 74.

Εἰσανέβησαν, conſcendiſſent, ſe recepiſſent (*in Ilium.*)

Ἀνάλκεια, ας, ἡ, impotentia. 2.) ignavia, timiditas. ab ἄναλκις, ιδος, ὁ, ἡ, impotens.

v. 75.

Εἶπε, dixiſſet.

v. 77.

Υ̓́μμι, vobis. dat. plur. *Æol.* pro ὑμῖν.

v. 78.

Ἐγκέκλιται, incumbit. v. ἐγκλίνω, inclino.

v. 79.

Ἰθύς, ύος, ἡ, impetus: conatus. ab ἰθύω, recta feror: impetu feror.

Ἄριστοι μάχεσθαί τε φρονέειν τε· præſtantiſſimi ad pugnandumque & ad conſulendum. Infinit. poſt Adjectivum habet ſignificationem gerundii in *dum.*

v. 83.

Ἐποτρύνητον, cohortati fueritis. v. ἐποτρύνω, inſtigo, excito, incito, impello. ex ἐπὶ & ὀτρύνω, *idem.*

v. 84.

Αὖθι, *h. l.* hic.

v. 85.

Καὶ μάλα τειρόμενοί περ· quamvis valde preſſi.

v. 86.

Πόλινδε μετέρχεο, urbem adi.

v. 87.

v. 87.

, ἄς, ἡ, anus. *h. l.* matrona. a γεραιὸς, ὁ, ſe-
onoratus.

v. 88.

es turres arceſque Minervæ conſecratæ erant,
anc ob cauſam *Catullo* vocatur

Diva tenens in ſummis urbibus arces.

e *in hunc* Homeri *locum* obſervavit *Euſtathius*,
inervæ templum in Trojana arce fuiſſe memorat.
tiſſima amœniſſimaqua planitie & in excelſæ ru-
imitate ſita fuit: ut enim modo citatus Auctor
t ad *Iliad.* Δ. primis urbium conditoribus per
npora in more poſitum fuit, ut in rupium præ-
excelſisque montium earum fundamenta jacerent,
l. in finem, partim ut valide ſe adverſus inva-
naturos tueri poſſent; partim in primis, quoniam
ope ſe tutos fore ſperarent ab inundationibus,
tunc temporis admodum ſibi metuebant: earum
leplorandos effectus & audiverant, & ſub Ogyge
icalione fuerant experti. Aucto deinde Athenis
um numero, ædificiis repleta tota planities fuit,
tu ἡ κάτω πόλις ſive *urbs inferior*, ſicuti Cecro-
ίνα πόλις, vel Ἀκρόπολις, ſive *ſuperior urbs*, dicta,
. *Tom. I. p.* 26. 27. adde FEITH. *L. I. C. IV.* §. *IV.*

v. 89.

ας, aperiens. ab οἴγω, aperio.

v. 90.

ι δοκέει, quod ſibi videtur.
Græci Deos facilius exorarent, *munera* ſe datu-
licebantur. Sic Theano, cum aliis matronis Tro-
Minervam precata, offert peplum & ſimul promit-
odecim boves ſalute parta immolandos. Eidem
pro incolumi ad Græcos reditu novem tauros
Vid. *Odyſſ. III. v.* 382. Simili ratione Æneas
cans Veneri, *Æneid I. v.* 338.

Multa tibi ante aras noſtra cadet hoſtia dextra.

neid. V. v. 236.

Vobis lætus ego hoc candentem in littore taurum
Conſtituam ante aras, voti reus.

Hæc nimirum Latinis proprie *Vota* dicta, quæ cum precibus ut plurimum conjuncta, a Græcis una eademque Εὐχῆς voce exprimuntur. His uſi Græci ut & Romani aliique populi apud quosvis Auctores leguntur; præſertim, cum in graviori aliquo diſcrimine verſarentur. Unde *Scholiaſtes Homeri*: Δυστυχίας ἐπίτασις καὶ σωτηρίας ἀπόγνωσις εὐχὴ θεῶν· *Calamitatis expoſitione & deſperatæ cauſſæ cognitione, vota ad Deos abſolvuntur.* Et *Plinius Hiſt. Nat. Lib. VIII. Cap. XVI. Tum præcipuus votorum locus eſt, cum ſpei nullus eſt.* FEITH. *L. I. C. VII.* §. *III.*

V. 92.

Ἐπὶ γούνασιν] *Ad genua*, vel *in genibus*, pro eo ut *Minervæ* ſtatua vel *ſtantis* erat, vel *ſedentis*. CLARK.

Celeb. KYPKE *Obſerv. S. Tom. I. ad Luc. XXI.* 5. Derivo, *inquit*: vocem ἀνάθημα ab ἀνατιθέναι, *imponere*, & reſpiciendum eſſe opinor ad morem vetuſtiſſimum, quo *dona*, quæ Diis dicabantur, genibus ſimulacrorum imponi ſolebant. Sic apud *Hom.* mater Hectoris jubetur, peplum pretioſiſſimum, ut munuſculum aliquod: θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο, *Minervæ pulcricomæ genibus imponere.* Hoc enim ſic explicari debere, docet *Strabo Lib. XIII.* Quippe non ſolum vetus Palladium, ſed & multa alia Deorum ſimulacra olim ſedentia effiсta erant, quod partim ipſe *Strabo ibidem* teſtatur, & *Caſaubonus in notis* probat, partim etiam ex phraſi *Homero* familiari apparet, qua ea, *quæ in poteſtate Deorum ſunt*, θεῶν ἐν γούνασι κεῖσθαι aſſerit, quæ phraſis e. gr. *Odyſſ.* Α. v. 267. & *alibi* occurrit.

V. 94.

Ἦνις, ιος, ἡ, annicula. *pro* ἔνις. ab ἔνος, annus.

Ἤκεστος, έστη, εστον, ſtimulo nondum domitus, ſtimulum nondum expertus: jugum non paſſus. ex η pro α priv. & κεντέω, ſtimulo, pungo.

Ἱερευσέμεν, *ſe* ſacrificaturam. v. ἱερεύω, ſacrifico.

V. 96.

Ἀπόσχῃ *ſeq. Genit.* averterit ab — aor. 2. ſubj. Act. v. ἀπέχω, abſtineo. *h. l.* averto.

V. 97.

v. 97.

ϱα̃ φόβοιο, artificem fugandi hoſtes. Schol. τὸν δυ- φυγὴν μήσασθαι τοῖς ἐναντίοις, ὅ ἐστιν, ἐργάσασθαι.

v. 99.

h. l. ſic.

ιμεν, timueramus. pro ἐδειδίειμεν, plusq. perf. '. δείδω, timeo.

'Αχιλῆά ποθ' ὧδέ γ'] Notandum, quanto cum ar- & hic & ubique inſeratur *Achilles*, ut Poëma ſit a capite ad calcem. CLARK.

v. 100.

ἐξέμμεναι, e Dea *natum* eſſe.

v. 101.

ἰσοφαρίζειν, viribus par eſſe; ἰσοφαρίζω, æquo, ι, æquiparo. *quaſi* ἰσοφερίζω, ab ἴσος, æqualis, par: ', fero.

v. 107.

ζωρέω, ῶ, ſenſim recedo, clam me ſubduco, pe- :fero. 2.) decedo, cedo, diſcedo. ex ὑπὸ & vado, eo.

ν (*Jon.* pro ἔληξαν) φόνοιο, deſierunt a cæde.

v. 108.

exiſtimarunt, putarunt. *Jonica augmenti detractione.* αν, & hoc *Bœotica Syncope* pro ἔφασαν. imperf. *vel* , aor. 2. v. φημί.

v. 109.

ήσοντα, auxiliaturum. v. ἀλέξω, auxilior.

λθέμεν, deſcendiſſe. v. κατέρχομαι, deſcendo.

λέλιχθεν, *eo quod* ita converſi eſſent. *Jon.* pro ἐλε- ν.

v. 112.

ες ἐστὲ, Viri eſtote, Viros vos præſtatote.

v. 113.

ρ, *h. l. Tantiſper* dum.

, ivero. aor. 2. ſubj. *Poët.* pro βῶ, v. βαίνω, eo.

v. 114.

υλής, ῦ, ὁ, conſultor, conſiliarius, ſenator. a βου- conſulto, delibero.

v. 117.

Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα] Hectorem incedentem ita depingunt hi duo verſiculi, ut tanquam ob oculos ponant. CLARK. Verſus alter Ἄντυξ &c. additur per ἐπεξήγησιν, ut intelligatur. quid ſit δέρμα κελαινὸν, nempe circulus ambiens clypeum, qui circulus eſt corii, quo inductus eſt clypeus. Ἄντυγα circulum in ſedili currus habuimus ſupra *E.* 262. ERN.

Δέρμα, ατος, τὸ, pellis, cutis, corium. a δέρω, excorio, pellem detraho.

v. 118.

Θέεν, ambiebat, currebat circa —

v. 120.

Ἀμφοτέρων, amborum, utriusque aciei.

Συνίτην, congrediebantur. 3. dual. imperf. v. σύνειμι, coëo, ad arma coëo, congredior.

v. 123.

Φέριστος, ου, ὁ, optimus: fortiſſimus. *Superl.* a φέρω.

Καταθνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis. ex κατὰ & θνητὸς, *idem.*

v. 125.

Τὸ πρὶν, antehac.

Προβαίνω, *cum Genit.* anteeo, præcedo. 2.) anteeo, *i. e.* antecello, ſupero.

v. 127.

Δύστηνος, ου, ὁ, ἡ, infelix, miſer, ærumnoſus, perditus. ex δὺς & στένω, gemo: *qui multum ſuſpirat.* Aut, ſecundum alios, a στῆναι, aor. 2. infin. v. ἵστημι, ut ſit: *qui vix locum invenire poteſt, ubi conſiſtat.*

v. 128.

Κατὰ *h. l. cum Genit.* de.

v. 130.

Οὐδὲ γὰρ, non enim.

v. 131.

Δὴν ἦν, diu vixit.

v. 132.

Διώνυσος, ου, ὁ, Dionyſus, Bacchus.

Τιθήνη, ης, ἡ, nutrix. a τιθὴ, ῆς, *idem.* quod a τιτθὸς, ὁ, ὁ, mamma, mamilla.

v. 133.

Σεῦε] ἐδίωκεν.

v. 134.

Θύσθλα, ων, τὰ, vitis folia ſeu rami cum fructu appenſo. 2.) virgæ bacchicæ, thyrſi, qui in bacchanalibus portabantur. 3.) folia ficus, quæ altaribus imponebantur. a θύω, ſacrifico.

Κατέχευαν, projecerunt.

v. 135.

Θείνω, ferio, percutio.

Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ, ſtimulus, quo boves punguntur, quaſi βοῦς πλήττων. *Didymus* (ut *Coulon* annotat,) explicat πελέκει, *ſecuri*, quia boves ſecuri cæduntur. Poteſt ſignificare *ſcutica*, quia fit ex bubula pelle. a πλήσσω, percutio, & βοῦς.

Φοβηθεὶς, fugatus.

v. 136.

Δύσεθ' ἁλὸς κατὰ κῦμα, ſubiit maris undam.

v. 137.

Κρατερὸς ἔχε τρόμος, vehemens *ipſum* tenebat tremor. ita Marc. XVI. 8. Εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, exhortatio cum vociferatione, increpatio & comminatio. a κέλω, *uſitatius* κέλομαι, jubeo, hortor.

v. 138.

Ὀδύζομαι, *potius* ὀδύσσω, ſuccenſeo, iraſcor. Uſurpatur tantum in aor. 1. Med. apud Poëtas. ex ὀδύνη: *nam ira eſt dolor quidam, aut ex eo oritur.*

Ῥεῖα, quiete, tranquille. *h. l.* pro ῥᾷα. ex ῥέω, fluo. *ia quæ facilia ſunt, quaſi fluere videntur.*

v. 139.

Ἔθηκε, *h. l.* fecit.

v. 143.

Πεῖραρ, *ſive* πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus. a πέρας, *lem.*

Ἵκηαι, pervenias ad — aor. 2. ſubj. Med. *Jon.* pro ἵκῃ, ἱκνέομαι, venio, advenio, pervenio.

v. 145.

Γενεὴ, ῆς, genus, origo. *Jon.* pro γενεά.

v. 146.

'Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν· κ. τ. λ.

Qualis foliorum generatio, talis & hominum. &c.

Glaucus répond ici à Diomede en homme peu entêté de la naiſſance, & perſuadé que les hommes ne ſont eſtimables que par leurs actions, qu'ils ſont les fils de leurs actions, & c'eſt une verité conſtante. Au reſte, la comparaiſon dont Homere ſe ſert ici, eſt conſacrée dans nos livres ſaints, elle eſt toute entiere dans l'Eccleſiaſtique XIV. 18. *Sicut folium fructificans in arbore viridi, alia generantur, & alia dejiciuntur, ſic generatio carnis & ſanguinis, alia finitur, & alia naſcitur.* DAC.

v. 147.

Χαμάδις, *adv.* humi, in terram.

v. 148.

Τηλεθόωσα, ἡ, valde vireſcens, *ſeu* germinans, luxurians. *Bœot.* pro θηλεθῶσα. a τηλεθάω, germino, pullulo, vireſco. quod a θηλέω. hoc vero a θάλλω, *idem.*

Ἔαρ, ρος, τὸ, ver. Ἔαρος ὥρῃ, veris tempore.

Ἐπιγίγνομαι, *vel* ἐπιγίνομαι, ſuccreſco.

v. 149.

Φύω, naſcor.) (ἀπολήγω, deſino.

v. 150.

Δαήμεναι, diſcere. *Dor.* pro δαῆναι, ab ἐδάην, aor. 2. v. δαίω, diſco.

v. 152.

Μυχὸς, ῦ, ὁ, receſſus, locus abditus, penetrale.

v. 153.

Κέρδιςος, prudentiſſimus: συνετώτατος. *Schol.*

v. 155.

Ἀμύμονα] *Inſignem*, non utique ad *omnem* virtutem; (vide *v.* 200.) ſed — κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινήν· Item ad caſtitatem, *v.* 161. CLARK.

v. 156.

Ἠνορέην ἐρατεινὴν] Virtutem in bello, non ſævam & ferocientem, ſed cum humanitate conjunctam. IDEM.

Ἠνορέα, ας, *vel* ἐη, ης, ἡ, virilitas, virtus. ab ἀνήρ.

v. 157.

Ὀπάζω, *h. l.* præbeo. *propr.* perſequor: comitem do.

Ἐμήσατο,

ηκ7ο, molitus eſt. a μήδομαι, molior, ſtruo.

v. 158.

ς'] *Qui utique. Qui ſcilicet.* Vide ſupra ad *E.* 858.
K.

ήμε ἔλασσεν, e civitate expulit.

Φέρ7ερος,] *Proetus* videlicet.

v. 159.

γάρ οἱ] Ζεὺς γὰρ τῷ Προίτῳ τὺς Ἀργείυς ὑπέταξεν.

v. 160.

ὲ] Iſtud, τῷ δὲ, hoc in loco non illud eſt, quod ii dicunt, *Huic autem*, ſed *Huic videlicet.* Indicat quam demum ob cauſam *Bellerophonta* expulerit . CLARK.

ιαίνομαι, inſanio ſuper aliqua re. *Metaph.* furioſe *vel*, inſanio alicujus amore. ex ἐπὶ & μαίνομαι.

Αν7εια] Ἐιρωνικῶς, inquit *Scholiaſtes.* At nihil opus. im dicitur quis, non ad *probitatem morum*, ſed ad *udinem*, *nobilitatem*, aut ſimilia. CLARK.

v. 162.

ἀ φρονέων, honeſta ſapiens, bona mente præditus.

v. 164.

ίης, moriendum tibi ſtatue; moriaris; morieris. pt. ab *inuſit.* τέθνημι, quod a θνήσκω, morior.

νε, interfice. aor. 2. imper. Act. *per Sync.* pro κα-, v. κα7ακ7είνω, occido.

v. 166.

ἄκυσε, ut audivit, eo quod *talia* audierat.

v. 167.

ινω, *h. l.* nolo.

ζομαι, *idem quod* σέβομαι, colo, veneror, religioſe r. *item*, vereor. a σέβω, *idem.* σεβάσσα7ο τόγε θυμῷ *m quosdam* pro ἀσεβὲς ἡγήσα7ο, id irreligioſum, *aut* itum putavit. *Secundum alios*, religioſum id ei fuit, ni id habuit.

v. 168.

ἶλα λυγρὰ, litteras pernicioſas.

V. 169.

Πίναξ, ακος, ὁ, tabula, *h. l.* tabella ſcriptoria, codex, libellus.

Πτυκτὸς, ἡ, ὀν, plicatus, complicatus. a πτύσσω, plico, complico.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, animum labefactans, perdens, corrumpens; exitioſus, exitialis. ex θυμὸς, & φθείρω.

Antia, ſive Sthenobea, ut alii vocant, Proeti Argivorum regis uxor hoſpitem Bellerophontem, ut ſecum concumberet, invitavit. Cum autem prudens & caſtus vir abnuiſſet, ſcelus ſcelere cumulans impudica fœmina, quaſi adulterii reum ad maritum defert, non quod ſibi ſtuprum revera intuliſſet, ſed quod inferre tentaſſet. Verita enim eſt, ut Bellerophon ejus criminis nomine illam prior apud Proetum inſimularet. Sic & Phædra Theſei uxor Hippolytum privignum ſuum falſo accuſavit, & Creteis ſive Hippolyte uxor Acaſti Pelium, & uxor Potipharis Joſephum in Ægypto. Ut enim peſſima ſunt mulierum ingenia; amorem, ſi repellantur, vertunt in rabiem, nec odia exaturant, niſi eum, qui ſe rejecit, teterrime ultæ fuerint. Proetus autem uxoris dicto fidem habens, cum nollet ipſe apud ſe hoſpitem interficere, miſit ad ſocerum ſuum Jobatam regem Lyciæ cum ſcripta tabula, in qua commemorato Bellerophontis ſcelere petebat, ut quo vellet modo neci traderet. Ille vero Chimæræ, Solymorum & Amazonum periculis objecit, ut periret, qui tamen ex omnibus victor evaſit. Ubi igitur hæc Homerus narrat, ait, Proetum præbuiſſe triſtia ſigna Bellerophonti, & multa exitialia in tabula plicata ſcripſiſſe.

Putat *Euſtathius*, has Proeti tabulas ſignis, quæ vocant hieroglyphica, fuiſſe inſcriptas, ex quibus Jobatas diſceret & Bellerophontis ſcelus, & vindictam, qua erat puniendus. Sed hujus interpretis ſententiæ non ſubſcribit *Daceria*. Nam Bellerophontem Cadmo, qui litteras in Græciam tulit, fuiſſe poſteriorem, extra controverſiam poſitum eſt. Nec obſtat, quod Homerus dixerit σήματα; litteræ enim ſunt notæ ac ſigna eorum, quæ mens cogitat. Quod adeo verum eſt, ut litteras vocaverint

Φοινικ-

— Φοινικικὰ σήματα Κάδμου,
— *Cadmi Phœnicia ſigna.*
ıre luculentum videtur hoc eſſe teſtimonium epiſto- veris litteris antiquiſſimo tempore ſcriptæ. RICC. *:rt. Hom. Tom. III. p.* 264. 265.

v. 170.

ῳ πενθερῷ, ſuo ſocero, *ſcil.* Jobatæ.
ενθερὸς, οῦ, ὁ, ſocer, uxoris pater.

v. 171.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, miſſio, miſſus. 2.) impulſus, in- ıctus. 3.) deductio, qua transmittendum aut trans- hendum curamus eum, qui nobiſcum aliquamdiu eſt rſatus. 4.) pompa, *i. e.* ſolennis apparatus & ſpectacu- m ſolenne, in modum triumphi. Θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομ- · Deorum ſub fauſto comitatu, fauſto ductu. a πέμπω.

v. 177.

Ὅ, τι ῥά] *Quod ſcilicet.* Vide ſupra ad *E.* 858. CLARK.
Γαμβρὸς, οῦ, *h. l.* gener.
Φέροιτο, ferret.

v. 179.

Χίμαιρα, ας, ἡ, Chimæra, monſtroſa quædam beſtia, ıæ e tribus diverſi generis animalibus compoſita fuit, ıjus caput & pectus, vertex ſcil. erat leonis, ignem- ue ex ore efflabat, venter erat capræ, cauda vero dra- onis. a χίμαρος, ου, ὁ, caper. *unde* χίμαιρα, ας, ἡ, capra. id. *Dictionnaire l'Poëtique portatif.* (à Paris 1759.) *p.* 111. *ſq.*
Ἀμαιμάκετος, ου, ὁ, ἡ, inexpugnabilis, indomitus, in- ıperabilis, invictus.

v. 180.

Πεφνέμεν, interficere. pr. πεφνεῖν. v. πέφνω, pro φένω, ıterimo.
Θεῖον γένος] ἄγαν φοβερὸν, τερασικὸν, καὶ ὑπερφυές. *Schol.*

v. 182.

Πυρὸς μένος, ignis. Vid. FISCH. *Animadv. p.* 295.
Αἴθομαι, ardeo.

v. 183.

Πιθέω, *h. l.* fretus ſum, confido. a πείθω.

v. 185.

Καρτίστην — μάχην — δύμεναι — Acerrimam — pugnam — ſe iniiſſe —

v. 187.

Ὑφαίνω, *h. l.* ſtruo.

v. 188.

Κρίνω, *h. l.* deligo.

v. 189.

Εἷσε λόχον, collocavit inſidias.

v. 191.

Ὅτε δὴ γίγνωσκε] Ex *virtute* ſcilicet & *rebus geſtis*.

Θεοῦ γόνον ἠῢν ἐόντα, *hunc* Dei ſobolem præclaram eſſe.

v. 192.

Κατερύκω, detineo, inhibeo, remoror. ex κατὰ & ἐρύκω, inhibeo, contineo, impedio.

Ὅγε] Non *Proetus*, ſed Rex Lyciæ *Proeti* ſocer.

v. 193.

Βασιληΐς, ΐδος, regia. Adject. fœmin. derivatur a βασίλειος, regius: quod *Dialyſi Jonica* fit βασιλήϊος. a βασιλεύς.

v. 194.

Τέμνω, *h. l.* do, aſſigno, partior.

Ἔξοχον ἄλλων, præſtantem ceteris.

v. 195.

Φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, terra plantas ſeu ſtirpes ferens, locus arboribus conſitus. *item*, hortus, vinea, olivetum. Φυταλιῆς] δενδροφόρου γῆς, ἢ ἀμπελοφόρου. a Φυτὸν, οῦ, planta, germen, arbor, ſtirps.

Ἀρούρης] σπορίμου γῆς, καὶ σιτοφόρου. *Schol.*

Νέμομαι, *h. l.* colo.

v. 200.

Ὅτε δὴ κἀκεῖνος] *Quum & ipſe Bellerophon.* Ceterum *cujus* demum *criminis* pœnas lueret *Bellerophon*, id vero non meminit *Glaucus*, ne genus ſuum dedecoraret: ut recte annotavit *Popius*. CLARK.

v. 201.

Καππεδίον] κατὰ τὸ πεδίον Ἀλήϊον· Οὕτω πεδίον τῆς Κιλικίας καλούμενον ἀπὸ τῆς τοῦ Βελλεροφόντου ἄλης, τουτέστι, πλάνης. *Schol.*

v. 202.

Κατέδω, comedo, conſumo.

Πάτος, ου, ὁ, calcata *ſeu* trita via. *h. l.* conſuetudo, conſortium.

v. 203.

v. 203.

'Οι] αὐτῷ. Γενικὴ Ἑβραϊκή. *Schol.*

v. 205.

Τὴν δὲ] *Laodameam.*

Χρυσήνιος, ου, ὁ, ἡ, aureas habens habenas. ex χρυσὸς, ἡνία, habena. Omnia apud Hom. quæ in pretio habentur, & honore Deorum, dicuntur aurea.

Ἔκτα, occidit. aor. 2. ind. Act. *Dor.* pro ἔκτη, v. κτῆμι, occido.

Dianæ tribuebatur ſubita mors mulierum; hinc Glaucus verba faciens de Hippodamia: Τὴν δὲ κ. τ. λ. POTT. *Tom. II. p.* 142.

v. 208.

Ἀριστεύω, fortiſſime me gero: ſtrenuum me præſto: fortiter facio. ab ἄριστος, optimus, præſtantiſſimus, fortiſſimus.

Ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων, ſuperiorem virtute eſſe aliis. Ὑπείροχος, ου, ὁ, ἡ, eminens, excellens, ſuperior. ab ὑπειρέχω, *pro* ὑπερέχω, emineo. Vide ad Β. 426.

v. 209.

Αἰσχύνω, pudefacio, pudere facio. *h. l.* dedecoro, dedecore adficio, infamo. αἰσχυνέμεν *pro* εἶν. ab αἰσχύνη, ης, pudor: dedecus.

Μέγ' ἄριστοι, longe optimi, quam fortiſſimi. Πολλὸν, μέγα, πολὺ, μέγα, & ſimiles voces interdum, intendendi gratia, Superlativis præponuntur. POSS. *Synt. p.* 39. *ſq.*

v. 213.

Καταπήγνυμι, ύω, defigo, depango.

v. 218.

Ξεινήϊον, *pro* ξένιον, ου, τὸ, munus quod datur hoſpiti, munus hoſpitale, xenium. a ξένος, ου, ὁ, peregrinus, hoſpes.

v. 219.

Φοίνικι, puniceo colore, purpura. Vid. ad Δ. 141.

v. 221.

Ἰὼν, proficiſcens, cum *huc* proficiſcerer.

v. 222.

Τυτθὸς, ἡ, ὸν, parvulus.

v. 223.

Κάλλιφ', reliquit. *per Apoſtroph.* pro κάλλιπε, *ob ſequentem*

quentem aſpiratam. hoc autem pro καλέλιπε, *Æol. Sync.* aor. 2. v. καταλείπω, relinquo.

v. 224.

Τῷ] διό.

v. 225.

Ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι. ſi quando eam (*ſcil.* Lyciorum) ad gentem venero.

v. 215. — ,

Carebant antiquiores Græci, ut & Romani, publicis, qualia hodie apud nos exſtant, *diverſoriis.* Quod ſi foras proficiſcebantur, in amicorum ædes ſe recipiebant; quibuscum illis intercedebat hoſpitii jus: ut infinitis pene Scriptorum teſtimoniis comprobatur. Et quidem *hæc neceſſitudo* jam inde a majoribus *apud homines ſocietate junctos obſervabatur:* ſicut videre eſt in Glauco & Diomede, qui audito alter alterius nomine ob hoſpitii inter majores jus a pugna deſtiterunt. — Ita *Odyſſ. I. v.* 187. Minerva præ ſe ferens Mentæ filium, ait Telemacho:

Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι·

Hoſpites autem paternos nos invicem eſſe profitemur.

Neſtoris quoque filius & Telemachus dicti hoſpites

Ἐκ πατέρων φιλότητος·

Ex patrum amicitia.

Odyſſ. XV. v. 197. Ea de cauſa antiqui moris fuit, teſſeram utrinque habere dimidiatam, quam qui ad hoſpitem attuliſſet, continuo poſſet agnoſci, & excipi hoſpitio contractæ neceſſitudinis. Σύμβολον Græci vocarunt. FEITH. L. III. C. XII. §. II. add. POTT. *Tom. II. p.* 352. *ſq.*

v. 226.

Ἔγχεσι ἀλλήλων ἀλεώμεθα, haſtas mutuas evitemus, haſtis alter alterum *petere* vitemus.

v. 228.

Κτείνειν, *quorum* occidam.

Πόρῃ, obtulerit, præbuerit.

v. 229.

Ἐναιρέμεν, *quorum* interficias.

Δύνηαι, poſſis: poteris. præſ. ſubj. *Jon.* pro δύνῃ.

v. 230.

v. 230.

Ἀλλήλοις, inter nos.

Ἐπαμείβω, ομαι, permuto: alterno. ex ἐπὶ & ἀμείβω, muto.

v. 232.

Καθ' ἵππων ἀΐξαντε, de curribus deſilientes, ab equis deſcendentes.

v. 233.

Λαβέτην, prehenderunt. 3. dual. aor. 2. ind. Act.

Πιςόω, ῶ, fidem exigo. πιςόομαι, ῦμαι, fidem do. *Sed apud Hom. in Media voce ſignificat* fidem dare & excipere, *ut h. l.* πιςώσαντο, *i. e.* πίςεις ἐποιήσαντο ἀλλήλοις, ἐδεξιώσαντο, ἠσπάσαντο, fidem mutuam dederunt. a πίςις, εως, ἡ, fides.

Dextra fidei ſymbolum ac arrha veteribus habita, ut ex Glauci ac Diomedis ſponſione mutua liquet. Inde Achilles *Lib. XXIV. v.* 672. ut confirmaret ſecuritatem Priamo,

Ἔλλαβε δεξιτερὴν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ·

Prehendit dextram, ne forte timeret in animo.

FEITH. *L. IV. C. XVII.* §. *IV.*

v. 234.

Ἔνθ' αὖτε, tum vero.

Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς] Semper apud Homerum ἐξέλετο eſt *ademit:* quod hic quoque intelligendum. ERN.

v. 235.

Πρὸς, *h. l.* cum.

Ἄμειβε, permutavit. Vid. ad *A.* 84.

v. 236.

Ἑκατόμβοιος. Vid. ad *B.* 449.

Ἐννεάβοιος, ε, ὁ, ἡ, novem boum, *ſive* ejus nominis nummorum pretium valens. ex ἐννέα, & βῦς, bos.

Etiam *nummorum* in commerciis *uſum* fuiſſe, ex Homero videtur colligi; cum meminit ἑκατομβοίων, *centum boves valentium*, uti in permutatione armorum Glauci & Diomedis:

Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων·

Aurea æneis, centum boves valentia novem boves valentibus.

Scholiaſtes

Scholiaſtes enim ait, *nomiſmata fuiſſe, quæ ex veteri ritu ab una parte haberent bovis imaginem, ab altera regis.* Pollux vero *Lib. IX. Cap. VI.* etiam ſcribit, *Athenienſibus fuiſſe antiquitus nomiſma, quod* Βῦς, Bos, *vocaretur*, ὅτι βῦν εἶχεν ἐντετυπωμένον, *eo quod bovem inſculptum haberet; idque ab* Homero *intellectum plerisque cenſeri.* Additque, *in Draconis legibus eſſe repertum* δεκάβοιον, *decaboeum*, & ἐν τῇ παρὰ Δηλίοις θεωρίᾳ, *in Deli profectione præconem inclamare ſolitum, cum donum aliquod conferebatur*, ὅτι δοθήσονται αὐτῷ τοσῦτοι βόες· καὶ δίδοσθαι καθ' ἕκαςον βῦν δύο δραχμὰς Ἀττικάς· *tot illi tradentur boves: & dari pro ſingulis bobus binas drachmas Atticas;* ut proinde Βῦς, Bos, valuerit didrachmum. Sed enim *Plutarchus* quoque *in Theſeo* ait, *hunc cudiſſe primum nummum bovis figura, vel ob Marathonium taurum, vel ob memoriam ducis Minois, vel quod ad agriculturam cives vellet vocare.* A quo nummo & nomen ἑκατόμβοιον, *pretium centum boum*, & δεκάβοιον *decem boum pretium* eidem deductum. FEITH. *L. II. C. X. §. III.*

v. 237.

Σκαιάς] Σκαιαὶ πύλαι τῆς Ἰλίου, ὕτω καλύμεναι. *Schol.*

v. 238.

Θέον, currebant.

v. 239.

Εἰρόμεναι, percontantes de — εἴρομαι, interrogo.

Ἔτης, ου, ὁ, ſocius, amicus: civis.

v. 243.

Ξεςός, ή, όν, raſus, ſcalptus, dolatus. *vel*, radendo, ſcalpendo, dolando politus. a ξέω, ſcalpo, polio.

Αἴθυσα, ης, ἡ, porticus, teſtudo. ξεςαὶ αἴθυσαι *ſunt* ſubdiales porticus ex politis lapidibus factæ, inquit *Euſtath.* Dicitur vero αἴθυσα, in hac ſignificatione, *quaſi* αἰθομένη ὑπὸ τῦ ἡλίου, quæ caleſit, *aut* illuſtratur in ſole: *vel* διὰ τὸ αἴθεσθαι ἐν αὐτῇ τῦ χειμῶνος, quod hieme caleſiant homines in ea. Aliquando partic. eſt fœmin. ab αἴθω, uro.

Τετυγμένος, exſtructus. præt. part. Paſſ. v. τεύχω, fabricor, paro. *niſi quis malit* a τύκω, paro.

v. 244.

Ἔνεσαν, inerant.

V. 245.

Πλησίοι ἀλλήλων, prope ſe invicem.

Δεδμημένος, ædificatus. præt. part. Paſſ. v. δέμω, quod legitur tantum in aor. 1. & præt. Paſſ. — *Eſt etiam* δεδμημένος, domitus, v. δάμνω, domo. *Il. K. v.* 2.

V. 246.

Μνηςὴ, ῆς, ἡ, ſponſa, deſponſata, nupta, uxor legitima. a μνηςέω, *idem quod* μνηςεύω, nuptias ambio, conjugium peto.

V. 247.

Ἐτέρωθεν ἐναντίοι, e regione oppoſiti.

Ἔνδοθεν, intra, ex interiore loco, intrinſecus. ab ἔνδον, *adv.* intus.

V. 248.

Τέγεος, *pro* τέγειος, ȣ, ὁ, ἡ, ſub tecto: ſublimis, altus. τέγεοι θάλαμοι, excelſi thalami, qui in ſuperiori domus parte ſunt ſuper tecto; ut *Euſtath.* vult. τέγεοι, *i. e.* ὑπερῷοι, *vel* qui multa tecta, & multas contignationes habent. a τέγος, εος, τὸ, tectum domus.

V. 242. —

Apud Græcos domus in duas partes dividebantur, in quibus viri & mulieres diſtincta domicilia tenebant: pars viris addicta ad domus januam ſita erat, dicebaturque ἀνδρὼν vel ἀνδρωνῖτις: pars vero, quam mulieres incolebant, vocabatur γυναικὼν, γυναικωνίτης, vel γυναικωνῖτις, extrema autem in domo, & pone τὴν αὐλὴν, cui præpoſita erant πρόδομος & προαύλιον, fuit: ſeorſum & a filiabus, quæ in remotiſſima ædium parte habitabant, ſegregati collocantur *h. l.* Priami filii. Obſervatu dignum eſt, mulierum cubicula dici τεγέȣς θαλάμȣς, quia in ſupremis ædibus fuerunt; mulieres enim vulgo habitabant ſumma cubicula; (prout *Euſtath.* in *h. l.* notat,) ut ab omni ſodalitio ſecluderentur; unde in altiſſima parte domus fuiſſe dicitur Helenæ cubiculum, *Iliad.* Γ. *v.* 423. Penelope diverſata eſt in ſimili cubiculo, quo ope κλίμακος adſcendebat, prout teſtatur Hom. *Odyſſ.* Α. *v.* 330. POTT. *Tom. II. p.* 256.

V. 251.

Ἠπιόδωρος, ȣ, ὁ, ἡ, mitia donans; mitis, lenis. *interpr.* ἤπια

ἤπια καὶ πρᾶα, τυτέςι πραΰντικα δωρυμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν, indulgentia utens in puerorum educatione. ab ἤπιος, mitis, & δῶρον, donum.

V. 252.

Λαοδίκην ἐσάγυσα] εἰς Λαοδίκης θάλαμον ὑπάγυσα· πρὸς Λαοδίκην πορευομένη. *Schol.*

V. 253.

Φῦ, ἀντὶ τῦ προσήγγισε τῇ χειρὶ, acceſſit, hæſitque manu. pro ἔφυ, aor. 2. v. φύω, adhæreo.

Ἔπος ἔφατ', verba fecit.

Ἔκ τ' ὀνόμαζε, pro ἐξονόμαζε, *per Tmeſin.* ἐξονομάζω autem, ut & ὀνομάζω, aliquando *ſimpliciter*, profero, alloquor. ut *h. l.* & *A.* 361.

V. 254.

Θρασὺς, εῖα, ὺ, audax, temerarius: aſper.

V. 255.

Δυσώνυμος, υ, ὁ, ἡ, cujus nomen odioſum eſt, *vel*, inauſpicatum; malus, infauſtus, execrandus, deteſtabilis, deteſtandus. ex δυς & ὄνομα, nomen.

V. 256.

Ἀνῆκεν, *h. l.* impulit: ἀνέπεισεν.

V. 258.

Ἐνείκω, attulero, afferam. *verbum inuſit.* pro φέρω. *Alii*, præt. ſubj. v. ἐνίημι. Quidam legunt, ἔνεικα, Poët. pro ἤνεγκα, aor. 1. ind. v. φέρω.

V. 259.

Σπένδω, libo, vino, lacte, aut ſimili liquore Diis ſacrifico. *fut.* σπείσω.

V. 260.

Ὀνήσεαι, reficiaris. *Attic.* pro ὀνήσῃ. ab ὄνημαι, pro ὄναμαι, juvor, fructum & utilitatem capio, fruor. ab ὄνημι, juvo, proſum, utilitatem adfero.

Πίῃσθα, biberis. *Æol.* pro πίῃς. aor. 2. ſubj. Act. v. πίω, πίνω, bibo.

V. 261.

Κεκμηῶτι, *Poët. metri cauſa*, pro κεκμηότι, a κεκμηώς, defatigatus. *Jon.* τῦ κ ἐξαιρέσει, pro κεκμηκὼς, præt. part. v. κάμνω, fatigor, defatigor, deficio.

Μέγα, *h. l.* valde.

Ἀέξω,

Ἀέξω, *Poët.* pro αὔξω, augeo.

v. 262.

Ἀμύνων σοῖσιν ἔτῃσι, pugnans pro tuis civibus, opem ferens tuis civibus.

v. 264.

Ἀείρω, *h. l.* affero, præbeo.

Μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ, mellea dulcedine animum perfundens. ex μέλι & φρήν.

Πότνια μήτηρ,] *Scholiaſtes* & *Euſtathius* in commentario, πότνια μῆτερ.

v. 265.

Ἀπογυιόω, ῶ, enervo, membra debilito, delumbo. ex ἀπὸ & γυιόω, membra frango: enervo: claudum reddo.

Λάθωμαι, obliviſcor. v. λανθάνομαι, obliviſcor.

v. 266.

Ἄνιπτος, ου, ὁ, ἡ, illotus. ex α priv. & νίπτω, lavo, abluo.

v. 267.

Ἅζομαι, *h. l.* vereor.

Πῇ, *h. l. extra interrogationem*, ullo modo.

Ἐςὶ, licet, fas eſt. *pro* ἔξεςι. *Sic etiam utitur* ἦν, licebat.

v. 266. 267.

Illorum, qui Diis ſuperis ſacra faciebant, integra corpora, vel ſaltem manus, ablui; e contra illos, qui Diis inferis ſacrificabant, minore luſtratione uſos fuiſſe, refert *Spondanus*. Aliquando pedes æque ac manus lavabant; hinc nata trita proverbia, ἀνίπτοις χερσὶν, & ἀνίπτοις ποσὶν, Latine *illotis manibus*, & *illotis pedibus*: quæ tribuuntur iis, qui incaute ac ſine debita cura quidquam ſuſcipiunt. Programma foribus inſcriptum fuiſſe, quo cuivis prohibitum erat ultra περιῤῥαντήριον progredi, niſi prius manibus aqua luſtrali ablutis, tradit *Porphyrius de Victim.* Imo illius ſacræ ceremoniæ neglectus pro tanto crimine habebatur, ut *Timarchides in Lib. de Coronis* quendam Aſterium referat, qui fulminis ictu occiſus eſt, quia manibus illotis aram Jovis adire auſus fuerat. Nec in ſolennibus ſacrificiis tantum, ſed & in quavis Deorum cultus minima parte, ſervabatur ille ritus; ipſemet Hector *h. l.* Jovi libare illotus non audet. Et in *Odyſſ.* Telemachus vota ſupplicia Diis facere non ſuſtinuiſſe dicitur, antequam

antequam manus laviſſet. Illum autem ritum ſervabant, quia peccata luſtratione purgari exiſtimabant Ethnici: nec non quidquam impurum ac pollutum ad Deos accedere nefas eſſe ſignificabant. Eandem ob cauſam ad tantam ſuperſtitionem pervenerunt, ut veſtimenta lavarent; quod a Penelope factum, antequam preces Diis funderet, ſcribit Homerus, quod, poſtquam corpus ſuum laviſſet, veſtes puras induit. *Odyſſ.* Δ. *v.* 759.

Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα·
Ipſa vero lota puras corpori veſtes induit.

POTT. *Tom. I. p.* 243. *ſq.* add. LAKEM. *P. III. C. I.* §. *XXIII.*

v. 268.

Λύθρον, ου, τὸ, cruor, ſanguis pulvere mixtus.

Πεπαλαγμένος, fœdatus, inquinatus. a παλάσσω. E. *v.* 100.

Εὐχετάασθαι, *Poët.* pro εὐχετᾶσθαι. v. εὐχετάομαι, ῶμαι, vota facio, preces fundo, precor, ſupplico. ab εὐχέτης, ου, ὁ, ſupplex, vota faciens.

v. 267. 268.

Nemini poſt victoriam adeptam in hoſtem, quem jure belli adortus fuerat, ſacrificia aut vota Diis facere, antequam purgatus foret, fas erat: quapropter Hector addit: — οὐδέ πῃ ἔστι κ. τ. λ. POTT. *Tom.* I. *p.* 246. LAKEM. *P. III. C. III.* §. *III.* FEITH. *L. I. C. VI.* §. *III.* multosque alios.

v. 270.

Θύος, εος, τὸ, victima, hoſtia, ſacrificium. *h. l.* ſuffimentum. a θύω, ſacrifico.

Suffitibus etiam magnam in Diis placandis vim Græci tribuebant. Unde cum libationibus ac precibus eos Hom. conjungit *Iliad. IX. v.* 495. *Heſiodus* quoque in Ἔργοις jubet agricolas oriente ac occidente die illos

Σπονδῇσι θυέεσσί τε ἱλάσκεσθαι·
Libamentis & ſuffimentis placare.

In hanc ſententiam Hector *h. l.* matri ſuæ auctor eſt, ut in templum Minervæ concedat ad vota ſuſcipienda cum ſuffimentis. A quo ritu templa ac altaria Homero θυώδεα

καὶ θυμήεντα, *odorata* dicta. FEITH. *L. I. C. VIII.* §. *III.* add. LAKEM. *P. III. C. I.* §. *XIV.* PFEIFF. *Antiq. Gr. Lib. I. Cap. VIII.* alioſque.

Ἀολλίζω, congrego, confertos reddo. ab ἀολλὴς, ἑος, ὁ, ἡ, confertus, congregatus.

v. 273.

Θὲς, pone. aor. 2. imper. Act. pro θέτι, v. τίθημι, pono.

v. 269. —

Quæ Diis homines *viciſſim dabant*, in univerſum erant aut *ſacrificia*, aut *donaria*. Utrumque conjungit Hector *h. l.* cum jubet Troades *offerre Minervæ peplum*, & *ſimul duodecim boves*. Similiter Ægyſthus pro initi conjugii felicitate *multas adolevit coxas*, *multaque donaria appendit*. *Odyſſ. III. v.* 273. *ſq.* *Plato in Alcib. II.* loquens de officio Diis præſtando, copulat in hanc rem θυσίας καὶ ἀναθήματα, *ſacrificia* & *donaria*, uti ſub finem *libri de Votis*, δῶρα καὶ θυσίας, *dona* & *ſacrificia*. Reſtringens utique δῶρα ad ea, quæ ornatus gratia in templis donabantur. FEITH. *L. I. C. VIII.* §. *I.*

v. 280.

Μετέρχομαι, *h. l.* adeo.

v. 281.

Ὥς κεν οἱ αὖθι — Utinam ei illic —

v. 283.

Τοῖό τε, ejusque.

v. 285.

Φαίην κεν] Non vacat iſtud κεν· *Exiſtimarim equidem*; *Crediderim utique.* CLARK. præf. vel aor. 2. opt. v. φημί. Φρέν' animum *meum.*

Ἄτερπος, ε, ὁ, ἡ, ingratus, injucundus, minime delectans. ex α priv. & τέρπω, delecto.

Ὀϊζὺς, ύος, ἡ, ærumna, miſeria, calamitas.

Ἐκλελαθέσθαι, obliturum. pro ἐκλαθέσθαι, aor. 2. infin. Med. v. ἐκλανθάνομαι, obliviſcor.

v. 286.

Μολοῦσα, profecta. aor. 2. part. v. μολέω, venio, advenio, eo, vado, proficiſcor.

Ἀμφιπόλοισι] Quod Regibus ſunt *præcones*, id ſunt Reginæ

ginæ Hecubæ *ancillæ*, quæ matronas undique in urbe convocant. SPOND.

v. 287.

Κέκλετο, mandata dedit. v. *κέκλομαι*, jubeo, hortor. a *κέλομαι*, *ſeu καλέω.*

v. 288.

Ἐς *θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα*] Les Reines, & les Princeſſes avoient des cabinets de cedre & d'yvoire & tout parfumez, où elles tenoient leurs habits & leurs meubles precieux. Dans l'épithalame de Salomon, le Prophete dit à ce Prince: *Myrrha & ſtacte & caſia a veſtimentis tuis, a domibus eburneis, ex quibus delectaverunt te filiæ Regum in honore tuo.* Pſ. XLV. DAC. Vid. etiam RICCII *Diſſ. Hom. Tom. III. p.* 261. *ſq.*

v. 289.

Παμποίκιλος, ου, ὁ, ἡ, varius, omnigeno artificio varius, varie pictus. ex *πᾶς* & *ποικίλος, η, ον*, varius.

v. 290.

Θεοειδὴς] Non ad *virtutes*, ſed ad *formam.* CLARK.

v. 291.

Σιδονίηθεν, a Sidone.] Hac de re vide *Herodotum*, *Lib. II.* §. 116. ubi hos verſus recitat. IDEM. Tota hiſtoria legitur apud *Dictym Cretenſem*, *Lib. I. Cap. IV. & V.* (Edit. 1702. Amſtel. 4.)

Ἐπιπλὼς, navigans, ſupernavigans, navigando permenſus. aor. 1. part. Act. *per Sync.* pro *ἐπιπλώσας*, v. *ἐπιπλώω*, navigo, innavigo. *Alii* ab *ἐπιπλῶμι putant factum.*

v. 292.

Τὴν ὁδὸν, (*ſubintell. κατὰ*) ἣν — Ea via, qua —

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, magno *ſeu* claro patre nata, generoſa. *quaſi* ab *εὐπάτηρ*, *vel εὐπάτωρ, ορος, ὁ*, bono patre natus.

v. 293.

Ἀειραμένη φέρε, accipiens tulit.

Dii nihil gratis dare putabantur, aut facere. Quam gentis ſuæ opinionem ſcite exprimit ille ſacrorum irriſor *Lucianus*, cum, Οὐδὲν, aït, *ἀμισθὶ ποιοῦσιν, ὧν ποιοῦσιν· ἀλλὰ πωλοῦσι τοῖς ἀνθρώποις τ' ἀγαθὰ, καὶ ἔνεςι πρίασθαι παρ' αὐτῶν, τὸ μὲν ὑγιαίνειν, εἰ τύχοι, βοΐδιν, τὸ δὲ πλουτεῖν,*

βοῶν

βοῶν τεττάρων, τὰ δὲ βασιλεύειν, ἑκατόμβης, τὸ δὲ σῶον ἐπανελθεῖν ἐξ Ἰλίου ἐς Πύλον, ταύρων ἐννέα, καὶ τὸ ἐκ τῆς Αὐλίδος ἐς Ἴλιον διαπλεῦσαι, παρθένου βασιλικῆς. Ἡ μὲν γὰρ Ἑκάβη τὸ μὴ ἁλῶναι τότε τὴν πόλιν ἐπρίατο παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς βοῶν δώδεκα, καὶ πέπλου· *Dii nihil gratis faciunt, quicquid illi faciunt; ſed bona vendunt hominibus; & ab illis emenda ſanitas, forte bucula; divitiæ, bobus quatuor; regnum hecatomba; incolumis a Troja ad Pylum reditus, novem tauris; & ex Aulide in Ilium navigandi facultas, regia puella. Nam Hecuba quidem, ne tunc urbs caperetur, a Minerva bobus duodecim mercata erat, & peplo. de Sacrific.*

v. 294.

Ποίκιλμα, ατος, τὸ, varius, *vel* verſicolor ornatus, variegatio. a ποικίλλω, variego, varie diſtinguo.

v. 295.

Ἀπολάμπω, emico, effulgeo, reſplendeo.

v. 296.

Μεταστεύεσθαι, propere ſequi.

v. 297.—

Solenniter oraturi ad Templa ſe recipiebant: quod qui facerent, dicebantur προσιέναι Θεοῖς, vel πρὸς τοὺς Θεοὺς, πρόσοδον ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς Θεοὺς, προσφεύγειν Θεοῖς, *adire Deos, ad Deos confugere.* Nempe in fanis, propter ſigna illic conſtituta, magis præſentes credebantur Dii, precesque exaudire facilius, quam alibi. Ad quam conſuetudinem opinionemque reſpiciens *Heſychius*, Ναός, inquit, οἶκος, ἔνθα Θεὸς προσκυνεῖται· *Templum domus eſt, ubi Deus adoratur.* Hinc mulieres Trojanæ Palladem, ut afflictis Trojanorum rebus ſuccurreret, exoraturæ, ad templum ejus, in ſumma arce, ſolenni pompa ſeſe conferunt, peplum ſecum afferentes pretioſum, ut dono aliquo favorem Deæ ſibi conciliarent. Imitari eas voluiſſe mulieres videntur Romanæ, quæ, quum a portis urbis prope abeſſet Hannibal, περιπορευόμεναι τοὺς ναοὺς, ἱκέτευον τοὺς Θεοὺς, πλύνουσαι ταῖς κόμαις τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη, *templa obeuntes, ſupplicarunt Diis, ædiumque ſacrarum pavimenta crinibus paſſis mundarunt.* Is namque illis mos erat a Græcis, ut videtur, adſcitus, quoties in aliquo inſigniore & graviore periculo patria verſaretur,

 teſtante

teſtante *Polybio*, *Hiſt. Lib. IX. Cap. 6.* LAKEM. *P. III. C. II. §. IX.* add. FEITH. *L. I. C. VII. §. VII. & VIII.*

v. 298.

Ὤϊξε, aperuit. v. οἴγω.

v. 300.

Ἔθηκαν, *h. l.* fecerant.

Ἱέρεια, ας, ἡ, ſacerdos, *femina.* ab ἱερεύς, έως, ὁ, ſacerdos.

v. 298. — 300.

Quamvis ſacerdotes ad ſeveram caſtitatem ac temperantiam obſtricti forent, plurimique ex illis auſteritati hujusmodi ſtuderent, nihilominus uxorem ducere iis ſæpenumero licitum erat. Imo *Euſtathius* refert, ſacerdotum cœlibatum recentioribus ſeculis inſtitutum fuiſſe: ad cujus rei confirmationem Homerus nobis *h. l.* ſuppeditat exemplum Theano, Minervæ ſacerdotis, & Antenoris Trojani uxoris. Atque Chryſes filiam habuit Chryſeidem, *Il.* Α. & Dares, Vulcani apud Trojanos antiſtes, duos filios. *Il.* Ε. POTT. *Tom. I. p.* 225. Conf. etiam FEITH. *L. I. C. V. §. III. & IV.*

v. 301.

Ὀλολυγή, ῆς, ἡ, τῶν γυναικῶν εὐχὴ, *Euſtath.* vel φωνὴ γυναικῶν, ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι, vox mulierum, quam orantes edunt in templis; *vel ſimpliciter*, ejulatus, clamor cum lamentatione. ab ὀλολύζω, cum clamore ploro, exclamo, ululo.

v. 305.

Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ, ἡ, cuſtos urbis. ex ἐρύω, cuſtodio: & πτόλις, *Poët.* pro πόλις.

Omnium *urbium curam* generatim *ad Minervam pertinere* cenſebant; unde ἐρυσίπτολις, *cuſtos urbium*, Homero dicta paſſim: & *h. l.* a Trojanis obſeſſis hoc nomine invocata; ubi *Euſtathius* φύλακα πόλεων, *ſervatricem urbium* interpretatur. Idem munus tributum *Jovi*, qui πολιεὺς, *urbium tutor*, inde dictus apud *Ariſtotelem de Mundo*, *Cap. VII.* & ara Διὸς πολιέως, *Jovis urbium præſidis*, celebrata a *Pauſania in Atticis.* FEITH. *L. I. C. II. §. III.*

Ut varii ſunt communis vitæ uſus, ita quoque *varia* fuerunt *preces*, variisque factæ Diis, prout ſingulorum officia

officia diſtinguebant. Trojani *h. l.* de civitate ſua periclitantes Minervam ἐρυσίπτολιν, *urbium cuſtodem*, invocant. Proci Penelopes in arcus certamine Apollinem. *Odyſſ.* XXI. *v.* 364. Navigantes Neptunum ac Caſtorem, *in Hymno*, *v.* 7. Alii alios, quos peculiari religione venerabantur, ut Minervam Ulyſſes. *Iliad* X. *v.* 277. Omnes communiter & perſæpe Jovem, e cujus gemino dolio bona malaque omnia cenſebant depromi. *Iliad.* XXIV. *v.* 527. IDEM. *L. I. C. VII.* §. *I.*

v. 306.

Ἆξον δὴ, *frange*, *quæſumus.* V. ἄγνυμι, ύω, frango.

v. 307.

Προπάροιθε, *vel* θεν, ante.

v. 308.—310.

Vota, εὐχαὶ, promiſſiones erant, quibus munera, e. g. victimas, donaria in templis ſuſpendenda aut reponenda, Diis ſeſe daturos pollicebantur homines, ut eo facilius id, quod peteretur, impetrarent. Nam Deos quidem nihil gratis dare aut facere, muneribusque moveri maxime, communis fere erat Græcorum opinio, quam ſupra jam commemoravimus. Concipiebantur autem Vota ab iis potiſſimum, qui rem aliquam magnam, & periculi plenam, volebant aggredi, vel in calamitatem aut diſcrimen adducti jam erant grave. Quod *Plinio* etiam obſervatum, qui *Tum*, inquit, *præcipuus votorum locus eſt, cum ſpei nullus eſt.* Matronæ Trojanæ *h. l.* urbi ſuæ metuentes, hoc Minervæ fecerunt votum: Ὄφρα τοι κ. τ. λ. LAKEM. *P. III. C. II.* §. *XI.* Vid. etiam ad Z. *v.* 90.

v. 311.

Ἀνανεύω, renuo, abnuo, denego.) (ἐπινεύω, annuo. ex ἀνὰ & νεύω, nuo.

v. 313.

Βεβήκει, ivit.

v. 314.

Ἔτευξε] Ita *Euſtathius*, & Veteres nonnulli. *Stephanus* & Recentiores, ἔτευχε. Minus recte, ut opinor. Non enim *ædificari* haſce ædes ait Poëta, ſed *ædificatas eſſe*. Neque deinceps, *v.* 316. οἵ οἱ ἐποίουν, dixit; ſed, οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον. CLARK.

V. 316.

Αὐλὴ, *h. l.* atrium, aula.

V. 317.

Ἐγγύθι, *adv.* prope. ἐγγύθι Πρι. prope *ades* Pri.

V. 319.

Ἑνδεκάπηχυς, εως, ὁ, ἡ, qui eſt undecim cubitorum. ex ἕνδεκα, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

V. 320.

Πόρκης, ου, ὁ, annulus, quo ferrum haſtæ cum ligno coërcetur, *ſive* quo cuſpis haſtæ cum haſtili vincitur.

V. 321.

Ἕπω, curo, tracto, operor.

V. 322.

Ἀφάω, ῶ, tango, tracto, contrecto, palpo. ἀφόωντα, *Poët.* pro ἀφῶντα. ex ἀφὴ, ῆς, tactus. quod ab ἅπτομαι, tango.

V. 323.

Μετὰ *h. l.* inter.

Δμωὴ, ῆς, ἡ, ſerva, ancilla, famula. a δμῶς, ωὸς, ὁ, ſervus. quod a δαμάω, domo, ſubjicio: *quaſi* domitus ſervitute.

Μετ' ἄρα δμωῇσι] Similiter *v.* 318. ἐν δ' ἄρα χειρί. Neque omnino in his locis ſupervacuum eſt iſtud ἄρα. Nam eam fere vim habet, ac ſi latine dixeris: *ut par erat*, vel, *ut ſolita erat*. CLARK.

V. 326.

Καλὰ, *h. l.* opportune: decore.

Ἔνθεο, concepiſti. aor. 2. ind. Med. *Jon.* pro ἐνέθου. v. ἐντίθημι, concipio, impono, repono. Vid. Δ. *v.* 410.

V. 327.

Φθινύθω, *h. l.* pereo.

V. 329.

Ἀμφιδέδηε, circum — ardet. præt. Med. v. ἀμφιδαίω, circum — ardeo: circum — accendo. ex ἀμφὶ & δαίω, uro.

Μαχέσαιο — ἄλλῳ, objurgares — alium, contenderes — cum alio.

V. 330.

Μεθιέντα, *ſeq. Genit.* detrectantem, *ſeq. Accuſ. Vel,* ceſſantem ab —

Στυγερῆς,

Στυγερὸς, ρὰ, ρὸν, *h. l.* terribilis, horribilis, horrendus, triſtis, gravis.

v. 331.

Ἄνα, ſurge. pro ἀνάστηθι. Vid. Γ. 268. nec non FISCH. *Animadv. p.* 108.

Μὴ τάχα, ne forte.

Πυρὸς δηΐοιο θέρηται, igni ardente deflagret.

Θέρω, calefacio. *Paſſ.* calefio. *h. l.* comburor.

v. 334.

Σύνθεο, *h. l.* animum adverte. Vid. Α. 76.

v. 335.

Τρώων χόλῳ, in Trojanos ira. Τόσσον, tam.

Νέμεσσις, εως, ἡ, indignatio. pro νέμεσις, σ geminatur *Poëtice.* a νεμεσάω, ῶ, indignor, iraſcor.

v. 336.

Προτετράπεσθαι, locum dare. aor. 2. infin. Med. v. προτρέπω, *uſitatius* προτρέπομαι, hortor, adhortor. *h. l.* cedo, locum do.

v. 338.

Ὥρμησ' ἐς πόλεμον, impulit ad bellum.

v. 339.

Ἐπαμείβω, *vel* ομαι, alterno, alternatim quid facio. *ut h. l. Aliquando*, permuto.

Νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας· Victoria utique alternis vicibus accedit ad homines, *vel* hominibus.

v. 340.

Ἐπιμένω, permaneo, perſevero. *h. l.* exſpecto.

Δύω, *donec* induero.

v. 341.

Ἴθι, i, præſ. præſ. imper. v. εἶμι, vado, eo.

Μέτειμι, ſequar, poſt ibo.

v. 344.

Κυνὸς κακομηχάνου] Pulchre admodum, & ad perſonam convenientiſſime, hæc & hujusmodi ſemper de ſemetipſa *Helena.* CLARK.

Κακομήχανος, ου, ὁ, ἡ, malorum excogitator, malorum machinator *vel* auctor. ex κακὸς & μηχανή, ῆς, artificium; machinatio, conſilium.

Ὀκρυόεις, εσσα, εν, *idem quod* ὀκριόεις. Δ. 518.

Δάερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνε, ὀκρυοέσσης, Levir mei; impudentiſſimæ malorum autoris, averſandæ.

v. 345.

Ὡς ὄφελε, Utinam.

v. 346.

Οἴχεσθαι προφέρεσα, abiiſſet aſportans, abreptam tuliſſet.

Προφέρω, *h. l.* profero, aſporto.

Θύελλα, ης, ἡ, procella, turbo.

v. 348.

Ἀπόερσε, obrutam perdidiſſet. v. ἀποέῤῥω, perdo, corrumpo abreptum. ex ἀπὸ & ἔῤῥω, pereo, intereo.

Πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι· antequam hæc facinora patrata forent, priusquam hæ res acciderent.

v. 349.

Τεκμαίρομαι, *h. l.* ſtatuo, decerno, deſtino. a τέκμαρ, τὸ, finis, exitus rei: ſignum, oſtentum.

v. 350.

Ἀμείνων, *h. l.* fortior.

Ἄκοιτις, ιδος, ἡ, uxor, marita. ab ἀκοίτης, ε, ὁ, unum & idem cubile habens, maritus.

v. 351.

Ὅς ῥ' ἤδη νέμεσίν τε] *Qui utique intelligeret* &c. Ubi notandum, quam non ſupervacanea ſit iſta particula ῥά. Arguit nimirum *Parin* Helena, quod res dijudicare ac diſtinguere neſciret, nec exiſtimationi ac famæ ſuæ conſuleret; nec intelligeret, quam amice quantaque cum arte *Hector* reprehenſionis ſeveritatem condimentis humanitatis mitigaſſet, idque χόλον leniter appellaſſet, quod fuerat revera ἀπόδειξις & δειλία. CLARK.

v. 352.

Φρένες ἔμπεδοι, mens *eſt* conſtans.

Ὀπίσσω, *h. l.* in futurum, in poſterum.

v. 353.

Τῷ, *h. l.* idcirco.

Ἐπαυρήσεσθαι, *ſua ſtultitia* fruiturum. Vid. ad A. 410.

v. 355.

Σὲ φρένας, pro σῦ, *aut potius* σὲ κατὰ φρένας.

Ἀμφιβέβηκεν] *Jam* tenet, *jam* occupat. Vide ſupra ad A. 37.

v. 356.

v. 356.

, ης, ἡ, *h. l.* noxa : injuria.

v. 357.

ος, ȣ, ὁ, portio. *h. l.* ſors. a μείρω, partior

v. 358.

ιμος, ȣ, ὁ, ἡ, celebratus carminibus, decantatus. in malam partem, *ut h. l.* quam in bonam. ab ῆς, ἡ, cantus : carmen : fama.

v. 360.

ίζω, ſedere facio *ſeu* jubeo, colloco.

v. 362.

όντος, abſentis. v. ἄπειμι, abſum.

v. 363.

ιγέσθω, feſtinet, acceleret, properet. v. ἐπείγω.

v. 364.

ιμάρπτω, comprehendo, manu corripio : *aſſequor.* λὰ & μάρπτω, capio, corripio.

v. 367.

ίτροπος, ȣ, ὁ, ἡ, rediens, reverſus, redux. ex ὑπὸ πω.

v. 373.

ιςήκει, ſtabat. pluſq. perf. ind. Act. *Poët.* pro ἐφεςή-. ἐφίςημι, ſto, inſto.

ω, ῶ. gemo, deploro, defleo.

ρομαι, fleo, ploro, lamentor.

v. 374.

ον, intus. *ab* ἐν, in.

v. 375.

δὸς, ȣ, ὁ, limen, lapis ſeu lignum in ima januæ, qua in ædes intratur. ab ὁδός.

v. 376.

ʼ ἄγε μοι, δμωαὶ, Eja agite; mihi, ancillæ,] Noim, nihilo minus eleganter dici, ἄγε, quam ἄγετε. ipud *Ariſtophanem*, Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες. Av. 686.), particulæ ἐι vis hujuſmodi eſt : *Siquidem exiit*, *Quoniam exiit Andromache*, &c. CLARK.

v. 377.

ῃ *h. l.* Quo?

v. 378.

Ἠή πη; An aliquo?

Ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων, *ſcil.* οἶκον, ædes.

Εἰνάτηρ, ερος, ἡ, fratria, uxor fratris. Εἰνάτερες καλῦνται αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας, ut Helena & Andromache.

v. 379.

Ἐς Ἀθηναίης, ad Minervæ *templum.*

Ἐξοίχομαι, exeo, egredior. Ἔνθα περ, ubi.

v. 380.

Ἐυπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, pulcros cincinnos & cirros habens, crinitus, cincinnatus. ex εὖ & πλόκαμος, ου, ὁ, crines plexi & intorti, cincinni.

v. 381.

Ταμία, ας, *Jon.* η, ης, ἡ, proma, œconoma, diſpenſatrix. a ταμίας, ου, ὁ, promus condus, diſpenſator eorum, quæ condenda & promenda ſunt.

v. 387.

Μέγα κράτος — potentem impetum —, magnam victoriam —

v. 388.

Ἀφικάνω, advenio, pervenio: *contendo.*

v. 390.

Ἀπέσσυτο δώματος, concitus exiit domo.

v. 391.

Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις, Eadem via retro.

Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, platea.

v. 392.

Εὖτε πύλας ἵκανε] Oratio *aſyndetos* feſtinantem & concitatum pulchre depingit. CLARK.

v. 393.

Ἔμελλε διεξίμεναι, erat egreſſurus, erat ei egrediendum.

v. 394.

Ἔνθ' ἄλοχος, — ἅμα δ' ἀμφίπολος — Παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ'] Pulchrius, & majore cum affectu, *de improviſo interveniens* narratur conjux, quam ſi *domi* eam inveniſſet. CLARK.

Πολύδωρος, ου, ὁ, ἡ, multa donans. *h. l.* qui ingentem dotem attulit. ex πολὺς & δῶρον, donum.

Ut

Ut ſponſus ἕδνα, *munera ſponſalia* dabat ſponſæ, ita viciſſim illa huic afferebat a parentibus προῖκα, *dotem*. Ejus nomine Andromacha *h. l.* dicta πολύδωρος, *bene dotata*, quod magnam attulerit Hectori dotem. Hecuba quoque ait, patrem multa dediſſe. *Iliad. XXII. v.* 51. Sic Alcinous optat Ulyſſem ſibi generum, & ſpondet, *ſe daturum domum ac poſſeſſiones. Odyſſ. VII. v.* 314. Agamemnon vero etiam Achilli pollicetur filiam ampliſſimé dotatam. *Iliad. IX. v.* 147. *ſq.* FEITH. *L. II. C. XIII.* §. *IV.*

v. 396.

Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, nemoroſus, ſilvoſus, arboribus denſus & opacus. ex ὕλη, ης, ἡ, ſilva.

v. 398.

Ἔχεθ' *pro* εἴχετο, nupſerat: ἐγαμεῖτο.

v. 399.

Ἀντάω, ῶ, obvius fio, occurro.

Κίεν αὐτῇ, ibat *cum* ipſa.

v. 400.

Ἀταλάφρων, ονος, ὁ, ἡ, puerilia ſapiens, tener, tenellus, impotens. ex ἀταλὸς, ἡ, ὸν, tener, puerilis; & φρὴν, mens.

v. 401.

Ἀγαπητὸν] MS. Lipſ. Scholia interpretantur μονογενῆ, ut Pſeudodidymus. ſic in *Luciani* Cataplo c. 10. Cel. *Geſnerus* παῖδα ἀγαπητὸν recte vertit *filium unicum.* quo ſenſu eſt etiam in ſacris libris, ut Matth. III. 17. conf. XVII. 5. coll. Joh. I. 14. & ep. LXX. Gen. XXII. 3. ERN.

Ἀλίγκιος, ου, ὁ, ſimilis.

v. 402.

Καλέεσκε, vocabat. imperf. ind. Act. *Jon.* pro ἐκάλεε, *contr.* ἐκάλει.

v. 399.—403.

Parentum facta frequenter indicabantur ex liberorum nominibus, ut annotat *Euſtathius* ad *Iliad.* I. Sic Cleopatra, vel potius Marpiſſa, (ab *Euſtathio* enim hac in re diſſentit *vetus* Homeri *Scholiaſtes*) appellata fuit *Halcione*, quia, quando ab Apolline rapta fuit, ejus mater non minore dolore affecta eſt, quam halcyon ſolet ob amiſſos pullos, teſte Homero *Il.* I. *v.* 557. — Sic Hecto-

ris

ris filio Scamandrio nomen *Aſtyanax* a Trojanis additum fuit, quia ipſius pater erat τῦ ἄςεος ἄναξ, *urbis Trojæ defenſor*; nam primigenio ſignificatu ἄναξ nihil aliud eſt quam *ſervator* aut *defenſor*: hinc Dii vulgo dicti ſunt Ἄνακτες; quemadmodum refert Homerus *h. l.* POTT. *Tom. II. p.* 273.

v. 404.

Ἤτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν] Je ne croi pas qu'on puiſſe voir rien de plus tendre, de plus beau, & de mieux peint, que ce tableau de l'adieu d'Hector & d'Andromaque. Quel grand nombre de beautez differentes cette courſe d'Hector dans Ilion n'a-t-elle pas fourni à Homere! DAC.

v. 405.

Ἄγχι, *adv.* prope, juxta.

v. 407.

Δαιμόνιε] Vide ſupra ad Β. *v.* 190.

v. 408.

Ἄμμορος, ε, ὁ, ἡ, expers, non particeps. 2.) *h. l.* infelix, infortunatus, calamitoſus, ex α priv. & μόρος, portio; *plerumque* fatalis portio, fatum. Geminatur μ. *Poët.*

v. 409.

Κατακτανέεσιν, interficient. *Jon. Dialyſi* pro κτανῦσιν, fut. 2. κτανῶ: v. κατακτείνω.

v. 410.

Πάντες ἐφορμηθέντες] Neminem *unum* ſcilicet, præter *Achillem*, timuit, ne *Andromache* quidem, ne *Hectorem* interficeret. CLARK.

v. 411.

Ἀφαμαρτάνω, aberro. 2.) *h. l.* privor, orbatus ſum. ex ἀπὸ & ἁμαρτάνω, pecco.

Χθόνα δύμεναι] ἀποθανεῖν.

v. 412.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum. 2.) *h. l.* ſolamen, ſolatium, ſpes. a θάλπω, foveo, calefacio.

Ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπῃς, poſtquam tu mortem obieris. Vid. ad Β. 359.

v. 414.

Ἀμὸς, *Dor.* pro ἐμὸς, *vel potius* ἡμέτερος.

v. 416.

v. 416.

Ὑψίπυλος, ὁ, ἡ, altas portas habens. 2.) altus, exelſus. ex ὕψι, *adv.* alte, & πύλη, porta.

v. 418.

Ἀλλ' ἄρα μιν] Non ſupervacaneum eſt iſtud ἄρα. Eam enim fere vim habet, ac ſi latine dicas: *Sed eum utique;* vel, *ut par erat;* vel, *pro ea, quæ ipſi fuit, religione,* &c. CLARK.

Κατέκηε, combuſſit. aor. 1. ind. Act. v. κατακαίω, exuro, comburo.

v. 419.

Σῆμα, *h. l.* tumulus, buſtum, ſepulcrum, monumentum.

Ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν, tumulum aggeſta terra ſuper *eum* fecit.

Πτελέα, ας, ἡ, ulmus: εἶδος δένδρυ.

Φυτεύω, planto.

v. 414. — 419.

Vita in prælio defuncti olim pretio plerumque redemti fuerunt; aliâs illorum cadavera in campo jacere inſepulta ſinebantur. Vid. ad A. 3 - 5. Sed vulgarior erat iſte mos antiquioribus ſeculis: nam ab ipſo Achille celebratur funus Eetionis, Thebarum Ciliciæ Regis, & Andromaches patris, quam Poëta ſic loquentem *h. l.* inducit: Ἤτοι γὰρ πατέρ' ἁμὸν κ. τ. λ. Iterum Agamemnon Trojanis veniam dat ſuis confoſſis exequias perſolvendi, & juramento obligatur, ſe nullo modo illos impediturum. *Iliad.* H. *v.* 408. POTT. *T. II. p.* 84.

Arma quoque *in rogum conjecta;* quomodo Achilles Thebarum regem Eetionem a ſe bello interfectum *combuſſit cum armis artificioſe fabricatis.* Et Elpenor petit ab Ulyſſe, ut ſe cum armis comburat. *Odyſſ. XI. v.* 74. Sic apud *Virgilium* in funere Miſeni, *Æneid. VI. v.* 217.

— *Decorantque ſuper fulgentibus armis.*

Omninoque *res quævis in vita cara* ſimul cum mortuo *cremabantur.* Inde quatuor equi ab Achille in rogum Patrocli immiſi, canes etiam duo τραπεζῆες, *menſarii.* FEITH. *L. I. C. XIV. §. IV.*

v. 420.

Ὀρεστιάδες] αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι. Schol.

V. 422.

Ἴος, ἴα, ἴον, ſolus, unus.

V. 424.

Ἐπὶ, *h. l.* inter.

Εἰλίπους, οδος, ὁ, ἡ, flexipes, curvos pedes habens, vertens & curvans pedes eundo. ab εἰλίσσω, & πῦς. Boves dicuntur εἰλίποδες, quia εἰλίσσουσι τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν.

V. 427.

Reddebant etiam *ſuis numerato redemtionis pretio*; uti *h. l.* Achilles uxorem Eetionis:

— Ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,

— *Dimiſit liberatam, accepto infinito liberationis pretio.* Item *Il.* X. *v.* 378. Idem de Chryſeïde filia contendit Chryſes. *Il.* A. *v.* 20. & Priamus de filiis. *Iliad. XXII. v.* 49. *ſq.* Ita quoque apud poſteriores Græcos, certo conſtituto pretio, hoſtes captivi redimebantur. Minam dixit *Ariſtoteles Lib. V. Ethic. Cap. X.* Νόμιμον τὸ μνᾶς λυτροῦσθαι· *Legitimum eſt, captivum mina redimere.* Quod peculiariter obtinuiſſe inter Athenienſes ac Lacedæmonios, memoriæ prodidit *Herodotus. Lib. VI. C.* 79. FEITH. *L. IV. C. XVI. §. III.*

V. 428.

Βάλε, percuſſit *eam.*

V. 430.

Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, florens, floridus: pulcher. a θάλλω, vireo, floreo.

Παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. ex παρὰ, & κοίτη, ης, cubile, lectus.

V. 432.

Ὀρφανικὸς, ἡ, ὸν, ad pupillos pertinens, pupillaris, orphanus. *Aliquando idem quod ὀρφανὸς*, orphanus, pupillus, *i. e.* qui caret parentibus ſuis, & deſtitutus auxilio aliorum.

Θείης, facias. aor. 2. opt. Act. v. τίθημι.

V. 433.

Ἐρινεὸς, οῦ, ὁ, caprificus *arbor*, ficus ſilveſtris.

v. 434.

Ἄμβατος, *pro* ἀνάβατος, ου, ὁ, ἡ, cui datur aſcenſus, qui aſcendi poteſt, aſcenſu facilis. ab ἀναβαίνω, adſcendo, conſcendo.

Ἐπίδρομος, ου, ὁ, ἡ, acceſſu facilis, planus. 2.) incurſionibus expoſitus. ab ἐπιτρέχω, percurro: incurro.

Ἔπλετο, eſt. *pro* ἐπέλετο: ε *enim* in medio Poëtæ metri cauſſa tollunt. WELL. *Gramm. Gr. p.* 13. FISCH. *Animadv. p.* 17.

v. 436. 437.

Ἀμφ' Αἴαντε δύω, καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
Ἠδ' ἀμφ' Ἀτρείδας, καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·

Ajacesque duo, Idomeneus celeberrimus, ipſi,
Nec non Atridæ, & Tydei fortiſſima proles.

Vid. ad *Iliad.* Γ. *v.* 146.

Ἀγακλυτὸς, ἡ, ὀν, perceleber, inclytus. ex ἄγαν, & κλυτὸς, celeber.

v. 438.

Ἤπου — ἤ νυ καὶ — ſive — ſive etiam.

v. 439.

Ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει] Verba præcedentia & ſenſus deſiderabant ἐπώτρυνε καὶ ἄνωγε. ERN.

v. 442.

Αἰδέομαι, *h. l.* vereor.

Ἑλκεσίπεπλος, ου, ἡ, longa veſte induta, longum pepli ſyrma trahens. ex ἕλκω, traho, & πέπλος, veſtis muliebris.

v. 443.

Κακὸς ὡς, ignavus velut.

Νόσφιν, eminus *ſtans.*

v. 444.

Μάθον, didici. *pro* ἔμαθον.

v. 445.

Μετὰ, *h. l.* inter.

v. 447.

Εὖ μὲν γὰρ] Refertur iſtud γὰρ non ad id, quod jam ante erat dictum, ſed ad id, quod eleganter reticetur. *Fortiter me geram; Non quod neſcius ſim, nihil me virtute profecturum; NAM probe novi, interituram hanc urbem*, &c. Vide ſupra ad E. *v.* 22. CLARK.

v. 448.

Ὀλώλῃ, pereat. præt. ſubj. Med. *Attice* pro ὄλῃ
λυμι, perdo.

v. 450.

Τόσσον, tantopere.

v. 454.

Ὅσσον, quantopere.

v. 455.

Δακρυόεις, όεσσα, όεν, lacrimoſus, lacrimabund
Ἄγηται, abduxerit.

v. 456.

Πρὸς ἄλλης, ſub alienæ *imperio.*
Ὑφαίνω, *h. l.* texo.

v. 458.

Ἀεκάζω, cogo. ex α priv. & ἑκὼν, voluntariu
Πόλλ' ἀεκαζομένη, Valde invita.
Κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη· dura autem incum
ceſſitas.

v. 457. 458.

Aquam e fonte mulieres conſueverant afferre. Id
ancillas jubet Euryclea *Odyſſ. XX. v.* 153. *ſq.*
h. l. metuit uxori Andromachæ, ne ſe mortuo
Argis aquam ferre cogatur, ac telam alienam tex
Et aquam tuleris (feras) *ex fonte* Meſſeïde, aut H
Valde invita. — —
FEITH. *L. IV. C. III.* §. *VI.*

v. 460.

Ἀριστεύεσκε μάχεσθαι, præſtantiſſimus erat *in* pug

v. 461.

Ἀμφιμάχομαι, circa — *vel* pro — pugno.

v. 463.

Χῆτος, εος, τὸ, penuria, defectus.
Δούλιος, ου, ὁ, ἡ, ſervilis. a δοῦλος, ſervus.
Δούλιον ἦμαρ] τὸν τῆς δουλείας χρόνον.) (*v.* 455. ἐ
ἦμαρ, *pro* ὁ τῆς ἐλευθερίας χρόνος.

v. 464.

Τεθνειῶτα, mortuum. præt. part. Act. *Bœot.*
pro τεθνηκότα, v. θνήσκω, morior.

ς, ἡ, ὀν, fuſus, fuſilis. 2.) foſſilis, qui fodiendo
. 3.) adgeſta terra ſtructus. a χύω, fundo.
] ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ. *Schol.*
— καλύπτοι, obtegat.

v. 465.

— πυθέσθαι, *ſeq. Genit.* Antequam — audiero.

·μὸς, ȣ, *Jon.* οῖο, violenta tractio, abreptio:
as. ab ἕλκω, traho.

v. 466.

πῶν, ȣ παιδὸς ὀρέξατο, — ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην
us, ſuum filium porrectis manibus petiit, — &
ſetis equinis horridam,] Vide ſupra ad v. 404.
um optime de hoc loco obſervavit *Dionyſ. Halicarn.*
ῆς Ὁμήρȣ ποιήσεως, Poëtam res verbis, ut grandes
bus, ita & *tenuibus* tenues, pari fere pulchritudine
xiſſe, & rem unamquamque ornamentis decoraſſe
iis & *ſuis.* CLARK. Vid. etiam Hrn. Breitingers
ſche Dichtkunſt. *Tom. I. p.* 39.

v. 468.

ψις, εως, ἡ, viſus, aſpectus. ab ὄπτομαι, video.
ταρβήσας, exhorreſcens. v. ἀτύζω. Z. v. 38.

v. 469.

ἱππιοχαίτης, ȣ, ὁ, ex juba equina, *ſive* ſetis equinis
tus. ex ἵππος, & χαίτη, ſeta.

v. 470.

Δεινὸν, horribiliter, horrendum.
Νεύω, nuo, innuo. *h. l.* nuto, vergo, propendeo.
Νοήσας, intuens, videns.

v. 471.

Ἐκγελάω, ῶ, in riſum effundor, effuſe rideo.

v. 472.

Εἵλετο, abſtulit.

v. 474.

Κύω, *fut.* κύσω, oſculor.
Πῆλε, *Jon.* pro ἔπηλε, leviter agitarat. v. πάλλω, vi.
, quatio, agito, palpito.

v. 475.

Ἐπεύχομαι, *cum Dat. h. l.* precor, comprecor.

v. 476.

Δότε δὴ] Non ſupervacaneum eſt iſtud δὴ, ſed emphaſin fere vim habet, ac ſi latine dicas: *date quaeſo.* CLARK.

v. 477.

Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ, ἡ, valde decorus. 2.) *h. l.* valde illuſtris & excellens, eximius. ex ἀρι & πρέπω, decorus ſeu conſpicuus ſum: excello.

v. 478.

Βίην ἀγαθὸν, viribus valentem *ſeu* fortem.

v. 479.

Καὶ ποτέ τις εἴπησι *&c.*] Scholion MS. Lipſ. κατὰ πρώτης ἡ σύνταξις. Nempe propter accuſativum ἀνιόντα. Enimvero ſaepe Homerus εἰπεῖν habet cum accuſativo: καί ποτέ τις εἴπησι ἀνιόντα ἐκ πολέμου, *& eum quis aliquando e bello redeuntem ſic laudet*, ſive, *de filio redeunte ſic dicat:* ſic placet etiam *Daweſio* Miſc. p. 147. 148. quem vid. ERN.

v. 480.

Βροτόεις, όεσσα, όεν, ſanioſus, cruore reſperſus, cruentus. a βρότος, ου, ὁ, ſanies, cruor.

v. 481.

Χαρείη φρένα, gaudeat animo. aor. 2. opt. Paſſ. v. χαίρω, gaudeo.

v. 483.

Κηώδης, εος, ὁ, ἡ, bene olens, fragrans, *propr.* ex ſuffitu vel aromatibus crematis. ex καίω, uro.

v. 484.

Δακρυόεν, *h. l. adv.* lachrymis effuſis.

v. 486.

Δαιμονίη, O bona.

Ἀκαχίζω, triſtitia afficio. ex ἄχος, τὸ, triſtitia. *ακ reduplicat. Attica.*

v. 487.

Ὑπὲρ αἶσαν, praeter fatum.

v. 488.

Φημὶ, arbitror, puto.

Πεφύγω, effugio, elabor, *verbum Poëticum.* a praet. Med. πέφυγα, v. φεύγω. hinc πεφυγμένος, elapſus, qui effugit.

v. 489.

v. 489.

Κακὸς, ignavus.) (ἐσθλὸς, fortis.

Τέκηται, natus fuerit.

v. 490.

Κομίζω, *h. l.* curo.

v. 491.

Ἠλακάτη, ης, ἡ, colus.

Mulieres rem domeſticam in primis curabant, ſuo quæque operi ſedulo intentæ. *Commune omnium ſtudium, reginis ipſis nequaquam exceptis, in verſanda lana, texendaque tela impendebatur.* Ita namque Hector *h. l.* Andromachen, quæ illum avertere a pugna conabatur, domum concedere jubet, ſuaque opera curare, ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, *telam, ac colum.* Quemadmodum etiam Telemachus matrem Penelopen. *Odyſſ. I. v.* 357. RICC. *Diſſert. Hom. Tom. III. p.* 197. *ſq.* FEITH. *L. IV. C. III.* §. *I.*

v. 492.

Ἔργον ἐποίχεσθαι, munus obire.

v. 493.

Τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν, qui in Ilio nati ſunt. præt. part. med. v. ἐγγείνομαι, tanquam ex ἐγγάω, in-ſum, in-naſcor.

v. 494.

Εἵλετο, ſuſtulit: recepit.

v. 496.

Ἐντροπαλίζομαι, convertor, reſpecto inter eundum. ex ἐν & τροπαλίζω, *idem quod* τρέπω, verto.

v. 500.

Αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα] Hac quidem ſententia nihil unquam fuit, ad commovendos affectus, neque excogitatum exquiſitius, neque elegantius dictum. CLARK. Γόον, *Alii* γόων, lugebant. v. γοάω, ῶ. gemo, deploro.

v. 501.

Ἔφαντο, putabant.

v. 502.

Προφεύγω, effugio. προφυγὼν, elapſus.

v. 504.

Κατέδυ, *h. l.* induit.

v. 505.

Σεύατο, properabat. v. σεύω.

 Κραιπνὸς,

Κραιπνὸς, ὴ, ὸν, pernix, celer, velox, rapidus.

v. 506.

Σταλὸς, ὴ, ὸν, ſtans, qui diu ſtat. σταλὸς ἵππος, eq qui in ſtabulo continetur.

Ἀκοστέω, ῶ, abundo eſu hordei, hordeo paſcor ſa ginor. ab ἀκοστὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

v. 507.

Θείω, curro. *metri cauſa* pro θέω.

Κροαίνω, pulſo pedibus terram. pro κρουαίνω. à κ pulſo.

v. 508.

Ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο,] λείπει, ὕδατι· ἢ ποταμὸν εἴρηκε τ ποταμοῦ ὕδωρ. *Schol.*

Ἐυῤῥὴς, έος, ὁ, ἡ, *aut* ἐυῤῥεὺς, *q. d.* pulcrifluus, pu fluens. ut hinc ſit *Genit.* ἐυῤῥεῖος, apud Hom. ex ῥέω, fluo.

v. 510.

Ἀίσσονται, motantur. v. ἀίσσω, ruo, cum impetu f

Ὁ δὲ — Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει] De hujusmodi Sy ἀνακολούθῳ, *ſuis* in *locis* elegantiſſima, & (ut ait *trius Phalereus*) μεγαλοπρεπεῖ, vide ſupra ad *B.* 353. & Utique hoc in loco ſingulari id artificio dandum quod *rem ipſam*, δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείει, quaſi ob o ponat Syntaxis iſta infracta, ὁ δὲ — ῥίμφα ἑ γοῦνα Quin & Motum inſuper equi currentis celerri aptiſſime depingunt numeri iſti dactylici, Ῥίμφα ἑ φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων. CLARK.

Ἀγλαΐηφι] τῷ κάλλει τοῦ σώματος. *Schol.*

Ἀγλαΐα, ας, *Jon.* η, ης, ἡ, ſplendor, nitor. 2.) p tudo. 3.) ornatus, decus. ab ἀγλαὸς, ſplendidus, c

v. 511.

Ῥίμφα, *adv.* leviter, facile, ſtatim, celeriter. a ῥ jacio, projicio.

Γοῦνα, genua: *pro* γόνατα.

Μετὰ, *h. l.* ad.

Ἦθος, εος, τὸ, *unde uſitatum plur.* ἤθεα, ἤθη, do lium, manſio, ſedes conſuetæ, loca conſueta.

v. 512.

Κατὰ Περγάμου ἄκρης, a Pergami arce.

V.

v. 513.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, Sol. ex η pro α pr. & λέκτρον, lectus: *quia eo oriente lectos deſerimus*, aut *ab electri ſplendore.*

v. 514.

Καγχαλάω, ῶ, cachinnor, rideo. 2.) *h. l.* exulto gaudio. a καγχάζω, cachinnor, convicior.

v. 515.

Ἔμελλε στρέψεσθαι, erat digreſſurus.

v. 516.

Χώρης] τȣ̃ τόπȣ.

Ὀαρίζω, loquor, *propr.* cum mulieribus, muliebriter garrio. *vel*, colloquor familiariter, ſicut cum conjuge. ab ὄαρ, αρος, ἡ, uxor, conjux.

v. 517.

Τὸν πρότερος προσέειπεν] Feſtinantem optime depingit oratio iſta ἀσύνδετος. CLARK.

v. 518.

Ἠθεῖος, εία, εῖον, venerandus, colendus. ἠθεῖε, *vox junioris ad ſeniorem, reverentiæ cauſa.* germane venerande, colende frater. a θεῖος, *pleonaſmo* τȣ̃ η.

Ἐσσυμένον, properantem.

v. 519.

Ἐναίσιμον, *h. l.* opportune, commode, tempeſtive. *pro* ἐναισίμως. ab ἐναίσιμος, ȣ, ὁ, ἡ, fatalis, aliquid portendens. 2.) idoneus, decens, utilis. *quod* ex ἐν & αἶσα, fatum.

v. 521.

Δαιμόνι', O bone.

Ἐναίσιμος, *h. l.* idoneus *ſeu* æquus rerum æſtimator.

v. 522.

Ἔργον μάχης, opera bellica.

Ἀτιμήσειε, vituperaverit.

v. 523.

Μεθίεις, remittis *animum.*

Οὐκ ἐθέλεις, non vis *pugnare.*

v. 524.

Ὅθι, *h. l.* quando, quum.

Ὑπὲρ σέθεν, de te.

v. 525.

Πρὸς, *h. l. a.*

v. 526.

Ὄπισθεν] *μετὰ ταῦτα.*

v. 528.

Hector excitans ad prælium fratrem Paridem ſperat, fore ut, fuſis hoſtibus, craterem libertatis in ædibus ſtatuant. Hic *Crater Libertatis* idem eſſe videtur ac *poculum ſalutis*, quod cum præfatione nominis Jovis Servatoris bibebatur, ut tradit *Athenæus Lib. II. Cap.* 2. Si igitur Trojanos ſervaret Jupiter, & in libertatem aſſereret, quam decennali obſidione eis abſtulerant Græci, Hector cum omnibus ſuis craterem libertatis erat potaturus. Parem ritum obſervavit apud Hebræos eruditiſſimus *Calmetius*, expendens verba *Pſ. CXVI.* 13. *Calicem ſalutaris* (h. e. *ſalutis*) *accipiam*, *& nomen Domini invocabo.* Ποτήριον σωτηρίου. Nam pro ſalute a periculis & calamitatibus ſacrificia, quæ dicebantur *pacifica*, offerebantur, vota ſolvebantur, & religioſum convivium agitabatur, convivis omnibus calicem ſalutis & gratiarum actionis bibentibus. Hanc conſuetudinem ſecutus Chriſtus Dominus in convivio Paſchali calicem gratiarum actionis conſecravit, & diſcipulis libavit, ac deinde omnibus ebibendum circumferri juſſit. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. III. p.* 260.

v. 529.

Ἐκ Τροίης ἐλάσαντες, Quum Troja expulerimus.

IN

IN H. ILIADIS.

V. 1.

Πυλέων (*Jon.* pro πυλῶν) ἐξέσσυτο, portis erupit.

V. 4.

Ὡς δὲ θεὸς ναύτῃσιν] Quelle grandeur & quelle juſteſſe dans cette image, & quelle heureuſe fécondité dans Homere pour louër les Heros! DAC.

Ἔλδομαι, & *pleonaſmo* τȣ̃ ε, ἐέλδομαι, cupio, deſidero.

V. 5.

Εὔξεςος, & ἐΰξεςος, ȣ, ὁ, ἡ, bene raſus, politus. ex εὖ & ξέω, rado, polio.

Ἐλάτη, ης, ἡ, *h. l.* remus. *E.* 560. abies.

V. 7.

Φανήτην, apparuerunt. 3. dual. aor. 2. ind. Paſſ. v. φαίνω.

V. 8.

Ἑλέτην, interfecerunt. 3. dual. aor. 2. ind. Act. v. αἱρέω.

V. 9.

Κορυνήτης, ȣ, ὁ, qui clava utitur in pugna, clavator, claviger. a κορύνη, ης, ἡ, clava.

V. 12.

Αὐχέν', *Ad* cervicem.

Στεφάνη, ης, ἡ, corona, ſertum. *h. l.* quædam ſpecies galeæ eminentias habentis. a ςέφω, corono.

Εὔχαλκος, & ἐΰχαλκος, ȣ, ὁ, ἡ, bonum æs habens, ex pulcro ære factus. ex εὖ & χαλκὸς, æs.

V. 15.

Ἵππων ἐπιάλμενον, — ἐξ ἵππων — πέσε] Nempe *in currum* conſcendens, *e curru* cecidit. CLARK.

Ἐπιάλμενον, inſilientem. pro ἐπιαλλόμενον. hoc autem Poëtice pro ἐφαλλόμενον. v. ἐφάλλομαι, inſilio, irruo.

V. 16.

Ὦμον, in humero.

V. 19.

Βῆ ῥα] Non vacat iſtud ῥα, ſed eam fere vim habet, ac ſi latine dicas, *ſtatim*, *continuo*, *illico*. CLARK.

V. 21.

Ἐθέλε, cupiebat.

V. 22.

Συναντέσθην, occurrerunt. v. συναντάω, ῶ, occurro, obvius fio, incido in aliquem.

V. 26.

Ἑτεραλκής, έος, ὁ, ἡ, dubius, anceps. *quaſi* anceps robur. Dicitur *victoria* ἑτεραλκὴς, quia alteri ſemper tribuit ἀλκήν. *Vel*, quia νίκη τῷ ἀλκίμῳ διδομένη, robuſto & præſtanti conceſſa. *Vel*, quia ἑτέρωθεν & per vices, jam uni parti, mox alteri comparat ἀλκήν. ab ἀλκὴ, vis, robur.

V. 29. — 34.

Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον, — τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ] Quod hic inter ſe collocutos Apollinem & Minervam finxit Poëta, id videlicet *pro ſua prudentia* admonuit *Helenus.* Eſt enim *Minerva*, ἡ Φρόνησις, *potior ſententia.* Hinc jam infra, *v.* 44. & 53. Ἕλενος — σύνθετο θυμῷ βουλὴν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε. — Ὡς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν. CLARK.

V. 30.

Τέκμωρ, τὸ, finis, exitus rei.

V. 31.

Ἔπλετο, eſt.

V. 32.

Ὑμῖν ἀθανάτῃσι] *Junoni* & *Minervæ. Barneſius* in uno MS. repperit ἀθανάτοισι. Quo pacto & *Jupiter* quoque intelligetur. CLARK.

Διαπραθέειν, evertere, vaſtare, diripere. aor. 2. infin. v. διαπέρθω, έειν, *Poët.* pro εῖν.

V. 36.

Μέμονας, cupis, fert animus. Vid. *E. v.* 482.

Καταπαύω, ceſſare *ſeu* deſiſtere facio, coërceo, compeſco, reprimo. 2.) finio, finem impono.

V. 39.

Ἤν τινά που, Si quem forte.

Οἰόθεν, ſeorſum, ab una ſolum parte. οἰόθεν οἶος, cum ſolo ſolus.

V. 41.

Ἀγάζομαι, indignor, ſuccenſeo. ab ἀγάω, *idem.*

Χαλκοκνήμιδες, ων, οἱ, æreis armati ocreis, ærea habentes tibialia, *i. e.* æreis induti armis, armati. ex χαλκὸς & κνημὶς, ῖδος, ἡ, tibiale: ocrea.

V. 42.

V. 42.

Οἶον, Solum *aliquem.*

Ἐπόρσειαν, incitent. aor. 1. opt. Act. *Æol.* pro ἐπόρσωσι v. ἐπόρω, concito, incito.

V. 44.

Συνίθεμαι, *h. l.* adverto animum, intelligo, ſentio.

Σύνθετο θυμῷ, ſenſit animo. *Odyſſ. A. v.* 328.

— — *Φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδήν·*

— — *animo advertit divinam cantilenam.*

Contra ea θυμῷ, vel φρεσὶ omittitur *Iliad. A.* 76.

— — *σὺ δὲ σύνθεο,*

— — *tu vero mentem adverte.*

Perperam redditur: (inquit L. BOS *in Ellipſ. Gr. p.* 90.) *paciſcere.*

V. 45.

Ἐφανδάνω, placeo, gratus ſum. ex ἐπὶ & ἁνδάνω, *idem.*

Μητιόωσι, conſultantibus. *Poët.* pro μητιῶσι, ex incontracto μητιάουσι. a μητιάω, conſulto, delibero, molior. a μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

V. 52.

Ου γάρ πω — Ὡς γὰρ ἐγὼν ὄπ᾽ ἄκουσα θεῶν] Exiſtimat *Euſtathius*, quem ſecutus eſt & *Popius*, de fortitudine Hectoris *diminuere* hanc orationem, eo quod *ſciret*, ſe iſto die non interiturum. Mihi *e contrario* videtur *Heleni* oratio, de *audita Deorum voce*, hoc ipſum velle; utique Hectorem, quæ eſſet *nota* & *ſingularis* ipſius *Fortitudo*, victoriam ſine dubio reportaturum. CLARK.

V. 53.

Ὄπ᾽ ἄκουσα, vocem audivi.

V. 55.

Φάλαγξ, Phalanx. Vid. de ea etiam MARTINII *Lexic. Philolog.* & PITISCI *Lexic. Antiq. Roman. Tom. III.*

V. 57.

Κάθδ᾽ — εἷσεν, Sed & ſedere fecit.

V. 59.

Αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ, *idem quod* γὺψ, γυπὸς, ὁ, vultur. *Sunt, qui interpretantur*, aquila.

V. 61.

v. 61.

Εἵατο, ſedebant. *Poët.* pro ἕατο, quod *Jon.* dicitur pro ἧντο, 3. plur. imperf. v. ἧμαι, ſedeo.

v. 63.

Φρὶξ, φρικὸς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, primaque agitatio fluctuum ſuperficiaria, veluti quum mare exigua ſtringitur aura.

v. 64.

Ὀρνυμένοιο νέον, ſurgere jam inchoantis.

Μελάνω, nigreſco. μελάνει *pro* μελαίνεται.

v. 69.

Ὅρκια μὲν Κρονίδης] Quum *Paridis* & *Menelai* certamen ſingulare, irritum jam ante cecidiſſet, neque deditus fuiſſet, qui fœdus primum fregiſſet *Pandarus*; ideoque in aperto eſſet, certamine rurſus ſingulari nihil quicquam profecturos; ſed eo jam omnino deventum, ut decernendum eſſet bello: præfari hæc neceſſario oportebat *Hectorem*, ut intelligeretur certamen hoc non jam deinceps de *ſummo bello*, ſed de Heroum ipſorum *gloria ac virtute* ineundum. CLARK.

Ὅρκια — οὐκ ἐτέλεσσεν· fœdera — non rata fecit. *Alii*; ea, quæ jurejurando quaſi promiſit, — non præſtitit.

v. 70.

Τεκμαίρομαι, *h. l.* molior: deſtino.

v. 71.

Εὔπυργος, ου, ὁ, ἡ, pulcras turres (*item* urbes) habens, bene turritus: bene munitus. ex εὖ & πύργος, ου, ὁ, turris: arx, caſtellum: urbs munita.

v. 72.

Δαμείετε, domiti fueritis. *Jon.* pro δαμείητε, aor. 2. opt. Paſſ. v. δάμνω, *pro* δαμάω, domo.

v. 73. ſq. coll. v. 175. ſqq.

Laceſſebant ſeſe mutuo in præliis, præſertim duces, & variis opprobriis inſultabant. Peculiariter hoc factitat *h. l.* Hector, poſcens ſibi aliquem e principibus Græcis venire, quicum pugnet: ſorte autem jacta in galeam deſignatus Ajax. Simile quid obſervatum a Timoleonte apud *Plutarchum* (*in ejus Vita*,) qui ſumto a decurionibus ſingulis annulo, miſcensque chlamyde primum exemit

mit tropæi ſigno; unde ſubſecuta ab eo pugna, FEITH. *L. IV. C. XIV. §. VIII.*

v. 75.

Ἴτω, prodeat. præſ. imperat. v. εἶμι, eo; prodeo.

Πρόμος ἔμμεναι — ut pugnet ante alios cum —

v. 76.

Ἐπιμάρτυρος, *Poët.* qui teſtis eſt in aliqua re, qui teſtis adhibetur.

v. 77.

Ἕλῃ, occiderit.

Τανακὴς, έος, ὁ, ἡ, *vel, juxta alios*, τανάηκης, εος, protenſam *ſeu* longam habens aciem, acutus. ex τανύω *idem quod* τείνω: & ἀκὴ, acies ferri: cuſpis.

v. 79.

Δόμεναι πάλιν, remittat.

v. 80.

Λελάχωσι, participem faciant. aor. 2. ſubj. Act. *Jon.* pro λάχωσι, v. λαγχάνω, ſortior. *h. l. ſignificat tranſitive*, ſortiri facio, velut ſortem attribuo, participem reddo.

Ὄφρα πυρός με — λελάχωσι θανόντα] afin qu'ils — le (*mon corps*) mettent ſur le bûcher & recueillent mes cendres. DAC.

v. 81.

Εὖχος, εος, τὸ, *h. l.* gloria, honor.

v. 83.

Κρεμόω, ſuſpendam. pro κρεμῶ, *contr.* ex κρεμάω, ſuſpendo.

Hoſtium arma ſacrabant Græci, eaque in templis ſuſpendebant; verum id vetitum Lacedæmoniis fuit; quo ſenſu forte accipiendum *ſupra* (ad *Il. Z. v. 66* — 71.) memoratum Cleomenis reſponſum; nam quod alia eorum ſpolia offerre permitterentur, patet tum exemplo *Pauſaniæ*, tum aliis plurimis. Iſtiusmodi conſuetudo fuit perantiqua, & univerſe obtinuit non tantum in Græcia, ſed in multis aliis locis, juxta *Euſtathium*. Unde Hector arma ſui adverſarii in Apollinis templo conſecrare pollicetur, ſi de illo victoriam concederet. Ad hunc morem reſpicit *Virgilius* deſcribens templum, in quo Latinus Æneæ legatos audit, *Æneid. Lib. VII. v.* 183.

Multaque

Multaque præterea ſacris in poſtibus arma,
Captivi pendent currus, curvæque ſecures,
Et criſtæ capitum, & portarum ingentia clauſtra,
Spiculaque, clypeique, ereptaque roſtra carinis.

Complura alia exempla ſuper hac re apud Auctores occurrunt. Conſuetudo iſta ex Populis Orientalibus, apud quos procul dubio obtinuit, originem duxiſſe videtur; & hoc ipſum intelligi poteſt ex eo, quod Goliathi enſis repoſitus dicatur in loco, ubi Judæi Deum colebant. 1. *Sam.* XXI. 9. POTT. *Tom.* II. *p.* 90. 91. add. FEITH. *L.* I. *C.* XI. §. IV. ANT. BLACKWALLII *de præſtant. Claſſic. Auct. Comment. Cap.* VIII. §. 2. *pag.* 122. *ſqq.*

v. 84.

Ἀποδώσω, remittam.

v. 85.

Ταρχύω, exſequias facio, funus curo, ſepelio. a τάρχια, ων, τὰ, inferiæ, juſta, parentalia, exſequiæ.

v. 86.

Χεύσωσι, aggerant. a χεύω, fundo.

Πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ] Omne mare promiſcue Poëtis *longum* & *latum* dicitur. Et hic *ora* magis Helleſpontiaca intelligitur, quæ ſane latiſſime patet. ERN.

v. 88.

Νηὶ — πλέων, *in* navi — navigans.

v. 89.

Καταπεθνηῶτος, defuncti. a καταθνήσκω, morior.

v. 91.

Ὀλεῖται, peribit. ab ὀλοῦμαι, fut. 2. Med. v. ὄλλυμι.

v. 93.

Αἴδεσθεν, verebantur, veriti ſunt. aor. 1. ind. Paſſ. *Jon.* & *Bœot.* pro ᾐδέσθησαν, v. αἰδέομαι.

Ἀναίνομαι, abnuo, renuo, recuſo, detrecto.

Ὑποδέχθαι, ſuſcipere.

Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι] *Annuere timebant, quoniam fortiſſimum norant Hectorem; renuere verebantur, ne ipſi ſcilicet viderentur non fortes.* CLARK.

v. 94.

Ὀψὲ, *h. l.* tandem.

v. 95.

v. 95.

Στοναχίζω, & ομαι, gemo, ingemiſco, ſuſpiro. a ϛόναχος, ϒ, ὁ, gemitus, ſuſpirium.

v. 96.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, minator, minax. *h. l.* jactator. ab ἀπειλέω, minor: jacto.

v. 97.

Ἀινόθεν, *adv.* a re gravi.

Ἀινόθεν αἰνῶς, magis magisque grave, graviſſime graviter.

v. 98.

Ἀντίος εἶσιν, obvius iverit.

v. 99.

Ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε· *aqua & terra fiatis.*] Ex hoc loco videtur anſam arripuiſſe Xenophanes Colophonius dicendi, principia rerum eſſe aquam ac terram, quaſi Poëta ſignificet univerſi in ea principia, ex quibus ortum habet, diſſolutionem, ut refert *Plutarchus* in Libro *de Homero.* Sed tamen *Diogenes Laërtius* Xenophani hoc non tribuit; quin ſcribit, eum dixiſſe, quatuor eſſe omnium rerum elementa: imo Homero maxime dicitur fuiſſe infenſus, adverſus quem & Heſiodum elegias & jambos ſcripſit: unde a Timone Ὁμηραπάτης vocatur, cujus verſus extat apud eundem *Laërtium:*

Ξενοφάνη θ' ὑπάτυφον, Ὁμηραπάτην ἐπικόπτην·

Xenophanem ſubacerbum, & Homeri nobile flagrum.

Quanquam qui terram & aquam principia rerum ponit, non videtur reliqua duo elementa tollere, cum ignis ſit in terra, & aër in aqua. Sed hîc cum Græcis Menelaus imprecatur, *ut aqua & terra fiant*, intelligit, eos vita privari, *h. e.* anima illa triplici, vegetativa, ſenſitiva, & rationali: quibus ſublatis nihil reſtat in cadavere, quam terra & aqua, ex quibus corporis maſſa compacta eſt. SPOND.

v. 100.

Ἀκήριος, ϒ, ὁ, ἡ, exanimis, cor non habens, excors. ex α priv. & κῆρ, cor.

Ἀκλεὲς αὔτως] *Rem ingloriam!* Vel, *Id valde erit inglorium.* Sic ſupra *A.* 142. ἐρέτας ἐπιτηδὲς. *Remigum quod ſufficiat,*

ſufficiat. Nam durius paullo eſt, quod affert *Euſtathius*: Τὸ ἀκλεὲς, εὐθεῖα ἐστι πληθυντικὴ, ἀντὶ τοῦ ἀκλεεῖς. — καὶ ἐν τῷ, ἐρέτας ἐπιτηδές· — τινὲς μέντοι ἐπίῤῥημα τοῦτό φασιν εἶναι. Equidem, ſi nomen plurale habendum erit, cum iis potius ſentiam, (quos & memorat *Euſtathius*,) qui ἀκλέες ſcribunt, quomodo & ἀγακλέες: Qua quidem forma ſcriptum videtur *Odyſſ.* Δ. 728. ἀκλέα. CLARK.

Ἀκλεὴς, έος, ὁ, ἡ, inglorius. ex α priv. & κλέος, gloria.

Αὔτως, *h. l.* pariter.

V. 101.

Τῷδε — Adverſus iſtum —

Ὕπερθε, *ſive* θεν, *adv.* ſuperne, deſuper, ſupra. ab ὑπὲρ, ſuper, ſupra.

V. 102.

Ἔχονται, poſiti ſunt.

Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.] *Les Dieux tiennent entre leurs mains la victoire, & la donnent comme il leur plait.* Le Poëte conſidere la victoire ſous l'idée d'un cordon, dont les deux bouts ſont liez dans le Ciel, & que les Dieux ſeuls peuvent délier en faveur de celui qu'ils protegent. Cette figure étoit familiere aux Grecs, & même aux Latins. DAC.

V. 103.

Καταδύσατο, induebat: induit.

V. 104.

Φάνη, adfuiſſet, apparuiſſet.

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus. a τέλος, τὸ, *idem.*

Ἔνθα κέ τοι] *Tuus tibi* &c.

V. 106.

Ἕλον, inhibuiſſent *te.*

V. 109.

Ἀφραίνω, inſanio, deſipio. ex α priv. & φρὴν, mens.

Χρή με τούτου, mihi opus eſt hac re.

V. 110.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. ab ἄφρων, ονος, amens, imprudens.

Ἀνὰ — ἴσχεο, *pro* ἀνάσχου, contine *te.*

v. 113.

καὶ δ' Ἀχιλεῦς τῦτῳ γε] Notandum, quanto cum arficio in ſingulis libris, quæcunque res narretur, nusam tamen non inſeratur *Achilles*. CLARK.

v. 114.

Ἔῤῥιγ' ἀντιβολῆσαι] *Non ſine horrore aliquo occurrit.*
Ῥιγέω, ῶ, horreo, exhorreo. a ῥῖγος, τὸ, rigor.
Ἀντιβολέω, ῶ, *h. l. cum Dat.* occurro. Vid. ad Δ. 342.

v. 116.

Ἀνασήσουσι, excitabunt.

v. 117.

Ἀδειὴς, ἔος, ὁ, ἡ, *Poet.* pro ἀδεὴς, metu carens; metus pers: audax, intrepidus. ex α priv. & δέος, metus.
Μόθος, ου, ὁ, labor. *h. l.* pugna, bellum.
Ἀκόρητος, ου, ὁ, ἡ, inſatiabilis. ex α priv. & κορέω, ſatio.

v. 118.

Φημί μιν ἀσπασίως] Referunt hic ad πρόμον ἄλλον, ad roem quisquis ſit ille *Achivorum*, qui cum *Hectore* eſſet nicaturus: quia ſcilicet eo ſpectet *tota* hæc *Agamemno*-oratio, ut *Hectorem* plane *invictum* dicat, adeoque *melaum* ab hoc certamine ſingulari deterreat. Conf. v 3. 174. infra. Poſſint tamen hæc & de *Hectore* intelgi: Quippe non modo *deterrendus* erat *Menelaus*, ne ipſe iniquo certamini offerret; ſed & *in ſpem inducen*-*us*, extiturum aliquem, qui & certamen continuo iniet, atque etiam victoriam de *Hectore* reportaret. CLARK.
Ἀσπασίως, *adv.* lubenter, grate. ab ἀσπάσιος, amplectenlus, optatus, gratus. *quod* ab ἀσπάζομαι, amplector: ſaluto.

Γόνυ κάμψειν, genu flexurum. *Celeb.* LAKEMACH. in *Obſervat. Philolog. P. VIII. Obſerv. II. De cæleſtibus, terreſtribus & inferis, genua in nomine Jeſu Chr. flectentibus, ad Phil.* II. 9. 10. §. *XV.* γόνυ καμψειν] Scholia parva explicant ἀναπαύσεσθαι, *quieturum*, vel συγκάμψειν τὰ γόνατα, διὰ τὸ κοπιᾶσθαι ἐν τῷ διώκεσθαι, *contracturum genua, quippe fatigatum, dum eum inſequeretur adverſarius*. Neutram expoſitionem probo; ſed hoc potius velle Homerum perſuam habeo: Pugnatorem illum flexo Deos poplite eſſe veneraturum, gratiasque eis de ſalute perſoluturus, ſi

ſalvus evaſerit ex tam ſpericuloſo certamine
γόνυ κάμπτειν idem fere hic, quod γονάσθαι &
quorum verborum altero *Homerus* uſus eſt *Od.*
altero *Apollonius Rhodius*, *Argonaut. IV.* pro *obſ*
cari. Ac eundum in ſenſum in Pauli quoque
ponenda eſt formula, hoc modo: „Ut peri
„ſummæ reverentiæ cultu proſequi, & adorai
„ipſos etiam Cœleſtes, Terreſtres atque In
„omnis generis Deos, quos orbis ſuperſtitioſus
Hactenus illc. — Contra ea *Clariſſ.* RICCIUS *Diſ*
Vol. II. Diſſ. XLI. Græci, *inquit*, antiquitus
debant aut aſſidentes, aut ſtantes; quod &
Chriſtiani Græci Æthiopesque ferme facere coi
Quare illud κάμπτειν γόνυ, quod Agamemnon
perperam intelligunt plerique interpretum:
flectere genu ſignificat, ut Diis gratias agerent
vati fugerent ex bello; ſed *ſedendo quieſcere;*
ſedent, flectunt genua. Quam obſervationem
Daceriæ acceptam refero. Hebræi quidem g
bant orantes, ut Sacræ Litteræ teſtantur; n
bent de Salomone (1. *Reg. VIII.* 54.) quod
conſpectu altaris Domini; utrumque enim genu in
rat, & manus expanderat in cælum.

v. 120.

Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν] *Hæc ad perſuadendum*
His ei perſuadere conatus eſt; vel, *His perſuaſi*
— ὁ δ' ἐπείθετο, *atque ei perſuaſum eſt.* CLAR

Ἀδελφειὸς, pro ἀδελφεός. *hoc autem* pro ἀδελ

v. 122.

Ἕλοντο, detraxerunt.

v. 125.

Ἱππηλάτα] Vide ſupra ad *A.* 175.

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, equitator, agitator equ
ἵππος & ἐλαύνω.

v. 128.

Ἐρέων, inquirens.

Γενεήν τε τόκον τε] πατέρα καὶ παῖδα. *Schol.*

v. 129.

Ὑπὸ, *h. l.* propter.

v. 130.

ι, *h. l.* ſæpe.

χεῖρες, ſuas manus.

-αέιρει, attollet : ſuſtulerit.

v. 131.

—— δῦναι — anima — ut deſcendat.

, εος, τὸ, membrum, artus.

v. 132.

ι. *l.* utinam.

ρ —— Ἡβῷμ', ὡς ὅτ'] Notandum iſtud, γὰρ, non uod proxime *præceſſit*, ſed ad id quod *reticetur* pugnandi ſtudio, elegantiſſime referri. Vide ſu- E. 22. CLARK.

v. 133.

ῷμι, eſſem juvenis. pro ἡβῷμι, quod *contr.* pro μι, præſ. opt. Act. v. ἡβάω, *Poët.* pro ἡβάω, pu- ο, adoleſco.

v. 136.

Τῶν δ'] *Arcadibus.*

v. 138.

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognomen, cognominatio. ab ἐπικα- λέω, cognomino.

Κορυνήτης, ου, ὁ, qui clava utitur in pugna, clavator, laviger. a κορύνη, ης, ἡ, clava.

v. 139.

Καλλίζωνος, ου, ἡ, pulcro cingulo ornata, eleganter cta. ex κάλλος, & ζώνη.

v. 140.

Μαχέσκετο, pugnabat. Vid. ad *E.* 857.

v. 141.

Κορύνη, ης, ἡ, clava.

α quoque Veteres in bello uſi ſunt, ut Areithous nomento Κορυνήτης, *Claviger*, qui non arcu vel haſta nabat,

Sed ferrea clava rumpebat phalanges.

s quoque Periphetes ille Κορυνήτης, *Clavatus*, dictus d *Plutarchum*, (*Vita Theſei.*) unica clava armatus, n abſtulit victor Theſeus : ut etiam retulit *Diodorus* us *Lib. IV.* FEITH. *Lib. IV. Cap. IX. §. VII.* POTT.

Tom. II. p. 34. add. LAKEMACH. *Obſerv. Philol. P. VIII. Obſ. IV. de baculo ferreo, quo gentes confringendæ, ad Pſ. II. 9.* §. *III.*

V. 143.

Στεινωπὸς, *Jon.* pro στενωπὸς, arctus, anguſtus. *propr.* anguſtum foramen, *vel* januam habens. ex στενὸς, & ὀπὴ, ἡ, foramen.

V. 144.

Χραισμέω, ῶ, juvo, proſum, *h. l.* propulſo, arceo. a χραίσμη, ης, ἡ, auxilium.

Ὑποφθὰς, præveniens; occupans. aor. 2. partic. ab ὑπέφθην. *quaſi* ab ὑπόφθημι. Eſt autem ab ὑποφθάνω, prævenio, præverto, anteverto.

V. 145.

Περονάω, & έω, fibula ſubnecto, fibulo. 2.) *h. l.* transfodio, trajicio, *veluti fibula.* a περόνη, ης, ἡ, fibula.

Οὖδος, εος, τὸ, ſolum, pavimentum. 2.) *h. l.* humus, terra.

Ἐρείσθη, alliſus eſt: ſtratus eſt. ab ἐρείδω, figo, firmo.

V. 148.

Αὐτὰρ ἐπεὶ — Δῶκε δ'] δὲ ſignificat *h. l.* non *utique*, ſed potius *tum vero*, vel *tum.* ERN.

Γηράω, ῶ, ſeneſco. a γῆρας, αος, τὸ, ſenectus.

V. 150.

Τοῦ] Tam *Areithoi*, quam *Lycurgi.* Parentheſi enim intercludendi ſunt verſus præcedentes *duodecim.* Vide infra ad *v.* 157. CLARK.

V. 151.

Τρομέω, ῶ, tremo, trepido. a τρόμος, ου, ὁ, tremor, timor.

V. 152.

Ἀνῆκε, *h. l.* impulit.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ, ἡ, audax. ex πολὺς, & τλήμων, ονος, ſuſtinens: audax, fortis.

V. 153.

Γενεῇ νεώτατος, natu minimus.

Ἔσκον, eram. *Jon.* pro ἦν.

V. 155.

Τὸν δὴ] *Hunc utique.* CLARK. *Hunc igitur.* Sic ſæpe. ERN.

Μήκιστος,

Μήκιστος, ίστη, ιστον, longiſſimus. *h. l.* proceriſſimus. *ſuperlat.* a μῆκος, εος, τὸ, longitudo: proceritas.

v. 156.

Πελλὸς] ἀντὶ τοῦ, μέγας. *Schol.* Δυνατὸς, θαυμαστὸς, μέγιστος. *Schol. ad Eurip. Hippol. I.*

Παρήορος, ου, ὁ, ἡ, equus funalis, ad jugum devinctus. .) *h. l.* prominens ubique, extenſus. παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα, *i. e.* εἰς μῆκος ἐκτεταμένος, in longitudinem extenſus. *Schol.* κατὰ πλάτος, καὶ κατὰ μῆκος. ex παρὰ & ἀείρω, necto.

v. 157.

Εἴθ' ὣς — Utinam ſic *nunc* —] Senis perſonam mire ondecet hæc & *ſui laudatio*, laudisque iſtius *iteratio*, & orationis *longitudo*, & *Parentheſis* iſta, quæ eſt *duodecim ipſorum* erſuum (ab usque *v.* 137. ad *v.* 150.) interclusio. CLARK.

Βίη — ἔμπεδος εἴη, vires — integræ eſſent.

v. 158.

Τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης — ita cito haberet quicum pugnaret —

v. 160.

Μέμαθ', parati eſtis.

Ἄντιον ἐλθεῖν τινὸς, obviam ire *cui*.

v. 162.

Ὦρτο, ſurrexit.

v. 163.

Τῷ δ' ἔπι — poſt hunc autem —

v. 164.

Τοῖσι δ' ἔπ' — poſt hos autem —

Θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν, ſtrenua induti fortitudine.

v. 165.

Ὀπάων, ονος, ὁ, ἡ, miniſter; comes, armiger. *Schol.* ἀκόλουθος, ὁ θεράπων. ab ὀπάζω, ſequi jubeo, comitem do.

v. 168.

Ἂν δὲ] ἀνέστη καί.

v. 171.

Πεπάλαχθε, ſortimini. præt. imperat. Paſſ. v. παλάσσω, ortior. a πάλλω, vibro, quatio, agito.

Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε] Fortunæ committit Neſtor præſtantioris electionem, neque ipſemet eum eligit, ne, uno electo, ceteri ereptum hunc ſibi honorem dolerent

V. 212.

Μειδιόων βλοσυροῖσι — μακρὰ βιβάς] Heroem torvo aſpectu, proceris paſſibus ingredientem, pulcherrime ob oculos ponunt verius grandiloqui & tumentes. CLARK.

Μειδιάω, & Poet. μειδιόω, idem quod μειδάω, molliter ſeu leniter rideo, ſubrideo.

Βλοσυρὸς, ρὰ, ρὸν, terribilis adſpectu, torvus, truculentus.

Προσώπασι, per Metaplaſmum pro προσώποις, a πρόσωπον, τὸ, facies, vultus. Vide ad Ε. 299.

Νέρθε, infra, ſubter. ſeq. voc. νέρθεν. per Aphæreſin τοῦ ε, pro ἔνερθε, θεν.

V. 213.

Μακρὰ βιβὰς, magnis paſſibus gradiens. βιβὰς, præſ. vel aor. 2. part. Act. v. βίβημι, pro βαίνω, ſeu βάω, eo.

Κραδάω propr. dicitur de quovis morbo aut vitio, quod ſæpe ficubus ineſt: cradatione infeſtor. Eſt etiam vibro, concutio, quatio. a κράδη, ης, ἡ, ramus. item, folium. Hinc, quia natura eſt foliorum, a quovis vento concuti & agitari, fit, ut κραδάω vibrandi, concutiendi & quatiendi ſignificationem obtineat.

V. 215.

Ὑπήλυθε, ſubiit. vel ab aor. 2. ὑπήλυθον, pro ὑπῆλθον, vel a præt. ὑπήλυθα, v. ὑπέρχομαι, ſubeo.

V. 216.

Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν] Longe aliud eſt, θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν, aliud, κραδίη ἔξω στηθέων ἐκθρώσκει, vel, τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα. Nempe Trojani, cum ad pugnam progredientem Ajacem cernerent, terrore perculſi erant plane, & conſternati: Hector autem, fortiſſimus omnium, etiam & ipſe commovebatur nonnihil, ac ſubtimebat. CLARK.

Πατάσσω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.

V. 217.

Οὔπως, adv. nequaquam, nullo modo.

Ἔχω, ſæpiſſime ſignificat poſſum, ut h. l. & tum plerumque Infinitivum poſt ſe habet.

Ὑποτρέω, ῶ, intremiſco, perterreſio. 2.) h. l. terrefactus & ti-

ore percullſus ſuffugio, metu refugio. ex ὑπὸ & τρέω,

νω, vel ἀναδῦμι, *h. l.* regredior, retrocedo, pe-
efero.

V. 218.

ιη, ad certamen.

V. 220.

αβόειος, ου, ὁ, ἡ, ex ſeptem bubulis pellibus factus,
penetrabilis. *de ſcuto* ſeu *clypeo.* ex ἑπτὰ & βοῦς, bos.

V. 221.

ιοτόμος, ου, ὁ, ἡ, qui coria ſcindit ad lora, calceos,
ilia conficienda, ſutor; coriarius. a σκῦτος, εος, τὸ,
n, pellis; & τέμνω.

ιον, *idem quod* οἶκος, domus.

V. 222.

λον] *Mobile:* Ut mox: V. 238. οἶδ' ἐπὶ δεξιά, οἶδ'
στερὰ νωμῆσαι βῶν 'Αζαλέην. CLARK.

V. 223.

ρεφὴς, έος, ὁ, ἡ, bene nutritus, ſaginatus, pin-
præpinguis. ex ζα, *partic. inſepar.* augente ſignifi-
em; & τρέφω, nutrio.

—τ ήλασε, ſuperinduxerat.

V. 222. 223.

peus vulgo ex pellibus conflabatur; hine frequen-
: memorantur ἀσπίδες βόειαι, *clypei bubuli.* Hi in
plicas complicabantur, bracteis æneis corroborà-
Clypeus Ajacis ex tergore ſeptuplici conſtabat, uni-
o lamina ærea tegebatur; ut legere eſt *h. l.* POTT.
Il. p. 28.

V. 226.

ιαι, ſcies. pro εἴσῃ, *Jon.* fut. 1. ind. Med. v. εἴδω, ſcio.

V. 227.

ίωσι, interſint.

V. 228.

ήνωρ, ορος, ὁ, vires hominis frangens. *vel*, viros
ıdine frangens. a ἀγνυμι & ἀνήρ. *vel*, ſtrenuus,
oſus, qui fortitudine *ſeu* virilitate ſua acies *ſeu*
ıa hoſtium frangit & perrumpit. ab ἠνορέα, virili-
ortitudo.

V. 231.

Ἐιμὲν, *Poët.* pro ἐσμὲν, ſumus.

Σέθεν ἀντιάσαιμεν, tibi obviam ire poſſimus.

V. 232.

Ἄρχε, *cum Genit.* ordire, *ſeq. Accuſ.* Subintell. ἀπό.

V. 235.

Ἀφαυρὸς, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis.

Πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. a πειράω, *idem.*

V. 238.

Ἐπὶ δεξιὰ, ad dextram.) (ἐπ' ἀριστερὰ, ad ſiniſtram.

Νωμάω, ῶ, *h. l.* moveo, moto, agito, vibro.

Βοῦς, & *Dor.* βῶς, ὁ, ἡ, unde in Accuſ. βῶν, ut hic. Sed *per Synecdoch.* pro *pelle bovina*, ut prius dictum; & inde *Metonym.* materiæ, *ſcutum*; ſic *h. l.*

V. 239.

Ἀζαλέος, έα, έον, aridus, ſiccus. ab ἄζω, ſicco, areſacio.

Τό μοι ἐστὶ — ita ut poſſim —

Ταλαύρινον, *adv.* indefeſſim, audacter. Vid. ad *E.* 289.

V. 240.

Σταδίῃ, *ſcil.* μάχῃ, ſtataria *pugna.* ab ἵστημι, ſto.

Μέλπω, canto, cantu celebro. μέλπομαι, canto, ludo, tripudio & ſalto ad cantum, cantu perſono.

Δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ, ad ſævi Martis ſonos greſſum componere.

V. 241.

Ἐπαΐξας, poſtquam inſiluerim *currum.*

Μόθον ἵππων ὠκειάων, pugnam in equabus velocibus.

V. 242.

Ἀλλ' οὐ γάρ] Refertur iſtud, γὰρ, ad id, quod elegantius reticuit. *Sed accinge te ad pugnam: Non* enim &c. Vide ſupra ad *E.* 22. CLARK.

Τοιοῦτον ἐόντα] Hoſtem videlicet honeſtum & generoſum: Cui δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε, καὶ πινυτήν. *v.* 288. IDEM.

V. 243.

Ἀμφαδὸν, *adv.* palam, manifeſte, aperte. *hinc* ἀμφάδιος, manifeſtus. *unde* ἀμφαδίην, *v.* 196. *hujus Libri.* a φαίνω, appareo, luceo.

V. 256.

v. 246.

Ἀκρότατον κατὰ χαλκὸν, Extremum ad æs.

v. 247.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura. a πτύσσω, plico.

Δαΐζω, divido, partior. *h. l.* diſſeco, diſcerpo, lanio.

v. 248.

Ἑβδόματος, *Poët.* pro ἕβδομος, ſeptimus.

Ῥινὸς, ȣ, ὁ, ἡ, *h. l.* pellis, cutis.

Σχέτο, hæſit. aor. 2. ind. Med. *Jon.* pro ἔσχετο. v. ἔχω, *pro* σχέω, habeo.

v. 250.

Βάλε — κατ', feriit.

v. 255.

Ἐκσπάω, extraho, educo.

v. 256.

Σὺν ῥ' ἔπεσον. congreſſi ſunt.

v. 258.

Οὔτασε, feriit.

v. 260.

Νύξεν, punctim feriit.

Ἐπάλμενος, inſiliens. præſ. part. Med. *Jon.* & *per Sync.* pro ἐφαλλόμενος. v. ἐφάλλομαι, inſilio.

v. 261.

Ἤλυθεν, tranſivit.

Στυφελίζω, conturbo, reprimo.

Μεμαῶτα, irruentem.

v. 262.

Τμήδην, *adv.* incidendo, ſecando, leviter incidendo, cæſim. ab *inuſit.* τμάω, *pro* τέμνω, ſeco.

Ἀνακηκίω, ſurſum feror, erumpo, proſilio, ſubſilio. ex ἀνὰ & κηκίω, ſalio, cum ſaltu ſurſum feror. ex κίω, vado, eo: *per reduplicat.*

v. 263.

Ἀπολήγω, *cum Genit.* deſino, ceſſo *a re.*

v. 267.

Ἐπομφάλιον, ȣ, τὸ, quod ſupra umbilicum eſt, quod inſiſtit medio clypei umbilico, umbo clypei. ex ἐπὶ & ὀμφαλὸς, umbilicus.

Περιηχέω, ῶ, circumſono, obſtrepo.

v. 269.

v. 269.

Ἐπέρεισε ἶν' ἀπέλεθρον, adhibuit connixus vires immenſas.

v. 270.

Εἴσω — ἔαξε, perfregit.

Μυλοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ſimilis lapidi molari, rotundus; ex μύλος, vel μύλη, mola; & εἶδος, ſpecies.

v. 271.

Ἐκτανύω, extendo.

v. 273.

Αὐτοσχεδὸν, *adv.* cominus, prope. ex αὐτὸς & σχεδὸν, cominus, prope.

Οὐτάζοντο, vulneraſſent *ſe invicem.*

v. 275.

Ἦλθον, veniſſent, adveniſſent.

v. 276.

Σχέθον, tenuerunt.

v. 278.

Πεπνυμένα μήδεα εἰδὼς, prudentium conſiliorum peritus.

v. 281.

Ἄμφω δ' αἰχμητά. Ambo autem *eſtis* armis acerrimi.

v. 282.

Τελέθω, ſum, adſum, orior, venio, fio. a τέλλω, *idem.*

Νυκτὶ πιθέσθαι] *Parere nocti* illi dicuntur, qui ab opere ceſſant, quaſi id nox tacite videatur imperare: cui contrarium facit Aurora, ubi dicitur φῶς ἀγγέλλειν Διὶ καὶ ἑτέροις. Ipſa enim quieſcere non jubet, ſed

— προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου.

— *promovet quidem viam, magisque promovet laborem.*

juxta *Heſiodum.* Ἐργ. υ. 577. SPOND.

v. 284.

Ἔκτορα — κελεύετε] Ἕκτορι, quod MS. L. & vett. edd. aliquot habent, etiam Euſtathius in Commentario habet. In hac lectione ſenſus eſt: *Jubete præconem hæc dicere Hectori.* Κέλευε autem peperit Ἰδαῖε. Sed Idæus populi nomine locutus erat in numero plurali: & κελεύετε refertur ad populum, cujus nomine locutus eſt Idæus. ERN.

v. 285.

Χάρμη, ad pugnam.

v. 286.

Ἀρχέτω, incipiat.

Πείσομαι, parebo.

Εἴπερ ἂν ἔτος, ſi quidem ille paruerit.

v. 288.

Αἶαν, Ajax. Vocat. ab Αἴας. Barytona enim declinata per αντος, vel οντος, formant Vocat. a Genit. abjiciendo τος. Aliquando etiam eſt Αἶα, Poët.

v. 289.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, ſapientia, prudentia. a πινυτὸς, ἡ, ὸν, ſapiens, prudens.

Περὶ — ἐσσι, longe — es. Vid. ad *A.* 258.

Ἔγχει, haſta.

v. 292.

Ἑτέροισι, ſubintell. ἡμῶν, alterutri.

v. 294.

Εὐφρήνῃς, lætos facias. aor. 1. ſubj. Act. v. εὐφραίνω, exhilaro, oblecto. ex εὖ & φρὴν, mens.

v. 296.

Κατὰ h. l. per.

v. 297.

Εὐφρανέω, lætos faciam. Factum eſt a fut. 1. infin. Act. Jon. εὐφρανέειν, quo utitur Hom. *Il. E. v.* 688. pro εὐφρανεῖν, v. εὐφραίνω, lætitia afficio, exhilaro. quod ab εὔφρων, cui mens bene ſe habet, hilaris.

v. 298.

Μοι εὐχόμεναι — pro me ſupplicantes —

Δύσονται, ingredientur.

Ἀγῶν, ῶνος, ὁ, h. l. templum.

v. 299.

Δώομεν, demus. per Syſtol. pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν. Poëtæ primam perſonam pluralem Subjunctivorum in ωμεν efferre ſolent per ομεν.

v. 301.

Πέρι, h. l. per.

v. 302.

Ἀρθμήσαντε, conciliati. v. ἀρθμέω, ῶ, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo. ab ἀρθμὸς, ῦ, ὁ, amicitia.

v. 304.

Ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι, ſcite facto balteo.

Ἔυτμητος, & ἐΰτμητος, ε, ὁ, ἡ, bene ſectus & paratus, elaboratus. ex εὖ & τέμνω, ſeco.

v. 306.

Διακρινθέντε, digreſſi. *pro* διακριθέντε. Poëtæ enim ſoni ſuavioris gratia ν interſerunt. ita *Il.* Γ. 360. ἐκλίνθη, pro ἐκλίθη. *Il.* Γ. 102. διακρινθεῖτε, *pro* διακριθεῖτε.

v. 307.

Ἤϊ', ibat. κίε, vadebat.

v. 310.

Ἦγον, deduxerunt. *Subintell.* αὐτόν. *Mox :* ἄγον.

Ἀέλποντες σόον εἶναι] *Præ lætitia vix credentes verum id eſſe, quod viderent :* Ut recte notavit *Domina Dacier.* CLARK.

Ἀέλπω, non ſpero, deſpero. ex α priv. & ἐλπὶς, ſpes.

v. 312.

Ἐις, *h. l.* ad.

Κεχαρηότα νίκῃ, lætum victoria. κεχαρηότα *Jon.* pro κεχαρηκότα. a χαίρω.

v. 313.

Οἱ δ' ὅτε —, Τοῖσι δὲ] Qua ratione poſterius iſtud δὲ non ſit ſupervacaneum, vide ſupra ad *A.* 57. CLARK.

v. 316.

Τὸν δέρον, Huic pellem detraxerunt.

Διέχευαν, diſſecuerunt. v. διαχέω, *h. l.* diſſeco, in fruſta ſeco.

Ἅπαντα, totum.

v. 317.

Ἐπισταμένως, *adv.* ſcienter, perite, ſcite : prudenter. ab ἐπίσταμαι, ſcio, peritus ſum.

v. 321.

Νώτοισιν δ' Ἀίαντα διηνεκέεσσι — *Le Roi lui même ſert à Ajax la portion la plus honorable qui étoit le dos entier de la victime.*] Voila les prix que les Heros recevoient de leurs grandes actions ; ils avoient les premieres places dans les aſſemblées, & la plus honorable portion dans les feſtins ; cette portion étoit le dos entier de la victime, comme *Homere* le dit ici. En quoi il paroît avoir été parfaitement inſtruit des mœurs de Lacedemone, où

c'étoit

oit un privilege des Rois d'avoir la peau & le dos
ier des victimes qu'ils immoloient à la guerre, com-
: *Herodote* nous l'apprend dans ſon VI. *Livre*: τῶν δὲ
ομένων ἁπάντων τὰ δέρματα καὶ τὰ νῶτα λαμβάνειν σφέας.
ντα μὲν τὰ ἐμπολέμια. — Agamemnon traitte donc ici
ıx comme un grand Roi. DAC.

Νώτοισιν — διηνεκέεσσι, tergo perpetuo, tergi partibus
ngis. διηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, perpetuus. continuus. ex
ὰ & ἠνεκὴς, έος, porrectus & protentus in longitudi-
em, perpetuus, continuus.

Γεραίρω, muneror honoris cauſſa, orno, honoro. a
ρας, τό, præmium: honor.

v. 324.

Πάμπρωτος, ου, ὁ, ἡ, omnium primus.

Ὑφαίνειν μῆτιν, texere conſilium.

v. 328.

Πολλοὶ γὰρ] Refertur iſtud γὰρ ad id, quod elegantius
eticuit: *Audite me de induciis jam paciſcendis; NAM multi &c.*
Vide ſupra ad *E.* 22. CLARK. Durior hic eſt iſta ratio.
Immo in his verbis eſt id, e quo poſt *v.* 329. docet in-
ducias eſſe faciendas. Rectius hic τὸ γὰρ abundare, aut
pro μὲν poſitum dicemus. ERN.

Τεθνᾶσι, mortui ſunt. *per Synæreſin*, pro τεθνάασι, perf.
ind. Med. v. θνήσκω, pro θνάω, morior.

v. 329.

Ἐΰῤῥοος, ου, ὁ, ἡ, largiter, pulchre, bene fluens. ex
εὖ & ῥέω, fluo.

v. 330.

Σκεδάζω, diſſipo, diſpergo, diffundo.

Ἄϊδός δε, ad orcum.

v. 331.

Τῷ, *h. l.* Itaque.

Ἅμ' ἠοῖ, prima luce.

v. 332.

Αὐτοὶ, *pro* ἡμεῖς αὐτοὶ, nos ipſi. Iſtud αὐτοὶ eleganti
ἐλλείψει pronominis primitivi ἡμεῖς frequentiſſime uſurpa-
tur tam profanis quam ſacris Scriptoribus.

Κυκλέω, ῶ, verſo, duco, *vel* veho rota *ſeu* curru. a
κύκλος, ου, ὁ, circulus, ambitus, rota.

V. 333.

Ἀτὰρ, *aliquando ſignif.* ut.

Κατακήομεν, comburamus. pro κατακαίωμεν. ita *v.* 299. δώομεν, demus. V. κατακαίω.

V. 334.

Ἀπὸ, longe, procul.

Τυτθὸν ἄπο πρὸ νεῶν] *Ante naves, parvo interjecto intervallo.*

V. 332.—335.

Quando bellum in regione diſſita gerebatur; defunctorum cadavera in cineres redacta ad conſanguineos remittebantur, ut in majorum ſepulchris jacerent. Hujus moris originem Herculi nonnulli tribuunt; qui quum Licymnio juraſſet, ſe ejus filium domum reducturum, dummodo illum permitteret ſecum militatum ire in Trojam, adoleſcente occiſo, nulla alia ratione ſuum juramentum præſtare licuit, quam filii cineribus patri in manus traditis, juxta *Homeri Scholiaſtem* ad *Iliad. Δ. v.* 52. Equidem tempore belli Trojani illud in uſu fuit: quippe *h. l.* Græcos monet Neſtor, ut ſuos defunctos comburant, eorumque cineres, donec in patriam redierint, ſervent. POTT. *Tom. II. p.* 85.

V. 336.

Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν] Annotat *Giphanius* ex *Plutarcho*, communis tumuli, quo multi ſimul ſepeliantur, primum authorem eſſe *Homerum.* SPOND.

Χεύομεν, aggeſta terra faciamus.

Ἐξαγαγόντες, egreſſi.

V. 337.

Ἄκριτος, ου, ὁ, ἡ, *h. l.* omnibus communis.

Δείμομεν, ædificemus. *pro* δείμωμεν, v. δέμω, ædifico, ſtruo.

V. 338.

Εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν] Recte hic annotat *Popius*, (itemque *Domina Dacier* ad Θ. 177.) caſtris munitis ante ultimum hunc annum nihil opus fuiſſe Græcis. — CLARK.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculum; *intra quod nos includimus continemus, ad vim hoſtium arcendam.* ab εἰλέω, cogo, coarcto.

Αὐτῶν, *noſtrum* ipſorum.

V. 340.

Ἱππηλάσιος, equeſtris. ex ἵππος, & ἐλαύνω.

Ἱππη-

Ἱππηλάσιη ὁδὸς, equeſtris via, qua equi aguntur & pelluntur.

v. 341.

Ἔκτοσθεν, *adv.* extra.
Ὀρύσσω, fodio.
Τάφρος, ου, ἡ, foſſa, ſcrobs, in quam mortui ejecti erunt. a θάπτω, ſepelio. ταφὴ, ſepultura. *Sed* τάφρος *etiam* foſſa, quæ fit ob munitionem.

v. 342.

Ἀμφὶς ἐοῦσα] περὶ αὐτοὺς οὖσα τοὺς πύργους. *Schol.* circum ducta.

v. 345.

Ἀγορὴ γένετ', concio facta eſt.

v. 346.

Τετρηχυῖα, υῖα, ὸς, aſper, moleſtus, turbulentus. a τέτρηχα, v. τρήχω, aſper & ſalebroſus ſum.

v. 347. — 354.

Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν — τοῖσι δ' ἀνέστη Δῖος Ἀλέξανδρος] *Horatius*, *Lib. I. Epiſt.* 2. *v.* 9 – 11.

Antenor cenſet belli præcidere cauſam.
Quid Paris? ut ſalvus regnet, vivatque beatus,
Cogi poſſe negat. — — —

ſempe, ut reddita *Helena* belli cauſſam præcideret, id ero a *Paride* ne ea quidem impetrari mercede potuit, tiam ut ſalvus deinceps & beatus regnaret. *Sententia* erſpicua admodum, & luculenta. *Verba* autem cum pud *Horatium* paullo eſſent impeditiora, eleganter iſto nodo emendavit *Bentlejus*:

Antenor cenſet belli præcidere cauſam:
Quod Paris, ut ſalvus regnet vivatque beatus,
Cogi poſſe negat. — — —

CLARK.

v. 350.

Δεῦτε, huc agite. *adv. hortantis*, a δεῦρο. δεῦτ' ἄγετε, agite. *vacat alterum illorum.*

v. 352.

Ψεύδομαι, *h. l.* violo. Τῷ, quare.

v. 353.

Ἵνα μὴ ἕρξομεν ὧδε.] Vocabulorum, ἵνα μὴ, vis hujusmodi eſt: *Nihil video, cujus rei ſpe adduci poſſimus,* QUO

MINUS *Helenam reddamus.* CLARK. *Schol.* ἀντὶ τῦ; ἐὰν μὴ ῥέξωμεν· pro πράξωμεν. Vid. WELL. *p.* 350. FISCH. *p.* 400. nec non BLACKW. *Auct. S. Claſſ. Tom. I. Partis I. Cap. II.* §. *VIII.*

v. 358.

Μῦθος, *h. l.* ſententia.

Νοῆσαι, *h. l.* excogitare.

v. 359.

Ἐτεὸν *hîc* revera.

Ἀπὸ σπυδῆς, ſerio.

v. 360.

Ἐξ — ὤλεσαν, ademerunt. v. ἐξόλλυμι, *vel* ύω, prorſus everto, omnino perdo.

Τοι, tibi. Ἔπειτα *hîc* jam.

v. 362.

Ἀντικρὺ, *hoc loco idem quod* φανερῶς, aperte, palam.

Ἀπόφημι, contradico. 2.) nego, inficior. 3.) profiteor, effero.

v. 363.

Ἀγόμην, ω, abduxi.

Δῶ, *h. l.* pro δῶμα.

v. 364.

Οἴκοθεν, *adv.* domo. *h. l.* de meo. *Schol.* ἐξ οἰκείων, ἐξ ἰδίων.

Ἐπιθεῖναι, adjungere.

v. 366.

Θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος] Non quod *Priamus* hac in parte ſententiam potiorem ſequeretur, *Paridi* nimium facilis; ſed quod in univerſum vir eſſet gravis, ſapiens & benignus. CLARK.

Θεόφιν ἀτάλαντος] ἴσος θεοῖς κατὰ τὴν βυλήν. *Schol.*

v. 368.

Κέκλυτέ μευ, Τρῶες,] Audito Antenoris conſilio & Paridis reſponſo Priamus adjicit ſuam quoque ſententiam, qua repudiato Antenore Paridis mentem amplectitur, quam Græcis patefaciendam eſſe deliberat: adeo fuit facilis rex ille, alioqui prudentiſſimus, ut nimia erga filium indulgentia maluerit quidvis pati, quam filio non gratificari, ſive hoc etiam fati neceſſitate contigit. Quod autem

utem de ſepultura intelligere Græcos conſtituit, artifi-
ioſe a Poëta confictum eſt, ut hic honos Græcis defer-
etur potius, quàm Trojanis. Qui enim aliquid ab al-
ero petit, videtur illo eſſe inferior & animi anguſtio-
ris. SPOND.

v. 370.

Δόρπος, ου, ὁ, & δόρπον, ου, τὸ, cœna.

Ἕλεσθε, ſumite. aor. 2. imper. Med. v. αἱρέω, capio, ſumo.

Κατὰ στρατὸν, per exercitum, per caſtra.

Τὸ πάρος, antea. *Sic in plur.* τὰ πάρος, ante acta. *idem* τὸ, πάροιθεν. *& ſic in multis aliis Adverbiis additur* τὸ.

v. 371.

Φυλακῆς μνήσασθε, excubiarum mementote. Φυλακὴ, ῆς, *h. l.* vigilia, excubatio, excubiæ.

Ἐγρήγορθε, vigilate. *per Sync.* pro ἐγρηγόρετε. v. ἐγρηγορέω, ῶ, vigilo. *perf.* ἐγρήγορα.

Excubiæ noctu ſtudioſe factæ diſpoſitis per caſtra vigilibus, multisque ignibus accenſis. Hoc jubet Neſtor *Iliad. IX. v. 66. ſq.*

— — — φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
Λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός·
— — — *Cuſtodes autem ſinguli*
Cubent ad foſſam depreſſam murum extra.

Principes etiam noctu diſcurrebant per caſtra viſuri, an cuſtodiæ rite haberent: quod facit Neſtor cum Ulyſſe ac Diomede. *Il. X. v. 180. ſq.* coll. *præcedd.* Sic in Rutulorum caſtris apud *Virg. Æneid. IX. v. 166. ſq.*

Collucent ignes: noctem cuſtodia ducit
Inſomnem ludo.

Nec ſecus fecere obſeſſi: uti *h. l.* imperat Priamus:

Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Et excubiarum mementote, & vigilate quisque.

& *Il. VIII. v. 517. ſqq.* Hector per præcones jubet ſenes juvenesque vigilare circa urbem; ac mulieres ignem habere in domibus luculentum. FEITH. *L. IV. C. XIII. §. V.*

v. 372.

Ἠῶθεν, mane. *quaſi* ab aurora, a diluculo. ab ἠώς, ἠόος, *contr.* ἠοῦς, ἡ, aurora, diluculum.

v. 374. & 388.

Τῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε] Ὄρωρε hoc in loco non eſt ab ὄρωρον, ſed ab ὄρνυμι. *Cujus cauſa bellum hodie gerimus.* CLARK.

v. 375.

Αἴ κ' — num —

v. 377.

Κήομεν, combuſſerimus. *v.* 333. κατακήομεν.

v. 378.

Ἄμμε] *Nos duos populos.*

v. 380.

Τέλος, τὸ, *h. l.* legio, turma, cohors, agmen. ἐν τελέεσσιν, turmatim.

v. 383.

Αὐτὰρ ὁ τοῖσι, ille autem inter eos.

v. 384.

Μεταφωνέω, ῶ, inter alios loquor, *ſeu* vocem edo. 2.) alloquor, compello.

Ἠπύτα] Vide ſupra ad *A.* 175.

Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator, vocalis, argutus. ab ἠπύω, *pro* ἀπύω, ſono, ſonitum edo, clamo, vociferor.

v. 387.

Αἴ κε περ, ſi quidem.

Υ̓́μμι, vobis. *Æol.* pro ὑμῖν.

v. 390.

Ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι, Utinam ante periiſſet!

v. 393.

Ἦ — γε, quanquam — ſane, ſane — quidem.

v. 399.

Ὀψὲ, *adv. h. l.* longo poſt tempore, ſero.

v. 401.

Μήθ' Ἑλένην] *Neque ipſam quidem Helenam*, ἧς εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε. Pulcherrime hoc, & (ut recte notavit *Euſtathius*) convenientiſſime ad perſonam *Diomedis* πάνυ μεγαλόφρονος. CLARK.

Γνωτὸς, ὴ, ὸν, notus, manifeſtus.

Καὶ ὃς μάλα — εἰ, qui vel plane —

v. 402.

Ὡς *h. l.* quod.

404.

v. 404.

Ἀγάζομαι, admiror, ſuſpicio. ab ἀγάω, ῶ, ἄομαι, ῶμαι, demiror, ſtupeo.

v. 407.

Ὡς τοι ὑποκρίνονται, Quemadmodum tibi reſpondeant. ὑποκρίνομαι hîc reſpondeo.

Ἐπιανδάνω, placeo, complaceo, gratus ſum. ex ἐπὶ & ἀνδάνω, placeo.

v. 408.

Ἀμφὶ νεκροῖσιν κατακηέμεν, (*Al.* κατακηέμεν, *pro* κατακῆαι, κατακαίειν,) de mortuis cremandis.

Οὔτι μεγαίρω, nihil invideo, *ſeu* ægre fero.

v. 409.

Φειδὼ, όος, οῦς, ἡ, parſimonia, lucrum. a φείδομαι, parco.

Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθν. γίνετ', Neque enim aliquid lucri ex cadaveribus mortuis fit. *Vel*, Non enim ullo modo invidendum cadaveribus mortuis eſt.

Νεκύων κατατεθνειώτων] Non eſſe hoc ταυτολόγον liquet ex Scriptoribus Tragicis, quorum locutio *Sermoni* propior eſt: Οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς· *Sophocl. Antig.* 525. CLARK.

Κατατεθνειώτων, præt. part. Act. *Bœot.* & *Jon.* pro κατατεθνηκότων. a καταθνήσκω.

v. 410.

Πυρὸς μειλισσέμεν, igne gratum officium facere.

Μειλίσσω, *propr.* mellitum reddo. a μέλι. *h. l. autem* gratificor. *Metaph. aliquando*, verbis factove demulceo.

v. 411.

Ὅρκια, fœderis teſtis.

v. 412.

Ἀνέσχεθε, ſuſtulit.

v. 415.

Εἵατ', *pro* ἕατο, ſedebant. *Jon.* pro ἧντο, ab ἧμαι, ſedeo.

Δαρδανίωνες] οἱ ἀπὸ Δαρδάνου, πόλεως Τρωϊκῆς. *Schol.*

v. 416.

Ἀπειπεῖν *hic* exponere.

v. 418.

Ἀμφότερον, Utrumque *ad opus*.

Νέκυάς τ' ἀγέμεν, *alii* ad cadavera advehenda.

Ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην, alii vero ad lignandum.

v. 421.

Προσέβαλλεν *h. l.* percutiebat *radiis.*

v. 422.

Ἀκαλαῤῥείτης, *idem quod* ὁ ἀκαλῶς ῥέων, quiete, leniter, ſine ſtrepitu fluens. ab ἀκαλὸς, ὴ, ὸν, quietus, lenis; & ῥέω, fluo. ἀκαλαῤῥείταο, *Æol.* pro ου.

Βαθυῤῥόος, *contr.* βαθυῤῥους, ου, ὁ, ὴ, profunde fluens, ex βαθὺς, profundus; & ῥέω.

v. 423.

Εἰσανιὼν, aſcendens. aor. 2. part. Act. v. εἰσάνειμι, ingredior : aſcendo.

Ἤντεον, occurrebant. v. ἀντέω, *Jon.* pro ἀντάω.

v. 425.

Νίζω, *idem cum* νίπτω, lavo, abluo.

Βρότος, ου, ὁ, ſanies, cruor. 2.) ſanguis pulvere permixtus.

Βρότον αἱματόεντα, tabum ſanguinolentum.

v. 426.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, calidus. a θέρω, calefacio.

Ἄμαξα, *vel* ἅμαξα, ης, ἡ, currus, plauſtrum.

Ἐπάειραν, aor. 1. ind. Act. v. ἐπαείρω, allevo, attollo, elevo : incito.

Ἁμαξάων ἐπάειραν, curribus impoſuerunt.

v. 427.

Εἴα, ſinebat. *pro* εἴαε.

v. 428.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, rogus, uſtrina. ex πῦρ & καίω.

Ἐπινέω, *vel* ἐπινήω, *vel* ἐπινηνέω, accumulo, in acervos aggero. ex ἐπὶ & νέω, *vel* νήω, *vel* νηνέω, acervo, cumulo.

Πυρκαϊῆς ἐπινήνεον, rogo cumulatim imponebant.

v. 429.

Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, Quum vero igne cremaſſent.

Antequam ſepelirent cadaver, in cineres redigere Græcis erat conſuetudo. Hanc illis peculiariter aſſignat *Lucianus de Luctu* : Ὁ μὲν Ἕλλην ἔκαυσεν· ὁ δὲ Πέρσης ἔθαψεν· ὁ δὲ Ἰνδὸς ὑάλῳ περιχρίει· ὁ δὲ Σκύθης κατεσθίει, ταριχεύει δὲ ὁ Αἰγύπτιος. *Græcus exurit, Perſa defodit, Indus adipe ſuillo oblinit, Scytha devorat, condit Ægyptius.* Quamquam nec ipſa

ipſa omni tempore, nec ab omnibus obſervata. *Antiquiſſimum humandi ritum* refert *Cicero*, & jam inde a Cecropis apud Athenienſes temporibus uſitatum, *Lib. II. de Legibus.* Ita funeratus apud *Thucydidem Lib. V.* Braſidas: apud *Herodotum* Terpſichore, Periandri uxor, aliique, quos recenſere longum. Ita quoque *ſero apud Romanos receptam cremandi conſuetudinem* tradit *Plinius Hiſt. Natur. Lib. VII. Cap. LIV. nec adeo in multis familiis obtinuiſſe.* Apud *Homerum* tamen *h. l. omnia* Græcorum ac Trojanorum *cadavera* videmus *comburi.* omnium vero ampliſſime *Lib. XXIII. v.* 165. & *XXIV. v.* 787. itemque *Odyſſ. XXIV. v.* 67. ubi funera Patrocli, Hectoris, & Achillis fuſius deſcribuntur. FEITH. *L. I. C. XIV.* §. *I.* Qui interim Auctores, qui *de funerum & ſepulturæ ritibus Hebræorum, Græcorum, Perſarum, Romanorum,* &c. ſcripſerunt, noſcere cupit, adeat *Celeb.* I. ALB. FABRICII *Bibliograph. Antiquar.* (Edit. Hamburg. 1760.) *Cap. XXIII.*

v. 433.

Ἀμφίλυκος, antelucanus. ἀμφιλύκη νὺξ, ſubluſtris nox, ultima pars noctis ſub exortum auroræ. ex ἀμφὶ & λύκη, ης, lux prima, præcedens ſolis ortum.

v. 434.

Τῆμος, *adv.* tum. *Reſpondet* ἦμος, cum: *a quo & derivatur.*

Κριτὸς, ή, όν, ſelectus, delectus. a κρίνω.

Ἔγρετο, ſurrexit.

v. 436.

Ἐκ πεδίου, extra campum.

Struebantur ſepulcra fere *extra urbes*, ubi etiam cadavera comburebantur. Quod videmus *h. l.* a Trojanis factum in publica illa funeratione; atque adeo in Hectore; quem *Dares Phrygius Cap. XXV.* narrat ante portam more ſolito tumulatum. FEITH. *L. I. C. XV.* §. *III.*

Ἔδειμαν, ædificarunt. a δέμω.

v. 438.

Ἐνεποίεον, fecerunt. v. ἐμποιέω, ῶ, injicio, indo, inſero, immitto.

v. 441.

Ἐν, in ea.

Σκόλοψ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus.

v. 436.—441.

Quando caſtris imminebant hoſtes, vallo & muro turribus iis, quæ in civitatum mœnibus viſuntur, non abſimilibus undique firmatis, ex quibus hoſtem miſſilibus laceſſebant, illa munire ſolebant. Nono belli Trojani anno, quo Achilles ſuas copias auxiliares abduxit, his munimentis caſtra tueri coacti dicuntur Græci apud Homerum, qui eousque nullis munitionibus indiguerant, quamdiu Trojanos intra ſua mœnia coercere valuerant; illorum autem caſtra *h. l.* ſic munita deſcribuntur;

— — — τεῖχος ἔδειμαν,
Πύργυς θ' ὑψηλὺς, εἶλαρ κ, τ. λ.

POTT. *Tom. II. p.* 60. IDEM. *p.* 126. Tempore belli locum operibus munitionibusque utrinque ſepiebant, quæ diverſimode exſtruebantur: terram verſus firmabant ſe vallo & lorica ſeu muro in figuram ſemicirculi ædificato ac porrecto ab uno cornu maris ad alterum; aliquando turribus munitus iſte murus, portisque ornatus, per quas in hoſtes infeſtis armis erumpebant. Ab Homero *h. l.* habemus pulchram deſcriptionem Græcorum munimentorum in bello Trojano. Verſus mare, aut intra illud, infixi ingentes pali lignei, non abſimiles illis, qui in portubus viſebantur; ante hos palos ita locatæ naves onerariæ, ut eſſent tanquam murus, quo tegerentur qui intus erant: quem in morem caſtra ſua poſuiſſe Niciam tradit *Thucydides*; verum hoc non, niſi quando hoſtis validior credebatur, ipſisque ingentem periculi timorem injiciebat, factum videtur: alias ſoliti erant conſtituere nonnullas naves ad explorandum itinera hoſtium, iſtæ appellatæ προφυλακίδες a *Thucydide*, *Lib. I.* & milites πυρσυροι vel πυρσυρίδαι, a πυρσὸς, *tæda*, qua ſignificabant, hoſtem adventare, juxta *Polyænum*, *Stratagem. Lib. III.*

v. 444.

Θηεῦντο, intente ſpectabant, admirabundi ſpectabant, pro ἐθηεῦντο, imperf. *Poët.* rejecto augmento, & *Dor.* ω converſo in ευ. v. θηέομαι, cum admiratione ſpecto. a θεάομαι, ὁρῶ, ſpecto, contemplor.

v. 445.

v. 445.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, quatiens terram, terræ motor ſeu concuſſor. Epith. *Neptuni.* παρὰ τὸ ἐνοσαι τὴν χθόνα. ab ἐνόθω, quatio, agito; & χθὼν, ἡ, terra.

v. 446.

Ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ, terminum non habens, infinitus, immenſus. Epith. *Terræ;* quia terra rotunda eſt, & quæ rotunda ſunt, principio & fine carere videntur. ex α priv. & πεῖρας, ατος, τὸ, finis, terminus.

v. 447.

Νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει] Senſus eſt: Nemo nos poſthac mortalis conſulet & precibus adibit, quando, ut vides, Græci rurſus mœnibus circumdant naves, &c. ERN.

Ἐνίπτω, dico. ex ἐν & ἔπω.

v. 448.

Αὖτε] *Rurſum;* poſt noſtrum ſcilicet dirutum.

v. 449.

Τειχίζω, murum ædifico *ſeu* ſtruo, a τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Νεῶν ὕπερ, pro navibus.

v. 450.

Ἤλασαν, duxerunt, duxerint. ἔσκαψαν, ὤρυξαν.

v. 451.

Τοῦ δ' ἤτοι κλέος ἔσαι, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·

Hujus profecto gloria erit, quacunque diffunditur lux. *Horat. Carm. Lib. IV. Ode* 14.

— — O, qua ſol habitabiles
Illuſtrat oras, maxime principum.

Pſ. LXXII. v. 8. Et dominabitur a mari uno ad alterum, & a flumine quaqua *ſunt* fines terræ. *Pſ. XLVIII. v.* 11. Sicut nomen tuum, o Deus, ſic laus tua *eſt* usque ad extremitates terræ.

v. 452.

Ἐπιλήσονται, obliviſcentur. v. ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor.

v. 453.

Πολίσσαμεν, *Poët.* pro ἐπολίσαμεν, ædificavimus circa urbem. v. πολίζω & ζομαι, urbem condo, urbem ſtatuo.

Ἀθλήσαντε, malis exerciti laboribus. *Schol.* κακοπαθήσαντες, κοπιάσαντες, ἀνύσαντες. v. ἀθλέω, ῶ, certo, certamen ineo.

ineo. 2.) *h. l.* mala tolero, malis exerceor. ab ἆθλος, ου, ὁ, certamen, 2.) labor, laborioſum negotium.

v. 455.

Ἐννοσίγαιος, ου, ὁ, quatiens terram, terræ quaſſator *ſeu* concuſſor: παρὰ τὸ ἐνόσαι τὴν γῆν. *Neptuni* Epith. *idem quod* ἐνοσίχθων, *v.* 445. *ν autem geminatur metri cauſa.* ex ἐνόθω & γαῖα, terra.

Εὐρυσθενής, έος, ὁ, ἡ, late potens. ex εὐρὺς & σθένος, εος, τὸ, robur, vis, potentia.

v. 456.

Ἄλλος κέν τις] Non vacat iſtud κεν: Eam enim fere vim habet, ac ſi latine dicas, *Utique alius aliquis*; Vel, *Alius ſane aliquis.* CLARK.

Δείσειε, reformidaſſet. v. δείδω.

Νόημα, ατος, τὸ, cogitatio, cogitatum, conſilium, figmentum. a νοέω.

v. 457.

Χεῖράς τε μένος τε· manibusque animoque, *vel* roboreque.

v. 460.

Οἴχωνται, abierint, abibunt.

v. 461.

Ἀναῤῥήγνυμι, diffindo, dirumpo, abrumpo, defringo, deturbo.

Καταχεύαι, demergito. v. καταχέω, *vel* χεύω, defundo, effundo.

v. 462.

Αὖτις *h. l.* poſtea.

Καλύψαι, obtegito. v. καλύπτω.

v. 463.

Ἀμαλδύνω, corrumpo, conſumo, *ut molle.* 2.) demolior, everto, ſolo æquo. 3) deleo, oblittero. ab ἀμαλὸς, ἡ, ὸν, mollis, tener. 2.) debilis, imbecillis.

v. 466.

Βουφονέω, ῶ, boves macto. ex βοῦς & φένω, *præt. Med.* πέφονα, occido, interficio. *inuſit.*

v. 469.

Ἔλιχ᾽, peperit. *pro* ἔλιπε, *ob ſeq. aſpiratam.*

v. 470.

v. 470.

Χωρὶς, *adv. h. l.* ſeorſum, ſeparatim, ſingulatim.

v. 471.

Ἀγίμεν — muneri ferendum — *vel* ducendas —

Μέθυ, τὸ, vinum, temetum. *dictum a* μεθίημι, *quod vinum reddat* μεθήμονας, *remiſſos & ſocordes.*

Μέτρον, ου, τὸ, menſura.

v. 472.

Ὀινίζω, *h. l.* vinum emo. *aliquando* vinoſum ſaporem refero: vinum redoleo. ab ὄινος, ου, ὁ, vinum.

v. 475.

Ἀνδράποδον, ου, τὸ, mancipium: *ſunt enim captivi quaſi pedes dominorum ſuorum, & illi quaſi capita.* ex ἀνὴρ & πῦς, ὁ. ἀνδρεσπόδεσσι, *per Metaplaſm.* quaſi ab ἀνδράποδος, τὸ.

Cum Athenis noviſſime emtus Servus domum deducebatur, convivium quaſi quoddam apparatum erat, quo illi novum ejus ſervitium veluti gratulabantur, & nonnulla etiam ejus capiti infundebantur bellaria, quæ ob id καταχύσματα appellabant, ex *Ariſtoph. in Pluto*, & *Polluce Lib. III. Cap. VIII.* Verum hunc morem aliis in locis obtinuiſſe non reperio, quamvis omnibus aliis in regionibus Servi inſtar aliarum mercium emerentur venderenturque; præprimis notantur Thraces, qui ſale eos emebant, atque hinc vocabantur πρὸς ἁλὸς ἀγορασμένα, *ſale emta*; addit *Euſtathius*, ἁλώνητα δουλάρια, *ſale emtos ſervulos*, iſtiusmodi fuiſſe, qui admodum vili pretio emebantur. Primi eos pecunia emiſſe referuntur Chii apud *Cæl. Rhod. Antiquit. Lib. XXV. Cap. IX.* Antea enim vulgo aliis mercibus permutabantur; revera hac ratione Veterum mercatura exercebatur; apud *Homerum* enim Heroes ſæpe captivos rebus ad victum neceſſariis dicuntur permutaſſe, idque præcipue *h. l.*

Atque hinc apparet, barbaram illam oppreſſionem crudelitatemque erga Servos non ſequentium Seculorum ſuperbiæ acceptam ferendam, ſed primis & ſimpliciſſimis temporibus jam obtinuiſſe; quamdiu vero illa duraverit, incertum eſt. POTT. *Tom. I. p.* 68. 69.

Τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν· apparabantque convivium lætum.

Θάλειος, εία, *vel* εια, ειον, virens, floridus. *h. l.* opiparus, feſtivus. a θάλλω, vireo, floreo: pullulo: ſcateo. *quaſi* θάλλων τοῖς ἀγαθοῖς. *Cel.* KREBS. *in Comment. Plut.* πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημ. ἀκ. *p.* 183. *ſq.* Θαλίαι priſcis Græcis dicebantur convivia lautiora, quia ad ea homines conveniebant in honorem Deorum. Docuit id me *Athenæus Lib. II. C. III.* θαλίας ὠνόμαζον, ὅτι θεῶν χάριν ἠλίζοντο καὶ συνήεσαν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, δαῖτα θάλειαν, h. e. θαλίας *vocabant, quia in honorem Deorum congregabantur & conveniebant: illud enim eſt* (quod apud Hom. ſæpe occurrit) δαῖτα θάλειαν, *convivium omnibus rebus abundans:* exinde pro quibuscunque epulis lautioribus.

v. 472. — 475.

Conſtabant olim *commercia* fere *permutatione*, ſicut apparet ex *h. l.* ubi e Lemno in Græcorum caſtra appellunt naves onuſtæ vino, quod illi ære, ferro, pellibus, bobus ac ſervis coëmunt. Quem locum in hanc ſententiam laudat Juriſconſultus *Digeſt. de contrahend. empt. & vend. Lib. XVIII. Plinius* etiam *Hiſt. Natur. Lib. XXXIII. Cap. I. Quantum*, inquit, *feliciore ævo, cum res ipſæ permutabantur inter ſe, ſicut & Trojanis temporibus factitatum Homero credi convenit. Ita enim, ut opinor, commercia victus gratia inventa. Alios coriis boum, alios ferro captivisque rebus emtitaſſe tradit.* Ejusmodi permutatione uſus αἰπόλος, *caprarius, Theocriti*, cum nautæ pro poculo dedit ὦνον *pretii loco* capram. *Idyll. I. v.* 57. *ſq.* Lacones etiam Polydori regiam poſt ejus mortem ab uxore bobus coemerunt: unde Βοώνητα, *Booneta*, dicta, teſte *Pauſania in Laconicis.* Addit autem ideo factum, quod necdum obtineret numiſma aureum, vel argenteum. FEITH. *L. II. C. X. §. II.* Vid. etiam SAM. PITISCI *Lex. Antiq. Rom. Tom. II.* Tit. *Emtio.*

v. 479.

Κτυπέων] βροντῶν. tonans. v. κτυπέω, ſtrepo, pulſu ſonitum cieo. 2.) ſtrepo, reſono. 3.) quatio, percutio, tundo. a κτύπος, ου, ὁ, fragor, ſtrepitus.

Χλωρὸν

χλωρὸν δέος, pallidus timor. *χλωρὸς, ρὰ, ρὸν,* virens, herbidus: pallidus, flavus: pallidum faciens. *per Craſin,* pro *χλοερὸς, vel χλοηρὸς.* a *χλοα, vel χλόη,* herba virens, gramen, *vel* viride germen.

v. 480.

'Ουδέ τις ἔτλη πρὶν πιέειν, πρὶν] Dans le danger la dévotion redouble. Les Libations ne ſe faiſoient d'ordinaire qu'après le repas; ici on les fait à chaque fois que l'on boit, ou une ſeule fois avant que de boire; l'autre me paroît plus naturel, car la peur eſt ingenieuſe & ſuperſtitieuſe. DAC. Les uns & les autres ſouhaitent avoir le Deſtin propice; & boivent en l'invoquant. Pour fournir à ces libations, le Poëte a fait arriver fort à propos à la flote des Grecs, dix vers auparavant, des vaiſſeaux chargez de vin, qui venoient de Lemnos. *Apologie d'Homere, par le* P. HARDOÜIN. (à Paris. 1716.)

IN

IN Θ. ILIADIS.

V. 1.

Κροκόπεπλος, ου, ὁ, ἡ, croceum peplum *ſeu* veſtimentum habens, crocea veſte *vel* peplo croceo indutus. *Auroræ* Epith. ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ἀνατολὴν χροιᾶς τοῦ ἡλίου γιγνομένης ἐρυθρᾶς. Τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ἐπὶ σωματοειδοῦς θεᾶς ποιούμενος τὸν λόγον. *Schol.* ex κρόκος, ου, ὁ, & κρόκον, ου, τὸ, crocus *vel* crocum; & πέπλος, ου, ὁ, *vel* πέπλον, ου, τὸ, peplum.

Κίδναμαι, diſſipor, diſpergor, diffundor. ἐκίδνατο, *imperf.* ſpargebatur. a κίδνημι, diſpergo, diſſipo.

V. 2.

Ἀγορὴν ποιήσατο, concionem habuit.

V. 5.

Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ,] Homere qui parle ſi ſouvent des Dieux avec la liberté que lui donnoit la fable, ne laiſſe pas de faire voir ſouvent qu'il avoit des idées fort nobles de la Divinité. Ici il fait parler Jupiter avec une majeſté digne du maître des Dieux & des hommes. DAC.

Θέαινα, ης, ἡ, *idem quod* Θεὰ, Dea.

V. 8.

Διακέρσαι, reſcindere. *Æol.* pro διακεῖραι. V. διακείρω, tondeo, detondeo. 2.) reſcindo, diſcindo, interſeco, ex διὰ & κείρω, tondeo: ſcindo.

V. 9.

Ἀινεῖτ' *pro* αἰνεῖτε, aſſentimini. αἰνέω *aliquando* approbo, aſſentior.

V. 12.

Πληγεὶς, ſaucius, ſauciatus, perculſus, vulneratus. aor. 2. part. Paſſ. V. πλήσσω, percutio.

Οὐ κατὰ κόσμον, indecore: *d'une maniere peu convenable à un Dieu.* DAC.

V. 13.

Τάρταρος, ου, ὁ, Tartarus, locus inferorum: *terrore, perturbatione & angore refertiſſimus.* a ταράσσω, turbo, perturbo, percello. *Heſychius:* τάρταρος· ὁ ὑπὸ τὴν γῆν κατώ-

τατος

ταῖος τόπος. *Plato Phædon* §. 79. (Edit. Lipſ. 1744.) Tartarus eſt Poëtis hiatus profundiſſimus ſub terra, quo omnia flumina corruunt & exeunt. Deſcribitur tenebricoſiſſimus & profundiſſimus Inferorum locus, nocentium pœnis deſtinatus. *Apollodor. Biblioth. L. I. C. I.* §. 2. Ἀλλὰ τύτυς μὲν Οὐρανὸς δήσας, εἰς Τάρταρον ἔῤῥιψε· τόπος δὲ ὗτος ἐρεβώδης ἐςὶν ἐν ᾅδυ, τοσῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάςημα, ὅσον ἀπ' ὀρανῦ γῆ· *Sed hos* (ſcil. *Cyclopas, Harpen, Steropen & Bronten, quorum ſinguli unum oculum in media fronte habebant,*) *Cœlus vinctos dejecit in Tartarum. Is locus eſt apud Inferos tenebroſiſſimus, qui tantum a terra diſtat, quantum a cœlo terram abeſſe ferunt.* Inde eſt ταρταρόω, ῶ, in Tartarum conjicio, detrudo. Tantum exſtat 2. Petr. II. v. 4. σειραῖς ζόφυ ταρταρώσας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένυς· *poſtquam ad Tartara eos detruſit, catenis caliginis aſſervatos tradidit damnationi.* Quod *Petrus* dixit ταρταρῶν, id *Hom.* & *Apollod.* dixerunt εἰς Τάρταρον ῥίπτειν. De *Tartaro* vide NAT. COMITIS *Mytholog. Lib. III. Cap. XI. Diction. Poët. portat. p.* 492. *ſq.* aliosque.

Ἠερόεις, όεσσα, όεν, tenebricoſus, caliginoſus. ab ἀὴρ, tenebræ: *apud Poëtas.*

v. 14.

Βέρεθρον, υ, τὸ, *Att.* pro βάραθρον, υ, τὸ, foſſa, profunditas, locus in terra excavatus. *Sed peculiariter* foſſa, *aut* terra hians. *propr.* fuit locus Athenis valde profundus, in quem rei deturbabantur. *Metaph.* pro *exitio* ſeu *pernicie* ſumitur.

v. 15.

Οὐδὸς, ῦ, ὁ, limen, lapis *ſeu* lignum in ima januæ parte, qua in ædes intratur. ab ὁδός.

v. 16.

Ἔνερθ' ἀΐδεω, infra Orcum. ἔνερθε, & θεν, *adv.* infra. ex ἐν & ἔρα, ας, ἡ, terra.

v. 18.

Εἰδ' ἄγε] Non minus venuſte dicitur ἄγε, quam ἄγετε: Vide ſupra ad *Z.* 376. Porro, voculæ εἰ vis hujusmodi eſt: *Si dubitatis, agite &c.* CLARK.

v. 19.

Σειρὴν χρυσείην] Τὴν σειρὰν, inquit *Plato* in *Theæteto*,

ἰδὲν

οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ἥλιον Ὅμηρος λέγει καὶ δηλοῖ. Et ingenioſè admodum conjicit *Popius*, *catenam auream* veteribus *Ægyptiis* Aſtronomiæ peritis *Vim* fuiſſe *Solis*, qua in Orbibus ſuis continerentur *Planetæ*. CLARK.

Σειρά, ᾶς, *Jon.* ἡ, ῆς, ἡ, catena.

Ἐξ οὐρανόθεν, de cœlo. *partic.* ἐξ *redundat.* ita etiam v. 21.

v. 20.

Ἐξάπτεσθε, ex ea pendete, *vel* appendamini. ἐξάπτω, adnecto, appendo. ex ἐξ & ἅπτω, necto.

v. 21.

Ἐρύσαιτ᾽, traxeritis.

Πεδίονδε, in terram.

v. 22.

Εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε· ſi valde multum labore contenderitis, *vel* laboraveritis.

v. 23.

Πρόφρων] Fuerunt qui legerent πρόσσω· CLARK. Scilicet, quia πρόφρων, quod alias in bonam partem dicitur, non videtur hic ſententiæ convenire. Sed πρόφρων h. l. non eſt *lubens*, ut eſt in verſione, aut *cupidus*, ſed aut redundat, aut locus ſic vertendus eſt: *Aut vero ſi me lubido capiat.* Et dicitur mox v. 40. in partem deteriorem. ERN.

v. 24.

Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ᾽, (*pro* ἐρύσαιμι) Cum ipſa utique terra traxero.

v. 25.

Περὶ ῥίον Οὐλύμποιο] *Cl. Boivinius in Memoir. de l'Academ. des Inſcr. T. X. Diſſ.* 24. ſtatuit, intelligi non montem Theſſaliæ, ſed cœleſtem, cujus radices in cœlo, cacumen verſus terram: nam alias non intelligi poſſe, qui catena de Olympi vertice ſuſpenſa pendeat ita in terram, ut hic deſcribitur. Quod probat *Cl. Riccius Diſſ. Hom. T. II. p.* 210. ERN.

Ῥίον, ου, τό, montis cacumen, promontorium.

v. 26.

Δησαίμην, alligavero.

Μετήορος, ου, ὁ, ἡ, ſublimis. μετήορον, abſque ι ſubſcripto, *Poët.* pro μετέωρον, quod inſtabile, tanquam in

aëre

tre ſuſpenſum. item *pro* ſuſpenſo & dubio animo. ex κέ̓λα & ἀείρω, attollo.

Γένοιτο, fuerint: pependerint.

v. 27.

Περὶ *h. l. cum Genit.* ſuper.

v. 29.

Ἀγάζομαι, *h. l.* admiror.

Κρατερῶς, *adv.* valide, fortiter: intrepide: minaciter. *Schol.* ἰσχυρῶς, ἀπολόμως.

v. 32.

Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν] Pulcherrime hæc ex perſona *Minervæ*, prudentiæ ſcilicet & ſapientiæ antiſtitis. *Juno* ſi hic ſit, quam diverſa loquatur! Ut recte annotavit *Euſtathius*. CLARK.

Ὅ τοι (*pro* ὅτι σοὶ) σθένος ὐκ ἐπιεικλόν· quod tibi potentia vinci neſcia.

v. 35.

Πολέμου ἀφεξόμεθ', bello abſtinebimus.

v. 36.

Ὑποθησόμεθ', ſuggeremus.

v. 37.

Ὀδυσσαμένοιο τεοῖο] ὀργισθέντος σῦ· irato te.

v. 39.

Οὔ νύ τι, neutiquam.

v. 40.

Θυμῷ πρόφρονι, animo ſerio.

Τοι, tibi.

v. 41.

Ὡς εἰπὼν] Hic notandus eſt apparatus Jovis in Idam proficiſcentis, qui totus conſtat ex auro. Hinc equi aureis jubis, corpus Jovis auro inſtructum, ſcutica aurea, quæ omnia ita Jovi tribuuntur, quia præſtantiſſimum omnium metallorum eſt aurum. Notanda etiam ipſius Jovis αὐτοδιακονία, qui ſibi ipſe currum inſtruat, ſolus etiam aurigæ officio defungatur. Deſcribuntur poſtea apparatus bellici ex utraque parte, tum etiam paucis eorum conflictus ab aurora usque ad meridiem, in quo ſigillatim recenſendo brevitatis cauſa non immoratur. SPOND. Omnis *Homeri* pompa, & lumina omnia,

 quibus

quibus *Jovem* ſuum in faſtigio montis *Idæ* cum majeſtate ſedentem magnifice deſcribit, obſcurantur & evaneſcunt, ſi cum hac breviſſima quidem, at mirum in modum glorioſiſſima, Domini & rerum heredis omnium deſcriptione, ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν, *Hebr. VII.* 26. conferuntur. BLACKW. *Auct. S. Claſſ. p.* 197.

Ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο, ſub curru junxit, currui adaptavit. τιτύσκομαι, *h. l.* collimo, præparo. Vid. ad Γ. *v.* 80.

Χαλκόποδε] στερεόποδας. *Schol.* χαλκόπους, ποδος, ὁ, ἡ, æreos habens pedes: æripes.

v. 42.

Ὠκυπέτης, ου, ὁ, ἡ, celeriter volans, qui rapido curſu fertur, adeo ut volare videatur: præpes. ex ὠκὺς & πέτομαι, volo. Epith. *equorum*, qui etiam dicuntur ὠκύποδες.

Ἔθειρα, ας, ἡ, coma, cæſaries. 2.) *h. l.* juba equorum.

v. 43.

Γέντο, *per Sync. & Aphær.* pro ἐγένετο, aor. 2. Med. pro ἔλαβεν, *accepit.* Aut, *ſecundum alios*, pro εἵλετο, vel ἕλε, pleonaſmo literæ γ, exemto ε, & λ in ν converſo, *more Dorico.* Iidem dicunt ἦνθε, pro ἦλθε. Aliquando ſignificat ἦλθε, *venit.*

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, ſcutica, flagellum. ab ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena.

v. 47.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, fontibus ſcatens. ex πολὺς & πίδαξ, ακος, ὁ, *vel* ἡ, fons, ſcatebra; aqua ſaliens.

Θὴρ, θηρὸς, ὁ, fera, bellua.

Μητέρα θηρῶν] πολλὰ θηρία ἔχουσαν, θηροτρόφον. *Schol.*

v. 48.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, in quo ſacra fiunt. a θύω, ſacrifico. *vel* βωμὸς θυήεις, ara odorata, ſuffimenta redolens. nam θύος *aliquando ſignificat* ſuffimentum.

v. 50.

Κατὰ — ἔχευεν, circumfudit.

v. 54.

Ῥίμφα, *adv.* raptim, ſtatim, celeriter. παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχος, præcipitare gradu concitato. *ut* κρύφα a κρύπτω, projicio, præcipito.

Ἀπὸ αὐτῆ, ab illo tempore, *vel* poſt id.

v. 57.

Χρειοῖ, *Jon.* idem quod χρεία, ἡ, uſus: neceſſitas.

Χρειοῖ ἀναγκαίῃ, neceſſitate dura, *propr.* neceſſitate neceſſaria.

Πρὸ, *h. l.* pro.

v. 66.

Ἠὼς *h. l.* tempus matutinum.

Ἀέξετο, creſcebat, augebatur. v. ἀέξω, augeo.

v. 67.

Ἀμφοτέρων βέλε' (*pro* βέλεα, βέλη,) ἥπτετο, utroſque tela attingebant.

v. 69.

Τάλαντον, ου, τὸ, ſtatera, libra, trutina, lanx.

Τάλαντα] λέγει δὲ τὴν τοῦ Διὸς διάνοιαν. *Schol.*

v. 70.

Τανηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, longum ſomnum *vel* longam quietem adferens. ex τανaὸς, οῦ, ὁ, ἡ, extentus, longus; (*quod a* τείνω,) & λέγω, cubare facio. λέγομαι, cubo, dormio.

v. 72.

Ἕλκε, traxit: *ſuſtinuit.*

Ῥέπω, propendeo, vergo, inclino. *propr.* de ſtatera ſeu lance *dicitur, ut h. l.*

v. 73.

Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες] Le baſſin qui panche vers la terre, marque la mort, parce que la mort regne ſur la terre, & celui qui s'éleve vers le ciel, marque la vie, parce que le ſejour de la vie, c'eſt le ciel. DAC.

v. 74.

Ἑζέσθην, conſidebant.

Ἄερθεν, *Bœot.* pro ἠέρθησαν, ſublata erant. (*ſcil.* fata.) aor. 1. ind. Paſſ. v. ἀείρω.

v. 75.

Ἔκτυπε, tonabat. *Dor.* pro ἐκτύπει, imperf. v. κτυπέω, ſtrepo, pulſu ſonitum cieo. *h. l.* tono. a κτύπος, ου, ὁ, fragor, ſtrepitus.

Δαιόμενος, ardens. a δαίω, incendo, uro.

v. 76.

Σέλας, αος, τὸ, fulgor, lumen: fulgur.

v. 77.

Θαμβέω, ῶ, obſtupefacio, ſtupore percello. 2.) h. l. obſtupeo. a θάμβος, εος, τὸ, ſtupor.

Ὑπὸ — εἷλεν, cepit, invaſit.

v. 80.

Οὖρος, ὁ, præſidium, cuſtos, inſpector. ab ὁρᾶν, videre.

v. 83.

Ἄκρην κακκορυφὴν, (i. e. κατὰ κορυφὴν,) Summo in vertice.

v. 84.

Κράνιον, ου, τὸ, calva, calvaria, cranium, ſedes cerebri. a κάρανον, ου, τὸ, caput. quod a κάρηνον, idem.

Ἐμπεφύασι, innaſcuntur. præt. Med. v. ἐμφύω, innaſcor.

Καίριος, lethalis. Vid. ad Δ. v. 185.

v. 85.

Ἀνέπαλτο, reſiliit, erectus eſt. Decompoſitum ex ἀνὰ, pro ἄνω, ſurſum, ἐπὶ & ἄλτο, quod factum eſt per Sync. ex ἄλατο, pro ἥλατο, aor. 2. ind. Med. v. ἅλλομαι, ſalio. Tenuatur autem ἄλτο, ob ſequens τ.

Δῦ] ἔδυ, κατῆλθε· penetrarat.

v. 86.

Σὺν — ἐτάραξε, conturbabat. v. συνταράσσω, conturbo.

Κυλινδόμενος, volutans ſe. v. κυλίνδω, volvo, voluto. a κυλίω, idem.

v. 87.

Παρηορία, ας, ἡ, habena, ſeu lorum equi, qui παρήορος vocatur. Vid. ad H. 156.

Equi ut plurimum *bini jungebantur*, uti Lycaoni *Iliad. V. v.* 195. *ſq.* Sic duo equi Achilli Xanthus & Balius, *Iliad XIX v.* 400. Ita *Æneid. VII. v.* 280.

Abſenti Æneæ currum, geminosque jugales.

Addebatur nonnunquam tertius, παρήορος, *ad temonem devinctus* Homero dictus. *Iliad. XVI. v.* 471. ὁ παρεζευγμένος, ἤγουν ὁ ἐγγὺς ὢν τῶν ζυγιτῶν, ἢ τῶν ζυγίων· *qui equis jugalibus a latere eſt adſtrictus*, ait *Euſtathius*: additque, *eos non ſtricte & firmiter currui alligari ſolitos, ſicut jugales, ſed* ἀφέτως παραρτᾶσθαι ἤτοι παραζεύγνυσθαι, *liberos appendi vel alligari.* Lorum, quo continebantur, παρηορίαν vocat Homerus *h. l.* ubi recidit Neſtor equo, lethali vulnere

vulnere afflicto, ne eſſet aliis impedimento. Talis quoque extrajugalis equus Sarpedoni, quem ſimiliter vulneratum abſcidit Automedon. *Iliad. XVI. v.* 474. Meminit hujus ritus *Dionyſius Halicarn. Antiquit. Rom. VII.* addit autem, ſua ætate hanc conſuetudinem deſiiſſe; apud Romanos tamen adhuc obſervari. FEITH. *L. IV. C. XI.* § *IV.*

Ἀπέταμνε] TATIANUS: Νέστορα μὲν, — τῶν ἵππων τὰς παρηορίας βραδέως ἀποτέμνοντα διὰ τὸ ἄτονον καὶ νωθὲς τῆς ἡλικίας, θαυμάζεσθαι. Neſtorem quidem — jam imbecillem & gravem ſenecta equorum lora quamvis invalide & tarde abſcindentem admirationem mereri. Ad quæ verba *Conr. Geſnerus* notat: Equo Neſtoris in pugna a Paride ſagitta vulnerato, Neſtor lora, quibus utrinque trahitur currus, abſcindebat, ut relicto curru facilius evaderet. Interpres Græcus in h. l. verbum ἀπέταμνε de induſtria poſitum ſcribit in tempore imperfecto, ut tarditas in abſcindendo Neſtoris ſenectâ languidi, quamvis animo prompti indicaretur. *Orat. ad Græcos.* §. *LI.* p. 111. (Edit. Oxon. 1700.)

v. 88.

Ἀΐσσων, inſurgens: ὁρμῶν, τέμνων.

v. 89.

Ἰωχμὸς, ȣ̃, ὁ, pro διωγμὸς, per *Aphær.* τȣ̃ δ. perſecutio, hoſtilis infeſtatio, tumultus bellicus, turba inſequentium. a διώκω, inſequor, perſequor.

v. 90.

Ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν, vitam perdidiſſet.

v. 91.

Ὀξὺ νόησε, illico animadvertiſſet.

v. 94.

Μεταβάλλω *h. l.* inverto, adverto.

Μετὰ νῶτα βαλὼν, tergo obverſo.

Κακὸς ὣς, ἐν ὁμίλῳ, velut *ignavus*, in turba. *Euſtath.* κακὸς σημαίνει τὸν δειλόν. Apud *Dionyſ. Halic. Antiq. Rom. Lib. VI.* Dictator Romanus milites ad ſtrenue pugnandum excitaturus, ait: Ἀποθανεῖν μὲν γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀφείλεται, κακοῖς τε καὶ ἀγαθοῖς· *Omnes enim homines debent mori, ignavi & ſtrenui.*

v. 95.

(ὅρα) Μή τίς τοι — *Cave*, ne quis tibi —

Ἐν δόρυ πήξῃ, haſtam infigat.

v. 96.

Γέροντι ἀπώσομεν — a ſene propellamus.

v. 97.

Ἐσακούω, *pro* εἰσακούω, exaudio.

Πολύτλας Ὀδυσσεὺς] Virgilio, *infelicis Ulyſſei.* Horatio, *patientis Ulyſſei.* CLARK. πολύτλας, ὁ, multa paſſus ſeu perpeſſus, multis miſeriis conflictatus, patiens, ærumnoſus. ex πολὺς, & τλάω, tolero, patior.

v. 99.

Αὐτός περ ἐὼν] καίπερ μόνος ὤν. *Schol.*

v. 104.

Ἠπεδανὸς, ἡ, ὸν, claudus. 2.) infirmus, debilis. 3.) ſenſibus captus, ſtolidus. *quaſi* ἀπεδανὸς, ex α priv. & πεδανὸς, firmus.

Βραδὺς, εῖα, ὺ, tardus, ſegnis.

v. 106.

Πεδίοιο, per campum.

v. 108.

Ἑλόμην, *hic* cepi.

v. 109.

Θεράποντε, famuli, *tuus & meus.*

Κομείτων, curent præſ. imperat. num. dual. *contr.* pro κομεέτων, v. κομέω, ῶ, curo, curam gero.

Τώδε δὲ νῶϊ] τούτους δὲ, δηλονότι τοὺς Διομήδους, ἡμεῖς. *Schol.*

v. 111.

Εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.] *Ce que peut ce javelot entre les mains de Diomede.* Par l'expreſſion Greque, *ſi ma pique eſt furieuſe entre mes mains*, Homere donne de l'ame à cette pique. — Ce ſtile d'Homere, d'animer ainſi les choſes les plus inſenſibles, comme les épées, les lances, les rochers, eſt très-conforme à celui de l'Ecriture ſainte. C'eſt ainſi que David anime la fleche de Jonathan & l'épée de Saül, quand il dit au ſecond Livre des Rois, l. 22. *A ſanguine interfectorum, ab adipe fortium ſagitta Jonathæ nunquam rediit retrorſum, & gladius Saül non eſt reverſus inanis.* DAC.

v. 113.

V. 113.

ει̃ἴτην, curabant. 3. dual. imperf. ind. Act. *Jon.* pro ἴην, v. κομέω.

V. 114.

ιπήνωρ, ορος, ὁ, amans fortitudinis, virtutis, *vel* um amans, *vel* fortis, ſtrenuus. ex ἀγαπάω, amo, νία, ας, *vel* ἔη, ης, ἡ, virilitas. ab ἀνὴρ, vir. Eſt n. proprium, *Iliad. B. v.* 609.

V. 115.

ν, conſcenderunt. 3. dual. aor. 2. ind. *Poët.* & *Jon.* ήτην, v. βαίνω.

V. 118.

αὼς, *h. l.* irruens.

V. 119.

– ἀφάμαρτεν, ab eo aberravit. v. ἀφαμαρτάνω, aberro.

V. 122.

ρωέω, recedo, retrocedo, regredior. ex ὑπὸ & eo: impetu feror: retrocedo.

V. 124.

άζω, denſo, ſtipo. 2.) tego, operio. *Metaph.* do- r alicujus *dicitur* πυκάζειν, *i. e.* coarctare, conſtrin- *ut h. l.* a πύκα, *adv.* denſe, ſpiſſe.

χοιο, propter aurigam.

V. 125.

ε, ſivit.

ρυ, ſodalis *gratia.*

V. 126.

ἰπω, ſequens per veſtigia quæro. ex μετὰ & ἕπο- equor.

V. 127.

θην, indigebant. imperf. ind. num. dual. v. δεύ- *Poët.* pro δέομαι.

άντωρ, *h. l.* rector. Vid. ad Δ. 431.

V. 129.

βαίνω, *h. l.* conſcendere facio.

V. 130.

ὸς, ȣ, ὁ, pernicies, exitium: ingens clades.

, fuiſſet. γένοντο, edita fuiſſent.

'Αμήχανος, ου, ὁ, ἡ, qui nihil moliri novit, cui nullum commentum ſuppetit ad aliquid agendum; ſimplex, ſtolidus, ſtupidus *h. l* ἀμήχανα ἔργα, ardua opera, exitialia facinora, opera perniciem certam afferentia; *aut*, quæ omnia artificia & commenta ſuperant. ex α priv. & μηχανὴ, artificium.

v. 131.

Σήκασθεν, concluſi fuiſſent ut in ſtabulo (*ſcil.* Trojani) aor. 1. ind. Paſſ. *Jon.* & *Bœot.* pro ἐσηκάσθησαν, v. σηκάζω, ſtabulo includo. a σηκὸς, οῦ, ὁ, ſtabulum, *propr.* ovium & caprarum.

Κατὰ *h l.* in.

'Ηΰτε ἄρνες, ceu agni.] Trunca eſt & mutila comparatio, quæ ita ſupplenda eſt: Trojani nunc a Diomede urbe fuiſſent concluſi, non ſecus atque agni, qui in ſeptis a lupo perſequente vel leone fugientes concluduntur SPOND.

v. 133.

Βροντάω, ῶ, tono. a βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitru.

'Αφῆκ' ἀργῆτα κεραυνὸν, Καδδὲ] Quelles images! & quels ſujets de tableaux! Si les peintres vouloient étudier ce grand Poëte, ce ſeroit pour eux une ſource inépuiſable de grandes & de riches inventions. DAC.

'Αφῆκ', emiſit.

'Αργῆτα κεραυνὸν, candens fulmen.

v. 134.

Καδδὲ — ῆκε, Et injecit —

v. 135.

Φλὸξ, ογὸς, ἡ, flamma: fulgur. a φλέγω, uro.

Θέειον, *Jon.* pro θεῖον, ου, τὸ, ſulphur.

v. 136.

Καταπτήτην, conſternabantur: collapſi ſunt. aor. 2. ind. Act. *Jon.* pro καθαπτήτην, v. καθίπτημι, *ſeu* καθίπταμαι, devolo: volando deſcendo, *vel* delabor, collabor.

'Υπ' ὄχεσφιν, ſub curru, ante currum.

v. 139.

Φόβον δ' ἔχε, in fugam dirige.

v. 140.

'Αλκὴ, ῆς, *h. l.* victoria: auxilium.

v. 141.

'Οπάζω, *h. l.* præbeo, do.

v. 143.

'Ανὴρ δέ κεν ὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο·

Homo autem nequaquam Jovis *decretum* impedierit. Eo ſenſu vocem hanc uſurpavit *Heſiodus* Ἐργ. *v.* 105. Διὸς νόον ἐξαλέασθαι. Jovis *decretum* evitare. Simili ſenſu *Mens* & *Mentes* proſtat apud Latinos. Ita Rom. XI. 34. Τίς γὰρ ἔγνω νῦν Κυρίυ, commodiſſime verteris Νῦν Κυρίυ, *Decretum Domini.* PALAIR. ad *h. l.*

Εἰρύσσαιτο, *Poët.* pro ἐρύσαιτο, v. ἐρύω, *h. l.* impedio: coerceo: vito.

v. 149.

Ὑπ' ἐμεῖο, a me.

Φοβεύμενος, *Dor.* pro Φοβύμενος, fugatus. a Φοβέω.

v. 150.

'Απειλέω, ῶ, *h. l.* glorior.

v. 154.

Πείσονται, credent.

v. 156.

Τάων, Quarum.

Βάλες] κατέβαλες· dejeciſti.

Θαλερὺς παρακοίτας, juvenes maritos.

v. 157.

Φύγαδ' ἔτραπε, in fugam vertit. Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga.

v. 158.

Αὖθις ἀν' ἰωχμὸν, Retro in turbam *fugientium.*

'Επὶ, in *eos.*

v. 159.

'Ηχῇ θεσπεσίῃ, *Cum* clamore ingenti. Θεσπέσιος, υ, ὁ, ἡ, divinus.

Στονόεις, όεσσα, όεν, gemebundus, gemendus: triſtis, funeſtus.

v. 160.

Τῷ δ' ἐπὶ, Tum vero.

v. 161.

Περὶ, præ *ceteris.* *Vel* περιτίω *eſt* vehementer honoro, colo.

v. 162.

Ἕδρα, ας, ἡ, ſedes, ſella. ab ἕζομαι, ſedeo.

Κρέας, ατος, τὸ, caro.

Diſtribuebant Veteres pocula ex æquo, ita tamen, ut honoris ergo viris principibus majora ac pleniora darentur. Hoc argumento Agamemnon incitat Idomenea ad pugnam; quippe cum alii Achivi *menſuram bibant*, δαιτρὸν πίνωσιν, illi πλεῖον δέπας αἰεὶ ἕστηκε, *plenum poculum ſemper adſtat. Il. IV.* 261. *ſq.* Similiter *h. l.* Diomedes ſtimulatur ad prælium

Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·

Sedilique carnibusque, & crebrioribus poculis.

quod de Glauco & Sarpedone ſimili ratione repetitur. *Il. XII.* 311. FEITH. *L. III. C. V.* §. *VI.* add. POTT. *Tom. II. p.* 328. 329.

v. 163.

Ἀντετέτυξο, ſimilis es. plusq. perf. Paſſ. a τέτυγμαι, ſum. præt. v. τεύχω· ἀντὶ autem *æqualitatem* ſignificat in compoſitione.

v. 164.

Ἔῤῥε, Abi in malam rem. v. ἔῤῥω, ægre eo, dolens & afflictus eo. 2.) inauſpicato & cum pernicie accedo. 3.) abeo in malam rem, faceſſo in malam crucem. 4) pereo, intereo, peſſum eo.

Κακὴ γλήνη, timida puella. γλήνη, ης, ἡ, pupilla oculi: oculus: puppa: puella.

Εἴξαντος ἐμεῖο, cedente me.

v. 166.

Πάρος τοι δαίμονα δώσω· prius tibi fatum dabo: *le coup fatal, qui tranchera ta vie, partira de cette main.* DAC.

Δαίμων, *h. l.* infortunium, fortuna adverſa.

v. 168.

Ἐναντίβιον, *adv.* adverſus, contra. ab ἐναντίβιος, ου, adverſarius.

v. 171.

Τιθεὶς, dans: παρέχων.

v. 175.

Πρόφρων, lubens: benevolus.

v. 177.

Νήπιοι, Stulti: Ah ſtultos!

Οἱ ἄρα δὴ, *Qui ſcilicet.*

Μηχανόωντο, ſtruxerunt. v. μηχανάομαι, ῶμαι, ſtruo; exſtruo.

v. 178.

Οὐδενόσωρος, ου, ὁ, ἡ, nulla cura dignus, contemnendus, minime curandus. ex οὐδεὶς & ὤρα, ας, ἡ, cura. *Eſt etiam* οὐδενόσωρος, qui ne uno quidem momento durat. *quod ab* ὤρα, tempus, *derivatur; ſed non apud Hom.*

Μένος ἀμὸν, robur meum.

v. 179.

Ὑπερθορέω, ῶ, & έομαι, οῦμαι, ſuperſilio, tranſilio. ex ὑπὲρ & θορέω, ῶ, ſalio.

Τάφρον ὀρυκτὴν, foſſam, quam illi foderunt. ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, foſſus. 2.) qui fodi *ſeu* effodi ſolet, foſſilis. ex ὀρύσσω, fodio.

v. 180.

Γένωμαι, pervenero.

v. 181.

Πυρὸς δηΐοιο, ignis ardentis.

v. 183.

Περὶ καπνῷ, fumo circumdati. *Alii:* ὑπὸ καπνοῦ.

v. 185.

Videntur *h. l.* quatuor equi in curru Hectoris juncti; ſic namque eos alloquitur:

Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε,

Xantheque, & tu Podarge, & Æthon, Lampeque generoſe.

Sed veteres Critici cenſent, duo priora nomina eſſe ἐπίθετα poſteriorum, quos binos tantum agnoverunt equos; ea fulti ratione, quod duali numero Hector utatur,

Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον· —

Nunc mihi alimentorum præmia rependite.

Alioqui conſtat, etiam quadrigarum uſum *Homero* non fuiſſe ignotum, ex *Odyſſ. XIII. v.* 81. ubi dicit, navem Phæacum currere,

— — Ὡς' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι·

— — *Sicut in campo quadrijuges maſculi equi.*

FEITH. *L. IV. C. XI.* §. *IV.* add. POTT. *Tom. II. p.* 14.

v. 186.

v. 186.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura. *aliquando* cura cibi *tantum.* ut *h. l.* a κομίζω, curo.

v. 188.

Πὰρ προτέροισι, prioribus.

Μελίφρων, ſuavis. *h. l. ad inanimata.*

Πυρὸς, ῦ, ὁ, triticum, frumentum.

Ἔθηκεν, appoſuit.

v. 189.

Ἐγκεράσασα, immiſcens. v. ἐγκεράννυμι, νύω, immiſceo. *fut.* άσω.

Πιεῖν, ad bibendum.

v. 185.—189.

Ab antiquo pro ſimplicitate illorum temporum morum mulieres aquam haurire, ovesque & vaccas & equos paſcere aſſueverant: nec pauperiores & ignobiliores ſolæ, ſed & ditiores & nobiliores mulieres hujusmodi officiis vacabant. Rebecca, Bathuelis Abrahami fratris filia, hydria, quam ad fontem geſtavit, aquam hauſit. *Gen. XXXIV. v.* 15. & Rachel Labanis filia patris oves cuſtodivit. *Gen. XXIX. v. 6.* ſimiliter Zippora ejusque ſex ſorores patris Jethro, qui Princeps, vel (quod illis Seculis æque honoratum nomen cenſebatur,) Sacerdos Madian fuit, greges paſcebant. *Exod. II. v.* 16. Idem traditur *h. l.* de Andromache, Hectoris uxore. POTT. *Tom. II. p.* 260.

v. 191.

Ἐφομαρτεῖτον, inſequimini. v. ἐφομαρτέω, ῶ, inſequor. ex ἐπὶ & ὁμαρτέω, ſequor, eo una, comitor.

v. 192.

Τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει, Cujus nunc fama ad cœlum pervenit.

v. 193.

Κανὼν, όνος, ὁ, regula, norma. *h. l.* manubrium.

v. 197.

Αὐτονυχεὶ, *adv.* hac ipſa nocte, eadem nocte. ex αὐτὸς, & νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

v. 199.

Σείσατο, commovit ſe.

Ἐνὶ

Ἐπὶ θρόνῳ, in ſolio.

v. 202.

Ὀλοφύρομαι, lamentor, ploro. 2.) deploro, miſeror.

v. 207.

Ἀκάχοιτο, triſtaretur. ab ἀκάχω, *quod fit per Poëticam reduplicat.* dolore, mœſtitia, triſtitia adficio. *ab* ἀχέω, doleo.

v. 209.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ, ἡ, μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις, in dicendo intrepidus. *vel cum aſpero* ἁπτοεπὴς, mordax in verbis, audax. ὁ καθαπτόμενος ἔπει, perſtringens dicto. ab ἅπτομαι, tango, attingo; & ἔπος, τὸ, verbum.

v. 213.

Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν] Duobus modis hoc interpretatur *Didymus:* ὅσον ἀπὸ τῶν νηῶν διάστημα ἦν ἐπὶ τὸ τεῖχος, καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπὶ τὴν τάφρον ἐπληρεῖτο τοῦ ὄχλου, i. e. *totum illud ſpatium, quod eſt a navibus usque ad murum, & a muro usque ad foſſam, plenum erat turba militum.* Vel, ὅσον ἡ τάφρος ἀπέχει τοῦ τείχους καὶ τῶν νεῶν, τοῦτο πλῆρες ἦν πεζῶν καὶ ἵππων. Ἀμφοτέρωθεν οὖν τὰ διαστήματα ἑκατέρωθεν τοῦ τείχους. τὸ μὲν πρὸς τὴν τάφρον, τὸ δὲ πρὸς τὰς ναῦς ἐπεπλήρωτο, i. e. *quantum foſſa diſtat a muro & navibus, totus ille locus refertus erat peditibus & equitibus. Utrinque igitur intervalla ex utraque parte muri, alterum quod ſpectat ad foſſam, alterum quod ſpectat ad naves, plenum erat illic militaribus copiis.* Intelligit autem Græcorum exercitum, quem Hector, ut mox ſubjicit, intra hæc clauſtra concluſerat, nimium auxilio Jovis fretus: quod adhuc Poëta inculcat, ne exiſtimetur, hodierno die propria virtute vincere, qui jam antea toties a Græcis erat ſuperatus. SPOND.

v. 214.

Πλῆθεν, repletum erat. v. πλήθω, impleo, repleo. 2.) *h. l.* plenus *ſeu* refertus ſum.

v. 215.

Εἰλόμενοι, Coacti in anguſtum.

Εἶλει, cogebat.

v. 217.

Ἔπρησεν, concremaſſet. v. πρήθω, incendo, inflammo.

Κῆλεος,

Κήλεος, ου, ὁ, ἡ, urens, ardens, calens, ſplendens. a καίω, uro.

v. 218.

Θῆκ', poſuiſſet.

v. 221.

Agamemnon Græcos ad prælium incitans, in manu habet

Πορφύρεον μέγα φᾶρος, —

Purpuream magnam pallam. —

ἕνεκα τοῦ εὐχερῶς ἑαυτὸν σημῆναι τοῖς Ἕλλησιν, ait *Scholiaſtes, ut ſe poſſet fa ilius Græcis indicare.* Alioqui notum, purpuram antiquorum regum fuiſſe inſigne; atque adeo pugnæ ſignum, non apud Græcos modo, ſed & Romanos. FEITH. *L. II. C. IV.* §. *VIII.*

v. 222.

Μεγακήτεϊ νηὶ] Κῆτος in compoſitis exprimit immenſam magnitudinem per ſimilitudinem. quo ſumto omnes difficultates tolluntur, quæ interdum in talibus verbis eſſe videntur, ut bene docet Cel. *Hemſterh.* ad Lucian. *T. I. p.* 139. ERN.

Μεγακήτης, εος, ὁ, ἡ, ceti inſtar magnus. ex μέγας & κῆτος, εος, *contr.* ους, cetus, bellua marina.

v. 223.

Μέσσατος, pro μέσατος, *Poët.* idem quod μέσος, medius.

Γεγωνέμεν, *pro* εἶν, ut vox exaudiri poſſet. v. γεγώνω, pro quo γεγωνέω, *apud Hom.* vocem edo, quæ exaudiatur. Præſens formatur a γέγωνα. præt. Med. τοῦ γνώω, *per Metath.* pro γέγνωα. γνωστῶς βοῶ, ita clamo, ut intelligar, & exaudiatur clamor meus. *Didymus* inquit, γεγωνεῖν *eſſe* τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν φωνήν.

Ἀμφοτέρωσε, *adv.* in utramque partem, utroque.

v. 224.

Ἠμὲν — Ἠδ' — Et — Et.

v. 225.

Τοί ῥ' — qui *duo* utique ad —

v. 226.

Εἴρυσαν, ſubduxerant.

Κάρτος, pro κράτος, *per Metath.* robur.

v. 222. — 226.

De Græcorum caſtris notandum ,. quod fortiſſimi militum in alis, reliqui in medio poſiti eſſent; ut robuſtiores tegerent infirmiores, primosque impetus ſuſtinerent, ſi hoſtis opera & munitiones eorum perrumpere vellet. Sic Achilles & Ajax extremitates Græcorum caſtrorum ante Trojam occuparunt, & utrinque tutati ſunt ceteros Principes, quorum tentoria in medio poſita, ut diſcere eſt ex *h. l.* POTT. *Tom. II. p.* 59.

v. 227.

Διαπρύσιος , *ου*, *ὁ*, *ἡ*, & *σιος*, *σία*, *σιον*, penetrabilis: penetrans: clarus, auditui pervius. *quaſi διαπορεύσιος. a διαπορεύω. quod* a *πείρω*, tranſeo.

v. 230.

Ὁπότε , olim.

Κενεαυχὴς , *έος* , *ὁ*, *ἡ*, vana jactans. 2.) ſuperbus. ex *κενὸς* , & *αὐχέομαι*, jacto , glorior.

v. 229. 230.

BLACKW. *Auct. S. Claſſ. p.* 110. *ſqq.* ad Rom. VII. 4. & XIII. 13. 14. Quod ſi hæc ab una perſona ad alteram tranſeundi ratio, quæ tantis ac tam firmis nititur cauſis, pro grammaticæ artis ducenda neglectu eſſet, Criticorum ſaltem poſceret officium, ut ei ſuppetias inde ferrent, quod hujusmodi tranſitio in *Homero* & *Virgilio*, in *Xenophonte* & *Platone*, & ceteris præſtantiſſimis utriusque linguæ Scriptoribus frequenter occurrat, & inter eorum *ἐμφάσεις* ac veneres locum nacta ſit. Agamemnon in incitata ſua & vibrante ad Græcos oratione hanc abruptam adhibet perſonæ mutationem:

Πῇ ἔβαν εὐχωλαὶ, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι·
Ἃς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε.

Quo abierunt gloriationes, cum profitebamur *nos eſſe fortiſſimos;*
Quas olim in Lemno vana jactantes proferebatis.

v. 231.

Ἔδω , edo, comedo

Ὀρθόκραιρος, *αίρα*, *αιρον*, caput erectum habens. *h. l.* cornua erecta habens. ex *ὀρθὸς* & *κραίρα*, *ας*, *ἡ*, caput.

v. 232.

v. 232.

Ἐπιςεφὴς, έος, ὁ, ἡ, coronatus, corona impoſita cinctus *vel* redimitus. ab ἐπιςέφω, corona redimio.

Veteres *crateras* vino coronabant; unde ἐπιςεφέας οἴνοιο, *vino coronatos* vocat Poëta *h. l.* & *Odyſſ. II. v.* 431. & ſæpe

Κῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεςέψαντο ποτοῖο·

Pueri quidem crateras coronaverunt vino.

Vid. ad *A. v.* 470. Conf. etiam I. GUIL. STUCKII *Antiquit. Conviv. p.* 354.

v. 233.

Ἀνθ' *pro* ἀντὶ, adverſus, contra.

Διηκόσιοι, *pro* διακόσιοι, ducenti.

v. 234.

Ἄξιος, *h. l.* par, æqualis.

v. 235.

Ἐνιπρήθω, *Poët.* pro ἐμπρήθω, incendo.

v. 237.

Τῇδ' ἄτῃ ἄασας, Tali clade afflixiſti.

Ἄασας, aor. 1. ind. *Poët.* vocali longa in duas breves ſoluta. ab ἄτω, lædo. aor. 1. ἆσα, per α longum Dor. & ſolut. ἄασα. *Vel* ab ἀάσκω, pro ἄτω; utrumque ab ἀτάω, lædo, noceo.

v. 239.

Παρελθέμεν, præteriiſſe.

Ἐνθάδε ἔῤῥων, quum huc malo fato venirem.

v. 240.

Δημὸς, ῦ, ὁ, pinguedo, adeps.

v. 241.

Ἵεμαι, cupio, deſidero.

v. 243.

Αὐτὲς, *Nos* ipſos.

Δή περ, ſaltem.

Ἔασον, permitte, ſine.

Ἀλύσκω, *fut.* ύξω, evito, fugio.

v. 245.

Ὁ πατὴρ, *Deorum* pater.

v. 246.

Ἔμμεναι, fore. Ἀπολέσθαι, periturum.

v. 247.

Αἰετὸς, *Poët.* pro αἐτὸς, ȣ, ὁ, aquila.

Τελειότατον πετεηνῶν, certiſſimum augurium facientem ex volucribus: *le plus noble de touts les oiſeaux, & le plus ſûr pour les augures.* DAC.

v. 248.

Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι] L'aigle marquoit Hector qui étoit conduit par Jupiter. Le faon de biche marquoit les Grecs qu'Hector avoit repouſſez, & qu'il tenoit déja comme dans ſa main, & ce faon tombant au pied de l'autel de Jupiter, faiſoit entendre que la protection de ce Dieu, qu'ils venoient d'invoquer, les ſauveroit. EAD.

Ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula.

Ἔλαφος, ἡ, cerva.

v. 250.

Πανομφαῖος, ȣ, ὁ, Panomphæus, oraculorum auctor. *Jovis* Epith. ex πᾶς & ὀμφὴ, ῆς, vox divina, oraculum, reſponſum a Deo datum.

Qui oraculorum auctores effectoresque ipſos eſſe credebant Deos, (credebant autem Græcorum plerique,) ii moderamen eorum ſupremum Jovi cumprimis attribuere ſolebant & Apollini. Nam Jupiter quidem fatorum libros tenere putabatur, atque ex his Diis quibusdam aliis Dæmonibusque, quæ luberet, indicare. Dictus idcirco Homero fuit Πανομφαῖος, *i. e.* uti *Scholia* explicant *parva:* πάσης φήμης καὶ κληδόνος αἴτιος καὶ δοτὴρ· ὀμφὴ γὰρ ἡ θεία κληδών. LAKEM. *Antiq. Græc. S. P. III. C. IV. §. VII.* add. POTT. *Tom. I. p.* 289.

Ῥέζεσκον, ſacrificabant.

v. 252.

Μᾶλλον ἐπὶ-θόρον, Alacrius in — erumpebant, ruebant.

v. 253.

Πολλῶν περ ἐόντων, multi licet eſſent.

v. 254.

Εὔξατο, gloriatus eſt.

Τυδείδαο πάρος, Tydidem ante.

Σχέμεν, agitaſſe.

v. 255.

Τάφρȣ ἐξελάσαι, Extra foſſam egiſſe.

v. 256.

Ἕλεν, interemit.

Κορυϛὴς, ϛ̃, ὁ, armiger, armatus miles, bellator. a κορύσσω, galea armo: armo.

v. 266.

Ἔνατος, *Poët.* pro ἔνατος, nonus.

Παλίντονος, ε, ὁ, ἡ, in averſum tendens, remittens. 2.) *h. l.* recurvus, reflexus. renitens, reſiliens. ex πάλιν & τείνω.

v. 268.

Ὑπεξέφερεν σάκος] *Scutum ſubmovebat, ut locum haberet Teucer jaculandi.* Editio *Wetſteniana*, (quam hic ſecutus eſt *Barneſius*,) licet ad verſionem plerumque elegans, hoc tamen in loco ſententiam plane peſſundat, vertitque, contra ac res erat, *ante eum tenebat ſcutum.* CLARK. Sed & *ſubmovebat* non eſt ſatis perſpicuum. Attollebat ſcutum Ajax & flectebat, ut ſub eo velut ſub teſtudine ac tecto ſtaret tutus Teucer. unde mox: ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ. ERN.

v. 270.

Ὁ μὲν, ille quidem (*qui vulneratus erat.*)

v. 271.

Ἀυτὰρ ὁ ἆυτις ἰὼν, πάϊς ὡς ὑπὸ μητέρα, Ipſe vero (*Teucer*) retro ſe recipiens, puer tanquam ad matrem,] Combien d'idées agréables Homere preſente par cette ſeule image! Il varie la face du combat par cette ſingularité qu'on n'a pas encore vuë; il fait voir la tendreſſe qu'Ajax avoit pour Teucer qu'il couvre de ſon bouclier, & en même temps il releve la ſuperiorité d'Ajax ſur Teucer, & fait que ce Heros en ne faiſant encore aucun exploit, paroît plus grand que Teucer qui tue tant de braves capitaines. DAC.

Δύσκεν εἰς — ſubmittebat ſe ad — pro ἔδυσκεν. a δύσκω, Poëtico verbo, pro δύνω, vel δύω, ſubeo.

v. 272.

Κρυπτάσκω, tego, operio, occulto. a κρύπτω, idem.

v. 266. — 272.

Illud pro more apud Græcos obtinuiſſe videtur, ut omnibus ſagittis emiſſis pone clypeos militum graviter armato-

matorum confugerent; quod demonſtrari poteſt exem-
ɔ Teucri. POTT. *Tom. II. p.* 10.

v. 277.

Πελάζω *h. l. tranſitive*, dejicio. πέλασε — dejecit in —

v. 279.

Ὀλέκω, perdo, exitium affero, perimo. ὀλέκομαι, pereo.

v. 282.

Βάλλ', Jaculare.

Αἴκεν τι φόως] *Siquod forte lumen*, vel, *ſiquid forte lu-nis.* Editio *Wetſteniana*, eamque ſecutus *Barneſius*, mi-s latine hic reddidit, *ſi forte quid lumen.* CLAR.

Φόως] Φῶς, σωτηρία. Σημαίνει δὲ τὸ κυρίως φῶς. *Schol.*

Γένηαι, fias.

v. 283.

Ἔτρεφε, educavit.

Τυτθὸς, ή, όν, parvus, puſillus.

v. 284.

Νόθον περ ἐόντα, ſpurium licet exiſtentem, quamvis ɔthus eſſes.

Κομίσσατο, ſtudioſe aluit.

v. 281. — 284.

Nulla unquam ætate, quantum novi, (quidquid alii contrario afferant,) ſi excipias illa Secula, in quibus ne lege & regimine vivebant, promiſcuiſque copulatio-ibus & omni impudicitiæ generi indulgebant homines, pprobrium cenſebatur νοθεία, ſeu *ſpurii conditio. Euſta-hius* quidem ad *Iliad.* Θ. contendit, concubinarum ea-umque filiorum tempore belli Trojani æquam fuiſſe xiſtimationem, ac uxorum filiorumque legitimorum; ed ei falſi dicam ſcribit tota antiquitas; in nullo enim *V*eterum unquam exemplum offendi, quod tam abſonæ pinioni faveat: non diffiteor, quin pellicum & notho-um dignitas ſæpius major, quam uxorum & liberorum gitimorum, fuerit; ſed illud iniquo virorum amori, uem mulieres, prout forma præſtabant arteſque pla-endi callebant, accendere noverant, non vero illorum mporum conſuetudini tribuendum eſt. Novi, *Euſta-hium* eo argumento potiſſimum uti, quia Agamemnon *l.* Teucrum ad præclara facinora hortans, νόθον nun-

 cupat,

cupat, quando omnino extra propoſitum foret, ei nomen convitioſum tribuere. Herois verba ſic ſonant: Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κ. τ. λ.

In quibus verbis Teucri Telamonis nothi fortem animum *duobus* potiſſimum *argumentis* accendere ſtudet Agamemnon: *primo*, quia ſua fortitudine Græcos a manu hoſtium, qui quotidie in illos invalebant, eripere poſſet; *ſecundo* vero, quia tam præclaro facinore patris famam aucturus foret, cujus dignitas ipſi eo magis cordi eſſe debebat, quia tam inſignia beneficia ab eo retulerat; quandoquidem, *licet ſpurius foret*, diligenti cum cura educatus fuiſſet; nec in loco quodam remoto, ſed ſub ipſius Telamonis oculis atque ædibus. Hæc tam longe abſunt ab æqualitate legitimorum liberorum cum illegitimis demonſtranda, quin potius contrarium evincant; particula enim περ nomini νόθον poſtpoſita ſatis indicat, illis diebus *nothos* ut plurimum neglectos fuiſſe: nec Agamemnonem illum eo nomine vocantem perperam inducit Poëta; quandoquidem id omnibus Græcis innotuerat, & procul dubio ex obſequio, quod Ajaci fratri paterno & Telamonis filio legitimo præſtabat ipſe Teucer, continuo animadvertere licebat. Sed, quæ diximus, firmari poſſunt ex verbis, quibus Teucrum alloquitur Agamemnon apud *Sophoclem*: inde enim conſtat, quantum diſcrimen interfuerit inter legitimos & illegitimos filios, & nominatim quanto opprobrio verterit Teucro, quod ex matre captiva & concubina, licet ſanguine regio ſata, natus foret. *in Ajace*, *v.* 1248. *ſqq.* (Tom. I. p. 320. ſq. Edit. Glaſg. 1745.) POTT. *Tom. II. p.* 279. 280.

v. 285.

Εὐκλεία, ας, ἡ, bona fama, gloria, ſplendor nominis. ex εὖ & κλέος, gloria.

Εὐκλείης ἐπίβησον, in gloriam evehe.

v. 289.

Πρεσβήϊον, *Jon.* pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, munus, *ſeu* præmium honorarium, quod meretur is, qui maximus eſt natu. *vel in genere*, quo aliquis honoratur, veluti major natu. a πρέσβυς, υος, *Att.* εως, ὁ, ſenex.

v. 290.

V. 290.

Τρίπυς, οδος, ὁ, ἡ, tripes, tripus. ex τρεῖς & πυς.

Αὐτοῖσιν ὄχεσφιν, *Cum* ipſis curribus.

V. 291.

Τοι, tecum.

Ὁμὸς, *aliquando ſignificat* idem, *ut h. l.*

V. 289. — 291.

Præmia fortitudinis fuerunt varia. Privati milites ad nunera, inferiores vero præfecti ad majorem præfectuam promovebantur. Similiter qui præclare ſe geſſerant, mplis donis remunerare aſſueverant duces; unde Telanon, qui mœnia Trojæ ab Hercule obſidione cinctæ rimus ſuperavit, Heſionen Regis filiam captivam pro ræmio retulit. Theſei præclare facta in bello contra mazonas Antiopes illarum Reginæ dono compenſavit lem Heros. Milites ad præclare ſe gerendum hujusnodi præmiis oblatis adhortantes a Poëtis non raro inucuntur præfecti: exempli gratia Teucri fortem aniıum accendit Agamemnon ampla mercede condicta poſt evictam urbem referenda, prout legitur *h. l.* POTT. *om. II. p. 96.*

V. 294.

Ὀυ μέν τοι, neque enim,] Probat Teucer, ſe currenem incitari, cum antequam Agamemnonem hortantem udiſſet, totis viribus in hoc incubuerit, ut ſe reipſa ortem præſtaret: quod ſatis docuerit octo jam e Troanis bellicoſis juvenibus ſolo proſtratis, ita ut inutiles agittas non emiſerit, niſi quod ſolum Hectorem (quem ontumelioſe κύνα λυσσητῆρα vel λαβητῆρα appellat: proium ejus nomen efferre non dignatus; quaſi is, a uo tantum periculi Græcis impendeat, non ſit nominndus, ſed conviciis ſolum proſcindendus,) ferire nonım potuerit. SPOND.

Ὅση δύναμίς γε πάρεστι, quantum in me certe eſt.

V. 295.

Ἐξ ȣ — ἐκ τȣ, (*ſc.* χρόνȣ) ex quo — ex eo. (*ſc.* temıre.)

Προτὶ Ἴλιον, Ilium verſus.

v. 296.

Δεδεγμένος, quum excepi.

v. 297.

Προέηκα, emiſi.

Τανυγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, aculeos *ſeu* cuſpides extenſas ac promiſſas habens, longos hamos habens. ex τανύω & γλωχὶν, ῖνος, ὁ, cuſpis teli, acies.

v. 298.

Πῆχθεν, fixæ ſunt. 3. plur. aor. 1. ind. Paſſ. *Jon.* & *Bœot.* pro ἐπήχθησαν, v. πήγνυμι, *pro* πήγω *ſeu* πήσσω, figo.

v. 299.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabioſus. a λύσσα, *vel* ττα, ης, rabies, *propr.* illa rabies, quæ canes ſub canicula, ſolos omnium animalium agitat. Transfertur etiam ad homines & alia animalia, furorem ex contagione morſus rabidi canis concipientia.

v. 300.

Ἰάλλω, mitto, emitto, jacio.

v. 301.

Ἕκτορος ἀντικρὺ, Hectorem contra.

Ἵετο, cupiebat.

v. 304.

Αἰσύμηθεν] ἀπὸ Αἰσύμης πόλεως. *Schol.*

Ὀπυίω, coëo cum fœmina, ineo. 2.) uxorem habeo. 3.) in matrimonium duco. ὀπυίομαι, ineor, matrimonio habeor.

v. 305.

Δέμας εἰκυῖα θεῇσι, corpore ſimilis Deabus.

v. 306.

Μήκων, ωνος, ἡ, papaver.

Ἑτέρωσε, *adv.* in alteram partem. ab ἕτερος.

Κάρη βάλεν, caput inflexit.

Κῆπος, ου, ὁ, hortus.

v. 307.

Βριθομένη, *ſcil.* βριθομένη ἐστὶ, gravatum *ſit.* vel *pro* βρίθεται, gravatur. Græci frequentiſſime circumloquuntur Verba ſua in quocunque Tempore per Verbum Subſtantivum & Participium. WELL. *Gramm. Gr. p.* 316. FISCH. *Animadv. p.* 330.

Βρίθω,

Βρίθω, ſum gravis, onuſtus ſum: gravo.

Νοτία, ας, ἡ, humor, humiditas. a νότις, ίδος, ἡ, *idem.*

v. 308.

Πήληξ, ηκος, ἡ, galea, caſſis.

v. 311.

Παρασφάλλω, errare facio. 2.) *h. l.* averto. ex παρὰ & σφάλλω, ſupplanto: fallo.

v. 313.

Ἱέμενον πόλεμόν δε, Ruentem ad pugnam.

v. 317.

Ἔασε, reliquit.

v. 320.

Θόρε, deſiliit.

v. 321.

Ingens vox roboris indicium eſt, ac fortitudinis. Qui enim magna claraque voce præditus eſt, magnum etiam thoracem habet vaſtumque, cui calidum cor ineſt ac ſtrenuum, (ut putant aliqui Philoſophi,) ex quo animi fortitudo corporisque robur proveniunt. Hinc paſſim apud hunc Poëtam βοὴν ἀγαθὸς, *voce bonus* Menelaus aliique Heroes appellantur. Hinc Hector cum multas cædes patraſſet, & in Teucrum, aurigæ ſui interfectorem, ira percitus urgeretur,

Σμερδαλέα ἰάχων, *Horribiliter vociferans*,

ab eo dictus eſt. RICC. *Diſſert. Hom. Tom. I. p.* 199.

v. 322.

Ἰθὺς Τεύκρου, recta in Teucrum.

v. 325.

Ἂν ἐρύοντα, Retro ducentem *nervum.*

Ἀποέργω, *Poët.* pro ἀπέργω, ab ἀπείργω, arceo, prohibeo, dirimo. ex ἀπὸ & εἴργω, arceo.

v. 327.

Τῇ ῥ', Ea utique parte.

Ἐπί οἱ μεμαῶτα, in ſe ardentem *ſeu* ruentem.

v. 328.

Ναρκάω, ῶ, torpedine adficior *ſeu* affectus ſum; obtorpeſco, torpeo, torpeſco. a νάρκη, ης, ἡ, torpor, ſtupor.

v. 330.

Ἀμελέω, ῶ, curæ non habeo, negligo, contemno.

 ab

ab ἀμελὴς, έος, qui curam non gerit, negligens. 2.) qui negligitur, cujus cura non geritur.

v. 334.

Βαρέα, *adv.* graviter: valde.

Στενάχω, gemo, ingemiſco, ſuſpiro.

v. 335.

Ἐν μένος ὦρσεν, animos excitavit.

v. 336.

Ἰθὺς τάφροιο, recta ad foſſam.

v. 337.

Σθένεϊ, præ ferocia.

Βλεμεαίνω, oculos truces circumfero, trucibus oculis circumſpicio, torve adſpicio, terreo aſpectu. a βλέμμα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus, vultus. *quod* a βλέπω, adſpicio, intueor.

v. 339.

Ἅπτομαι, *cum Genit.* apprehendo.

Καττόπιθε, *vel* θεν, a tergo, retro.

v. 340.

Ἑλισσόμενον, convertentem *ſe.*

Δοκεύω, *h. l.* obſervo, video, animadverto.

v. 342.

Ὀπίσατος, ου, ὁ, poſtremus, ultimus. ab ὄπισθε, *adv.* retro.

v. 344.

Δάμεν, *pro* ἐδάμησαν, domiti ſunt.

v. 347.

Ἀνίσχοντες, attollentes.

Μεγάλ' εὐχετόωντο, alta voce precabantur. εὐχετάομαι, ῶμαι, precor, ſupplico.

v. 348.

Ἀμφιπεριστρώφα, undique circumagebat. *Jon.* pro ἀμφιπεριεστρώφα, ab ἀμφιπεριστρωφάω, circumverto. ex ἀμφὶ, περὶ, & στρωφάω, ῶ, verſor, circumago.

v. 353.

Κεκαδησόμεθα, curabimus. fut. 2. Paſſ. a κεκάδην, ης, η, aor. 2. ind. Paſſ. v. χάζω, *concedo, capio, anxie ſollicitus ſum.* Alii dici volunt κεκαδησόμεθα, paulo poſt fut. v. κήδομαι, *curo.* Sunt, qui *per reduplicat.* pro κηδησόμεθα poſitum

oſitum dicant, & correpta prima ſyllaba κεκαδησόμεθα, uaſi a καδέω, verbo facto ex ἔκαδον, aor. 2. v. χάζω.

Ὑστάτιον, *adv.* tandem, poſtremo. ab ὑστάτιος, ία, ιον, poſtremus, ultimus. ὑστάτιόν περ, extremo ſaltem *in eo-um caſu.*

v. 355.

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, impetus, vis. a ῥίπτω. *propr.* jactus *ſive* ctus teli.

Ἀνεκτῶς, *adv.* tolerabiliter. ab ἀνεκτὸς, ὴ, ὸν, tolerabilis.

v. 358.

Θυμὸς, ὁ, *ſæpe pro* vita, *ut hîc.*

Ὀλέσσειε, perdidiſſet.

v. 359.

Φθίμενος, *pro* ἐφθιμένος, interfectus, moriens. detracto augmento, & mutato accentu, perf. Partic. *Jon.* Vel φθίμενος eſt *per Sync.* pro φθιόμενος, præſ. part. Paſſ. v. φθίομαι, corrumpor, perdor.

v. 360.

Οὑμὸς, *per Synæreſin* pro ὁ ἐμός.

v. 361.

Σχέτλιος, *h. l.* durus, aſper, ſeverus, intractabilis.

Ἀλιτρὸς, ῦ, ὁ, peccator, ſceleratus. ab ἀλιτέω, ῶ, pecco, delinquo: ſcelus admitto.

Ἐμῶν μενέων ἀπερωεὺς, mei animi impetus impeditor.

Ἀπερωεὺς, έως, ὁ, qui impetum alicujus impedit *ſeu* inhibet. ab ἀπερωέω, ῶ, cohibeo: diſcedo. *quod* ex ἀπὸ & ἐρωέω, eo.

v. 362.

Οἱ, ei. Υἱὸν, filium *Herculem.*

v. 363.

Σώεσκον, ſervavi. *Jon.* pro ἔσωον.

Ὑπ' Εὐρυσ. ἀέθλων, ſub Euryſthei laboribus.

Ἄεθλος, ου, ὁ, certamen. *h. l.* labor.

v. 365.

Ἐπαλεξήσουσαν, auxiliaturam. v. ἐπαλεξέω, auxilior.

Ἀπ' οὐρανόθεν, de cœlo.

Προϊάλλω, foras emitto, demitto. ex πρὸ & ἰάλλω, mitto, emitto.

v. 366.

Ει γὰρ ἐγὼ] Refertur iſtud γὰρ non ad id, quod proxime præceſſit, ſed ad id, quod elegantius reticetur: *Sed me facti pœnitet.* NAM *ſi* &c. Vide ſupra ad Ε. 22. CLARK

Ἤιδε pro ἤδεα, *& hoc* pro ἤδην, ſciviſſem.

Πευκάλιμος, ου, ὁ, ἡ, *vel* ίμη, ιμον, amarus. 2.) triſtis. 3.) *h. l.* cautus, prudens, ſolers. a πεύκη, ης, ἡ, picea amaritudo. quia autem πεύκη eſt arbor immortali virore, & folio tam craſſo duroque, ut frigori reſiſtat, inde dicitur *Metaph.* πευκάλιμος, prudens, præſagus.

v. 367.

Εὖτε, *h. l.* cum, quum.

Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas & bene compactas. ex πύλη, porta; & ἄρω, apto. Epith. *Plutonis*, ſeu *Orci*.

Προὔπεμψεν, miſit. *Att. Synæreſ.* pro προέπεμψεν. v. προπέμπω, ante mitto, præmitto.

v. 368.

Ἐξ Ἐρέβευς] ἐκ τοῦ Ἐρέβους, ὅ ἐστι, σκότους. Ἔστι δὲ ὁ πρὸ τοῦ Ταρτάρου τόπος. *Schol.*

Ἄξοντα, ducturum.

Κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο] *Canem Plutonis* appellat Homerus, quem alii poſt eum *Cerberum* vocant *tricipitem*, vel ut *Heſiodus* πεντηκοντακέφαλον, *quinquaginta capitum*, cauda draconis, in dorſo ſerpentum habentem capita. Quod Homerus tamen non indicavit, quia hoc forſan ejus temporibus notum non eſſet, vel quod revera non ſit, ſed ita alii confinxerint. SPOND. Vid. *Diction. Poëtique portatif. p.* 106. **BENJ. HEDERICHS** *Lexic. Mytholog.* (Ed. 1741.) *p.* 547. *ſqq.* alioſque plures.

v. 369.

Ὑπεξέφυγε, effugiſſet.

Αἰπὸς, ἡ, ὸν, altus, profundus.

v. 370.

Στυγέω, ῶ, *h. l.* odi, odio proſequor.

Ἐξανύω, perficio. ex ἐξ & ἀνύω, *idem.*

v. 371.

Κύω, oſculor.

Ἔλλαβε

Ἔλλαβε χειρὶ γενείου, prehendit manu barbam.

Γένειον, ου, τὸ, mentum. 2.) barba. a γένυς, υος, ἡ, *idem.*

v. 372.

Τιμῆσαι, ut honoraret.

v. 373.

Ἔςαι, *intellige* χρόνος, Erit *tempus.*

v. 374.

νῶϊν, nobis.

Ἐπεντύω, & — τύνω, apparo, inſtruo; jungo. ex ἐπὶ & ἐντύω, *vel* ἐντύνω, *idem.*

v. 377.

Conſtructio, νῶϊ γηθήσει προφανέντε, vel hujusmodi eſt, δὶ ἡμᾶς γηθήσει προφανείσας, vel ἡμᾶς ἰδὼν γηθήσει προφανείσας, *nos conſpiciens gaviſurus ſit, quum apparebimus.*

v. 379.

Ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας] *Trojanorum aliquis, & ante omnes ipſe ſcilicet Hector.* CLARK.

Κορέει, ſaturabit. pro κορήσει, *per Enallagen*; aut pro κορέσει, *per Syncopen:* nam in fut. eſt κορήσω, & κορέσω, v. κορέω, ſatio, ſaturo.

v. 391.

Ὀβριμοπάτρη, ης, præpotenti patre nata. ab ὀβριμόπατρος, ου, ὁ, Vid. *Il. E.* 747.

v. 397.

Χώσατ — αἰνῶς, iratus eſt — graviter.

v. 398.

Χρυσόπτερος, ου, ὁ, ἡ, aureas alas *vel* pinnas habens. ex χρυσὸς, & πτερὸν, ala, pinna.

Ἀγγελέουσαν, nunciaturam.

v. 399.

Πάλιν τρέπε, retro verte.

Ἔα ἄντην Ἔρχεσθ'. *Eas* ſine adverſus *me* Venire.

v. 400.

Καλὰ, commode.

Συνοισόμεθα, congrediemur. fut. 1. ind. Med. v. συμφέρω *pro* συνοίω, confero.

v. 402.

Γυιόω, ῶ, membra frango. 2.) claudum reddo. 3.) enervo. a γυιὸς, ἡ, ὀν, claudus.

Σφῶϊν,

Σφῶϊν, ipſis. Ὑπὸ *h. l.* ſub.

v. 403.

Βαλέω, dejiciam.
Κατὰ — ἄξω, confringam.

v. 404.

Δεκάτυς] δέκα.

v. 405.

Ἕλκεα, Vulnera.
Ἀπαλθήσεσθον, perfecte ſanare poterunt. v. ἀπαλθέομαι, curo. ex ἀπὸ & ἀλθέομαι, *idem.*
Μάρπτῃσι, deprehenſis impreſſerit. v. μάρπτω, capio, corripio, prehendo, comprehendo. *h. l.* imprimo.

v. 406.

Ὄφρ' εἰδῇ] Vel facete: *Ut ſciat, quando cum patre ſuo pugnare oporteat.* Vel ἐλλειπτικῶς: *Ut, quando cum patre ſuo pugnaverit, ſciat deinceps —.* Notante *Euſtathio.*

v. 407.

Τόσον, tantopere.

v. 408.

Ἔωθεν, ſolet. præt. ind. Med. *Æol.* & *Jon.* pro εἰώθει, v. ἔθω, ſoleo.
Ἐνικλάω, infringo: interrumpo. ab ἐνὶ, *Poët.* pro ἐν, & κλάω, frango.
Ὅ, ττι νοήσω, quicquid in animum induxero.

v. 409.

Ἀελλόπος, ου, ὁ, ἡ, velox. *propr.* procellipes, velox tanquam procella, curſu procellas æquans. ab ἄελλα, ης, ἡ, procella, turbo: & πούς. Epith. *Iridis.*

v. 410.

Κατὰ *h. l.* de, ex.

v. 411.

Πολύπτυχος, ου, ὁ, ἡ, multas plicas habens, multipliciter duplicatus: multas convalles habens. a πτύσσω, duplico. Ita dicitur *Olympus*, quia habet multas eminentias & declivitates, *vel* multos cavoſque receſſus. Sunt enim αἱ πτυχαὶ, montium ſinus & convalles.

v. 413.

Μέματον, tenditis. *per Sync.* pro μεμήκατον. a μέμηκα, v. μάω, cupio.

v. 414.

v. 414.

Ἐάα, finit.

Ἐπαμυνέμεν, auxiliari, ſuccurrere, auxilium ferre.

v. 417.

Αὐτάς, *Vos* ipſas.

v. 420.

Μάχηαι, pugnaveris.

v. 423.

Ἀλλὰ σύγ', αἰνοτάτη, κύον ἀδδεὲς] Non hæc venuſte *Iris* ex *ſua* perſona, ſed ex Jovis. Quare hoc modo, ut opinor, vertendum: *At tu, inquit, o teterrima, &c.* CLARK. Lenius puto ſic: *At tu profecto ferociſſima & audaciſſima ſis, ſi revera vis &c.* Non eſt neceſſe vocativos hic intelligere. Et illa non ſunt aliena a perſona Iridis. ERN.

Κύον ἀδδεὲς, canis inverecunda.

Ἀδδεής, έος, ὁ, ἡ, intrepidus, metu carens. ex α priv. & δέος, timor.

v. 424.

Διὸς ἄντα, Jovem contra.

Ἀεῖραι, attollere.

v. 428.

Ἐῶ, permitto.

v. 429.

Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω,] *Euſtathius* legit ἀποφθείσθω. Φθιέσθω, ἐξ ὃ κατὰ κρᾶσιν τὸ φθείσθω. Cæterum aptiſſime hæc ad perſonam *Junonis* ſuperbam atque præfractam; quæ ut primum, quod maxime velit, non poſſit, continuo, *Nihil hæc ſui intereſſe; ſibi perinde eſſe, quis vincat, quis pereat mortalium.* CLARK.

Ἀποφθίσθω, intereat. pro ἀποφθιέσθω, *per Sync.* præſ. imperat. Paſſ. v. ἀποφθίω, corrumpo.

Βιώτω, vivat. aor. 2. imperat. v. βίωμι, *inuſit.* pro βιόω, vivo.

v. 430.

Ὅς κε τύχῃ, ut cuique ſors fuerit: *comme on voudra.*

v. 434.

Κατέδησαν ἐπ' — alligarunt ad —

Κάπῃ,

Κάπη, ης, ἡ, præſepe. 2.) pabulum equis in præſepi appoſitum. a κάπτω, edo, avide edo.

v. 435.

Ἐνώπια, τὰ, parietes domus, qui ſunt e regione januæ. ἐνώπιον, *adv.* in conſpectu, coram.

v. 436.

Αὐταὶ, Ipſæ. (*Juno & Minerva.*)

Κλισμὸς, ȣ, ὁ, lectus, in quo recumbere poſſumus. 2.) *h. l.* ſella recubitoria. a κλίνω, inclino.

Κάθιζον, ſederunt.

v. 437.

Μίγδα — mixtim, promiſcue *cum* — *adv.* a μίγνυμι, miſceo.

Τετιημέναι, mœſtæ, afflictæ. v. τιέω, punio, crucio.

v. 438.

Ζεὺς δὲ πατὴρ] Duabus de cauſſis videtur Olympum repetere Jupiter: primum quod jam nox inſtaret, ac proinde finitum iri hodiernum prælium intelligebat: deinde, ut ſua præſentia reliquos Deos in officio contineret, quod ita oportere fieri noviſſimum Junonis & Minervæ factum ſubmonuerat: vel etiam, ut eas præſens rurſus verbis plecteret, quas antea per Iridem abſens caſtigaverat; ideoque ſtatim, ubi advenit, eas affatus fingitur. SPOND.

Ἔυτροχος, *ſeu* ἐύτροχος, ȣ, ὁ, ἡ, bene currens, velox, volubilis, agilis: pulcras rotas habens. ex ἐυ, & τέτροχα, præt. Med. v. τρέχω.

v. 439.

Ἐδίωκε, egit: agitavit.

Ἐξίκετο, pervenit ad — v. ἐξικνέομαι, pervenio.

Θῶκος, ȣ, ὁ, ſedile, ſolium. *idem quod* θᾶκος. hoc vero a θαάσσω, ſedeo.

v. 441.

Ἀμβωμοῖσι, *pro* ἀνὰ βωμοῖσι, *pro* ἀνὰ βωμοῖς, ad altaria, ſuper baſes, ad receptaculum.

Λῖτ, λιτὸς, ὁ, linteum tegumentum, ſubtile & tenue linteum. *Sed ſecundum quosdam* λῖτα *eſt accuſ. plur. a* λῖτον.

Κατὰ — πετάσσας, obtendens: circumdans. v. καταπετάζω, expando, extendo. 2.) obtego, obvelo.

v. 443.

v. 443.

Τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ] Majeſtatem & gravitatem ſupremi illius Dei his verbis exprimit, cum ſub illius pedibus Olympum dicit trepidare & concuti, quod aliàs ex capite ejus aut ſuperciliis commotis fieri ait, quod minus videtur: proinde hoc etiam magis credibile, cum totius corporis gravius ſit pondus, quam unius alterius partis motus. SPOND. Vid. ſupra ad *A.* 528 — 530.

v. 444.

Διὸς ἀμφὶς, a Jove ſeorſum.

v. 447.

Τίφθ'; *per Apoſtroph.* pro τίπτε; cur? pro τίποτε; quid tandem? Si enim duæ tenues Apoſtrophatæ vocali aſpiratæ præcedant, ambæ mutantur in aſpiratas. *ut* νύχθ' ὅλην. *X.* 102.

v. 448.

Οὐ μὲν δὴν κάμετόν γε] Acerba & faceta irriſio. *Cito ſane reverſæ eſtis.* CLARK. *propr.* Non ſane diu laboraſtis —

v. 449.

Τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε, quorum odium acerbum cepiſtis, *vel* adverſus quos iram gravem repoſuiſtis.

v. 452.

Σφῶϊν, Vobis.

v. 453.

Μέρμερος, ν, curioſus: cura dignus: difficilis & arduus. μέρμερα *dicuntur* quæ ſollicitum reddunt. a μερμαίρω, curas animo volvo, curo, anxie cogito.

v. 454.

Ὧδε γὰρ ἐξερέω] Refertur iſtud γὰρ non ad id, quod proxime præceſſit, ſed ad id, quod elegantiſſime reticetur: *Ac feliciter quidem vobis evenit, quod pugnam inire timueritis;* NAM &c. Vide ſupra ad *E.* 22. CLARK.

Ἔσται, fuiſſet. *Al.* ἦεν. Scilicet, ἦεν ἄν.

v. 455.

Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων,] Vous n'euſſiez point eu d'honneur, vos deſſeins auroient échoüé, le Deſtin étant contraire: vos Grecs avec tout leur zele ou leur adreſſe, ne ſe feroient pas immortaliſez. Ils ſeroient morts, & leur bravoure euſt eſté enſevelie dans l'oubli. Leurs vertus,

vertus, leurs bonnes qualitez, ou divinitez, n'auroient pas acquis une gloire immortelle. *Apologie d'Homere, par le P.* HARDOUIN. *p.* 91. 92.

Πληγέντε κεραυνῷ, percuſſæ fulmine. Vide ad E. 778. *Schol.* ἀντὶ τοῦ, πληγεῖσαι.

v. 456.

Ἵκεσθον, rediiſſetis.

Ἵνα *h. l.* ubi.

v. 457.

Ἐπέμυξαν. Vide Δ. *v.* 20.

v. 470.

Ἠοῦς, Craſtino mane: ἕωθεν, ὄρθρῳ, τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ. *Schol.* ab ἠώς, ἠόος, *contr.* ἠοῦς.

v. 472.

Ὀλλύντ', Perdentem.

v. 476.

Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, anguſtia in graviſſima *ſeu* periculoſiſſima.

Στεῖνος, εος, τὸ, via anguſta, locus anguſtus. a στεινός, ἡ, ὀν, anguſtus, arctus.

Περὶ *h. l.* de, pro.

Πίπτω *aliquando ſignificat* interficior, occidor, proſternor, *ut h. l.*

v. 477.

Ὡς γὰρ θέσφατόν ἐστι] Virg. *Sic fata Deûm rex ſortitur.* Æneid. III. 375.

Θέσφατος, ου, ὁ, ἡ, a Deo dictus: fatalis. ex Θεός, & φημὶ, dico.

Σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω] *Senſus hujus loci videtur mihi talis eſſe:* Non curo, ait Jupiter Junoni, tuam iram; parvique facio, quod tu mihi ſuccenſeas; etiam ſi ita excandeſceres, ut a me longius ſemoveri & recedere in Tartarum velles, me derelicto. quaſi nimirum Jupiter tam moroſæ & protervæ conjugis abſentiam facile & æquo animo ferre non poſſit; quod illa ſignificant: ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο. *de quibus paulo poſt.* SPOND.

v. 478.

Τὰ νείατα πείραθ', *pro* πείρατα, ultimos fines.

v. 479.

v. 479.

Ἴν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε ἥμενοι· *Dans les lieux où regnent* ... *pet & Saturne.*] C'eſt-à-dire, ſoit que vous alliez dans ... fond du Tartare ſolliciter les Titans, & les obliger ... me venir faire encore la guerre, comme ils firent au... efois. On n'a qu'à voir *le premier Livre d'Apollodore.* ...AC.

v. 480.

Ὑπερίων, ονος, ὁ, ἡ, ſupergrediens. Epith. *Solis*, τοῦ ... περάνω ἡμῶν ἰόντος, *ſupra nos ſeſe moventis.* Aliquando ... ſurpatur abſolutè pro *Sole*, ut *Odyſſ. A.* 24. Οἱ μὲν δυ... ομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος, alii quidem Occidentalis ... olis, alii vero Orientalis.

v. 482.

Ἀλωμένη, errabunda.

v. 483.

Ἀλέγω, *cum Genit.* curo, rationem habeo alicujus.

Ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.] *Euſtathius* τὸ κύντερον vel χαλεπώτερον, vel etiam ἀναιδέστερον interpretatur. Nos poſterius arripimus. Etenim hoc intelligit Jupiter, Junonem impudentem eſſe, idque *duabus* de *cauſis. Primum*, quod nulla conjugis reverentia commoveatur, audeatque illi ſic proterve inſultare: *Secundo*, quod omnia, prout illi in buccam venerint, temere effutiat, quod proprium eſſe impudentiæ, docet *Ariſtoteles Magnorum Moralium Lib. I. Cap.* 30. ubi impudentem ſic definit: ὁ ἐν παντὶ καὶ εἰς πάντας λέγων καὶ πράττων ἃ ἔτυχεν· *Qui ubique & in omnes loquitur, & omnia, utcunque evenerint.* At contrarium in verecundia, quæ inter ſtuporem & impudentiam medium eſt. Siquidem verecundus neque cuncta & omnino (ut impudens) aut dicit aut agit. SPOND.

v. 485.

Ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ — Occidit vero in Oceanum. —

v. 487.

Ἔδυ, occidit.

v. 488.

Ἀσπάσιος, ια, ιον, & ἀσπάσιος, ου, ὁ, ἡ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus. ab ἀσπάζομαι, amplector.

Τρίλιςος, & τρίλλιςος, ȣ, ὁ, ἡ, ter, *i. e.* multis precibus petitus, ſæpe optatus: exoptatus, peroptatus. ex τρὶς & λίσσομαι.

v. 489.

Ἀγορὴν ποιήσατο, concionem habuit.

v. 490.

Ἔπι, ad.

v. 491.

Ἐν καθαρῷ, *ſcil.* τόπῳ, in puro *loco.*

Ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος, ubi utique cadaveribus vacuum apparebat ſpatium. *Schol.* ὅπȣ καθαρὸς καὶ διαφανὴς ἦν ὁ τόπος ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

v. 498.

Νῦν ἐφάμην, Modo credidi.

v. 499.

Ἂψ ἀπονοςήσειν, Retro *me* rediturum.

v. 500.

Κνέφας —, τὸ, Caligo —, quæ.

v. 503.

Δόρπον, ȣ, τὸ, cœna.

Ἐφοπλίζω, armo. *h. l.* apparo, inſtruo.

v. 502. 503.

Nocte adventante prælium diremptum. Simili modo Hector ſuos veſperi a pugna jubet cibum ſumere:

— Νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθ'·
— Nunc quidem pareamus nocti nigræ,
Cœnasque inſtruamus.

FEITH. *L. III. C. III. §. II.*

v. 504.

Λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων] Non ſupervacaneum eſt iſtud ὑπὸ. Vide infra ad v. 543. CLARK. Solvite ex curribus.

Παρὰ — βάλλετ', apponite.

Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus: pabulum. ab ἔδω, edo.

v. 506.

Οἰνίζεσθε, afferte. v. οἰνίζω, & ομαι, *h. l.* vinum affero: vinum emo.

v. 507.

Ἐπὶ, inſuper.

Λέγεσθε,

Λέγεσθε, Colligite.

v. 508.

Μέσφα, *adv. Poët.* pro μέχρι, usque ad. *regit Genit.*

v. 510.

Διὰ νύκτα] *Schol.* ἀντὶ τῦ, διὰ νυκτός. Sed διὰ νύκτα φεύγειν non eſt illud modo, quod dicimus (διὰ νυκτός,) *noctu fugere*, ſed & *noctis beneficio fugere.* CLARK. Conf. etiam FISCH. *Animadverſ. p.* 367.

v. 511.

Ὁρμήσωνται ἐπ' — aggrediantur ſuper —, properent per —

v. 512.

Ἀσπυδεὶ, *adv.* ſine cura, ſine ſtudio, negligenter: facile: illaceſſitus. *Schol.* ἄνευ κακοπαθείας, χωρὶς κόνυ. ex α priv. & σπυδὴ, ſtudium.

v. 513.

Ὥς τις — *faciamus*, ut quis —

Βέλος, *h. l.* vulnus, ictus & dolor ex ictu illatus.

Οἴκοθι, *adv.* domi.

Πέσσω, *h. l.* curo, medeor.

v. 517.

Κήρυκες — Διὶ φίλοι] Jure gentium ſacroſancti & inviolati. CLARK.

Ἀγγελλόντων *Attice* pro ἀγγελλέτωσαν· jubeant; nuncient. Sic etiam καιόντων, accendant. *v.* 521. Attici pro tertia plurali Imperat. utuntur Genitivo plurali Participii.

v. 518.

Πρωθήβης, ϋ, & πρωθηβος, ϋ, ὁ, ἡ, qui primos pubertatis annos agit, puber, pubeſcens. ex πρῶτος & ἥβη, pubes.

Πολιοκρόταφος, ϋ, ὁ, ἡ, cana habens tempora, temporibus canus, canum caput habens. ex πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, albus, candidus; & κρόταφος, ϋ, ὁ, tempus, *pars capitis.* κρόταφοι, tempora.

v. 519.

Λέξασθαι, Excubias agere.

Θεόδμητος, ϋ, ὁ, ἡ, divinitus ædificatus, a Diis exſtructus. ex Θεὸς & δέμω, ſtruo.

v. 520.

Θηλύτεραι γυναῖκες, imbecilliori ſexu Fœminæ. a Θῆλυς, εως, ὁ, ἡ, *vel* υς, εια, υ, fœmineus, qui eſt ſexus fœminei.

v. 522.

Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, Ne manus hoſtium per inſidias ingrediatur urbem.

Λαῶν ἀπεόντων, copiis abſentibus.

v. 524.

Ὑγιὴς, ἑος, ὁ, ἡ, ſanus. *h. l.* bonus, utilis.

v. 526.

Εὔχομαι, ἐλπόμενος — *Utique* vota facio, ſperans —, *vel*, glorior, ſperans in —

v. 527.

Ἐξελάαν, Expulſurum *me. Poët.* τῦ α epentheſi, pro ἐξελᾶν, præſ. infin. v. ἐξελάω, pro ἐξελαύνω, expello.

Ἐνθένδε, *adv.* hinc.

Κηρεσσιφόρητος, ϰ, ὁ, ἡ, fatis agitatus. 2.) qui letifero fato agitatur, quod funeſta fata afferunt. Hector vocat Græcos κύνας κηρεσσιφορήτϰς, canes a fatis & Parcis contra Trojam advectos. ὓς κῆρες φορέϰσι — quos fata adduxerunt — ex κὴρ & φορέω, agito, fero.

v. 530.

Ὑπ' ἠοῖοι, ſub auroram.

Σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες — ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα] Iſtud σὺν τεύχεσι (propter adjunctam *præpoſitionem*) non refertur ad θωρηχθέντες, ſed ad ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα. Quemadmodum & latine dicitur, *armis armari*, non *cum armis armari*: e contrario, *cum armis hoſtem aggredi*, recte dicitur. CLARK.

v. 532.

Εἴσομαι, αἴκε — ἤκεν, Videbo, utrumne — an.

v. 533.

Παρ νηῶν, A navibus.

v. 534.

Δῃώσας, cum occidero. v. δῃόω. Δ, 416.

Φέρωμαι, auferam.

v. 535.

v. 535.

Διαείσεται, declarabit, perſpectam dabit. v. διαείδω, perſpicio, cognoſco.

v. 536.

Μείνῃ, ſuſtinuerit. Ἐπερχόμενον, irruentem.

v. 538.

Ἠελίȣ ἀνιόντος, ſole orto.

Ἐς αὔριον, cras.

Αἰ, utinam.

v. 539.

Ἀγήραος, ȣ, ὁ, ἡ, ſenectutis expers, non ſeneſcens. ex α priv. & γῆρας, ſenectus.

v. 541.

Φέρει, feret.

v. 542.

Ἐπὶ — κελάδησαν, acclamabant. κελαδέω, ῶ, ſtrepo. 2.) tumultuor. 3.) acclamo. a κέλαδος, ȣ, ὁ, ſtrepitus: tumultus: clamor.

v. 543.

Λῦσαν ὑπὸ ζυγȣ̃ ἱδρώοντας] Ζυγȣ̃ ὑπέλυσαν (ut ὑπελύσαο δεσμῶν. *A.* v. 401.) *Loris ſubtus ſolutis expedierunt.* Nam iſtud ὑπὸ non refertur ad ζυγȣ̃. Vide ſupra *v.* 504.

v. 549.

Μέγα φρονέοντες, multum animis elati, *vel* valde exultantes.

Ἐπὶ, ad, ſecundum.

Πτολέμοιο γεφύρῃ, bellicos ordines.

v. 551.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν ȣ̓ρανῷ] Cette comparaiſon ſi noble & ſi belle n'eſt que pour dire que les feux, que les Troyens ont allumez dans leur camp, éclairent toute la plaine de Troie, jusqu'au rivage de l'Helleſpont. Quelle Poëſie, qui change presque la terre en un ciel étoilé DAC. Vid. etiam Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 50. 51.

v. 552.

Νήνεμος, ȣ, ὁ, ἡ, ventis vacuus, ſine vento, ſerenus: tranquillus. ex νη priv. & ἄνεμος.

Ἔπλετο, eſt.

v. 553.

Ἔκ τ' ἔφανεν, Apparentque.

Πρώων, ονος, ὁ, locus acclivis, collis, vertex & cacumen montis. a πρὼν, πρωνὸς, ὁ, *idem.*

v. 554.

Νάπη, ης, ἡ, ſaltus, convallis, nemus. νάπαι, valles.

Οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθὴρ] Elegantiſſima & plane mirifica deſcriptio. *Diſciſſis ſubter & disjectis undique nubibus, aperuit ſe in immenſum æther.* CLARK.

Ὑπερράγη, aor. 2. ind. Paſſ. v ὑπορρήγνυμι, γνύω, *vel* ῥήσσω, ſubtus rumpo, rumpo ſub — *Exponitur* : ſub æthere facta eſt nubium ruptio ; *ſeu*, nubibus ſub æthere ruptis & diſſipatis, ſerenitas in tota terra illuxit. *Euſtath.*

v. 555.

Γέγηθε φρένα, gaudet animo.

v. 556.

Τόσσα, *Ita* tot.

v. 557.

Ἰλιόθι πρό, Ilium ante.

v. 558.

Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ] Notandum, iſtud ἄρ ſingularem hic vim habere in connectenda ſententia. *Tot ignes apparebant : Utique mille in campo ignes &c.* CLARK.

v. 561.

Εὔθρονος ἠὼς, aurora pulchram ſedem habens. εὔθρονος, & εὔθρονος, ου, ὁ, ἡ, pulcrum thronum habens, in pulchro ſolio ſedens.

Μίμνον, exſpectabant.

IN

IN I. ILIADIS.

v. 1.

Φυλακὰς ἔχον, cuſtodias agebant.

v. 2.

Θεσπεσίη ἔχε φύζα,] Homere ne veut pas que ſon Lecteur oublie un ſeul moment que cette fuite des Grecs eſt cauſée par Jupiter même ; c'eſt pourquoi il ne dit pas ſimplement φύζα, *la fuite*, mais θεσπεσίη φύζα. ἐκ θεοῦ πεσοῦσα, *cauſée par Jupiter.* DAC. divinitus immiſſa agebat fuga.

Φύζα, ης, ἡ, *propr.* fuga cum pavore & timore. *Jon.* pro φυγή: ſicut φύζω *pro* φεύγω. φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη, fuga, ſocia frigidi timoris.

v. 3.

Πένθεϊ ἀτλήτῳ, luctu intolerando.

Ἄτλητος, ου, ὁ, ἡ, intolerabilis, intolerandus. ex α priv. & ταλάω, *ſeu* τλῆμι, perfero.

Βεβολήατο, ſauciati erant. pro ἐβέβληντο, inſerto ο, & ν mutato in α, *Jon.* a βάλλω. *Aut* pro ἐβεβόληντο, ex βολέω, *idem.* Vid. *E.* 284. *hinc* βεβολημένος, ſauciatus, *v.* 9. *hujus Libri.*

v. 4.

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, piſcoſus. ab ἰχθὺς, ύος, ὁ, piſcis.

v. 5.

Τώ τε, qui utique.

Θρήκηθεν, e Thracia: ἀπὸ Θρᾴκης.

Ἄητον, ſpirant. *pro* ἄετον, v. ἄημι, *quod* ab ἄω, flo, ſpiro.

v. 6.

Ἄμυδις, *adv.* ſimul, una, pariter. ab ἅμα, *idem.*

v. 7.

Κορθύεται, in acervum attollitur, intumeſcit. v. κορθύω, in acervum colligo, coacervo. a κόρθυς, υος, ἡ, acervus: agger.

Παρὲξ ἅλα, extra mare. Præpoſitio cum præpoſitione raro componitur. In eo genere παρὲξ, cum in ſignificatione præpollet παρὰ, *Accuſativum* regit, ut *h. l.* & *Odyſſ.*

Odyſſ. O. *v.* 199. Cum vero præpollet ἐξ, regit *Genitivum*, ut *Il.* K. *v* 349. Abſolute quoque ponitur *Heſiod. Clyp. Herc.* *v.* 352 POSS. *Synt.* *p.* 268.

Φῦκος, εος, τὸ, fucus, *i. e.* genus herbæ marinæ, alga.

Ἔχευαν, fundunt.

V. 8.

Δαΐζω, divido, partior. 2.) diſcerpo, lanio, ſcindo. a δαίω, diſco: divido.

V. 11.

Κλήδην — ἄνδρα ἕκαστον, Μηδὲ βοᾶν] Ἕκαστον, ſcilicet τῶν ἡγεμόνων. Et μὴ βοᾶν· ne vel hoſtes, vel etiam ſui, quantum trepidaretur, intelligerent. Ut recte *Schol. Victorian.* Κατ' ὄνομα τοὺς ἀρίστους συνάγει, ἵνα μὴ ἔκπυστα γένηται τοῖς πολεμίοις τὰ πρασσόμενα· ἢ καὶ πρὸς τὸ μὴ ταράξαι τοὺς οἰκείους. CLARK.

Κλήδην, *adv.* nominatim. a καλέω, voco.

V. 12.

Μετὰ πρώτοισι πονεῖτο, inter primos laborabat.

V. 13.

Ἷζον, Sedebant.

Τετιηότες, triſtes. a τετιηὼς, pro τετιηκὼς, *per, Sync.* a τιέω. Vid. Θ. *v* 437.

Ἀν — Ἵστατο, Surrexit.

V. 14.

Μελάνυδρος] πολύυδρος· Φύσει γὰρ μέλαν τὸ ὕδωρ· ἀλλὰ λαμπρύνεται ταῖς ἡλιακαῖς αὐγαῖς· ἢ βαθεῖα· τοῦ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον, τὸ βάθος. *Schol.*

Μελάνυδρος, ου, ὁ, ἡ, nigras effundens aquas, aquis niger. ex μέλας, & ὕδωρ, aqua.

V. 15.

Κατὰ *h. l.* ab.

Αἰγίλιψ, ιπος, ὁ, ἡ, altus, præaltus, excelſus. Epith. *petræ*, quæ a capris relinquitur, quia faſtigium non poſſunt conſequi. ex αἴξ, capra; & λείπω, linquo. Αἰγίλιψ eſt etiam *nom. propr.* urbis Epiri *Il.* B. *v.* 633. adeo abrupto & excelſo loco ſitæ, ut αἴξ ἀπολίπῃ, ipſis capreis inacceſſa videatur. *Vel* eſt ab ἀΐξ, procella. *Heſych.* quem fluctus & procellæ attingere nequeunt. Vid. REIMMANNI *Ilias poſt Hom. p.* 316. *ſq.*

Ἀνοφερέσι

Δνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, caliginoſus, tenebroſus, obſcurus, ater, niger. a δνόφος, ου, ὁ, tenebræ, caligo.

V. 14. 15.

Non unus Achilles apud *Hom.* ob iram flevit; Rex etiam Agamemnon Græcorum concioni reditum in patriam infecta re Jovis auctoritate ſuaſurus, ex indignatione, pudore atque angore fleviſſe dicitur; cujus lacrymas affatim affluentes ita Vates deſcripſit:

Ἵστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
Flens ſtabat, riguus ceu fons, qui largiter undam
Umbroſam effundit ſcopuloſo e vertice ſaxi.

Qui plane *Homeri* locus cum *Jeremiæ* verbis apprime congruere mihi viſus eſt, ubi effuſiſſimas lacrymas optat Propheta, quibus impendentem defleat Hieroſolymæ calamitatem: *Quis dabit*, inquiens, *capiti meo aquam*, & *oculis meis fontem lacrymarum?* (*Cap. IX. v.* 1.) RICC. *Diſſert. Hom. Tom. I. p.* 132.

V. 17.

Ὦ φίλοι] Eadem oratione ſupra uſus eſt *Agamemnon* ad tentandos ſuorum animos. *B.* 110. &c. Unde & hic *Liber Nonus* inſcribitur, Ἀπόπειρα. CLARK.

V. 21.

Βουλεύσατο, ſtruxit.

V. 22.

Ὄλλυμι *aliquando eſt* perdo, *i. e.* amitto, *ut hic. aliquando* perdo, *i. e.* perniciem infero.

V. 32.

Μάχομαι, *h. l.* adverſor, contendo.

Ἀφραδέω, ῶ, inconſulte ago. 2.) *h. l.* inconſulte loquor, inſanio. ab ἀφραδὴς, έος, temerarius, inconſultus.

V. 33.

Ἀγορῇ, *in* concione.

V. 35.

Φάς, partic. a φημὶ, dico.

Ἔμεν (*Jon.* pro εἶναι,) *me* eſſe.

V. 36.

Ἴσασ', Sciunt.

v. 37.

Διάνδιχα, *h. l.* ex duobus alterum.

v. 38.

Τετιμῆσθαι περὶ πάντων, honorari ſupra omnes.

v. 39.

Ἀλκὴν δ' οὔτοι δῶκεν, ὅ, τε κράτος ἐςὶ μέγιςον· *mais il ne vous a pas donné la force & le courage, dont l'empire eſt encore plus grand & plus glorieux que celui que vous poſſedez.*] Voila le langage d'un brave homme, de reconnoître & de dire hardiment que le courage eſt au deſſus des ſceptres. Auſſi les ſceptres & les couronnes étoient dans les premiers temps, non l'apanage de la naiſſance, mais la recompenſe de la valeur. Avec quelle adreſſe & quelle hauteur Diomede ſe met indirectement lui-même au deſſus d'Agamemnon! DAC.

v. 40.

Οὕτω που μάλα ἔλπεαι — itane plane credis —

v. 42.

Ἐπέσσυται, ὥςε νέεσθαι, properat ad redeundum.

v. 43.

Ἔρχεο, abi.

Πάρ *pro* πάρεςι, adeſt.

Πάρ τοι ὁδὸς, patet tibi via.

Ἄγχι *h. l. cum Genit.* prope.

Νῆες — Ἑςᾶσ', Naves — Stant. Sæpius verbum ςῆναι de *Navibus* uſurpari, oſtendit *Joan. Jenſius* Ferc. Literar. p. 44. Conf. WOLFII *Cur. Philol.* & PALAIR. *Obſervat. in Luc. V. 2.* καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑςῶτα παρὰ τὴν λίμνην.

v. 44.

Μυκήνηθεν, a Mycenis.

v. 45.

Μενέουσι, manebunt.

v. 46.

— — — Εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ,

Φευγόντων σὺν — — —

— — — *Si vero* (velint) *& ipſi,*

Fugiant cum — — —

Ad quem locum *Euſtathius*: Ἀντὶ τοῦ, εἰ δὲ βούλονται, φυγέτωσαν καὶ αὐτοί. Verbi βούλεσθαι ſecunda tertiave perſona

ma deſideratur poſt εἰ δὲ, inprimis apud Poëtas. *Eodem libro* deinceps:

Εἰ δ', ἄγε &c.

Ibi *Euſtath.* iterum: τοῦτ' ἐςιν, εἰ δὲ βούλεσθε. BOS *Ell. Gr. p.* 264.

v. 47.

Φευγόντων, *Attic.* pro φευγέτωσαν. præſ. imper. Vid. ad Θ. *v.* 517.

v. 49.

Σὺν Θεῷ, favente Deo.

Ἐιλήλουθμεν, venimus. pro εἰληλούθαμεν, *Poët.* Vid. ad *I. v.* 202.

v. 53.

Πέρι, eximie. *ſubintell.* πάντων, ſupra omnes.

v. 54.

Μετὰ *h. l.* inter.

Ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui ejusdem ætatis eſt: æqualis. ex ὁμοῦ & ἧλιξ, ικος, *idem.*

Ἔπλευ *idem quod* ἐσσὶ, es. Dicitur autem *per Sync.* pro πέλευ; hoc vero *Jon.* vel *Dor.* pro ἐπέλου. v. πέλομαι.

v. 55.

Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί.

Neque quisquam Achivorum hoc verbum carpet.

pro οὔτις Ἀχαιῶν. Vid. HOOG. *ad* VIG. *de Gr. Dict. Idiot. C. III. S. IX. R. I.* (*N.* 53.)

v. 56.

Πάλιν *hic* contra. πάλιν ἐρέειν, contradicere.

Τέλος ἵκεο μύθων, ad finem perveniſti conſiliorum.

v. 57.

Ἔοις, eſſe poſſes.

v. 59.

Ἀργείων βασιλῆας, *erga* Græcorum reges, *vel* Argivorum regibus.

v. 60.

Γεραίτερος, ſenior. *Comparat.* a γεραιὸς, ſenex.

v. 61.

Ἐξείπω, Eloquar.

Διίξομαι, perſequar.

v. 62.

v. 62.

'Ἀτιμήσει, improbaverit.

v. 63.

'Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος] E patria, e tribu, e familia omni ejectus. *Nam nec privatos Focos, nec publicas Leges videtur, nec Libertatis jura cara habere, quem Diſcordiæ, quem Cædes civium, quem Bellum civile delectat.* Cicero, Philipp. 13. CLARK.

'Ἀφρήτωρ, ορος, ὁ, qui eſt extra tribum. 2.) oſor civilis ſocietatis. ex α priv. & φρήτωρ, *Jon.* pro φράτωρ, tribulis.

'Ἀθέμιστος, ου, ὁ, ἡ, injuſtus, nefarius. ex α priv. & θέμις, jus.

'Ἀνέστιος, ου, ὁ, ἡ, ſine domo, ſine lare, domo & ſede propria carens, incertis ſedibus vagans. ex α priv. & ἑστία, ἡ, focus, lar, domus, familia.

'Ἀφρήτωρ, — ὃς πολέμου ἔραται *Bud.* exponit: Nec in Deos, nec in cives, nec in familiam ſuam eſt pius, qui bello delectatur.

RICC. *Diſſert. Hom. Tom. III. p.* 272. *ſq.* §. *XVIII.* De *formula* Anathematis *Ethnicorum.* Docet Neſtor *h. l.* quam omnia jura & vincula humanæ ſocietatis violet & perfringat, adeoque ab ea ſecluſus & repulſus ſit; qui bella inteſtina concitat & fovet.

'Ἀφρήτωρ, *hoc eſt*, (ut interpretatur Cl. *Daceria*) a communione ſuorum vel conſanguineorum, vel contribulium excluditur, *quaſi dicat* φρατρίαν οὐκ ἔχων· 'Ἀθέμιστος, *hoc eſt*, exulat a Religionis conventibus. 'Ἀνέστιος, hoc eſt, nequit a quoquam ſine piaculo domo menſaque excipi. Nonne hac formula pæne exprimitur Chriſtiana mulcta, qua quis in ſcelere contumax ab Eccleſiæ communione rejicitur?

v. 64.

'Ἐπιδήμιος, ου, ὁ, ἡ, verſans in populo. 2.) civilis. 3.) domeſticus. 4.) popularis. 5.) publicus. 6.) peregrinus. *hic* πόλεμος ἐπιδήμιος bellum civile, *vel* inteſtinum. ex ἐπὶ & δῆμος, populus.

Πολέμου ἔραται, bellum amat. Verba *appetendi* ſeu *concupiſcendi* Genitivum adſciſcunt per ellipſ. præpoſit. περὶ *vel* τὴν κίνησιν τινός.

v. 66.

v. 66.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſtos, excubitor. a φυλάσσω, cuſtodio: cuſtodias ago, excubo.

v. 67.

Λεξάσθων, Incubent.
Τάφρον ὀρυκτὴν, foſſam, quam fodimus.

v. 69.

Βασιλεύτατος, rex maximus; regno digniſſimus. a βασιλεὺς, rex. Eſt etiam *Comparat.* βασιλεύτερος, auguſtior, qui regiam majeſtatem magis quam ceteri præ ſe fert; regno dignior. *v.* 160. *hujus Libri.* Formantur nempe Gradus quidam a Subſtantivis. Vide ad *Il. B. v.* 285.

v. 70.

Δαίνυ, præbe convivium. præſ. imperat. Act. *per Apocop.* pro δαίνυθι, v. δαίνυμι, convivium præbeo, epulas do.
Ἀεικὴς, έος, *h. l.* non conſentaneus, indecens, indecorus. ex α priv. & εἴκω, ſimilis ſum. Hinc
Ἔοικέ τοι, tibi conſentaneum eſt, te decet.

v. 69. 70.

Convivium præcipue *exhibere ſolebant viri Principes.* Neſtor id ab Agamemnone ex more & æquo fieri poſtulat.

Ἀτρείδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν. ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές.
Atride, tu quidem iis imperium da: nam tu rex maximus es.
Præbe convivium ſenibus: decet te, nequaquam indecorum.

Sic Alcinous Phæacum rex optimatibus convivium parat. *Odyſſ. VII. v.* 13. & *ſeq.* Telemachus etiam

— — — Δαῖτας ἐΐσας
Δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ᾽ ἀλεγύνειν·
— — — *Epulis juſtis*
Epulatur; quas decet jura tractantem virum curare.

Odyſſ. XI. v. 184. *ſq.* Honori autem maximo ducebant hanc invitationem; ut liquet ex eo, quod præmii loco exploratori promittitur *Iliad. X. v.* 217.

Αἰεὶ δ᾽ ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται·
Semperque in conviviis & epulis aderit.

FEITH. *L. III. C. IV. §. III.*

v. 72.

v. 72.

Ἠμάτιος, ία, ιον, quotidianus. ab ἦμαρ, dies. Poët. pro ἡμέρα. Ἐπὶ *h. l.* per.

v. 73.

Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη, Omnis tibi adeſt ad excipiendum apparatus.] ἀντὶ τοῦ, περιουσιάζῃ τοῖς ἀναγκαίοις, καὶ πάντ' ἔχεις τὰ πρὸς ξενίαν, καὶ ὑποδοχὴν γερόντων ἐπιτήδεια. *Euſtath.*

Ὑποδεξίη, ης, ἡ, apparatus, quo quis excipitur. 2.) commoditas *vel* opportunitas excipiendi. ab ὑποδέχομαι, excipio *vel* accipio epulis. BOS *Ellipſ. Gr. p.* 187. autem inquit: Ὑποδεξίη notat *apparatum*, quo quis *excipitur.* Sed quoniam eſt vox adjectiva, in ea ſubaudiri debet σκευὴ vel σκευασία, *apparatus.*

Πᾶσά τοι ἐσθ' ὑποδεξίη, ſcil. σκευασία·

Omnis tibi apparatus eſt, quo eos accipere queas.

v. 74.

Πολλῶν ἀγρομένων, Multis congregatis.

Τῷ πείσεαι, illi obſequaris.

v. 75.

Βουλὴν βουλεύσῃ, conſilium dederit. Vid. ad *B. v.* 788.

Μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς,

Valde enim opus *eſt* omnibus Græcis *conſilio.*

plene: μάλα δὲ χρεὼ βιάζει *vel* ἱκάνει πάντας Ἀχαιοὺς βουλῆς, valde enim neceſſitas opprimit *vel* urget omnes Græcos conſilii.

v. 74. 75.

Veteres non ſolum cibo & ludis, ſed ſermonibus etiam convivas reficiebant: & eorum judicio μᾶλλον ἡμᾶς τῇ μεθ' ἑαυτῶν συνουσίᾳ προσῆκον ἐστὶν εὐεργετεῖν, ἢ τῷ πλήθει τῶν παρατιθεμένων, *magis decet mutua conſuetudine amicis gratificari, quam multitudine ferculorum*, ut *Athenæi* verbis utar *Lib. X. Cap. V.* Quin & vetus conſuetudo fuit de rebus ſeriis & maximi momenti inter convivandum agere: unde obſervat *Plutarchus Sympoſ. Lib. VII. Quæſt. IX.* Neſtorem auctorem fuiſſe Agamemnoni, ut convocatis ad convivium Græcorum optimatibus conſilium caperent. POTT. *Tom. II. p.* 342.

v. 76.

v. 76.

Δήϊοι, hoſtes.

v. 78.

Διαῤῥαίω, profligo, corrumpo, diſperdo, deſtruo. ex διὰ & ῥαίω, *idem.*

v. 80.

Ἐκ — ἐσσεύοντο, propere exierunt.

v. 81.

Ἀμφὶ Νεστορίδην Θρασυμήδεα, Neſtoridesque Thraſymedes. De hujusmodi loquendi ratione vide ſupra ad Γ. 146.

v. 85.

Ἑπτ' ἔσαν — Septem erant —

v. 86.

Στείχω, ordine eo, ordine incedo.

v. 87.

Καδδὲ μέσον — Atque in medio —

v. 88.

Κῆαντο, accenderunt. aor. 1. Med. v. καίω, uro, incendo.

Τίθεντο, appoſuerunt.

v. 90.

Μενοεικὴς, έος, ὁ, ἡ, animo gratus, animum permulcens. ex μένος & εἴκω.

v. 91.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum. ὀνείατα, cibi: epulæ. ab ὄνημι, juvo.

Ἑτοῖμος, *Attic.* pro ἕτοιμος, ου, ὁ, ἡ, paratus.

Χεῖρας ἴαλλον, manus extenderunt.

v. 97.

Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι·] σύ μοι καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος ἔσῃ τῶν λόγων. *Schol.*

v. 100.

Τῷ, ideo.

Φάσθαι ἔπος, dicere ſententiam.

v. 101.

Κρηῆναι — ἄλλῳ, perficere — alterius *conſilium.*

v. 102.

Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν·] ἀγαθὴν εἰσενέγκασθαι γνώμην. *Schol.*

Σέο δ' ἕξεται, ὅ, ττι κεν ἄρχῃ· penes te autem erit, quic-

quicquid optimum viſum fuerit. *Vel:* a te etenim pendebit, quidquid prior *quis* dixerit. *Le bon avis, dès que vous l'aurez ſuivi, deviendra le vôtre, & vous fera autant plus d'honneur qu'à celui qui l'aura donné.* DAC.

V. 104.

Νόος *h. l.* ſententia.

Νοήσει, excogitaverit.

V. 106.

Ἐξέτι τοῦ, ὅτε, Ex eo *tempore*, quo. ἐξέτι, *adv.* ab illo tempore, jam inde.

V. 109.

Πόλλ', multis.

Ἀπομυθέομαι, οῦμαι, dehortor, diſſuadeo, prohibeo, interdico. ex ἀπὸ & μυθέομαι, dico, loquor.

V. 115.

Ψεῦδος, *pro* κατὰ ψεῦδος, per mendacium, *i. e.* falſo.

Ἄτη, ης, *h. l.* erratum, delictum.

Καταλέγω, *h. l.* recenſeo, enumero.

V. 116.

Ἀασάμην, peccavi. Vid. ad Θ. *v.* 237.

— — — ἀντί νυ πολλῶν
Λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ.

Is, quem Jupiter carum habet, eſt inſtar multarum copiarum.

Vel: — — *multarum nempe inſtar*
Copiarum eſt vir, quem Jupiter ex animo dilexerit.

Ἀντὶ cum gignendi caſu ſæpiſſime eſt *pro*; (ſed quatenus ſignificat *loco*,) vel *inſtar*. Hunc uſum ſervat etiam in compoſitione, ut in ἀντάξιος *Il.* Λ. *v.* 514. ubi Hom. Machaonem laudans ait:

Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων·
Nam multis aliis medicus præſtantior unus.

ſeu potius: *Multorum aliorum inſtar.*

VIG. *Idiot. C. IX. S. I. R. IX. & N.* 72.

V. 119.

Λευγαλέος, έα, έον, pernicioſus, exitioſus: malus, malignus. *quaſi* λοιγαλέος. a λοιγὸς, οῦ, ὁ, pernicies, exitium.

V. 121.

Ἐν, *h. l.* coram.

V. 122.

Ἄπυρος, ου, ὁ, ἡ, ignis expers, ignem non expertus, e. crudus. *item*, qui igni non admovetur. Τρίποδας πύρους, *i. e.* τοὺς μὴ εἰς πῦρ χρησίμους, ἀλλ' ἀναθηματικοὺς, κοσμητικοῦς· τοὺς κόσμου χάριν τιθεμένους ἐν τῷ οἴκῳ· tripodas non ◌tos, qui igni admoveantur, ſed qui ſuſpendantur in ◌dibus ad ornamentum ſupellectilis. *Schol.* Idem dicen◌um de *lebete.* ex α priv. & πῦρ.

Τάλαντον, ου, τὸ, ſtatera, libra, trutina, lanx. 2) ◌uod lanci imponitur ponderandum, nominatim *talentum,* ◌ondus 125. librarum, ſumma pecuniæ Thalerorum 750. ◌ecundum computationem vulgarem, apud Atticos & Ba◌ylonios 1000.

Auri quoque *talenta* ſæpius Homerus collaudat, quæ ſignata apud Græcos fuiſſe, ſatis notum. Quanquam pondere potius quam figura, apud illum videntur cenſa; eoque non ita magno: uti liquet ex ludis habitis in funere Patrocli; *Iliad. XXIII. v.* 269. ubi *ultimi præmii loco ponuntur* δύο χρυσοῖο τάλαντα, *duo auri talenta.* Quod poſt *Scholiaſtem Homeri* etiam notavit *Servius* ad *Æneid. Lib. V. v.* 112. FEITH. *L. II. C. X.* §. *III.*

V. 123.

Αἴθωνας λέβητας, ſplendidos lebetas.

Λέβης, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus. 2.) pelvis.

V. 124.

Πηγὸς, ἡ, όν, bene compactus & compoſitus. 2.) niger. 3.) albus *ſeu* niveus, qualis eſt glaciei color. a πηγνύω, υμι, compingo.

Ἀθλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, victor certaminis, palmam ferens. ex ἄθλον, ου, τὸ, certaminis præmium; & φέρω, fero, reporto.

Ἀέθλιον, ου, τὸ, certaminis præmium. ab ἀεθλέω, ῶ, certo, dimico.

Ποσσὶν *Metonym.* pro *velocitate pedum.*

Ἄροντο, reportarunt.

V. 125

Ἀλήϊος, ου, ὁ, ἡ, ſegetes non habens. 2.) ſine præda. 3.) *h. l.* pauper. ex α priv. & λήϊον, ſeges, *vel* ληΐη, præda.

v. 126.

Ἀκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, inops, pauper. ex α priv. & κτάομαι, poſſideo.

v. 127.

Ἠνείκαντο, attulerunt. *Jon.* pro ἐνέγκαντο, v. φέρω, fero.

v. 128.

Γυναῖκας ἀμύμονας, mulieres forma præſtantes. *Alii*: ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας, præſtantium operum ſcientes.

v. 129.

Præter legitimas uxores fuerunt antiquioribus Græcis etiam in uſu aliæ fœminæ, quibuſcum cubabant. Talis Achilli Briſeïs, quam lecti ſui gratia ſe ſervaturum pronuntiat. *Il. I. v.* 31. Ἄλοχος, *uxor* inde dicta *Il. IX. v.* 336. Ibi quoque abſente Briſeïde cubat cum Diomeda Lesbia muliere, uti Patroclus cum Iphi. *v.* 660. *ſqq.* Ita etiam Neſtori ac Phœnici ſuæ ſunt fœminæ, lecti ſociæ. *Erant illæ plerumque ſervæ in bello captæ, aut pretio coëmptæ:* cujusmodi *h. l.* mulieres Lesbiæ, quæ dicuntur fuiſſe in tentoriis Agamemnonis. Serva item, ex qua Menelaus ſuſcepit Megapenthem, cum non amplius eſſet pariendo Helena, *Odyſſ. IV. v.* 11. *ſq.* Similiter ea, qua ſe natum fingit Ulyſſes, *Odyſſ. XIV. v.* 202. *ſq.*

— — Ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ,
Παλλακίς. — — —

— — *Me autem emta peperit mater,*
Pellex. — — —

Poſtremum hoc genus παλλακίδες, *pellices*, Hebræa voce dixerunt, quæ legitimis uxoribus ſuperinducebantur. FEITH. *L. II. C. XVII. §. I.*

v. 130.

Ἐξελόμην, elegi, delegi.

v. 131.

Μετά, inter *eas*.

Ἀπηύρων, abſtuli.

v. 132.

Ὀμοῦμαι, ὀμεῖ, ὀμεῖται, Ἀττικῶς. ὀμόσω, [ὀμόσεις,] ὀμόσει, Ἑλληνικῶς. MOERIDIS ATTICISTÆ Λέξεις Ἀττικῶν καὶ Ἑλλήνων. (Edit. Lipſ. 1756.) p. 82.

v. 133.

v. 133.

Τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ejus *vel* cum ea cubile aſcendiſſe. Μιγῆναι, cum ea rem habuiſſe.

v. 134.

Θέμις, *h. l. idem quod* Θεσμὸς, lex diuturna conſuetudine confirmata, mos.

v. 135.

Αὖτε, *h. l.* inſuper, *vel* poſthac.

v. 137.

Νηησάσθω, impleat. aor. 1. imper. Med. v. νηέω, glomero, cumulo, acervo, impleo, onero. a νέω, glomero, acervo.

v. 138.

Δατέομαι, δέμαι, divido, partior.

Ληΐς, ίδος, ἡ, præda. a λεία, ας, ἡ, *idem.*

v. 139.

Ἑλέσθω, deligat.

v. 140.

Ἔωσιν, ſint. *Poët.* pro ὦσι, præſ. ſubj. v. εἰμί.

v. 141.

Οὖθαρ, ατος, τὸ, uber, mamma: *propr.* in belluis. *hinc* οὖθαρ ἀρούρης *Metaph.* ubertas ſoli, *i. e.* uberrimum ſolum, feraciſſima terra.

v. 142.

Γαμβρὸς κέν μοι ἔοι· *Tum vero* gener mihi ſit.

v. 143.

Τηλύγετοι, uti Critici veteres annotarunt, apud *Homerum* liberi dicuntur, qui a parentibus in ſenectute vel ſaltem poſtremo gignuntur. ita *Cel.* I. AD. SCHIER ad *Moſchi Idyll. IV. v.* 79.

Καί μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα·

Et mihi unica in domo virgo eſſes.

Θαλία, *pro* θάλεια, ας, ἡ, omnium rerum affluentia *ſeu* copia *aliquando* pro δαὶς θάλεια, convivium lætum. Vid. ad *H.* v. 475.

v. 146.

Ἀνάεδνος, ου, ἡ, dote carens, indotata. ex α priv. & ἕδνα, τὰ, dos, *i. e.* munera, quæ ſponſus ſponſæ dat. Sic dicitur ſponſa reſpectu ſponſi, a quo ſponſalium

munerum nihil accepit; & parentum, a quibus nihil dotis accepit.

V. 147.

Ἐπιμείλιον, τὸ, ſeu ἐπιμείλια, munera, quibus aliquem demulcemus; *aut* illa dos, quæ ſponſo datur. ex ἐπὶ & μείλιον, *idem.* Nam quidam ſcribunt disjuncta ἐπὶ μείλια, adeo ut ἐπὶ *per Tmeſin* a verbo δώσω dividatur. *Alii exponunt* dotem, qua demulcetur vir conjugem ducturus. quod a μειλίσσω, mellitum reddo. *Metaph.* verbis *vel* factis demulceo. *vel a* μέλει, curæ eſt.

Agamemnon Achilli pollicetur filiam ampliſſime dotatam,

— — *Ego vero dotalia dona dabo*

Permulta, quot adhuc nemo ſuæ dedit filiæ.

nempe *ſeptem pulcras ac bene cultas urbes. Scholiaſtes* προῖκα, *dotem* intelligit, & τὰ μείλια exponit εἰς μειλίσσοντα τὸν ἄνδρας, *quibus ſponſi bonum affectum alliciunt.* At *Heſychius* interpretatur τὸ ἐπίπροικον, *dotem adventitiam*, *dotisque acceſſionem, præter dotem profectitiam*, ut loquitur *Ulpianus.* Et videtur hoc poſtulare τὸ Ἐπὶ, quod in compoſitione habet vim amplificandi. Proinde hæ urbes erunt τῆς προικὸς ἐπίβλημα, καὶ προσθήκη, *dotis acceſſio & ſupplementum.* FEITH. *L. II. C. XIII.* §. *IV.*

V. 151.

Ζαθέας, inclytas: μεγάλας: θείας. *Schol.*

Βαθύλειμος, ου, ὁ, ἡ, profunda habens prata, læta habens paſcua, herboſus, pratoſus. ex βαθὺς & λειμὼν, paſcuum, pratum.

V. 153.

Νέαται, *detracto augmento*, pro νενέαται; hoc *autem* pro νένηνται, a νένημι, perf. Paſſ. v. νέω, ſignificantis *ſtruo, acervo.* vel a νέω, *Jon.* pro νάω, pro ναίω, *habito*: adeo ut exponi poſſit:

Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται —

Hæc omnia oppida juxta mare habitantur, *vel* juxta mare ſtructa ſunt.

Πύλου, Pylum *verſus.*

V. 154.

Πολύῤῥην, ηνος, & πολύῤῥηνος, ου, ὁ, ἡ, multas oves poſſidens, multos agnos habens, pecudibus abundans.

&

& *per conſequens*, dives, opulentus. ex πολὺς, & ῥὴν, νὸς, ὁ, ovis.

Πολυβούτης, ου, ὁ, ἡ, multas boves *ſeu* multa pecora habens, bobus abundans. ex πολὺς & βοῦς, bos.

v. 155.

Δωτίνη, ης, ἡ, donum *ſive* munus, quod conſumitur, *ut* vinum, veſtis, &c. a δίδωμι.

v. 156.

Θέμιστες *etiam* tributa & vectigalia, quæ principibus ſolvuntur, *ſignificant*.

Etiam *tributa* fuerunt Regibus *perſoluta*, ut conſtat ex *h. l.* ubi Agamemnon Achilli pollicetur, ſe cum filia daturum ſeptem oppida, viris divitibus ac opulentis habitata, qui eum multis muneribus proſecuturi ſint,

Καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας·

Et ejus ſub ſceptro opulenta ſolvent tributa.

Scholiaſtes: Ὅσα δεῖ βασιλέα λαμβάνειν παρὰ τῶν ὑπηκόων, εὐκόλως δώσουσι· τοῦτ᾽ ἔστι καὶ ὑποταγέντες αὐτῷ κατὰ τὸ δίκαιον, λαμπρῶς τελέσουσι φόρους· *Reditus, quoscunque Regi debent ſubditi, haud ægre dabunt; ſeque hoc ipſo juſta ratione ipſi ſubditos eſſe profitentes, opulenta tributa ſolvent.* Ita jampridem apud antiquiſſimos etiam Reges certa onera fuerunt ſubditis ſuſtinenda. Quæ belli urgentis tempore ingravata fuiſſe colligitur ex *Iliad. XVII. v.* 225. ubi Hector ait, *ſe donis ac commeatu exhaurire Trojanos ad alendos milites auxiliares.*

Τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ

Λαούς. — — — —

FEITH. *L. II. C. III. §. III.*

v. 157.

Τελέσουσι, præſtabo.

Μεταλλήξαντι χόλοιο, ſi ceſſaverit ab ira. v. μεταλήγω, deſino, deſiſto, ceſſo. Vide ad *v.* 260. 261. *hujus Il.*

v. 158.

Δμηθήτω, exorari ſe ſinat: vincatur. aor. 1. imperat. Paſſ. v. δαμάω.

Ἀΐδης τοι — Pluto *ſolus*.

Ἀμείλιχος, ου, ὁ, ἡ, implacabilis, aſper, durus. ex α priv. & μείλιχος, ου, placabilis, blandus, mitis, placidus, quod a μειλίσσω.

Ἀδάμαστος, ου, ὁ, ἡ, indomitus, qui domari nequit, qui domitus non eſt, indomabilis; inexorabilis. ex α priv. & δαμάζω, domo.

v. 159.

Τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων.] Cela eſt ſi vrai, qu'il étoit le ſeul des Dieux qui n'avoit nulle part ni temple ni autel, & à qui on ne chantoit ni hymnes ni cantiques,

Μόνος θεῶν θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ,
Οὔτ' ἄν τι θύων, οὔτ' ἐπισπένδων ναοῖς,
Οὐ βωμός ἐστιν οὐδὲ παιωνίζεται,
Μόνου δὲ πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ.
Mors ſola Deûm non amat munera,
Nec ullus ei ſacrificat aut libat in templis;
Nullam habet aram, non celebratur hymnis.
Sed ab ea dæmonum ſola aliena eſt Suadela.

dit *Eſchyle.* DAC. Conf. præter alios etiam NAT. COMITIS *Mythol. Lib. II. Cap. IX. X. & L. III. C. XIII.*

v. 160.

Ὑφίστημι, *h. l.* cedo.

Ὅσσον, quatenus.

Βασιλεύτερος, major imperio. Vid. ad *v. 69. hujus Libri.*

v. 161.

Γενεῇ προγενέστερος, natu major.

v. 164.

Ὀνοστὸς, ἡ, ὸν, aſpernandus: vituperandus, reprehenſione dignus. ab ὄνομαι, reprehendo, carpo, vitupero.

Διδοῖς, das.

v. 165.

Κλητοὺς ὀτρύνομεν, delectos excitemus. κλητὸς, ἡ, ὸν, vocatus: electus, delectus. a καλέω, voco.

v. 167.

Εἰ δ' ἄγε,] Particulæ εἰ vis hujusmodi eſt: *Quod ſi meo conſilio parebis, age &c.* Vide ſupra ad *Z.* 376. CLARK.

Ἐπιόπτο-

Ἐπιόπτομαι, *ſive* ἐπόπτομαι, inſpicio, viſo, inviſo. 2.) diligenti facta inviſione *ſeu* inſpectione ſecerno ac ſeligo. ex ἐπὶ & ὄπτομαι, video.

Πιθέσθων, pareant.

v. 168.

Ἡγησάσθω, ſit dux.

v. 170.

Ἑπέσθων, ſequantur.

v. 171.

Χερσὶν, ad manus *lavandas*.

Ἐυφημέω, ῶ, celebro, laudo. *h. l.* lingua faveo, bona verba dico. ex ἐυ & φημί.

Obſervanda eſt ſingularis Græcorum *puritas*, qua tractandas ſibi res ſacras duxerunt. Etenim *lavare manus* religioſe ſoliti, quoties erant vota Diis libanda, aut ſacra facienda. Sic Neſtor *h. l.* pro felici legationis exitu Jovem precaturus, inquit:

Φέρτε χερσὶν ὕδωρ, ἐυφημῆσαί τε κέλεσθε,

Ferte manibus aquam, & *linguis favere jubete.*

Achilles oraturus pro ſalute Patrocli:

Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας. —

Lavit autem ipſe manus. —

Iliad. XVI. v. 230.

Χερσὶν ἀνίπτοισι Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον.

Illotis manibus Jovi libare generoſum vinum.

Iliad. VI. v. 266. quod totidem verbis cavet *Heſiodus* Ἔργοις *v.* 722. Achivi quoque ſacra facturi χερνίψαντο, *manus lavabant. Iliad. I. v.* 449. FEITH. *L. I. C. VI.* §. *I.*

v. 172.

Antiquorum Græcorum pietas ac reverentia erga Deos maxime elucet in continuis precibus ac votis, quibus illos colebant; neminem enim, niſi plane vecordem, quidquam magni aut parvi momenti, antequam Deorum conſilium & opem imploraſſet, ſuſcepiſſe indicat *Plato* in *Timæo*, nimirum ut eorum incepta felicem exitum conſequerentur. Neque id a Philoſophis ſolum præceptum, ſed etiam moribus receptum fuiſſe, ex Poëtis aliisque vetuſtiſſimis Auctoribus conſtat. *Homerus* veterum Heroum pietati teſtimonium ubique perhibet:

namque apud eum *h. l.* Neſtor Legationem obiturus ad Achillem; Priamus ab eodem repetiturus Hectoris cadaver, *Iliad. XXIV. v.* 308. Ulyſſes exploraturus Trojanorum caſtra, *Iliad. X. v.* 277. denique quicunque prælium cum hoſtibus inituri ſunt, Deorum immortalium opem & auxilium expoſcunt. POTT. *Tom. I. p.* 261. add FEITH. *L. I. C. VII. §. II.* LAKEM. *P. III. C. II. §. IV.*

v. 173.

Ἑαδὼς, placens: gratus. præt. part. Med. ab ἑάδα, *Attica* ſeu *Jonica reſolutione diphtongi* pro ἧδα, præt. Med. v. ανδάνω, *ſeu* ἅδω, placeo.

v. 180.

Δενδίλλω, oculos huc illucque verto, circumſpicio, nutu & geſtu moneo. a δινέω, volvo; & ἴλλω, oculis conniveo, *vel* oculos volvo.

Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,] Quippe cujus prudentiæ & ſapientiæ maximam habuit fiduciam. CLARK.

v. 181.

Πεπίθοιεν, flecterent.

v. 182.

Τὼ δὲ βάτην] Nempe *Ajax* & *Ulyſſes*: ut recte *Schol. Victorian.* Nam *Phœnix* non erat ipſe legatus, ſed legatorum ad *Achillem* alumnum ſuum ductor, *v.* 168. CLARK.

v. 183.

Ἐυχομένω, vota facientes.

Γαιήοχος, ε, ὁ, terram cingens & continens, qui terram ſuo ambitu complectitur. Epith. *Neptuni.* ex γαῖα, ἡ, & ἔχω, vel *quaſi* γαίων τοῖς ὄχοις, ἵππιος enim eſt, vel *quaſi* ἐπὶ τῆς γῆς ὀχόμενος, qui terra ſuſtinetur.

v. 184.

Ῥηϊδίως πεπιθεῖν] *ut legati facile flecterent &c.*

v. 187.

Ἐπὶ, *h. l.* ſuperne.

v. 188.

Ἄρετ', ceperat.

v. 189.

Κλέα ἀνδρῶν, præclara facinora virorum.

v. 186.—

v. 186 — 189.

Cum *Homeri* tempeſtate Diis Deabusque *Muſica* tributa t, hinc factum eſt, ut & Heroes ei fuerint dediti, & l ornamentum ſuarum virtutum reputaverint *ſcienter ci-ura cantaſſe.* Sane legati Agamemnonis miſſi ad Achil-m interrogatum, quid in re dubia & ancipiti factu pus ſit? an pugnæ inſiſtendum, an capeſſenda fuga?

Τὸν δ᾽ εὗρον (ait *Homerus*,) φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ, κ. τ. λ.

AC. FRID. REIMMANNI *Ilias poſt Homerum. Sect. II. Cap. III. §. IV.*

v. 190.

Ἐναντίος ἧστο σιωπῇ, e regione ſedebat tacitus.

v. 191.

Δέγμενος, exſpectans.

Αἰακίδην] τὸν Ἀχιλλέα, τὸν ἔκγονον τοῦ Αἰακοῦ, πατρωνυμικῶς. *Schol.*

Λήξειεν ἀείδων, delineret canere.

v. 192.

Τὼ δὲ βάτην προτέρω· Hi vero progreſſi ſunt ulterius.] *Ulyſſes* & *Ajax*, ductore *Phœnice.* Vide ſupra ad *v.* 182. CLARK.

Ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.] *Ajaci* præibat *Ulyſſes*, cujus erant præcipuæ videlicet in perorando partes: Ducebat autem ambos *Phœnix.* IDEM.

v. 193.

Στὰν, ſteterunt. *Jonica detractione accentus* pro ἔσταν; hoc vero *Bœotica Syncope* pro ἔστασαν, aor. 2. ind. Act. v. ἵστημι.

Ταφὼν, miratus, attonitus, ſtupefactus. Vid. ad. Δ. *v.* 243.

v. 194.

Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι] Amicis inopinato advenientibus aſſurrexit incompoſitus. CLARK.

Θαάσσω, ſedeo.

v. 195.

Ὡς δ᾽ αὔτως — Eodem modo & —

v. 196.

Δεικνύμενος, dextra prehendens: humaniter ac comiter excipiens. *Schol.* δεξιούμενος, φιλοφρονούμενος.

v. 197.

Χαίρετον, Salvete. χαῖρε, ſalve. imperat. v. χαίρω, aliquando eſt *ſalutantis*, ut *hic*, aliquando *valedicentis*. aliquando etiam *concludentis*.

Ἱκάνετον, veniſtis.

Ἦ τι μάλα χρεὼ, certe aliqua magna neceſſitas *urget*.

Ἦ τι μάλα χρεὼ, Οἵ μοι σκυζομένῳ περ-φίλτατοι] Summa certe neceſſitate adducti, ad me iratum adveniſtis; vos tamen omnium mihi gratiſſimi adveniſtis, etiam irato. CLARK. Princes, recevés les témoignages de mon amitié, quel que ſoit le motif qui vous amene: car ce n'eſt pas ſur vous que s'étend ma colere, vous qui m'êtes les plus chers de toute l'armée. *Traduction libre de l'Iliade par Mr.* BITAUBE'. *p.* 205. (à Berlin. 1762.)

v. 198.

Φίλτατοί ἐστον, gratiſſimi eſtis.

v. 199.

Προτέρω ἄγε, ulterius duxit.

v. 200.

Ἷσεν, ſedere fecit.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes, tapetium, tapetum, ſtragulum variis coloribus intertextum, *vel* villoſum.

v. 202.

Μείζονα δὴ κρητῆρα] *Majorem* (*quæſo*) *craterem* &c.

Καθίστα, ſtatue: appone. præſ. imper. Act. *per Apocop.* pro καθίσταθι, v. καθίστημι, appono.

v. 203.

Ζωρὸς, ὁ, ὁ, merus, non mixtus. *frequentius utuntur Comparat.* ζωρότερος, *ut hic.* ζωρὸς autem dicitur *quaſi* ζωηρὸς, vivacior potus.

Κεραίρω, miſceo. a κεράω, *idem.*

Ἐντύνω, apparo, adorno, inſtruo. ab ἔντεα, arma.

v. 202. 203.

Erant heroum pocula ampliora, ut iſtud Neſtoris, quod vix ac ne vix quidem juvenis ſuſtinebat, *Iliad. XI. v.* 635. illud item, quo ter exhauſto obrutus immanis Cyclops docet. *Odyſſ. IX. v.* 391. *ſeqq.* Quoties vero genio indulgebant, majora pocula eaque meracius miſta, flagitabant. Factum ab Achille *h. l.* cum exciperet legatos.

Majorem

Majorem jam craterem Menoetii fili appone,
Meraciusque miſce, poculumque para unicuique.
FEITH. *L. III. C. II.* §. *VI.*

v. 204.

Ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ, meo ſunt ſub tecto. ὑπέασι *Jon.* pro ὕπεισι, v. ὕπειμι, ſub — ſum.

v. 206.

Κρεῖον, ου, τὸ, ahenum, vas ad recondendas carnes, vas carnarium, carnium receptaculum, carnarium. a κρέας, ατος, τὸ, caro. *Alii accipiunt* pro κρέας.

Κρεῖον μέγα] Veteres dubitarunt caro eſſet intelligenda, an lebes, ut patet ex Euſtath. Schol. Lipſ. nihil de hoc verbo dixit. Quo minus caro intelligatur, impediunt ſequentia. Nec vero lebes intelligitur, in quo coquantur carnes. Aſſa caro eſt ſemper in cœnis Homericis. Nec in eodem lebete coquuntur variæ carnes. Sed κρεῖον eſt, mea ſententia, τράπεζα μαγειρικὴ, in qua carnes ponuntur, ſecantur, ut deinde verubus figi poſſint, quod ſequentia docent. Ἐν πυρὸς αὐγῇ Schol. Lipſ. comparat cum ἐν ἡλίου αὐγῇ. Non poſuit in aut ſuper igni, ſed prope ignem, in culina. ERN.

v. 208.

Σίαλος, ου, ὁ, porcus ſaginatus: παρὰ τὸ ἅλις σιτεῖσθαι, *quod ſit affatim & pinguiter enutritus.*

Ῥάχις, εως, ἡ, ſpina dorſi: dorſum, tergum.

Τεθαλυῖα, præt. part. Med. v. θάλλω, vireo, floreo. 2.) pullulo. 3.) ſcateo. τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ, abundantem pinguedine.

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, unguentum, oleum. ab ἀλείφω, ungo.

v. 209.

Τῷ δ᾽ ἔχεν Αὐτομέδων, Ipſi autem *Achilli* tenebat *carnes* Automedon.

v. 209. 210.

In veteri Seculo quandoque Heroes ipſi coquorum officium peragebant, veluti cum Achilles *h. l.* carnes apparat. Aliquando κήρυκες, *ſervi ἀνδρῶν τε θεῶν τε*, ut Poëta loquitur, qui ſacris miniſtrabant, & in civilis vitæ negotiis ſerviebant, coquorum opera præſtabant: unde coqui

coqui veteres erant θυτικῆς ἔμπειροι, *aruſpicii periti*: itemque προέςαντο γάμων καὶ θυσιῶν, *nuptiis & ſacrificiis præficiebantur*, tradente *Athenæo Lib. XIV. Cap. XXII.* Cupediarum & ſuperflui luxus nullos alebant magiſtros. POTT. *Tom. II. p.* 298. *ſq.*

v. 210. 211. &c.

Quanto cum artificio Poëta in rebus *minutis* narrandis, & hic & alias, ſententias ſingulas ſingulis verſibus abſolvat, vide ſupra ad *A.* 436. &c. & ad *B.* 102. CLARK.

v. 211.

Δαίω *h. l.* accendo.

v. 212.

Κατὰ — ἐκάη, deflagraverat.

Μαραίνω, marceſcere facio, marcidum reddo: extinguo. μαραίνομαι, marceſco, elangueſco, elangueo. *Dicitur* πῦρ μαραίνεσθαι, quando paulatim collabitur, & ſenſim extinguitur.

v. 213.

Ἀνθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum *ſeu* prunarum congeries, ab ἄνθραξ, κος, ὁ, carbo.

Στορέω, ῶ, ſterno, proſterno, humi dejicio.

Ἐφύπερθε, & θεν, deſuper. ex ἐπὶ & ὕπερθε, *idem.*

Τάνυσσε, extendit.

v. 214.

Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο, inſperſitque ſale ſacro. πάσσω, inſpergo, conſpergo.

Ἁλὸς θείοιο] Θείοιο, ἢ ὅτι τὰς φιλίας συνάγει, ἢ διὰ τὸ ἄσηπτα τηρεῖν τὰ πασσόμενα. (quia a putredine conſervat res, quæ Sale conſperſæ ſunt.) *Schol. Victorian.* Vel, quia in univerſa vita plurimus ejus & communis eſt uſus; qua de cauſa *Aqua* itidem & *Lux* eandem habent appellationem. *Plutarch. Sympoſiac. Lib. V. Probl.* 10. CLARK.

Salis in omni cibatu permagnus fuit uſus, quem ideo laudans *Homerus* θεῖον, *divinum*, vocat. *Plato* vero *in Timæo* Θεοφιλὲς, *Diis acceptum.* Notavit hoc *Plutarchus Problem. Symp. Lib. V.* ubi multus in illius commendatione; aitque, *condimentum eſſe condimentorum, nec cedere luci, aquæ, terræ utilitate.* Itaque apud vetuſtiſſimos Græcos cum menſa ſemper ſal conjunctum; ut liquet proverbio:

ἅλα

ἄλα καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν. ſalem & menſam ne præ-tereas. Et tenuiores homines dicti *ἅλα λείχειν, ſalem lingere*; ſeu, ut loquitur *Perſius, Sat. V. v.* 138.

— — *Digito terebrare ſalinum.*

At ſingulare eſt, quod Homerus *Odyſſ. XI. v.* 122. quosdam refert Græciæ populos, qui

— — οὐδέ θ' ἅλεσσιν μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσι·

— — *neque ſale miſtam eſcam edunt.*

quos *Pauſanias* in *Atticis* vult fuiſſe Epirotas, qui rudiores ea ætate, mare perinde ac ſal ignorabant. FEITH. *L. III. C. I.* §. *VIII.* add. ERASMI *Adag. Chiliad. I. Cent. VI. Adag. X.* item *Chiliad. III. Cent. VII. Adag. XXXIII.* PITISCI *Lex. Antiq. Rom.* tit. *Sal.* POTT. *Tom. II. p.* 351. aliosque.

Κρατευτάων (pro ῶν, *Æol.*) ἐπαείρας, e fulcris elevans.

Κρατευταὶ, αἱ, veruum baſes & fulcra, quibus imponuntur verua, dum infixæ carnes torrentur. (à κράτος, τὸ, robur, vis.) DAC. Κρατευταὶ étoient des pierres ou des morceaux de fer ſur lesquels on appuioit les broches ſur le feu : ces broches & ces fers faiſoient la même choſe que nos grils. *κρατευτάων ἐπαείρας, en les (ces viandes) levant de deſſus leurs chenets.*

Ἐπαείρω, allevo, elevo.

V. 215.

Ἐλεὸς, ȣ, ὁ, menſa coquinaria.

V. 216.

Σῖτος *h. l.* panis.

Ἐπινέμω, diſtribuo, partior.

Τραπέζῃ, in menſa.

V. 217.

Κάνεον, *contr.* κανοῦν, caniſtrum, ciſta.

Ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς· Sed carnes diſtribuit Achilles. *Diſtributoris cibi* officio veteres Heroes ipſi fungebantur, veluti cum ipſe dividit legatis, qui ab Agamemnone venerant. Hoc hemiſtichium occurrit iterum *Iliad.* Ω. *v.* 626. neque pluribus exemplis opus erit. Quin etiam in ſeculis poſterioribus legimus, in Sparta principes ſæpe viros hoc miniſterium obiiſſe; qualis erat Lyſander, ab Ageſilao ad id deputatus. Vid. *Plutarch. Sympoſ. Lib. II. Quæſt. ult.* Et quamvis creſcente luxu aliis in conventi-

bus

bus exoleverat hic mos, tanquam ἀκοινώνητον καὶ ἀνελεύ-θερος, *inſocialis & illiberalis:* tamen in ſacrificialibus con-viviis diu remanſit, & nonnullis maxime placebat, qui-bus vetus frugalitas, & ſimplex vivendi ratio, præ deli-ciis & profuſione ſequentium ſeculorum arriſit. quam-diu enim æqualis portio ſingulis diſtributa fuit, raro ali-quid turpe aut indecorum in conviviis contigit. Vid. *idem Auctor loco citato*, ubi diſputat: *Rectiusne fecerint Ve-teres, qui in conviviis ſuam cuique portionem tribuerunt; an recentiores, qui cœnam in commune omnibus apponunt?* POTT. *Tom. II. p.* 324.

v. 219.

Τοίχου τοῦ ἑτέροιο, *ad* parietem alterum. τοῖχος, ου, ὁ, paries, murus domeſticus.

v. 218. 219.

Ab heroicis usque temporibus invaluit, ut convivæ pro dignitate uniuscujusque collocarentur: unde in pu-blicis conviviis ὀνομακλήτωρ, *nomenclator*, aderat, qui ſin-gulis loca ſua aſſignaret, docente *Athenæo*. Conſtat apud *Hom.* quod ἐν συμποσίοις ἄκροι κάθηνται οἱ ἀριστεῖς, *in ſympoſiis ſummus locus optimatibus fuit aſſignatus*, ut ait *Eu-ſtathius* ad *Il. Z.* nec in re tam manifeſta exemplis im-morari opus erit. Veruntamen certum ſedendi ordinem indagare paullo difficilius eſt; id tamen maxime proba-bile videtur, eos longis ordinibus ſediſſe, in quibus Principes primam ſedem utrinque vendicarunt: quo mo-do *h. l.* cum Achilles unum ordinem duxerit, ex adverſo ipſi ſediſſe dicitur Ulyſſes tanquam legationis princeps. POTT. *Tom. II. p.* 314. add. FEITH. *L. III. C. V. §. II.*

v. 220.

Θυηλή, ῆς, ἡ, aruſpicium, extiſpicium. *h. l.* libamenta, primitiæ ſacrorum. a θύω, ſacrifico.

Veteres tanto religionis ſenſu imbuti fuiſſe perhibentur, ut cibo ſe replere nefas ducerent, prius quam ejus pri-mitias Diis obtuliſſent. Qui mos ab Heroicis Seculis adeo invaluit, ut Achilles, quamvis a legatis urgeretur, qui media nocte acceſſerant, tamen ante cibum

— — *Diis ſacrificare jubet*

Patroclum ſuum amicum; is autem libamina flammis injecit.

Et

Et Ulyſſes de ſe ſociisque ſuis narrat, quod cum in antro Cyclopis eſſent, etiam tum

Accenſo illic igne Diis ſacra fecimus, deinde
Caſeum acceptum comedimus. ———

In *Platonis* etiam & *Xenophontis Sympoſio* Diis ſacra fiunt, ſolusque id Epicurus, aut ſi quis alius Deorum contemtor erat, neglexit. Quæ & alia huc ſpectantia obſervat *Athenæus*, *Lib. IV. Cap. XXVII.* POTT. *Tom. II. p.* 318. 319.

v. 223.

Νεῦσ' Αἴας Φοίνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς] Nempe bellator erat, & ingenii ſubaſperi *Ajax*, non orator. Itaque *Ulyſſi* tributæ erant dicendi partes. Innuit autem Ajax *Phœnici*, qui *Achillis* altor fuerat atque aſſecla, eosque jam ad Alumnum ſuum duxerat; ut ipſe, quod ad loquendum tempus eſſet opportunum, nutu ſignificaret. CLARK.

v. 224.

Πλησάμενος οἴνοιο δέπας, impleto vino poculo.

Δείδεκτο, *Poët.* & *Jon.* pro ἐδέδεκτο, *propr.* ſuſceperat. *h. l.* propinavit.

Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλῆα·
Impletoque vino poculo, propinavit Achilli.

i. e. ἐδεξιοῦτο, ὅ ἐστιν, προέπινεν αὐτῷ, τῇ δεξιᾷ διδοὺς τὸ ποτήριον, *propinans poculum dextra obtulit.* inquit *Athenæus Lib. I.* Sed *Lib. X.* clarius rem exponit: πληροῦντες γὰρ προέπινον ἀλλήλοις μετὰ προσαγορεύσεως· *plenis poculis ſibi invicem propinabant cum ſalutatione*; idque exemplo Alexandri docet, qui αἰτήσας ποτὲ ποτήριον δίχουν καὶ πιὼν προὔπινε τῷ Πρωτέᾳ. *cum aliquando poculum, quod duos congios capiebat, popoſciſſet, Protea id præbibit.* Ut proinde propinantes prægustatum leviter poculum ſibi mutuo porrigerent. FEITH. *L. III. C. V.* §. *VII.* POTT. *Tom. II. p.* 329. 330. STUCKII *Antiq. Conviv. Lib. III. Cap. XIV. De propinandi methodo atque modo multiplici.* Vide etiam dicta ad *Il.* Δ. *v.* 3. 4.

v. 225.

Ἐπιδευεῖς *ſcil.* εἰμὲν, indigentes ſumus, indigemus. ἐπιδευής, έος, ὁ, ἡ, indigens.

v. 227.

Πάρεσ, adſunt.

v. 228.

V. 228.

Δαίνυσθ᾽, ad epulandum.

Ἐπήρατος, ου, ὁ, ἡ, amabilis, optabilis, jucundus. ex ἐπὶ & ἔραμαι, amo.

V. 230.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium, dubitatio: cum, duabus menti propoſitis viis, neſcit, utram ſequi debeat. a δύω, duo, pro quo *Poët.* δοιὼ, & δοιοὶ, *idem.*

V. 231.

Δύσεαι ἀλκὴν] ἀναλάβῃς τὴν δύναμίν σου, καὶ καταλέλθῃς ἐπὶ τὸν πόλεμον βοηθήσων· *Schol.* indueris fortitudinem.

V. 232.

Αὖλις, ιδος, ἡ, domicilium, locus ubi pernoctatur, tentorium. *h. l.* caſtra. Ἔθεντο, poſuerunt.

V. 233.

Copiæ quæque Priami magna ex parte *conſtitere ex auxiliariis*, qui finitima loca incolebant, etiamſi e longinquo etiam eſſent advocati, qui τηλέκλειτοι ἐπίκουροι, *e longinquo vocati auxiliares* dicti *h. l.* & *Il XII v.* 108. Qualis fuit Memnon Æthiopum rex. *Odyſſ. XI. v.* 521 quem *Pauſanias* in *Phocicis* narrat e Suſis Perſarum civitate ad Trojam cum numeroſa manu veniſſe. FEITH. *L. IV. C. VII. §. IV.*

V. 234.

Κηάμενοι πυρὰ πολλὰ, accenſis ignibus multis.

V. 235.

Σχήσεσθ᾽, *pro* σχήσεσθαι, prohiberi *ſe* poſſe.

Ἀλλ᾽ ἐνὶ νηυσὶ — πεσέεσθαι, quin in naves — invadant. πεσέεσθαι, *Jon.* pro πεσεῖσθαι, v. πίπτω, *h. l.* incido, invado, irrumpo, irruo.

V. 236.

Ἐνδέξιος, ια, ιον, qui eſt ad dextram. 2.) *h. l.* proſper, fauſtus.

Φαίνω, oſtendo. *propr.* apparere facio alterum. Φαίνομαι, apparere facio me, *i. e.* appareo. De Activo ita ſcribit *Euſtathius:* Φαινέμεν δὲ τὸ Φανερὸν, καὶ ἐμφανῆ ποιεῖν. DRESIGII *Comment. de Verbis Mediis N. T. p.* 488.

V. 239.

Λύσσα, *vel* ττα, ης, ἡ, rabies, furor, *propr.* canum.

Κρά-

Κρατερὴ δὲ ἑ λύσσα δέδυκεν, ingens enim ipſum rabies ſubiit.

V. 241.

Ἀποκόψειν, ſe abſciſſurum.

Κόρυμβος, ὁ, ὁ, & κόρυμβον, τὸ, vertex, cacumen, *præcipue* montium. *h. l.* κόρυμβα, roſtra, extremæ navium partes. Secundum *Euſtath.* fit a κάρα, τὸ, caput. *item*, vertex.

Poſt victoriam adeptam domum in triumpho vehebantur victores, ſpoliis hoſtium onuſti, & naves captivas abducentes; prout patet exemplo Alcibiadis apud *Plutarchum*, & Lyſandri apud *Xenophontem Hiſt. Lib. II.* quorum hunc coronis & ſertis donarunt omnes civitates cum Lacedæmoniis confœderatæ, dum per illarum confinia iter faceret; qui mos apud Græcos ſemper viguit, a quibus ad Romanos manavit: nec architbalaſſus, milites, & nautæ ſoli, ex *Polyæno Lib. IV.* ſertis decorabantur, ſed & naves iis ſterni ſolebant, juxta *Diodorum Lib. XIII.* ex hac autem conſuetudine in extremum diſcrimen adducti ſunt Rhodii; illorum enim naves captas hoſtes lauro coronarunt, & iis vecti urbem Rhodum ſubierunt magno cum civium applauſu; teſte *Vitruvio Lib II. Cap. VIII.* qui dolus in Græcia vulgaris fuit, juxta *Polyænum*: nec ſertis tantum decorari ſolebant, ſed & iis appendebantur naufragia & navium in pugna profligatarum fragmenta, præſertim ἄφλαστα, ἀκροστόλια, κόρυμβα, aliaque ornamenta, quæ victores magno cum ſtudio captabant, ut iis triumphum decorarent; quapropter *h. l.* de Hectore Græcorum claſſi internecionem minitante *Homerus* ait:

Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα.
Affirmat enim navium ſe abſciſſurum ſumma roſtra.

Hæc autem ſpolia dicebantur ἀκρωτήρια, iis navem exuere ἀκρωτηριάζειν, teſte *Xenophonte Hiſt. Lib. VI.* Hac cum pompa victores domum repetebant, jubilatione, plauſu, hymnis ſuavique muſicorum inſtrumentorum ſymphonia toto pelago reſonante, prout de Lyſandro traditur a *Plutarcho.* POTT. *Tom. II. p.* 129. 130.

Græci *ſoliti Deorum imagines habere in navibus tutelæ ergo;* quales Phœnicibus Πάταικοι, *Patæci*, apud *Herodotum* in *Thalia.* τοὺς οἱ Φοίνικες ἐν τῇσι πρώρῃσι τῶν τριήρεων περιάγουσι· *Hos in triremium proris Phœnices circumferunt.* Similem morem in Homericis navibus obſervat *Vetus Scholiaſtes* ad *h. l.* ubi Hector jactat, ſe præciſurum navium ἄκρα κόρυμβα, *ſumma roſtra* : Ἐπειδὴ, inquit, ἐπὶ τῶν ἀκροστολίων ἦσαν ἀγάλματα καὶ εἰκόνες τῶν Θεῶν· *Quandoquidem in roſtris navium poſita erant ſimulacra Deorum, eorumque imagines.* &c. FEITH. *Lib. IV. C. XII. §. V.*

V. 242.

Μαλεροῦ πυρὸς, pernicioſo igne.

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, uſtivus, conſumens : pernicioſus. *Ignis* Epith. ex μαλὸς, ὴ, ὸν, tener: exitioſus.

V. 243.

Δηώσειν, Interfecturum.

Ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ, attonitos in fumo. Supra Θ. 183. ἀτυζομένους περὶ καπνῷ.

V. 246.

Φθίσθαι, perire. *pro* Φθίεσθαι. Vide Φθίμενος Θ. 359.

Ἑκὰς Ἄργεος— longe ab Argo —

V. 247.

Ἄνα, ſurge.

Μέμονας, in animo tibi eſt.

V. 249.

Αὐτῷ τοι, ipſi *ſane* tibi.

Μετόπισθε, poſtea.

Μῆχος, εος, τὸ, artificium, commentum, conſilium. 2.) dolus, ars. Τι μῆχος, ullo modo.

V. 250.

Ῥεχθέντος κακοῦ — Acceptæ *jam* cladis —. ῥεχθέντος, a ῥέζω, facio.

Ἄκος, εος, τὸ, medela, medicina, remedium. ab ἀκέομαι, οῦμαι, medeor, ſano.

V. 251.

Φράζευ, Conſidera.

Ἀλεξήσεις, arceas.

V. 252.

Ὦ πέπον, *O amice.* Notent tirones, hanc vocem ex

carum

earum eſſe numero, quæ neque in latino, neque forte in ullo alio ſermone exprimi poſſunt. KREBSII *Animadv. in Plut. Comment. &c. p.* 177. Vide etiam dicta ad *B* 235.

v. 254.

Κάρτος, εος, τὸ, vires, robur: fortitudo. *per Metath.* pro κράτος.

v. 255.

Σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν Ἴσχειν ἐν στήθεσσι· Tu vero ingentes animos *vel* magnanimos ſpiritus *Contine* in pectoribus.— — Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνε· *Deſine* autem a contentione noxia. Vide WELL. *Gramm. Gr. p.* 319. FISCH. *Animadv. in eam, p.* 338. HOOG. *ad* VIG. *C. V. S. III. R. IX.* (*N.* 68.) CLERICI *Art. Crit. P. II. S. I. C. X.* §. 17.

v. 256.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, benevolentia, comitas, humanitas. 2) amicitia, familiaritas. ex φίλος & φρήν.

v. 259.

Λήθεαι, Oblivifceris.

v. 260.

Παῦε, Ceſſa.

Ἔα χόλον θυμαλγέα, mitte iram triſtem.

— — σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
Ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
— — *tibique Agamemnon*
Munera digna dabit, ſi vis moderarier iræ.

μεταλλήξαντι χόλοιο *pro* ἐπὶ τῷ μεταλλάτειν. Utuntur & Participiis Græci conditionaliter, ubi alias ἐὰν, εἰ, ἐφ' ᾧτε vel ἐπὶ τῷ cum Infinitivo dicerent. HOOG. *ad* VIG. *C. VI. S. I. R. XVIII.* (*N. XV.*) ita etiam eſt *v.* 157. *hujus Il.*

v. 262.

Ἐι δὲ,] Simile eſt atque Ἐι δ' ἄγε, Z. 376. Θ. 18. Π. 667. aliiſque multis in locis; atque etiam *hoc ipſo* ſupra *in Libro*, *v.* 167. CLARK. Quod ſi *vis.*

v. 279.

Νηήσασθαι, impleas.

v. 281.

Ἑλέσθαι, deligas.

v. 288.

Ἄγεσθαι, ducas.

v. 300.

Κηρόθι, *adv.* ex animo, ex corde. a κέαρ, τὸ, cor *contr.* κῆρ.

v. 302.

Κατὰ στρατὸν, in caſtris.

v. 303.

Σφι, apud ipſos.

Ἄροιο, tuleris.

v. 304.

Ἕλοις, interfeceris.

Σχεδὸν *h. l.* prope.

v. 306.

Ἔνεικαν, vexerunt: attulerunt. aor. 1. ind. Act. *Poët.* pro ἤνεγκαν, a *v. inuſit.* ἐνείκω *pro* φέρω, fero, affero.

v. 309.

Τὸν μῦθον, ſententiam *meam*, hanc orationem.

Ἀπηλεγέως, *adv.* ſæve, atrociter. *h. l.* aperte, intrepide: ab ἀπηλεγὴς, έος, ὁ, ἡ, nullius curam gerens, nullius reſpectum habens. 2.) ſævus, atrox: *quia, quos nullius cura aut reſpectus movent, illi non trepidant. quod* ab ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus rei.

Ἀποείπω, *Poët.* pro ἀπείπω, dico: interdicō, prohibeo, recuſo, refero.

v. 310.

Ἧι περ, Quemadmodum. ὡς, *idem.*

v. 311.

Τρύζω, *idem quod* τρίζω, murmuro, ſuſurro, ſtrido; ſtrideo: *obſtrepo. Vox per Onomatop. Sed propr.* turturis, *hinc* turtur *dicitur* τρυγών. *H.*

v. 312. 313.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Illum odi tanquam infernum ipſum,
Qui aliud mente occultat, & aliud dicit.

Adverbia derivata a Nominibus Primitivorum Caſum retinent. POSS. *Synt. p.* 269. 270.

Cal.

Cel. ROLLIN *Maniére d'enſeigner &c. Tom. I.* (Ed. Pariſ. 1748.) *p.* 470. *ſq.* Quelqu'un a dit que ſi la vérité étoit exilée du reſte de la terre, elle devroit ſe trouver ſur les lévres d'un Prince. Il doit donc avoir en horreur non ſeulement le parjure, mais tout menſonge & toute diſſimulation. *Je hai,* dit Achille, *comme les portes de l'enfer celui qui penſe d'une maniére, & parle de l'autre.* C'eſt ce que l'Ecriture appelle avoir deux langues, *bilingues;* avoir deux cœurs, *in corde & corde locuti ſunt.* Heureuſe expreſſion! Les gens du monde ont deux cœurs: ils montrent l'un, & cachent l'autre. ils ſe croient en cela bien prudens: mais de quelle confuſion ſeroient-ils couverts, ſi cette lâche duplicité étoit connue! *Os bilingue deteſtor. Prov. VIII.* 13. c'eſt ainſi que parle le Sage dans l'endroit même où il apprend aux Rois la maniére de régner ſagement. Vid. etiam REIMMANNI *Ilias poſt Hom. p.* 630. *ſq.*

v. 315.

Ὄυτε μέ γ'] Neque mihi *equidem* &c.

v. 316.

Ἐπεὶ ἐκ ἄρα τις χάρις ἦεν, quippe *ei* haud *unquam* gratia fuit *tributa.*

v. 317.

Μάρνασθαι — qui pugnaverit —

Νωλεμὲς, aſſidue, indeſinenter. Vid. ad Δ. 428.

v. 318.

Ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·

Utique æqua pars datur ceſſanti, *vel* manenti (*in caſtris,*) ac ſi acriter quis pugnet. *Celui qui ne bouge de ſa tente, a la même part au butin, que celui qui combat.* DAC.

v. 319.

Ἰὸς *b. l.* idem.

Ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός·

Le vaillant & le lâche ſont honorés du même prix. BITAUBE'.

v. 320.

Κάτθαν', occumbit. *pro* κατέθανε, *Æol. Sync.* aor. 2. ind. Act. v. καταθνήσκω.

Ἀεργὸς, ἡ, ὸν, *idem quod* ἀεργὴς, qui feriatur ab omni opere, nullum opus agens. 2.) iners, piger, deſes. ex α priv. & ἔργον, opus.

Κάτθαν' ὁμῶς ὅ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ, τε πολλὰ ἐοργώς. *Celui qui n'a rien fait meurt regreté, comme celui qui eſt couvert de gloire, & qui a mille fois teint la terre du ſang ennemi.* DAC.

v. 321.

Περίκειται *h. l.* reliquum eſt, ſupereſt, & *velut* κειμήλιον, repoſitum jacet.

v. 322.

Παραβάλλω, objicio, projicio.

Παραβαλλόμενος πολεμίζειν, objectans *periculis* pugnæ.

v. 323.

Ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι] Cette comparaiſon pleine de douceur me paroît fort belle, & encore plus belle dans la bouche d'Achille par le contraſte qu'elle fait avec cet eſprit fougeux & emporté, mais cette comparaiſon, toute douce qu'elle eſt, ne laiſſe pas d'avoir ſa fierté: Achille traitte par là tous les Grecs de gens foibles qui auroient peri mille fois, s'il ne les avoit ſauvez. *Remarquez*, dit Euſtathe, *comment Achille compare les Grecs non ſeulement à de petits oiſeaux, mais à des oiſeaux qui n'ont pas encore des ailes, en ſe relevant lui-même, & en les rabaiſſant tous.* Au reſte nôtre Seigneur a ſanctifié cette même comparaiſon, quand pour marquer l'amour qu'il a pour ſes enfans, il dit à Jeruſalem: *Combien de fois ai-je voulu aſſembler tes enfans, comme une poule aſſemble ſes petits ſous ſes aîles.* Luc. XIV. 35. DAC. Conf. etiam Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 184 *ſqq.*

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ, ἡ, implumis, volare non potens. ex α priv. & ἵπταμαι, volo, as. *in Dat. ſing.* ἀπτῆνι, *inde* ἀπτῆσι.

Προφέρῃσι, affert.

v. 324.

Μάσταξ, ακος, ἡ, *h. l.* eſca, cibus, alimentum.

Κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ· male autem ei eſt ipſi. *il s'expoſe à toutes ſortes de dangers & de fatigues — il ſe prive (de la nourriture.)* DAC.

v. 325.

v. 325.

Ἀΰπνους νύκτας ἴαυον, inſomnes noctes duxi.

Ἄϋπνος, ου, ὁ, ἡ, inſomnis, ſomnum non capiens: in quo ſomnus non capitur. *quaſi* ἄνευ ὕπνου. ex α priv. & ὕπνος, ſomnus.

Ἰαύω, commoror, tempus tero: dormio, pernocto.

v. 326.

Ἤματα αἱματόεντα διέπρησσον, dies cruentos exegi.

Διαπρήσσω, pertranſeo, percurro.

v. 327.

Ἀνδράσι μαρνάμενος, *Cum* viris prælians.

Ὀάρων ἕνεκα σφετεράων· Uxorum gratia (*Atridarum*) iſtorum.] Il ne combattoit que pour Helene, que pour la femme de Menelas, mais ces pluriels au lieu des ſinguliers ſiéent bien dans la paſſion. DAC.

v. 328.

In navibus quoque Græci *pugnarunt armis nauticis inſtructi:* qualia ξυστὰ ναύμαχα, *conti navales, Iliad. XV. v.* 677. Achilles utique *h. l.* ait, ſe navali claſſe duodecim civitates expugnaſſe:

Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων·

Duodecim autem urbes hominum claſſe vaſtavi.

Et Ulyſſes prædicat ſe novies bello navali imperaſſe. *Odyſſ. XIV. v.* 230. *ſq.* FEITH. *L. IV. C. XII. §. I.*

Quod ſi ad ingratos præclaro viro maleficia pro beneficiis recipienti verba facere contingat, major etiam facultas res, quas geſſit, cum laude recenſendi permitti debet. Sic Achilles indigne ab Agamemnone habitus, injuriaque illa, quam ſæpius memoravimus, laceſſitus, iræ, quæ ſe tranſverſum agebat, neceſſariam veluti exhalationem concedit jactantiam.

Cepi biſſenas comitatus navibus urbes.

RICC. *Diſſ. Hom. Tom. I. p.* 151.

v. 329.

Κατὰ, per.

Ἐρίβωλος, ου, ὁ, ἡ, *idem quod* ἐριβώλαξ. *A.* 155.

v. 331.

Ἐξελόμην, Abſtuli.

Δόσκον, dabam. *Poët.* pro ἐδίδων, imperf. ind. Act. v. δίδωμι, do.

v. 332.

Ὄπιθε μένων, remanens.

v. 333.

Διὰ — δασάσκετο, dividebat. aor. 1. ind. Med. *Poët.* & *Jon.* pro διεδάσατο, v. διαδάζομαι, divido, diſtribuo, ex διὰ & δάζω, *idem.*

Ἔχεσκεν, retinebat.

v. 334.

Prædam dividere inter milites *ſolitus princeps*, *exercitus dux*, ad quem ideo ſinguli, quæ ceperant, deferebant; quod Achilles *v.* 328. *ſqq.* ait ſe feciſſe, vaſtatis urbibus viginti & tribus, quarum ſpolia tradiderit Agamemnoni, eundem queſtus non ſatis juſte diſtribuiſſe. Verum enim vero *princeps expeditionis ex omni præda portionem aliquam extra ſortem auferebat.*

Præmia quoque rei bene geſtæ ex præda exempta ducibus aliis, viriſque fortiſſimis dividebantur: uti feciſſe Agamemnonem ait Achilles:

Ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδυ γέρα, καὶ βασιλεῦσι.

Alia autem optimatibus dabat munera, & regibus.

eoque modo ipſe accepit Briſeïdem. Sic Neoptolemus ejusdem filius poſt direptam Trojam

Μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν·

Portionem & donum bonum habens navem conſcendit.

Odyſſ. XI. v. 533. FEITH. *L. IV. C. XVI.* §. *V. & VI.*

v. 335.

Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται· *Ac* iſtis quidem *ea* firma manent. *Ils ont tous encore les preſens qu'ils ont reçûs.* DAC. *Mais les autres chefs ne ſe virent jamais enlever ſes dons; moi ſeul, diſtinction flateuſe! je ſuis l'objet de ſes injuſtices.* BITAUBE'.

Ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνε — a me vero ſolo —

v. 336.

Εἷλετ', abſtulit.

Ἄλοχον, uxorem *meam.*

Θυμαρὴς, έος, ὁ, ἡ, animo gratus, placitus, conveniens. ex θυμὸς & ἄρω, apto.

Τῇ παριαύων, cui condormiens.

Παριαύω,

Παριαύω, juxta — moror ſeu commoror, *vel* juxta — dormio. ex παρὰ & ἰαύω, commoror: dormio.

v. 341.

Ἐχέφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ ἔχων φρένα, prudens, cordatus. ex ἔχω & φρὴν, mens, animus.

v. 342.

Ὡς καὶ ἐγὼ τὴν — Ut & ego hanc —

v. 343.

Δουρίκτητος, ου, ὁ, ἡ, *pro* δορύκτητος, quem haſta acquiſitum, *vel* bello captum quis poſſidet: captivus. ex δόρυ & κτάομαι, poſſideo.

v. 345.

Μή μευ πειράτω εὖ εἰδότος· Ne me tentet probe gnarum.

v. 348.

Νόσφιν ἐμεῖο, ſine me.

v. 349.

Ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ — duxit foſſam prope ipſum. —

v. 351.

Οὐδ' ὥς, ne ſic quidem.

v. 352.

Ἴσχειν, ſuſtinere.

Ὄφρα, Dum.

v. 353.

Ἀπὸ τείχεος, procul a mœnibus.

Ὀρνύμεν *pro* ὀρνύμεναι, ciere.

v. 357.

Ἱερὰ ῥέξας, ſacris factis. ἱρὸς *Jon.* pro ἱερός

v. 359.

Ἤν, ſi. ἄικεν, *idem.*

Τοὶ τὰ μεμήλῃ, tibi hæc curæ fuerint.

v. 360.

Ἦρι, *adv.* vere, *h. l.* mane. ab ἦρ, ἦρος, τὸ, ver: diluculum.

Πλεύσας, navigantes.

v. 361.

Ἐν, in *ipſis.*

Ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας, remigandi cupidos.

v. 362.

Εὔπλοια, *Jon.* εὐπλοίη, ἡ, ſecunda, felix & bona navigatio:

vigatio : tranquillitas maris. *quaſi diceret*, navigationis facilitas. ex εὖ & πλέω, navigo.

v. 363.

Ἱκοίμην, pervenero.

v. 364.

Ἔςι δέ μοι μάλα πολλὰ] Ne adeo *Agamemnonis* ſcilicet dona mihi opus ſint. Vide autem & infra, ad *v.* 400. CLARK.

Τὰ κάλλιπον, (*pro* κατέλιπον,) quæ reliqui.

v. 365.

Ἐνθένδε, *adv.* hinc.

Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, ruber. ab ἔρευθος, εος, τὸ, (*amiſſo* ε, & *aſſumto* ρ,) rubor.

v. 366.

Πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, albus, candidus, *ſplendidus.*

v. 367.

Ἄξομαι, Abducam.

Ἄσσ' ἔλαχόν γε, quæ quidem ſortitus ſum.

Ὅσπερ ἔδωκεν, Αὐτὸς — ἕλετο] *Al.* ὥσπερ ἔδωκεν, Αὖτις — ἕλετο. Quod autem *Achilles* hic perpetuo eodem redeat, repetatque id, quod jam ante ſæpius dixerat, *v.* 335. 344. perſonæ optime convenit, & τὸν ὀργίλον apprime condecet. CLARK.

v. 368.

Ἐφυβρίζω, contumelia afficio : adverſus aliquem injurius ſum. ex ἐπὶ & ὑβρίζω, *idem.*

Ἐφυβρίζων ἕλετο, per injuriam abſtulit.

v. 369.

Τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, Ei omnia referto.

v. 370.

Ἐπισκύζομαι, indignor.

v. 373.

Κύνεός περ ἐὼν, proterve audax licet ſit.

Κύνεος, έα, εον, caninus : impudens.

Εἰς ὦπα ἰδέσθαι, faciem intueri.

v. 375.

Ἐκ — ἀπάτησε, decepit. v. ἐξαπατάω, ῶ, decipio.

Ἤλιτεν, offendit. aor. 2. ind. Act. v. ἀλιτέω, ῶ, pecco, delinquo : offendo.

v. 376.

v. 376.

Ἐξαπάφοιτ, *pro* ἐξαπάφοιτο, fallet : imponat, decipiat. præſ. opt. Med. v. ἐξαπάφω, decipio, fallo. ex ἐξ & ἀπάφω, *idem*.

Ἅλις δέ οἱ. ſatis autem ei *ſit*.

v. 377.

Ἐῤῥέτω, pereat.

Ἐκ τῶ εἵλετο, ademit.

v. 378.

Ἐχθρὸς, inviſus.

Κὰρ *pro* κάρα, caput. *Sed hîc accipitur pro* mancipio, *ſeu* homine nauci & nihili, *qualis Carum gens, quæ aliis ſe mancipabat.*

Αἴσῃ *h. l.* vice, loco.

Τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ, æſtimoque eum nihili.

Servis, qui *citra bellum* aut latrocinium vendebantur, antiquitus non uſam Græciam tradit *Timæus Tauromenites* apud *Athenæum, Lib. VI.* Οὐκ ἦν φασὶ πάτριον τοῖς Ἕλλησιν ὑπὸ ἀργυρωνήτων τὸ παλαιὸν διακονεῖσθαι. *Non moris fuiſſe ait Græcis, ut a ſervis mercede conductis ſervitia acciperent.* Primi e Græcis commemorantur Chii barbaros ſervos numerata pecunia mercati. Quos ideo Deorum iram contraxiſſe *idem* cenſet, ſiquidem oppreſſi ſunt ab iis tædio dominicæ poteſtatis. In iis præcipui fuerunt Cares; unde pro ſervilibus hominibus Græco proverbio uſurpati. Quo referunt Interpretes hoc *Homeri*, ἐν καρὸς αἴσῃ, *mancipii loco.* Frequenter etiam jam inde priſcis temporibus in hanc rem adhibebantur Pontici, Lydi, Phryges, & ſimiles, qui ſuos ſoliti nullo negotio divendere exteris, uti narrat *Philoſtratus Lib. VIII. de Vit. Apollon. Cap. VII.* FEITH. *L. II. C. XX. §. IV.*

v. 379.

Δεκάκις, *adv* decies.

Εἰκοσάκις, *adv.* vicies.

v. 380.

Ποθὲν, *adv.* alicunde.

Γένοιτο, accederent.

v. 381.

Προτινίσσομαι, *Alii* ποτινίσσομαι, *Dor.* pro προσνίσσομαι, eo, venio, advenio. ex πρὸς & νίσσομαι, *idem.*

Οὐδ' ὅσα Θήβας Αἰγυπτίας] Hinc fortaſſe de *Homeri* ætate nonnihil conjicere erit, quum *Thebæ* adhuc caput eſſent *Ægypti.* CLARK.

v. 382.

Κεῖται, reconditæ jacent (opes.)

v. 383.

Ἑκατόμπυλος, ε, ὁ, ἡ, centum, *i. e.* multas habens portas.

Ἀν' ἑκάστην, per unamquamque.

v. 384.

Ἐξοιχνεῦσι, egrediuntur. *Dor.* pro οῦσι. v. ἐξοιχνέω, ῶ, egredior. ex ἐξ & οἰχνέω, ῶ, abeo, diſcedo.

v. 387.

Πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν — δόμεναι — λώβην, Antequam totius — *pænas* perſolvat — contumeliæ.

v. 389.

Εἰ — κάλλος ἐρίζοι, Si cum — pulchritudine certet, *vel* certaret. *Fut-elle plus belle que Vénus.*

v. 390.

Ἔργα — ἰσοφαρίζοι, Operibus — par ſit, *vel* eſſet. *Plus ſavante que Minerve.* BIT.

v. 392.

Οἱ, ei.

Ἐπέοικα, videor, convenio.

v. 393.

Ἢν — σόωσι, Si — ſervarint, *vel* ſervent.

v. 394.

Θὴν *h. l.* eſt partic. expletiva. interdum ſignificat *quidem.*

Γαμήσσεται & γαμέσσεται] differunt non magis, quam μαχήσσεσθαι & μαχέσσεσθαι. γαμεῖσθαι autem in medio dicitur, ut διδάσκεσθαι, quod eſt *docendum curo*, i. e. *procurare, ut filius uxorem ducat, proſpicere filio de uxore, deligere filio uxorem.* ERN.

In contrahendis matrimoniis matris æque ac patris conſenſus requirebatur; qua de cauſa Achilli nubere non permittitur Iphigenia, donec aſſentiretur Clytæmneſtra

apud

apud *Euripidem*, *Iphigenia in Aulide*. Nec ulli licebat parentibus neſciis matrimonium contrahere; nam in ipſis antiquiſſimis & imperitiſſimis Seculis ita innotuerat jus parentum in liberos, ut illis diſſentientibus hos ſui corporis elocandi minime compotes fuiſſe ſtatuerint. Agamemnonis filiam oblatam repudiat Achilles, patrem enim Peleum ei uxorem proſpicere malebat. POTT. *Tom. II.* p. 220. FEITH. *L. II. C. XIII. §. III.*

v. 396.

Ῥύομαι, *h. l.* tueor, conſervo.

Οἱ τε πτολίεθρα ῥύονται, *qui par leur valeur & par leur prudence ſavent conſerver leurs Etats.* DAC.

v. 398.

Ἐπέσσυτο, appetit.

v. 399.

Γήμαντι, aor. 1. part. v. γαμέω, uxorem duco. *quaſi ex* γάμω.

Ἐοικυῖαν ἄκοιτιν] ἐμοὶ πρέπουσαν γαμετήν. *Schol.*

v. 400.

Κτήμασι τέρπεσθαι, poſſeſſionibus frui.

Τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς, quas ſenex conquiſivit Peleus.

v. 401.

Ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον] *Al.* ἐμῆς ψυχῆς. Ceterum ſummo cum artificio (ut recte annotavit *Popius*) hic effecit Poëta, ut vitam longam, ingloriam & ignobilem, maximis laudibus per indignationem efferret is, qui unus omnium hominum avidiſſime eſſet gloriæ appetens, eamque revera vitæ longæ anteferret. CLARK. *La vie eſt d'un prix que rien n'égale.* DAC.

Ὅσα φασὶν Ἴλιον ἐκτῆσθαι — Quantas *opes* ajunt Ilium poſſediſſe —

v. 403.

Τὸ πρὶν, antehac.

Ἐπ' εἰρήνης, tempore pacis.

Πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν, antequam venirent, *vel* priusquam adveniſſent filii Achivorum.

v. 404.

Λάϊνος, ἵνη, ινον, lapideus. a λᾶας, lapis.

Ἀφήτορος

v. 417.

Παρεμυθησαίμην, ſuaſerim. v. παραμυθέομαι, ὕμαι, conſilium do, conſulo, ſuadeo: hortor, adhortor. ex παρὰ & μυθέομαι, dico.

v. 418.

Ἀποπλείειν, navigare.

Δήω, invenio, *vel potius in ſignificatione Futuri*, inveniam.

v. 419. 420.

— — μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, — —
— — valde enim ſupra eam late ſonans Jupiter
Manum ſuam tenet. *i. e.* eam protegit.

Vide ad Δ. *v.* 249.

Τεθαρσήκασι δὲ λαοί, & animo confirmato ſunt copiæ.

v. 422.

Ἀπόφασθε, renunciate. aor. 2. imper. Med. v. ἀπόφημι, renuncio.

Γέρας - γερόντων, munus - legatorum.

v. 424.

Σόῃ, ſervet.

v. 425.

Ἑτοίμη, expeditum *conſilium*] λέγει δὲ τοῦτο, ὅτι Μαλαία ἐστὶν αὕτη ἡ γνώμη, ἣν ἐποιήσαντο οἱ Ἕλληνες, πέμψαντες ὑμᾶς πρός με, ὡς δυναμένους πεῖσαι. *Schol.*

v. 426.

Ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος, me iram fovente. Vide ad B. 772.

v. 427.

Καταχοιμηθήτω, cubet.

v. 429.

Ἀνάγκῃ, vi.

v. 431.

Κρατερῶς ἀπέειπεν, vehementer, præfracte recuſaverat.

v. 433.

Ἀναπρήθω, incendo, inflammo. *item* efflo: *hinc* δάκρυα ἀναπρήσας, lacrymas magna copia effundens, & cum ſuſpiriis ac anhelitu.

Πέρι γὰρ δίε — valde enim timebat de —

v. 434

Εἰ μὲν δή — γε] *Si quidem revera &c.*

v. 435.

v. 435.

Βάλλεαι, Cogitas.

Οὐδέ τι πάμπαν, neque omnino.

Ἀμύνειν — defendere a —

v. 437.

Λιποίμην, relinquar.

v. 438.

Σοὶ, tecum.

v. 440.

Νήπιον, οὔπω εἰδόθ' — Puerum, nondum peritum — RICC. *Diſſ. Hom. Tom. III. p.* 262. *ſq.* §. *V. De Achillis ad bellum proficiſcentis ætate.* Cum in Sigeo ad Achillis tumulum adſtitiſſet M. Alexander, *o fortunate*, inquit, *adoleſcens, qui tuæ virtutis Homerum præconem inveneris!* (*Cic. in Or. pro Arch.*) Sed quomodo, dicet aliquis: tot pene incredibilia virtutis miracula in Trojano bello præſtiterit adoleſcens? Mirum quidem, ſed tamen verum. Non enim culpandus Romanæ eloquentiæ pater, quod minus proprie Achillem in Alexandri dicto vocaverit adoleſcentem. Nam cum Phœnix, ejus nutritius, conaretur inexorabilem emollire ac flectere, ut ad bellum reverteretur, memorat, quomodo ſibi traditus eſſet conſilio ac ſermonibus regendus a Patre Peleo, quod adhuc νήπιος, id eſt, *adoleſcentulus* mitteretur ex Phthia ad Agamemnonem adverſus Trojanos dimicaturus. Scilicet decimum ſextum ætatis annum nondum attigerat. Et ſane inter virgines filias Lycomedis Regis Scyri a matre, ne ad Trojanum bellum ire cogeretur, ex quo ſciebat non eſſe reverſurum, ſub habitu muliebri abſconditus, non ex oris ſpecie, aut voce, (utraque enim juvenculis puellis ſimilis erat,) ſed aſtu verſutiſſimi Ulyſſis detectus eſt. *Carolus XII.* Rex Sueciæ, ſive cum antiquis dicere malimus Gothiæ, ad bellum ipſe pariter quaſi Achilles alter, admodum adoleſcens profectus, tam ſtrenuum, invictum, cunctiſque terribilem ſe præbuit, tam præclara ac memoranda dedit fortitudinis tum animi tum corporis exempla, ut, niſi ſub hujus Seculi initium rerum ab eo geſtarum teſtes nos ipſimet fuiſſemus, ac pene ſpectatores, vix adduci poſſemus, ut hiſtoriæ adhibere-

mus fidem. Quod ſi Achillis ſortem obiiſſet, hoc eſt, ſi poſt inſignes illas victorias primum relatas, ob quas totam ferme Europam timore nominis ſui compleverat, morte ſtatim eſſet præreptus, non Achilli, non Alexandro grandem famam invidiſſet. Accidit ergo aliquando, etſi rarenter, ut robur ac ſtrenuitas arridente fortuna annos prævertat, adeo ut aliqui ineunte juventute talia præliantes confecerint, qualia exercitatiſſimi Duces ne grandiori quidem ætate conficere valuerunt.

V. 441.

Ἵνα *h. l.* ubi.

V. 442.

Διδασκέμεν, ut docerem *te.*

V. 443.

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, Rhetor, Orator. a ῥέω, dico, loquor.

Πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, *Jon.* pro πρακτὴρ. actor, qui agit. a πρήσσω, *Jon.* pro πράσσω, *vel* τλω, facio, ago.

Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.

Verborumque orator ut eſſes, actorque rerum.

Pour vous donner des exemples de bien parler & de bien faire. DAC. Luc. XXIV. 19. δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ. Act. VII. 22. δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις,

In illuſtrioribus familiis *adhibiti viri, qui filios educarent,* ac bonis artibus imbuerent. Quam operam præſtitit Peleo in educatione Achillis Phœnix *h. l.* ubi refert, ſe ei infanti genibus ſuis impoſitum cibum præcidiſſe, & vinum infudiſſe, quo evomito ſæpe veſtem ſuam conſpurcavit; deinde concionandi ac bellandi diſciplina eum informaſſe,

Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων,

ut eum efficeret *oratorem verborum, actoremque rerum*, ſicuti vertit *Cicero Lib. III. de Oratore, Cap. XV.* FEITH. *L. II. C. XVIII. §. III.*

V. 444.

Ὡς ἂν ἔπειτ' — Quare *ſeu* propterea deinceps —

V. 445.

Ὑποσταίη, promitteret. aor. 2. opt. act. v. ὑφίστημι, ſuppono.

v. 446.

Ἀποξύω, abrado, derado. & *generaliter* detraho, demo, *quaſi* abradendo, *ut h. l.* ex ἀπὸ & ξύω, rado.

Θήσειν νέον ἡβώοντα, facturum *me* juvenem pubeſcentem.

v. 447.

Οἷον, Qualis *eram.*

v. 449.

Παλλακίδος πέρι, de pellice.

Παλλακὶς, ἴδος, ἡ, concubina, pellex. a πάλλαξ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens.

v. 451.

Λισσέσκετο γούνων, ſupplex orabat *prehenſis* genibus.

v. 452.

Προμιγῆναι, ut prius miſcerer.] συνελθεῖν, congredi.

Ἐχθήρειε, odio haberet. aor. 1. opt. Act. *Æol.* pro ἐχθήρειε, v. ἐχθαίρω, odio proſequor, odio habeo. ab ἔχθος, εος, τὸ, odium.

v. 453.

Οἰσθεὶς, ſentiens: ſuſpicatus. v. οἴομαι, *Poët.* puto; arbitror.

v. 447.—453.

Ubique permittebatur, idque absque offendiculo, *pellices*, quotquot liberet, aſſumere; hæ appellatæ παλλακίδες, plerumque mulieres bello captæ, aut argento emtæ, ſemperque inferiores legitimis uxoribus, quæ dote, ampliſſima cognatione, aut quadam alia re præcellebant; iſtarum frequens mentio fit apud *Homerum*; Achilli erat ſua Briſeis, eaque abſente Diomede, Patroclo Iphis, Menelao, Agamemnoni, & (ne plures recenſeam,) ſapientiſſimis, graviſſimis ac antiquiſſimis illorum omnium, quales Phœnix & Neſtor, erant ſuæ uxores. Nec mirum, Ethnicos in haſce libidines ruiſſe, cum Judæi, iique inter eos maxima pietate inſignes, ut Abrahamus & David, in eadem licentia vixerint. Imo Græcæ uxores licentiam maritorum ſuorum ſemper ægre tulerunt, quippe ex illa privilegiis ſuis aliquid detrahebatur; unde Laertes apud Homerum *Odyſſ. A. v.* 433. licet Eurycleam ipſius mancipium vehementer obſervaret, tamen ex metu animi iniqui uxoris ſecum in lectum nun-

quam admiſit. — Phœnix a matre impellitur ad vitiandam patris pellicem, ut a rivali tam importuna eam liberaret; quemadmodum ab ipſo narratur *h. l.* POTT. *Tom. II. p.* 249. 250. FEITH. *L. II. C. XVII.* §. *II.*

v. 454.

Καταράομαι, ῶμαι, exſecror, imprecor, devoveo, male ominor. ex κατὰ & ἀράομαι, precor: imprecor.

Ἐπεκέκλετο] ἐπεκαλεῖτο· invocabat.

Ἐριννὺς, ύος, ἡ, Erinnys, Furia; Dea infernalis & peccatorum ultrix. Vide NATALIS COMITIS *Mythol.* *Lib. III. Cap. X.* M. DU PUY *Mythol.* (à Paris. 1731.) *Tom. I. p.* 134. *ſqq.* *Diction. Poët. portatif. p.* 205. aliosque quam plurimos.

v. 455.

Ἐφέσσεσθαι, *Poët.* pro ἐφίσεσθαι, inſidere, collocare. fut. 1. infin. Med. v. ἐφέζω, colloco.

Μή ποτε γούνασιν οἷσιν κ. τ. λ. Ne unquam genibus ſuis imponeretur dilectus filius, Ex me genitus.] C'étoit la coûtume des Grecs. Les enfans, dès qu'ils venoient au monde, étoient mis par les peres ſur les genoux des grands peres, comme le plus agréable préſent qu'un fils puiſſe faire à ſon pere, que de lui donner un petit fils. J'en ai déja fait une remarque ſur *Terence* dans les *Adelphes Act. III. Sc. II.* où Soſtrate dit d'Eſchinus:

Qui ſe in ſui gremio poſiturum puerum dicebat patris.

Qui diſoit que ſitôt qu'elle ſeroit accouchée, il porteroit l'enfant ſur les genoux de ſon pere. DAC.

v. 456.

Ἐτέλειον, ratas fecerunt.

Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio. ex ἐπὶ & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces: diræ, imprecatio.

v. 457.

Καταχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, ſubterraneus, infernus, infernalis. ex κατὰ & χθὼν, ἡ, terra.

Trifariam *Jupiter*(qui idem eſt ac *Jovis Pater*) invenitur dictus, *Cæleſtis*, *Marinus*, *Inferus.* De Jove *cæleſti* nulli dubium eſt. Jovem *marinum* nominat *Æſchylus*; Jovem autem *Inferum* h. l. *Homerus*, Ζεύς τε καταχθόνιος. Hoc *triplici* Jove videntur voluiſſe innuere ſapientiores

Ethnico-

Ethnicorum, unum eundemque Deum eſſe, qui omnia gubernat & adminiſtrat in *Cælo*, *Mari*, *Inferis*. Hinc veteres ſtatuarii Jovem tertio oculo effinxerunt. Unum talium ſimulacrorum fertur in ſuis ædibus habuiſſe Priamus illic locatum usque a Laomedontis ætate. Poſt Trojæ excidium partientibus prædam Græcis ſignum illud obvenit Sthenelo, qui in Græciam deportavit. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 233.

Ἐπαινὸς, ἡ, ὸν, inſignis, celebris. *h. l.* durus, horrendus, atrox. Epith. *Proſerpinæ.* ex ἐπὶ & αἰνὸς, gravis.

Περσεφόνεια, ας, ἡ, Proſerpina: *quæ cædibus omnia vaſtat.* ex πέρθω & φόνος.

v. 453. — 457.

Diras, ἀρὰς, καταρὰς, exſecrationes vocabant, quibus mala ingentia imprecabantur iis, qui hoc iſtudve vel acturi eſſent, vel egiſſent. Cujusmodi imprecationum exempla occurrunt paſſim apud Poëtas & Hiſtoricos, e. c. *Homerum*, *Sophoclem*, *Euripidem*, *Lycophronem* in *Caſſandra*, *v.* 164. & *Plutarchum*, qui Athenienſes ſanxiſſe narrat, in *Alcibiade*, ut omnes ſacerdotes, tam fœminæ, quam viri, diris devoverent Alcibiadem, myſteriorum Cereris profanatorum accuſatum. Efficaciſſimæ autem, iisque, adverſus quos effuſæ ſuſceptæque eſſent, exitioſiſſimæ cenſebantur tales imprecationes, ſive devotiones, præſertim ſi a parentibus, regibus, ſacerdotibus, vatibus, aut hominibus ſacris aliis fuiſſent pronunciatæ peractæque. Sic ἀτεκνίαν ſuam Phœnix parentis ſui diris ipſe *h. l.* tribuit. Idem poſtea Meleagrum periiſſe dicit, *v.* 567. 568. propter diras, quas mater, fraternæ cædis cauſſa, ipſi fuiſſet imprecata. Illa enim Plutonem & Proſerpinam invocaverat,

Παιδὶ δόμεν θάνατον. τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐρινύς
Ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβευσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.

Ut filio darent mortem, eam vero per tenebras vagans Erinnys
Exaudiverat ex Erebo, cor habens implacabile.

Itaque *diris*, ut ait *Plinius Hiſt. Nat. L. XXVIII. Cap.* 2. *defigi deprecationibus nemo non metuebat.* LAKEM. *Antiq. P. III. C. II.* §. *X.* add. POTT. *Tom. I. p.* 271.

✠ NB. ✠

Plutarchus in Libro *de audiendis Poëtis* hos verſus *Homeri* profert, ubi Phœnix, ut iram Achillis leniat, narrat, a ſe nimia ira commoto patrem ſuum propemodum eſſe interfectum.

Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Ἀλλά τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ᾽ ἐνὶ θυμῷ
Δήμου θῆκε φάτιν, καὶ ὀνείδεα πόλλ᾽ ἀνθρώπων,
Ὡς μὴ πατροφόνος μετ᾽ Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
Eripere huic vitam ferro fulgente parabam;
Iram neſcio quis fregit Deus, & mihi vulgi
Objecit voces animo & convicia famæ,
Ne patris occiſor Grajum ſermone notarer.

Tum ſubjicit; ὁ μὲν οὖν Ἀρίσταρχος ἐξεῖλε ταῦτα τὰ ἔπη φοβηθείς· *Ariſtarchus cum perhorruiſſet hos verſus, eos ſuſtulit.* At male, judice *Plutarcho.* CLERICI *Art. Crit.* P. III. *S. I. C. XIV.* §. 2. KREBS. *Animadverſ. in Plutarch.* Qui verſus hîc ex *Homero* laudantur, eos in hodiernis Editionibus fruſtra quæſiveris, excepta Barneſiana & Wetſteniana, quia, ut Auctor tradit, ſublati ſunt ab Ariſtarcho. Intelligitur autem *Ariſtarchus* is, (nam fuit & alter, qui Piſiſtrati juſſu Homeri carmina collegit, & in XXIV. rhapſodias deſcripſit,) qui floruit temporibus Ptolemæi Philadelphi, quem *Ælianus* tradit habuiſſe aures Homeri carminibus dijudicandis & agnoſcendis ita aſſuetas, ut, quem ipſe reprobaſſet, Homeri verſus non haberetur.

v. 458.

Ἐρητύετ᾽ *pro* ἐρητύετο, ſuſtinuit: detinebatur.

v. 459.

Κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι, in domo verſari. v. στρωφάω, *idem quod* στροφάω, ῶ, verſor, circumago. a στροφὴ, ῆς, verſio, flexus, converſio.

v. 460.

Ἔται καὶ ἀνεψιοὶ, familiares & cognati.
Ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ, conſobrinus, adfinis, patruelis.
Ἀμφὶς ἐόντες, circum ſtantes.

v. 461.

Αὐτοῦ, ibi.
Κατερήτυον, retinebant *me.*

v. 462.

v. 462.

Ἕλικας βοῦς, cornibus camuris boves. ἕλιξ, ικος, ὁ, ἡ, intortus, implicitus: volubilis; circumiens. ab ἑλίσσω, verto, volvo, circumago.

v. 463.

Θαλέθω, *idem quod* θάλλω, vireo, floreo: pullulo: ſcateo.

v. 464.

Ἑυόμενοι, Aſſandi. v. ἕυω, *vel* εὕω, uro, uſtulo: *videlicet* admota flamma aſſo.

Ἥφαιστος *h. l.* ignis.

v. 465.

Κέραμος, ου, ὁ, *h. l.* dolium, urceus, hydria.

v. 466.

Ἐννάνυχες, per novem noctes. *adv.* pro ἐννεάνυχες. ex ἐννέα & νύξ, nox.

Μοι ἀμφ' αὐτῷ, me circa ipſum.

v. 467.

Ἀμειβόμενοι, per vices.

Σβέννυμι in præt. ἔσβηκα, & aor. 2. ἔσβην, *quaſi* a σβῆμι, pro *extinctus ſum*. Paſſive *h. l.* utitur Hom. Οὐδέ ποτ' ἔσβη Πῦρ, *Neque unquam extinguebatur ignis.* Πληθύνω quoque & *Augeo* & *Augeor* notat: unde ποταμοὶ πληθύνοντες Plutarcho ſunt *fluvii aquis aucti.* HOOG. *ad* VIG. *C. V. S. I. R. VIII.* (*N.* 41.)

v. 468.

Ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ, Alter in porticu. deeſt στοᾷ. Nam αἴθουσα proprie loquendo eſt participium verbi αἴθειν, *fulgere*, & στοὰ αἴθουσα, ut *Euſtathius* exponit, eſt στοὰ ἡλίῳ αἰθομένη, ὅ ἐστι λαμπομένη, i. e. *porticus*, *quæ a ſole illuſtratur*. Deeſt etiam in ποικίλη, *Pæcile*, quod notiſſimum. BOS *Ell. Gr. p.* 190. 191.

Ἐυερκὴς, έος, ὁ, ἡ, bene ſeptus, bene munitus. ex εὖ & ἕρκος, τὸ, ſeptum.

Αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, domus regia *ſeu* principis.

v. 469.

Πρόδομος, ου, ὁ, atrium, veſtibulum.

v. 471.

Καὶ τότ'] *Tum dein; tum vero.*

Πυκινῶς, *adv. h. l.* ſolerter: accurate, firmiter.

v. 472.

Ὑπέρθορον, tranſilii. aor. 2. ind. *Jon.* pro ὑπερέθορεν, ὑπερθορέω, ῶ.

Ἕρκιον, ου, τὸ, ſeptum. ab ἕρκος, εος, τὸ, *idem.*

v. 474.

Ἀπάνευθε, *h. l.* procul.

v. 476.

Ἐς Πηλῆα ἄναχθ', *pro* ἄνακτα, Ad Peleum regem.
Πρόφρων ὑπέδεκτο, lubens ſuſcepit. v. ὑποδέχομαι.

v. 479.

Ἀφνειὸν ἔθηκε, divitem fecit.
Ὤπασε, dedit.

v. 480.

Ναῖον, Incolebam.

Ἐσχατιὰ, ᾶς, *Jon.* ὴ, ῆς, ἡ, ultimæ cujusque rei partes, extremitas rei cujuslibet; extrema ora: ἔσχατα μέρη. ab ἔσχατος, ultimus, poſtremus.

v. 483.

Πάσασθαι, cibum ſumere. aor. 1. inf. Med. ab *inuſit.* πάω, edo, veſcor, guſto.

v. 484.

Πρίν γ' ὅτε δὴ] *Neque unquam contentus eras, aut te compeſcuiſti, antea quam,* vel *niſi quum &c.* CLARK.
Καθίσας, imponens; collocans.

v. 485.

Ὄψον, ου, τὸ, quidquid coctum præter panem comeditur: opſonium: cibus. ab ὄφω *vel* ὄπτω, coquo.
Ἄσαιμι, ſatiaſſem. v. ἄδω, *fut.* ἄσω, *ſeq. Genit.* ſatio. expleo *ſeq. Ablat.*
Προτάμνω, antea ſeco, præſcindo, prius concido.
Ἐπέχω, *h. l.* admoveo: do, præbeo: adminiſtro.
Οἶνον ἐπισχών. *vinum admovens.*
[illegible]ibus etiam vinum adminiſtratum quandoque fuiſſe [illegible]mus ex hac oratione Phœnicis, qui ad Achillem [illegible]um ſic loquitur: Πρίν γ' ὅτε δὴ κ. τ. λ. POTT. Tom. [illegible] p. 201.

v. 486.

Καταδεύω, madefacio, rigo. ex κατὰ & δεύω, *idem.*

v. 487.

v. 487.

Ἀποβλύζω, ſcaturio, mano, effundo & emitto abundantes aquas. *item*, evomo, per vomitum effundo. ex ἀπὸ & βλύζω, *idem: dictum eſt a murmure & ſono ſcatuientium aquarum.*

Νηπιέη, ης, ἡ, infantia. a νήπιος, infans.

v. 486. 487.

Notandum, veteris moris fuiſſe, ut nutritius easdem penderet operas puero, quas nutrix, atque adeo inter alia ferret in genibus, cibumque præberet & potum. Cum igitur Ulyſſes & Diomedes multa incaſſum dixiſſent, nec pervicacem atque inexorabilem Achillis animum flexiſſent, eum cœpit alia ratione aggredi Phœnix, ſi forte expugnaret. In memoriam ſcilicet redigebat, quæ ſibi ſervitia puello præſtitiſſet, & quantum jam tunc ſe diligeret Achilles, adeo ut neque cibum neque potum ab alio præbitum vellet ſumere, quam ab eo in ejus genibus ſedens. Hic autem viſus eſt plerisque Homerus tam indecoram & ſordidam circumſtantiam adjicere, ut nulla poſſit ratione defendi aut excuſari. Ait enim Phœnix:

Πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα,
Οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ·

Quod ad verbum Latini interpretes ita vertunt:

Sæpe mihi rigaſti in pectoribus veſtem,
Ex vino evomens in infantia, quæ cura indiget.

Non equidem negaverim, lectores e vulgo facile rejecturos Phœnicis ſermonem, etſi multo artificio elaboratum, & validorum argumentorum robore, flexanimaque eloquentia inſtructum, Vatique ſtomachaturos, quod tantam labem expreſſerit, epica majeſtate prorſus indignam. Sed ſi quis Homeri mentem penetrare valeat, vimque Græcæ vocis ab eo uſurpatæ multo nitidiſſimæ aſſequi, non ita ſentiet de ſummo Poëtarum principe, qui aquilæ inſtar ſupra alios celſiſſimus volat, quique, *Horatio* teſte, nil unquam molitur inepte. Nam primum de induſtria voluiſſe videtur Homerus naturam exprimere ſimplici illo candore, quo maxime Veteres oblectabantur, nondum luxu peſſimo, omniumque deliciarum mollitie, fractis moribus & corruptis. Tabulam quæſo vobiſcum fingite,

Q 5 in

in qua pictor eximius factum illud exhibeat, Phœnicem nempe geſtantem genibus Achillem puerulum, eique præbentem potum; turpemne ſordidamque pictoris imaginem culparemus, ſi quid epoti liquoris faceret ex ore pueri in ſinu geſtantis ſenis effluere? Quinimmo laude dignum putaremus, quod rem ad vivum repræſentarit, ipſamque naturam ſub oculos poſuerit. Quem autem latet, picturam & poëſin conſertis inter ſe manibus in idem conjurare?

Ut pictura poëſis erit. — —

diſerte docet *Horatius.* — Nil turpe, nil ſordidum, nil indecorum Homerica offert locutio. Vox ἀποβλύζειν nequaquam *evomere* ſignificat, ſed *effundere*, *emittere*; aut etiam *effluere*, *lenique murmure exilire*, ita ut limpidiſſimæ vivo gurgiti aquæ conveniat, e parvis foraminibus vel ſiphunculis venuſte erumpenti. Neque enim vinum parvus Achilles e ſtomacho evomebat in ſinum Phœnicis, ſed emittebat ex ore. Quam autem faciat nauſeam vel delicatiſſimis effluens ex ore puerulì aut ſingultientis aut incurioſi purus liquor, qui ejus tantum labra proluerit? Non igitur Homero vitio dandum, ſed Interpretum oſcitantiæ, ſi quid labis locus ille in alias linguas translatus contrahit. Experiar, an Latinis etiam verſiculis nitide poſſit ea Homeri ſententia referri, ad hunc modum:

Sæpe mihi madidam feciſti in pectore veſtem,
Emanante labris vino infantilibus annis.

Profecto nec turpe, nec indecorum hujusmodi dictum ab ullo exiſtimo habitum iri; etſi Latinæ linguæ paupertas non ſatis exprimat Homericæ dictionis nitorem. RICC. *Diſſert. Hom. Tom. II. p.* 196. *ſqq.* Vid. etiam Hrn. Breitingers Critiſche Dichtkunſt. *Tom. I. p.* 93. *& ſeqq.*

v. 488.

Ἐπί σοι tui cauſa.

v. 489.

Ἐξετέλειον, perficiebant: ἔδωκαν. *Schol.*

v. 491.

Ποιεύμην, *Dor.* pro ποιούμην, adoptabam.

v. 493.

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, flexibilis: exorabilis. a στρέφω, flecto.

Στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί.

Ipſa ſinunt ſeſe precibus vel Numina flecti.

v. 494.

Τῶν περ — Quorum tamen.

v. 495.

Τὺς, hos.

v. 496.

Παρατρωπῶσ', pro ῶσι, avertunt *ab ira.* v. παρατρωπάω, ῶ, diverto, deflecto, ab inſtituta via averto. ex παρὰ & τρωπάω, *Poët.* pro τροπάω, verto, converto.

v. 497.

Ὑπερβήῃ, transgreſſus fuerit. aor. 2. ſubj. *Attice* pro ὑπερβῇ, v. ὑπερβαίνω, transgredior.

Ἀμάρτῃ, peccarit. aor. 2. ſubj. v. ἁμαρτάνω, pecco.

v. 498.

Λιτὴ, ῆς, ἡ, ſupplicatio, ſupplices preces, precatio, obſecratio. *Hinc* Λιταὶ, ῶν, Deæ, præſides ſupplicationum *ſeu* ſupplicum precum.

v. 499.

Ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, *idem quod* ῥυσὸς, rugoſus. a ῥυτὶς, ἴδος, ἡ, ruga.

Παραβλῶπες τ' ὀφθαλμώ, ſtrabæque oculis.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ, ἡ, ſtrabus, ſtrabo, limis oculis adſpiciens. a παραβλέπω, oculis obliquis aſpicio, limis oculis intueor, *videlicet* more ſtrabonum.

v. 498. 499.

Nobili figmento *Preces* Homerus προσωποποιεῖ, adeo ut vivis ſpirantibusque coloribus depictæ nobis exhibeantur, tanquam Filiæ Jovis magni, claudæ, rugoſæ, ſtrabæque oculis.

—— Λιταί εισι Διὸς κῦραι μεγάλοιο,

Χωλαί τε, ῥυσαί τε, παραβλῶπες τ' ὀφθαλμώ.

Filiæ Jovis, quia Deus preces, quibus illum flectant, hominibus inſpirat. *Claudæ*, quod tarde progrediantur, & vereantur ad eum, cui ſupplicaturæ ſunt, accedere. *Rugoſæ*, egeni ſiquidem & calamitoſi ore ſqualentes, & quaſi ſenio confecti preces fundunt. *Strabæ oculis*, quod non

non audeant recta intueri, aut levare oculos ſuos; demiſſio enim animi & oris precantes decet. *Spondanus* Phornuti auctoritate fultus, *claudas* Homero dictas putat, quod ſe in genua dejiciant, qui preces faciunt. Sed nequaquam huic interpretationi aſſentiendum; nam Græci antiquitus preces fundebant aut aſſidentes, aut ſtantes; &c. (Vide ad *H. v.* 118.) RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 232. Conf. etiam FEITH. *L. III. C. XIV. §. I.*

v. 500.

Αἵ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι

Quæ etiam a tergo Noxam curant ſequentes.

Elles marchent toûjours après l'Injure. DAC. *Elles ſuivent à pas lents l'injure pour réparer ſes torts.* BIT.

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, noxa. *h. l.* illa Dea, quæ damna & infortunia hominibus immittit.

v. 501.

Σθεναρὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, validus. a σθένος, τὸ, robur.

Ἀρτίπους, οδος, ὁ, ἡ, pedibus integer & valens, integros pedes habens. ex ἄρτιος, integer, æqualis, aptus; & πούς. Ita dicitur *Noxa*, quod mundum totum pervagetur hominibus nocitura, *ut ſequitur.*

v. 502.

Ὑπεκπροθέω, longe præcurro. ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, & θέω.

v. 503.

Ὀπίσσω, poſtmodo.

v. 506.

Ὃς δέ — Ἀνήνηται δ'] De vi duplicis iſtius δὲ vide ſupra ad *A.* 57.

Στερεῶς, *adv.* ſolide, firmiter, conſtanter. *h. l.* obſtinate. a στερεὸς, ὰ, ὸν, ſolidus, firmus.

v. 507.

Κιοῦσαι, adeuntes.

v. 508.

Ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ· *ut damno accepto pœnas luat.* Nonnunquam reperies abſolute dictum ἀποτίνειν, pro ἀποτίνειν ποινὴν, *pendere pœnas:* ut *h. l. Euſtath.* Ἐλλειπτικῶς εἴρηται, ἵνα δηλοῖ τὸ ἀποδώσῃ ποινὴν, h. e. *elliptice dictum eſt, ut ſignificet, pendat pœnas.* BOS *Ell. Gr. p.* 170.

V. 492.—

V. 492. — 510.

ROLLIN *Maniére d'enſeigner &c. Tom. I. p. 495. ſqq.* On ſera bien aiſe de trouver ici les réflexions de Me. *Dacier* ſur cet endroit d'Homére, l'un des plus beaux qui ſe trouvent dans les auteurs anciens. Dans tout ce que nous avons de plus belle poéſie, *dit elle*, je ne croi pas qu'il y ait rien de plus noble, de plus poétique, & de plus heureuſement imaginé, que cette fiction qui perſonifie les priéres & l'injure, en leur donnant toutes les qualités, tous les ſentimens, & tous les traits de ceux qui font l'injure, & qui ont recours aux priéres.

Les Priéres ſont filles de Jupiter. Car c'eſt Dieu, qui inſpire les priéres, & qui enſeigne aux hommes à prier. *Elles ſont boiteuſes, ridées*, &c. Ceux qui prient ont un genoux en terre, le viſage ridé & baigné de pleurs, n'oſent lever les yeux, ſont tremblans & humiliés.

L'Injure altiére, &c. Cette Déeſſe eſt appellée *Até* dans le grec, & l'on en voit une belle deſcription dans le dixneuviéme livre de l'Iliade, que l'on pourra conſulter. L'Injure au pié léger marche la premiére: car les violens & les emportés ſont promts à commettre le mal. L'humble Priére la ſuit, & il n'y a que la priére qui puiſſe réparer les maux que l'injure a faits.

Elles l'écoutent à leur tour dans ſes beſoins, &c. Voila une grande vérité marquée bien clairement: Que pour être exaucé des Dieux, & en obtenir le pardon, il faut écouter les priéres des hommes qui nous ont offenſés, & leur pardonner leurs fautes.

Elles prient leur pere de donner pour compagne à celui qui les a mépriſées l'outrageuſe Até. Que ce retour me paroit beau! naturellement les Priéres ſuivent l'injure, pour guérir les maux qu'elle a faits. Mais quand on a mépriſé & rejetté les Priéres, l'Injure les ſuit à ſon tour pour les venger, & elle les ſuit par l'ordre même de Jupiter, qui s'en ſert pour faire exécuter les ordres de ſa juſtice.

V. 511.

Φέροι, ferret.

Τά δ' ἐπιθ' ὀνομάζοι, & alia in futurum nominaret.

V. 512.

v. 512.

Ἐπιζαφελῶς, *adv.* vehementer, ardenter: pertinaciter. ab ἐπιζάφελος, ου, ὁ, ἡ, valde vehemens, ardens, fervidus. *quod* ex ἐπὶ & ζαφελὴς, ardens.

Χαλεπαίνῃ, iratus eſſet.

v. 514.

Χατέω, ῶ, egeo, indigeo.

Χατέουσί περ ἔμπης quantumvis indigentibus.

v. 515.

Αὐτίκα, in præſenti. Ὄπιθεν, in poſterum.

Διδοῖ, dat. præſ. ind. Act. *contr.* pro διδόει, v. διδόω, *pro* δίδωμι, do.

Ὑπέστη, pollicetur.

v. 516.

Λίσσεσθαι ἐπιπροίηκεν, qui ſupplicarent, *ad te* miſit.

v. 517.

Κρινάμενος κατὰ — Electos per —

v. 518.

Τῶν μὴ σύγε μῦθον ἐλέγξῃς, Μηδὲ πόδας.] *Horum tu neque orationem, neque legationem; nec quid dixerint, nec quid fecerint tanti viri, itinere ad te ſuſcepto, aſperneris.* CLARK.

Ἐλέγχω *hic* aſpernor.

v. 519.

Μηδὲ πόδας] μηδὲ τὴν ἐνθάδε ἄφιξιν. *Schol.*

Πρὶν δ' ὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι· At prius haud reprehendendum, te ira exarſiſſe.] Non *ante* quam dona daret Agamemnon, ſed *ante* quam oblatæ eum injuriæ pœniteret. Scilicet Achillis hic non *commodi & utilitatis* rationem duxit Phœnix, ſed *honoris.* Ut recte annotavit *Domina Dacier.* CLARK.

v. 520.

Τῶν πρόσθεν — ἀνδρῶν, priſcorum — virorum.

Ἐπευθόμεθα κλέα, audivimus laudes. Vid. ad *A.* 257.

v. 521.

Ἐπιζάφελος, vehemens. Vid. ad *v.* 512.

Ἵκοι, occupaſſet.

v. 522.

Δωρητὸς, ὴ, ὸν, donis *ſeu* muneribus placabilis. a δῶρον, donum.

Παρἐῤῥη-

Παρερρήρητος, ἡ, ὀν, qui verbis flecti poteſt, exorabilis. ex παρὰ & ῥέω, dico.

V. 523.

Μέμνημαι τόδε ἔργον — *Je me ſouviens à ce propos d'une hiſtoire ancienne, qui reſſemble aſſez à ce qui ſe paſſe aujourd'hui, & qui eſt une leçon admirable.* — DAC.

V. 524.

Ἐν *hic* inter.

Ἐρέω, narrabo.

V. 525.

Μενεχάρμης *ſeu* μος, ου, ὁ, gaudens *ſeu* promtus in bello. ex μένος, τὸ, & χαίρω· qui bellicos labores ſtrenue *vel* infracto animo ſuſtinet. *Aut* μένων ἐν τῇ χάρμῃ, permanens in pugna.

V. 527.

Ἀμυνόμενοι, *ſeq. Genit.* defendentes, *ſeq. Acc.*

Ἐρατεινὸς, ἡ, ὸν, amabilis, amœnus, jucundus. ab ἐράω, amo.

V. 530.

Θαλύσια, ων, τὰ, primitiæ frugum, *vel* ſacra, quæ poſt fruges collectas Diis offeruntur, maxime Cereri. à θάλλω, vireo, floreo: *quod eorum beneficio omnia viruiſſent.*

Γουνὸς, ἡ, ὀν, fertilis, fœcundus, uber. 2.) *h. l. Subſtant.* ſolum fertile *vel* ferax, locus fœcundus. *Jon.* pro γονός. a γείνομαι.

Ἀλωὰ, ᾶς, & ἡ, ῆς, *h. l.* campus *vel* ager frumentarius,

V. 532.

Ἔρρεξε, *ſacra* fecit.

V. 529. — 532.

Θαλύσια erant ſacrificia ab agricolis poſt meſſem facta ὑπὲρ τῆς ἐυθαλίας τῶν καρπῶν, in animum gratum erga Deos, quorum beneficio fructibus terræ fruebantur. Feſta in his acta dicebantur Ἀλῶα, ut & Συγκομιςήρια, ὑπὸ τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, hoc eſt, *a legendis fructibus.* Iſta in honorem Cereris & Bacchi, quibus præcipuæ curæ erant terræ fruges, celebrata fuiſſe nonnulli contendunt, ex *Menandro Rhetore cap.* περὶ λαλιᾶς

Verum

Verum *Euſtathius* ad *Iliad. I.* tradit, ſolennem quoque obambulationem in laudem Neptuni tunc factam fuiſſe; porroque addit, univerſos Deos ſacrificiorum in hac feſtivitate factorum participes fuiſſe; ut etiam liquet ex ipſiſſimis *Homeri* verbis, referentis, Oeneum in ſe concitaſſe Dianæ iram, eo quod ipſi ſacrificare neglexiſſet hoc in feſto, quo alioquin ceteros omnes Deos convivio excepiſſet. Inde venit θαλύσιος ἄρτος, quandoque dictus θάργηλος apud *Athenæum Deipnoſoph. Lib. III.* qui erat panis primum confectus ex novo tritico. Nonnulli volunt, θαλύσια fuiſſe generale nomen omnium feſtorum, in quibus τοὺς θαλλοὺς ſeu *ramos virides* geſtabant. POTT. *Tom. I. p.* 419. add. FEITH. *L. I. C. X. §. VIII.*

v. 533.

Λάθετ᾽, oblitus eſt. λαθεῖν proprie eſt, *alium latere*; λαθέσθαι, *latere ſe ipſum*, hoc eſt, *oblivisci. Commentat. de Verbis Græcorum Mediis. p.* 244.

v. 534.

Δῖον γένος] Διὸς θυγάτηρ.

v. 535.

Ὦρσεν ἐπὶ] ἐπῶρσε· immiſit.

Χλούνης, ου, ὁ, *per contractionem factum ex* χλοεύνης, *ut ſit is*, qui in virenti gramine cubat, *ideoque* ferus, agreſtis, ſylveſtris: aper. a χλόα, & *Jon.* χλοίη, herba virens, gramen; & εὐνὴ, lectus.

Ἀργιόδους, οντος, ὁ, ἡ, candidis dentibus, albos dentes habens. ex ἀργὸς, albus: *vel* magnos dentes habens; ex ἄρι, valde, (*pleonaſmo* τοῦ γ.) & ὀδοὺς, dens.

v. 536.

Ἔρδεσκεν, patravit: perpetrabat. imperf. ind. Act. *Jon.* pro ἤρδε, v. ἔρδω, facio.

Ἔθων, frequentans. *Schol.* εἰθισμένος τοῖς τόποις. ἐξ ἔθους κατατρέχων, καὶ βλάπτων. v. ἔθω, conſueſco, facio aliquid ex conſuetudine.

v. 537.

Προθέλυμνα, alias ſuper alias, *vel* radicitus, funditus, a προθέλυμνος, ου, ὁ, ἡ, e radice erutus, qui radicitus & funditus exſtirpatur. ex πρὸ & θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. *quod a* θέμαλον, ου, τὸ, *idem.*

Χαμαὶ

Χαμαὶ βάλε, humi proſtravit.

v. 538.

Αὐτῇσιν ῥίζῃσι, Cum ipſis radicibus.

Μῆλον, ου, τὸ, malum, pomum.

v. 540.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, venator. a θηράω, ῶ, venor.

v. 541.

Ἐδάμη, domitus fuiſſet.

v. 542.

Ἐπέβησ', cum Genit. aſcendere fecit: ſeq. Acc.

Πυρῆς ἐπέβησεν] ἀντὶ τοῦ, πυρὸς ἐπεβίβασεν· ἀνεῖλεν αὐτούς. Οὐ ζῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τελευτήσας, διὰ τὴν ἐπ' αὐτῷ μάχην. Αλεγεινῆς δὲ πυρῆς, ἐπεὶ ἀλγοῦμεν ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσιν. Schol.

v. 543.

Ἡ δ', Illa vero (Diana.)

Θῆκε hic excitavit.

Κέλαδος, ου, ὁ, ſtrepitus: tumultus: clamor.

v. 547.

Τόφρα δὲ, Tamdiu utique.

Οὐδ' ἐδύναντο Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν,] Caſtra ipſi ſua tueri non poterant, nedum urbem expugnare. CLARK.

v. 549.

Ἔδυ, ſubiit.

v. 550.

Οἰδάνω, tumefacio, inflo. οἰδάνομαι, tumeſio, turgeſco.

Πύκα περ φρονεόντων, probe licet ſapientium.] εὖ φρονούντων, συνετῶν.

v. 551. — 568.

Ἤτοι — ἔχουσι. Nempe ille — habens.] Verſus hoſce octodecim in Parentheſin incluſi, & ipſam aliis interjectis Parentheſibus intricatam. Id quod tantum abeſt ut ſcriptori luculentiſſimo, & ſupra omnes perſpicuo, vertendum ſit vitio; ut contra ſummo hic, ſi usquam aliàs, artificio, verboſam illam & ſenilem narrandi rationem, in Phœnicis perſona, depinxerit. Popius tamen videtur aliter ſenſiſſe. Vide infra; ad A. 687. CLARK.

v. 553.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ, ἡ, cui pulcri ſunt pedum malleoli,

 pedibus

pedibus elegans, pulcros habens pedes; pulcher. ex κάλλος & σφυρὰ, malleolus.

v. 554.

Ἴδεω] Pronunciabatur Ἴδω, vel Ἴδυ. CLARK. De hoc *Ida* accepta eſt inſcriptio capitis, quod miræ magnitudinis repertum eſt in Sicilia cum inſcriptione ΙΔΕΩ. apud Phlegont. de Mirabil. C. XI. ERN.

v. 555.

Τῶν τότε, Eorum, qui tunc erant.

Ἄνακτος ἐναντίον, contra regem.

Εἵλετο, ſumſit.

v. 556.

Νύμφης] *Marpiſſæ*, uxoris ſuæ.

v. 557.

Τὴν δὲ] *Cleopatram*, filiam ſuam.

v. 558.

Ἐπώνυμον, cognomine. ab ἐπώνυμον, ου, τὸ, cognomen. ab ἐπώνυμος, ου, ὁ, ἡ, additus ad nomen, *quaſi* ſupernominis, qui pro cognomine tribuitur: *item* cognominis. ex ἐπὶ & ὄνομα, nomen.

v. 559.

Μήτηρ] *Marpiſſa.*

Πολυπενθὴς, έος, ὁ, ἡ, multum lugens, quem *crebro* calamitates luctu adficiunt, miſer, luctuoſus, luctu plenus. ex πολὺς & πένθος, luctus.

v. 560.

Μιν, ipſam.

v. 561.

Τῇ ὅγε, huic (*Cleopatræ*) is (*Meleager.*)

Παρκατέλεκτο, accubuerat: accubabat. pro παρεκατελέλεκτο, *per Sync. adjecto etiam augmento*, plusq. perf. ind. Paſſ. v. παρακαταλέγομαι, accubo, cubo apud —. ex παρὰ, κατὰ, & λέγομαι, cubo.

v. 562.

Ἐξ ἀρέων, *pro* ἀρῶν, Propter diras.

Ἣ ῥα, *quæ utique.*

v. 563.

Ἠρᾶτο, ſupplicabat.

Κασιγνήτοιο φόνοιο, fraternæ cædis *cauſa.*

v. 564

v. 564.

Γαῖαν πολυφόρβην, Terram almam.

Πολύφορβος, ου, ὁ, ἡ, & βος, ἡ, ον, multis pabulum ſeu eſcam præbens *vel* ſuppeditans. ex πολὺς & φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, alimentum, eſca.

Ἀλοία, verberabat. imperf. ind. Act. *Jon.* & *contr.* pro ἠλοίαε, v. ἀλοιάω, pulſo, percutio.

v. 565.

Κικλήσκουσ', Invocans.

v. 566.

Πρόχνυ, *adv.* in genua. ex πρὸ & γόνυ, genu.

Δεύοντο, rigabantur.

v. 564 — 566.

Quia Dii inferi ſubter terram degere exiſtimabantur; manibus deorſum inclinatis illos orare ſolebant. Quin etiam ut inferos excitarent ad audiendum, terram aliquando percutiebant pedibus: quod feciſſe dicuntur, dum pronunciarent illa Hecubæ verba, quibus Deorum infernalium opem implorat apud *Euripidem Hecuba v.* 79.

Ω χθόνιοι Θεοὶ, σώσατε παῖδ' ἐμόν.

O Dii ſubterranei, ſervate filium meum.

Aliud exemplum e *Cicerone Tuſcul. Quæſt. Lib. II.* adjiciam: *Tum Cleantem,* (inquit) *cum pede terram percuſſiſſet, verſum ex Epigonis dixiſſe ferunt:*

Audiſne hæc, Amphiaraë, ſub terram abdite?

Quandoque manibus pulſabant terram: nempe quando in genua provoluti precabantur. Sic mater Meleagri *h. l.* POTT. *Tom. I. p.* 268. add. LAKEM. *P. III. C. II.* §. *VIII.*

v. 567.

Παιδὶ δόμεν θάνατον, ut filio darent mortem.

Τῆς δ' — Ἔκλυεν — Hanc autem — Exaudivit.

Ἠεροφοῖτις, ιδος, ἡ, quæ in tenebris vagatur. ex ἀὴρ & φοιτάω, eo.

v. 568.

Ἐξ Ἐρέβευσφιν, Ex Erebo, *vel* ex tenebris. *addito* φιν *Genitivo nominis* Ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus, orcus, *ſeu* caligo orci.

v. 562. — 568.

Parentum, vel ſacerdotum diræ maxime exitiales credebantur, vel aliorum hominum ſacrorum, vatum, regum, & ſimilium. Meleager *h. l.* periiſſe dicitur a matre devotus. Et *paulo ante* de ſe Phœnix narravit, quod propter patris ſui diras liberos habere conceſſum ipſi non fuerit. *v.* 453. — 457. POTT. *Tom. I. p.* 270. 271. LAKEM. *P. III. C. II.* §. X.

v. 569.

Τῶν δὲ] *Meleagri popularium, Ætolorum.*

Ὀρώρει, excitabatur.

v. 570.

Πύργων βαλλομένων, Turribus percuſſis.

v. 572.

Ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, Ut exiret & propulſaret *hoſtes.*

Ὑποχόμενοι, polliciti.

v. 573.

Ὁππόθι, *adv.* ubi.

Πιότερος, pinguior. πιότατος, pinguiſſimus. a πίων, pinguis.

v. 574.

Ἑλέσθαι, eligere.

v. 575.

Πεντηκοντόγυιος, ου, ὁ, ἡ, qui quinquaginta jugerum eſt. ex πεντήκοντα, quinquaginta, & γύα, *ſive* γύια, ας, ἡ, arvum. *item*, arvi ſpatium, *ſeu* jugerum.

Οἰνόπεδον, ου, τὸ, campus vini ferax, ſolum vitiferum, vinea. ex οἶνος & πέδον, campus.

v. 576.

Ψιλὸς, ἡ, ὸν, nudus. 2.) tenuis, exilis, vilis. ἄροσις ψιλὴ, *ſive* γῆ ψιλὴ, *ſcil.* βοτάνης terra nuda & non conſita.

Ἄροσις, εως, ἡ, aratio. 2.) agricultura. 3.) ager frumentarius. ab ἀρόω, ῶ, aro.

Ταμέσθαι, ſeparatum accipere. *Schol.* ἀποτεμεῖσθαι, ἐκ τομὴν λαβεῖν.

v. 577.

Λιτανεύω, ſupplex oro, ſupplico. a λίτανος, η, ον, ſupplex.

v. 579.

v. 579.

Σανὶς, ίδος, ἡ, tabula, aſſer. *Apud Hom. ſæpe σανίδες ſunt* valvæ.

Γυνέομαι, ῦμαι, genua amplectens oro, ſuppliciter oro. *Eſt & γουνάζομαι idem. A.* 427.

v. 580.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror germana. ex κάσις, ιος, ὁ, ἡ, frater *vel* ſoror; & γείνομαι, naſcor.

v. 582.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, dignus, cujus cura habeatur, in pretio ob virtutem habendus: venerandus: carus. a κῆδος, εος, τὸ, cura.

v. 583.

Οὐδ᾽ ὧς τῦ — ne ſic *quidem* ejus —

v. 584.

Πρίν γ᾽ ὅτε δὴ — Antequam jam —

Πύκα βάλλετο, frequenter percuteretur.

v. 585.

Ἐνέπρηθον] *Jamjam incendebant; jamjam ad comburendum aggrediebantur.* CLARK.

v. 588.

Κήδε᾽ *pro* κήδεα, Mala.

Πέλει, contingunt.

Ἁλῷη, capta fuerit. *Attic.* pro ἁλοίη. aor. 2. opt. Act. v. ἅλωμι capio. *Aor. 2. ſignificat Paſſive.*

v. 589.

Ἀμαθύνω, in arenam, in pulverem, in cineres redigo. 2.) perdo, deſtruo. ab ἄμαθος, ου, ἡ, arena: campi pulvis.

v. 590.

Ἄγουσι, abducunt.

Βαθύζωνος, ου, ὁ, ἡ, infra cinctus, alte *ſeu* profunde ſuccinctus. *Quidam hoc Epitheton barbaricum mulierum eſſe voluerunt. Sed in genere* formoſus, pulcher, *ut hic.* ex βαθὺς, profundus, & ζώνη, cingulum.

v. 591.

Κακὰ ἔργα, ſæva facta.

v. 594.

Εἶξας ᾧ θυμῷ] *Schol. Victor.* in pleriſque optima, aliique fere hoc ita accipiunt, ut dicatur Meleager, vel

 jam

jam olim, (πάλαι, ἢ νῦν, *antequam* ſuis opitularetur, *iræ* habenas dediſſe; vel *nunc demum*, *quum* ſuis opitularetur, *rationi* (τῷ ἐπιλογισμῷ) fuiſſe obſequutus. Sed neutrum fert linguæ Græcæ ratio. Ἧξας τῷ θυμῷ neceſſario eſt, *jam tum* quum ſuis opitularetur, *animos ſibi incitans*, *animo incitato demum habenas dans*, *effuſis habenis hoſtem invadens:* Σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ Ἧξας. *v.* 109. *hujus Libri.* Τὸν δεξιὸν ἵππον Κέντησ' ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν. Υ. 336. Βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ Εἴξας, εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν. Ω. 42. Virgil. *Irarumque omnes effundit habenas. Æn. XII.* 499. CLARK. Schol. Lipſ. πάλαι, ὅτε αἰγίζετο, ἢ νῦν ὅτε ἤμυνεν. Καὶ θυμὸν τὸν ἐπιλογισμὸν φησι &c. ERN.

Οὐκέτι, non deinceps, tamen non.

v. 595.

Αὔτως, ſic *vel* gratis, ſine præmio.

v. 596.

Νόει, cogites.

v. 597.

Ἐνταῦθα, hic, illic, huc, *iſtuc*, eo. ab ἔνθα, *adv.* hic; ibi, illic.

v. 598.

Ἐπὶ δώροις, *nunc* accepta conditione donorum.

v. 600.

Εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων] *Quod ſi tandem invite & neceſſitate coactus* &c. CLARK.

Δύῃς, inieris.

v. 601.

Ἔθ', Tum.

Ὁμῶς τιμῆς, æque *in* honore.] *Eodem loco honoris. Al.* ὁμῶς τιμῆς, quod eſt τιμήεις; Qua ratione alibi dicitur, καὶ χρυσὸν τιμήεντα — Σ. 475. CLARK.

Ἔσεαι, *pro* ἔσῃ, eris.

Πόλεμόν περ ἀλαλκών· bellum quamvis propulſaveris.

Ἀλάλκω, depello, arceo. ab ἀλκέω, ῶ, arceo, auxilior.

v. 603.

Ἄττα, *h. l.* vox, qua juniores compellant ſenes, *quaſi* pater.

Οὔτι με ταύτης χρεὼ τιμῆς, Minime mihi opus eſt hoc honore. Vid. ad *v.* 75. *hujus Libri.* item L. BOS *Ell. Gr. p.* 262. & 283. *Ejuſdemque Præfat.*

v. 604.

v. 604.

Φρονέω δὲ τετιμῆσθαι, puto enim *me* honoratum fore.

Διὸς αἴσῃ, Jovis voluntate.

v. 605.

Εἰσόκ' ἀϋτμὴ] Virg. *Dum ſpiritus hos reget artus. Æn. IV.* 336.

Ἀϋτμὴ, ῆς, ἡ, halitus, ſpiritus.

v. 606.

Ὀρώρῃ, moveantur.

v. 608.

Σύγχει, turba. v. συγχέω, confundo, permiſceo, confundendo miſceo: turbo, conturbo, perturbo.

v. 610.

Ἀπέχθηαι, odio ſis. *pro* ἀπέχθῃ.

Φιλέοντι, *te nunc* amanti.

v. 611.

Καλόν τοι, Decet te.

Κήδειν, angere: lædere; λυπεῖν, βλάπτειν. *Schol.*

v. 612.

Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, *ſcil.* μέρος; æqualem mecum regni partem tene: æqualiter mecum regna.

Ἥμισυ μείρεο τιμῆς, dimidium ſortire honorem. ἥμισυ, pro ἥμισυ μέρος, *dimidiam partem* honoris.

Μείρεο, ſortire, accipe. *pro* μείρου. v. μείρω, divido, partior. μείρομαι, ſortior.

v. 613.

Ἀγγελλέουσι, renunciabunt.

Αὐτόθι, *adv.* illic, iſtic, hic, ibi.

Λέξεο, cubato.

v. 615.

Ἤ κε — ἤ κε — an — an.

Ἐφ' ἡμέτερα] ἀντὶ τοῦ, εἰς τὰ ἡμέτερα· εἰς τὴν πατρίδα. *Schol.*

v. 616.

Ἐπ' — νεῦσε σιωπῇ, annuit tacite.

v. 617.

Στορέσαι πυκινὸν λέχος, ut ſterneret denſum lectum.

v. 618.

Νόστοιο μεδοίατο, de reditu cogitarent. μεδοίατο, præſ. opt. Med. *Jon.* pro μέδοιντο, v. μέδω, curo.

v. 621.

Ἴομεν, Abeamus.

Μύθοιο τελευτὴ, ſermonis *noſtri* exitus, *ſeu* finis.

v. 622.

Κρανέεσθαι, perficiendus. *Dialyſi Jonica* pro κρανεῖσθαι, v. κραίνω, perficio, effectum reddo.

v. 623.

Καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα, Etiamſi non lætum ſit, *ſcil.* reſponſum.

v. 626.

Μετατρέπεται, rationem habet.

v. 627.

Τῆς, ἣ — Illius, qua —

Ἔξοχον ἄλλων, ſupra ceteros.

v. 628.

Νηλής, *Alii* νηλεής. Vid. ad Γ. 292.

Φόνοιο, pro cæde.

v. 629.

Οὗ παιδὸς — τεθνειῶτος, pro ſuo filio — occiſo.

v. 630.

Καί ῥ' ὁ μὲν — τοῦ δὲ] *Is, qui pretium dedit* — *Ejus, qui datum accepit.* CLARK. Et is quidem, *qui interfecerit.* Ἐν δήμῳ — αὐτοῦ (*Alii*, αὐτοῦ) in *ſua* civitate — ibi.

v. 631.

Τοῦ δέ, Et alterius.

v. 628. —

Homicidii pœna fuit *exilium*: cujus tempus fuiſſe *annum*, tradit *Scholiaſtes Euripidis Hyppolito*, ad v. 35. Ἔθος γὰρ τοῖς ἐφ' αἵματι φεύγουσι ἐνιαυτὸν ποιεῖν ἐκτὸς τῆς πατρίδος. *Moris enim fuit, ut qui ob cædem aufugiſſent, anni tempus extra patriam degerent.* Antiquiſſima utique homicidii pœna, quæ haud dubie a primo ejus auctore in ceteros divino jure derivata eſt.

Sed enim *redemta* quoque *pretio* pœna illatæ cædis a cognatis occiſi. Sic enim *h. l.* Ajax obſtinatum Achillis animum ex eo arguit, quod alius pro fratris cæde, etiam

etiam accepta ſatisfactione, interfectorem ſinat domi remanere. FEITH. *L. II. C. VIII. §. III. & IV.*

v. 632.

Σοὶ δ', Tibi vero, *o Achille,*] Elegantiſſime orationem ab *Ulyſſe* repente ad *Achillem* convertit. Ἐντέχνως ἡ μετάβασις ἐκ τοῦ Περὶ ἄλλου λέγειν, εἰς τὸν Πρὸς αὐτόν. *Schol. Victorian.*

Ἀλλήκτον, implacabilem. *Schol.* ἄληκτον, ἀκατάπαυστον, ἀθεράπευτον. Vid. *B.* 452.

Κακὸν, durum.

v. 633.

Εἵνεκα κούρης Οἴης, *Et cela pour une captive*] C'eſt un reproche très-piquant, comme ſi Achille étoit l'homme le plus amoureux & le plus aſſervi aux femmes. Un pere pardonne la mort de ſon fils, un frere celle de ſon frere, & Achille ne pardonnera pas l'enlevement d'une captive qu'on lui a priſe. DAC.

v. 634.

Ἔξοχα, *adv.* excellenter, eximie, ſupra modum.

v. 635.

Ἐπὶ τῇσι, præter has.

Ἵλαον ἔνθεο θυμὸν, propitium indue *tibi* animum.

v. 636.

Μέλαθρον, *tuam* domum.

Ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν, ſub tecto enim tuo ſumus.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ, ἡ, qui ſub tecto *ſeu* camera eſt. 2.) contubernalis, domeſticus. ex ὑπὸ & ὀροφὴ, ῆς, contignatio, qualis eſt tectorum. *quod* ab ἐρέφω, tego, tectum impono.

v. 635. 636.

Menſis olim ſanctitas conceſſa fuit: quin & ipſa domus, in qua convivabantur, quandam reverentiam vendicabat: adeo ut Ajax *h. l.* inde argumentum duxerit, quo Achillem propitium redderet. POTT. *Tom. II. p.* 351.

v. 637.

Μέμαμεν, ſtudemus.

v. 641.

Κατὰ θυμὸν, ex animo.

Ἐείσαο μυθήσασθαι, viſus es dixiſſe.

v. 643.

Ἀσύφηλος, ου, ὁ, ἡ, vilis, abjectus, nullius pretii, inhonorus. ex ἄτω, noceo, & φῆλος, ου, ὁ, impoſtor, fallax.

v. 644.

Ἀτίμητος, ου, ὁ, ἡ, inhonoratus, contemtus, neglectus. 2.) non æſtimatus. 3.) qui non æſtimari ſolet. ab ἀτιμάω, ῶ, deſpicio.

Μετανάςης, ου, & μετανάςιος, ου, ὁ, ἡ, qui ſedibus ſuis relictis, alio habitatum ſe contulit. *Exponitur* pulſus patria, exul, peregrinus, inquilinus. *ut hic.* a μετανίςημι, ſedibus pello, migrare facio.

v. 645.

Ἔρχεσθε; abite.

v. 649.

Κατά τε σμύξαι πυρὶ νῆας.] De verbo σμύχειν & compoſitis copioſe agit Cel. *Hemſterh.* ad Lucian. Dial. mort. VI. 3. p. 351. ſqq. monens, *Homerum*, ut poëtam, paulum diſceſſiſſe a propria ſignificatione, quæ ignem non luculentum, ſed multo fumo miſtum & ſenſim conſumentem aliquid indicat. Quod tamen non eſt ab h. l. alienum. vid. 242. 243. ERN.

Κατασμύχω, attero, abſumo. *h. l.* exuro, incendo, igni vaſto. ex κατὰ & σμύχω, *idem.*

v. 650.

Τῇ 'μῇ, *per Synæreſin* pro τῇ ἐμῇ.

v. 651.

Καὶ μεμαῶτα, quantumvis ardentem.

Μάχης σχήσεσθαι, a pugna deſtiturum.

v. 653.

Σπείσαντες, libatione facta.

Ἴσαν πάλιν, redierunt.

v. 655.

Ὅττι τάχιςα, quam celerrime. Ὅτι cum ſuperlativo tam nominis, quam adverbii, videtur quandam adverbii rationem induere, idemque valere, quod apud Latinos *quam.* VIG. *Idiot. C. VIII. S. IX. R. II.* add. DEVARII *de Gr. Linguæ Partic. Lib. p.* 266.

v. 654.

v. 654. & 656.

Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν, ἰδὲ δμωῇσι, κέλευσε,

— — — —

Αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος, ὡς ἐκέλευσε.

Patroclus autem ſociis, & ancillis, imperavit,

— — — —

Illæ (*Socii & Ancillæ*) autem obedientes ſtraverunt lectum, ut imperaverat.

Cur hic Fœmininum genus dominetur, tradit *Euſtathius* ideo factum, quod mulieres ad ejusmodi ſervitium ſint aptiores. POSS. *Synt. p.* 16. 17.

v. 657.

Κῶος, εος, τὸ, pellis ovina, ovinum vellus.

Ῥῆγος, εος, τὸ, culcitra, lodix, ſtragula, *inprimis* tincta, *ut* purpura, *aut* picta. a ῥήγνυμι, frango, rumpo.

Λεπτὸς, ὴ, ὸν, tenuis, ſubtilis.

Ἄωτον, ου, τὸ, flos. 2.) præſtantiſſimum cujusque rei.

Pellium quoque magnus olim ad dormiendum *uſus*. Ita Achilles *h. l.* Phœnici jubet ſterni Κῶεα τε, κ. τ. λ. Ulyſſes etiam apud Eumæum dormivit inter caprarum ac ovium pelles, læna ſuperinjecta. *Odyſſ. XIV. v.* 519. *ſq.* & ſuper ἀδέψητον βοέην, *pellem bovinam non ſubactam*, *Odyſſ. XX. v.* 2. Sic Anchiſæ λέχος, *lectus*, in *Hymno in Vener. v.* 159. *ſqq.*

Χλαίνῃσιν μαλακῇς ἐστρωμμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
Ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο. — — —
Lanis mollibus ſtratum. At ſuperne
Urſorum pelles jacebant. — —
(*Quos ipſe occiderat.*)

Sed enim & *lini* in hanc rem fuit *uſus*: ut præter *hunc locum* conſtat etiam ex *Odyſſ. XIII. v.* 73. ubi Phæaces Ulyſſi

— — στόρεσαν ῥῆγός τε λίνον τε,
— — *ſtraverunt pictamque veſtem linteumque.*

Didymus exponit λεπτὸν ἱμάτιον, *tenue ſtragulum. Euſtathius* σκέπασμά τι σινδονοειδὲς, *velamen ſindonis ſpeciem referens.* Celebrat id ipſum impenſe Apollonius apud *Philoſtratum Lib.*

Lib. VIII. C. VII. Sect. V. ubi ait, καθαρὸν τὸ ἐννυχεύειν ὑπὸ λίνῳ. *Noctem ſub lino transigere pulchrum.* FEITH. *L. III. C. VIII. §. VI. & VII.*

V. 658.

Κατέλεκτο, cubuit.

V. 659.

Εὕδω, dormio.

V. 660.

Λεσβόθεν, e Lesbo.

V. 662.

Ἐλέξατο, cubuit.

V. 665.

Κλισίησιν ἐν Ἀτρείδαο γένοιτο, ad tentoria Atridæ veniſſent.

V. 667.

Ἀνασταδὸν, *adv.* ſurgendo, more eorum, qui ſurgunt. ab ἀνίστημι, ſurgere facio. ἀνίσταμαι, ſurgo.

Ἐκ τ' ἐρέοντο, interrogabantque.

V. 668.

Ἐξερέεινεν, interrogavit. v. ἐξερεείνω, perquiro, interrogo. ex ἐξ & ἐρεείνω, *idem.*

V. 669.

Πολύαινος, ου, ὁ, ἡ, multum laudatus, multa laude dignus, laudatiſſimus. ex πολὺς & αἶνος, ου, ὁ, laus.

V. 670.

Ἦ ῥ' ἐθέλει] Summæ exſpectationis imaginem brevitate mirabili, aptiſſime ad perſonam, expreſſit. CLARK. *Utrumne vult — ?*

V. 671.

Ἦ ἀπέειπε; An recuſavit?

V. 674.

Σβέσσαι] καταπαῦσαι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ πυρός. *Schol.* reſtinguere.

V. 675.

Πιμπλάνεται μένεος, impletur ira. Vid. ad *A.* 104.

V. 677.

Ὅππως, ut, quomodo. *Poët.* pro ὅπως.

Σόῃς, ſerves.

V. 678

v. 678.

Ἄμ' ἠοῖ φαινομένηφι, ſimul atque aurora illuxerit. Ita v. 614. *hujus Libri.*

v. 680.

Παρμυθήσασθαι, ſe ſuadere.

v. 681.

Απεῖτε (*inquit*,) invenietis.

v. 686.

Ἀνώγει, *ille* juſſit.

v. 690.

Κρατερῶς ἀγόρευσε, aſpere dixerat.

v. 694.

Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι, Utinam non oraſſes.

v. 695.

Ὁ δ' ἀγήνωρ ἐςὶ καὶ ἄλλως, is utique inſolens eſt etiam alioqui.] Achilles natura fuit ſuperbus & animo elatiore: unde toties a Poëtis atrox, animoſus, ſævus, pervicax, immitis, indomitus, indocilis, inexorabilis appellatur. SPOND.

v. 696.

Ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας, in inſolentiam conjeciſti. αὐθάδη νῦν ἐποίησας αὐτὸν πλέον, ὑπερήφανον. *Schol.*

Ἀγηνορία, ας, ἡ, virilitas, ſtrenuitas. *h. l.* audacia: arrogantia. ex ἄγαν & ἀνὴρ, vir.

Ἐνίημι, immitto, injicio, inſero, infigo, infundo.

v. 697.

Ἐάσομεν, miſſum faciamus.

Ἤ κεν ἴῃσιν, — καὶ θεὸς ὄρσῃ. *qu'il parte ou qu'il demeure, au gré des Dieux ou de ſon caprice.* BIT.

Ἤ κεν ἴῃσιν, (*pro* ἴῃ, aor. 2. ſubj. *Jon.* v. εἶμι,) ſive abeat.

v. 698.

Ἤ κε μένῃ, Sive maneat.

v. 701.

Τέρπόμενοι φίλον ἦτορ, refecti veſtrum cor.

Τεταρπόμενοι, aor. 2. part. Med. *Jon.* & *Poët.* pro ταρπόμενοι, v. τέρπω, delecto, oblecto. τέρπομαι, delector, gaudeo.

v. 702.

v. 702.

(ἐκ) Σίτȣ καὶ οἴνοιο, cibo & vino.

v. 703.

Φανῇ, illuxerit: apparuerit.

v. 704.

Πρὸ νεῶν ἐχέμεν, ante naves ſiſte, tene,
Λαόν τε καὶ ἵππȣς, copiasque pedeſtres & equeſtres.

v. 705.

Καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι. Quin & ipſe inter primos pugna: *vous combattrez à nôtre tête.* Ὀτρύνων, *en exhortant chacun à bien recevoir l'ennemi.* DAC.] Admonet officii ſui Agamemnonem, quatenus prælia attinet, in quibus eum inter primos pugnare eſt conſentaneum, ut videlicet ſua ſtrenuitate ac fortitudine ceteros Heroas magis ac magis excitet. Uſitatum eſt enim, ut pericula illa milites non detrectent, quibus capita ſua Duces objecerint, & fit neſcio quomodo, ut eorum virtus etiam ignavioribus ſtimulos virtutis ſubjiciat, quibus illi naturam cum meliore commutent; ne quid de fortibus dicamus, in quibus Ducum exemplis augetur fortitudo. SPOND.

v. 708.

Καὶ τότε δὴ] *Et tunc porro; Et tunc utique.* Non enim ſupervacaneum eſt iſtud δὴ, ſed vim habet in connectenda ſententia cum eo, quod præceſſit, *v.* 701: Νῦν μὲν κοιμήσασθε. CLARK.

Κλισίηνδε, ad *ſuum* tentorium.

v. 709.

Ὕπνȣ δῶρον] ἀνάπαυσιν τȣ̃ ὕπνȣ, περιφραστικῶς. *Schol.*

IN

IN K. ILIADIS.

V. I.

Ἀριστῆες, *Jon.* pro ἀριστεῖς, ab ἀριστεὺς, ὁ. Ἀριστῆες *apud Hom. dicitur pro* Optimatibus & Proceribus, & iis, qui principem in civitate locum tenent, *ſicut & apud Latinos* Optimates: *quia, qui ceteris honore præſtant, excellere præ omnibus virtute debent.* Ἀριστεὺς *aliquando Adjective*, præſtantiſſimus, *ut* ἀριστῆα πρόμον, *Il.* Γ. *v.* 44. optimum, (egregium,) propugnatorem. *ab* ἄριστος, optimus Marte: παρὰ τὸ Ἄρες, Mars.

V. 2.

Δεδμημένοι, domiti. a δμάω, *pro* δαμάω, domo. *Sunt & δεδμημένοι*, ædificati. *Il. Z. v.* 245.

V. 4.

Ἔχε, tenebat.

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, *idem quod* γλυκὺς, dulcis.

V. 5.

Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ] Quelle magnificence & quelle ſublimité dans cette image! Agamemnon affligé, prêt à donner une grande bataille, eſt comparé à Jupiter, qui ſe prépare à inonder la terre, ou à ſoufler les guerres. Les ſoupirs de ce Prince ſont comparez aux éclairs qui précédent & annoncent ces ravages. C'eſt ce qui a fait dire aux anciens, que jamais Poëte n'a mieux ſû qu'Homere égaler par la grandeur de ſes idées la majeſté des plus grands ſujets. DAC.

V. 6.

Τεύχων, Parans.

Χάλαζα, ης, ἡ, grando.

V. 7.

Νιφετὸς, ῦ, ὁ, nix confertim cadens: nimbus. a νίφω, ningo.

Παλύνω, inſpergo, con-adſpergo. *Exponitur* miſceo, humecto, albefacio, album reddo. *h. l.* de nive. a πάλη, ης, lucta.

Ἠ νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιὼν] Quelquefois on reprend les Poëtes d'écrire des choſes que l'experience contredit.

Scaliger

Scaliger accuſe Homere d'avoir dit, *que Jupiter tonnoit & négeoit en même temps : c'eſt ce que nous n'avons jamais vû*, dit le Critique. *Poët. Liv. V.* Mais cela n'eſt plus contre l'experience. &c. *Traité du Poëme Epique, par le* R. P. LE BOSSU. (à Paris. 1708.) *p.* 333.

v. 8.

Πολέμοιο μέγα στόμα] ἤτοι μεταφορικῶς, τὴν ἀρχὴν τῦ πολέμυ. ἢ περιφραστικῶς, ὅλον αὐτόν· διότι πάντων δαπανητικός. *Schol. Cicero, Orat. pro Archia Poëta*; (Edit. Hal. 1756. P. II. p. 881.) *Populi Romani laus eſt, urbem amiciſſimam Cyzicenorum, ejusdem conſilio, ex omni impetu regio, ac totius belli ore, ac faucibus ereptam eſſe, atque ſervatam.* Celeb. ERNESTI in *Clave Ciceron. Ind. Latinit.* Tit. OS, oris. *os* belli ac fauces : *h. e. bellicum periculum & quidem ultimum. Videtur dictum imitatione Homeri, qui dixit* στόμα πολέμοιο, *Il. K.* 8. *ubi tamen durius dicitur, quam apud Ciceronem. Non enim additur* eripere, *ut h. l. ſed* τεύχειν *add. Υ.* 359.

Πευκεδανὸς, ἡ, ὸν, amarus ; exitioſus. a πεύκη, ης, amaritudo. πευκεδανοῖο πολέμοιο, amari belli. Homerus (ait *Etym.*) *bellum piceum* vocat, a *picea*, quæ facile comburitur. Frequentiſſime autem bellum cum igne comparat, quod pugnantium ſanguis incaleſcat. vel, *bellum amarum*; quia picea eſt amara.

v. 9.

Ὡς πυκίν' (*pro* πυκινὰ) Sic crebro. πυκινὰ, *adv.* frequenter.

Ἀναστοναχίζω, vehementer ſuſpiro, graviter ingemiſco. ex ἀνὰ & στοναχίζω, gemo ; ingemiſco.

v. 10.

Νειόθεν ἐκ κραδίης, Imo ex corde. νειόθεν, *adv.* ex imo fundo *aut* loco. a νέος, novus, recens.

v. 11.

Ἤτοι, Nempe.

Ἀθρήσειε, aſpiceret. Vid. ad Γ. *v.* 450.

v. 13.

Αὐλὸς, ῦ, ὁ, tibia.

Σύριγξ, ιγγος, ἡ, fiſtula, *propr.* paſtoria. a συρίττω, *ſeu* ζω, ſibilo, ſibilum edo ; fiſtula cano. *Fiſtula* differt

tibia, quia *fiſtularum* ſonus fuit tenuis & ſubtilis, unde ἐπίαλέαι dictæ; *tibiarum* vero ſonus gravis, unde tibia βαρύβρομος dicta. LAMB. BOS *Antiq. Græc. P. IV. C. IX.* le *Tibia* & *Fiſtula*.

Non pauca de *Muſica Inſtrumentali* Homeri tempore uſiata exempla nobis ſuppetunt. Evolventibus enim auea ejus carmina occurrunt 1.) *Trojani*, qui in bello conra Græcos fortuna ſecunda uſi per totam noctem faciunt

Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν, —

Tibiarum fiſtularumque ſonum.

2.) *Phemius. Odyſſ. XXII.* 3.) *Divinus.* Muſicus citharam pulſans in nuptiis filii & filiæ Menelai regis Spartanorum θεῖος ἀοιδὸς φορμίζων. *Odyſſ. IV.* 4.) *Thamyris* Thracius κιθαριστὴς a Muſis occæcatus & arte canendi juxta ac pulſandi citharam orbatus, quod elatior factus ipſas haſce Deas laceſſere & in certamen vocare auſus fuerit, ut docet Hom. *Iliad. Lib. II. v.* 594. *ſqq.* REIMMANNI *Ilias poſt Hom. Sect. II. Cap. III.* §. *VII.*

v. 15.

Προθέλυμνος, ου, ὁ, ἡ, e radice erutus, qui radicitus exſtirpatur. Vid. ad *I. v.* 537.

Ἕλκετο χαίτας, vellebat capillos.

v. 16.

Ὑψόθι, *adv.* in alto, in ſublimi. ab ὕψος, εος, τὸ, altitudo, ſublimitas.

Μέγα — ἔστενε, valde — gemebat.

v. 15. 16.

Lugentes inter alia *comam* quoque *violabant* evulſis pilis. Fecit id ipſum *h. l.* Agamemnon. Achilles quoque *Iliad. XVIII. v.* 27.

— — Χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων·

— — *Manibus comam deturpabat ſcindens.*

Et ſocii Ulyſſis ituri ad inferos. *Odyſſ. X. v.* 567.

— — Γόων, τίλλοντό τε χαίτας·

— — *Flebant, vellebantque capillos.*

FEITH. *L. III. C. XV.* §. *III.* add. POTT. *Tom. I. p.* 266.

v. 18.

Ἐπὶ — ἐλθέμεν, adire.

V. 19.

Οἱ σὺν, cum eo.

Μῆτιν ἀμύμονα, conſilium bonum.

Τεκτήναιτο, ſtruere poſſet. v. τεκταίνω. Vid. ad E. 62.

V. 20.

Ἀλεξίκακος, ου, ὁ, ἡ, depulſor mali, ſeu malorum, remedium malorum: nam tam de rebus, quam perſonis dicitur. ab ἀλέξω, depello, arceo; & κακὸς, malus.

V. 22.

Pedibus calceos, & cruribus tibialia inducere, antiqui moris non fuit, niſi cum longum ſuſcipiendum eſſet iter, aut egrediendum ad bellum; cum autem calceos inducerent, ſubligabant: paſſim enim apud Homerum legitur:

Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.

(ex. gr. *h. l. Il. B.* 44. &c.) RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 144.

V. 23.

Δαφοινὸς, *h. l.* rufus, rubens maculis rubris: ſanguine infectus. Conf. *B. v.* 308.

Ἑέσσατο, *pro* ἕσατο, aor. 1. ind. Med. v. ἕννυμι, *ſive* ἕω, induo.

Ἀμφὶ — ἑέσσατο, circumdedit *ſibi*.

V. 24.

Αἴθων *hic* fulvus. Vid. ad *B.* 839.

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, uſque ad pedes dependens. ex πῦς, & ἠνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, porrectus, protenſus in longitudinem: *interdum* perpetuus, continuus. Ποδηνεκὲς δέρμα λέοντος, pellis leonis ad talos uſque demiſſa, quam geſtabat Agamemnon Heroum more.

V. 25.

Ὣς δ' αὔτως, Eodem autem modo.

V. 26.

Βλέφαρον, ου, τὸ, pellis oculis obducta & illos tegens, palpebra. *Dicitur quaſi* τῦ βλέποντος φάρος, peplum oculi intuentis. *vel*, παρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν αἴρεσθαι, quod attollamus palpebras, cum cernimus & intuemur.

Ἐφιζάνω, inſideo. ex ἐπὶ & ἱζάνω, ſedere facio: ſedeo.

Μή τι πάθοιεν, ne quid paterentur *infortunii*.

V. 27.

v. 27.

Τοὶ δὴ ἕθεν ἕνεκα] *Qui utique Sui cauſa.* Non enim caret vi & venuſtate iſtud δή. CLARK.

Πυλὺν ἐφ' ὑγρὴν, magnum per mare. Per Ellipſin ſubſtantivi Θάλασσα, dicitur ὑγρή, vel ὑγρά, quod *humidum* notat, pro *Mari.* BOS *Ell. Gr. p.* 84.

v. 28.

Πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες, bellum audax molientes.

v. 30.

Στεφάνη, ης, galea *ſæpe*, *ſeu* quicquid coronæ more cingit caput.

v. 30. 31.

Caſſis aliquando ære aut aliis metallis conficiebatur, ut hæc Menelai:

— αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
Θήκατο χαλκείην. — — —

— *Sed galeam in capite ſublatam*
Poſuit æream. — — —

POTT. *Tom. II. p.* 21. add. BRUNINGS *Antiq. Gr. Cap. VIII.* §. 4. cet.

v. 32.

Ἀνστήσων ὃν ἀδελφεὸν, excitaturus *vel* excitatum ſuum fratrem.

Μέγα πάντων Ἀργείων ἤνασσε, ſummum cunctos in Argivos imperium habebat.

v. 38.

Ὀτρύνεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; Hortari vis, qui Trojanos exploret?

Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, inſpector, explorator, ſpeculator, ab ἐπισκέπτομαι, inſpicio.

v. 40.

Ἄνδρας δυσμενέας, hoſtes.

Σκοπιάζω, ſpeculor, ex ſpecula obſervo. a σκοπιά, ᾶς, ἡ, ſpecula, ſpeculatio.

v. 41.

Θρασυκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, audaci præditus corde, audax animo, ferox, qui eſt pectore intrepido. hac voce etiam utitur *Heſiodus* Ἀσπ. *v.* 448. pro ea *Euripides Hippol. v.* 424. adhibet θρασύσπλαγχνος. ex θρασύς, audax; & καρδία, cor.

Ἔϛαι, erit, *pro* debet eſſe. Ita Matth. VI. 5. οὐκ ἔσῃ, non eris, *idem valet ac*, non debes eſſe. PALAIR. ad *h. l.*

v. 43.

Χρειὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ] *Tenet, premit, urget Me Teque neceſſitas atque inopia conſilii.* — CLARK. Opus *eſt* conſilio mihi & tibi.

v. 44.

Κερδάλεος, *h. l.* aſtutus, vafer, callidus; prudens. a κέρδος, lucrum: *aliquando* aſtutia.

v. 45.

Ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.] Latine aliter dici non poteſt, quam *Jovis animus eſt mutatus.* ad verbum foret: *Jovis animus ſe mutavit*, quod bene latine non dicitur. ERN.

v. 45. & 46.

Le cœur de Jupiter, Φρὴν, *eſt changé*, *dit Agamemnon: les ſacrifices d'Hector lui ont eſté plus agréables que les noſtres.* Le Deſtin varie: tantoſt il donne l'avantage aux uns, & tantoſt aux autres. Et on attribuë cette variation, à en juger par les effets, aux ſacrifices des victorieux, que l'on ſuppoſe avoir eſté plus agréables que ceux des vaincus. *Apologie d'Homere*, *p.* 94. 95.

v. 46.

Ἑκτορέοις — ἱεροῖσιν] ταῖς τοῦ Ἕκτορος θυσίαις. *Schol.*

Ἱερὸν, τὸ, *Subſtantive*, ſacrificium, victima.

Ἐπὶ φρένα θῆκ', animum adjecit.

v. 47.

Ἰδόμην, vidi.

Ἔκλυον (ἐκ *vel* παρὰ) αὐδήσαντος, audivi, qui diceret.

v. 48.

Τόσοσδε, τοσσόσδε, τοσσήδε, tantus: tot. ex τόσος & δε.

Ἐπ' ἤματι, uno die.

Μητίζομαι, *vel potius* μητίομαι, conſilia agito, conſulto. 2.) *h. l.* molior, efficio, ſtruo, machinor. a μῆτις, conſilium.

v. 49.

Ἔρρεξε — υἷας, fecit — *in* filios.

v. 50.

Αὕτως, Talis cum ſit.

Οὔτε θεᾶς υἱός] Non, ut *Achilles*, dea natus. *Achilles* nimirum

nimirum *Agamemnoni*, in anguſtiis conſtituto, ob oculos nunquam non verſabatur. CLARK.

v. 52.

Δολιχὸν, *in* longum *tempus*, longo *tempore*, diu. *plene:* ἐπὶ vel εἰς δολιχὸν χρόνον.

Κακὰ μήσατ' Ἀχαιοῖς· mala ſtruxit Achivis. μήδομαι, curam gero: molior, ſtruo.

v. 55.

Ὀτρυνέω, hortabor, urgebo, incitabo.

Ἀνστήμεναι, ut ſurgat. pro ἀναστῆναι, *Attice* & *Dor.* aor. 2: infinit.

v. 56.

Τέλος *h. l.* agmen, turma.

Ἱερὸν τέλος] Quicquid tutelam hominum gerit, quaſi *ſacrum* videtur; unde hic dicitur ἱερὸν τέλος φυλάκων, & alibi etiam urbis mœnia ἱερὰ appellantur a Poëta: qua ratione etiam *Sophocles* terram ἱερὰν appellat. SPOND.

Ἐπιτεῖλαι, mandare *eis*: conſilium dare.

v. 57.

Κείνου — πυθοίατο, Illum — audient; Illi — obedient.

v. 58.

Σημαίνω *h. l.* præſum, præcipio, impero.

v. 59.

Ἐπετράπομεν, commiſimus.] ἐπετρέψαμεν, ἐξουσίαν δεδώκαμεν. *Schol.*

v. 61.

Πῶς γάρ μοι] Refertur iſtud γὰρ non ad id, quod proxime præceſſit, ſed ad id, quod elegantiſſime reticetur. *Neſcio quid faciam*: NAM &c. Vide ſupra ad *E.* 22. CLARK.

v. 62.

Αὖθι μένω; Ibine maneam?

Δεδεγμένος, præſtolans.

v. 63.

Ἦε θέω μετά σ' αὖτις; An recurram ad te?

Εὖ, diligenter. Ἐπιτείλω, mandavero.

v. 65.

Αὖθι μένειν, Ibi mane.

'Αβϱοτάζω, noctu vagor. 2.) *b. l.* in via aberro. ab ἀβϱότη, ης, ἡ, nox.

'Αλλήλοιϊν, alter ab altero. Defectivum ἀλλήλων redditur modo Adverbialiter *invicem*, *mutuo*: modo Nominaliter *alter*, *alterum*: modo per Pronomen *inter ſe.* WELL. *Gramm. p.* 146.

v. 67.

Φθέγγεο, Clama. v. φθέγγομαι, loquor, vocem edo, clamo, *ut hic.*

Ἧι κεν ἴῃσθα, qua iveris. aor. 2. ſubj. v. εἶμι.

'Εγϱήγοϱθαι, vigilare. *pro* ἐγϱηγοϱέναι, pleonaſmo τοῦ θ· & Syncop. litterarum ε & ν. Eſt præt. infinit. Med. cujus Indicat. ἐγϱήγοϱα, v. ἐγϱηγοϱέω, vigilo.

Ἄνωχθι, jube. præſ. imperat. pro ἀνώγηθι, *per Sync.* ab ἀνώγημι, jubeo.

v. 68.

Πατϱόθεν ἐκ γενεῆς, a patre & ſtirpe *ſua. Schol.* ἐκ πατϱῴου γένους· ἢ, ἀπὸ πϱογόνων· ὀνόματι πατϱῴῳ, καὶ τὸ κατὰ γενεάν.

v. 69.

Κυδαίνω, celebro, laudo: honorifice nomino. a κῦδος, τὸ, gloria.

Μεγαλίζεο, ſuperbias. v. μεγαλίζω, magnifice effero, extollo. μεγαλίζομαι, magnifice efferor, elatus ſum, ſuperbio. a μέγας.

v. 71.

'Επὶ — ἵει, injecit. pro ἵεε, *hoc autem* pro ἵῃ. ab ἵῃν, imperf. v. ἵημι, mitto, injicio.

Γεινομένοισιν, naſcentibus.

Κακότης, ητος, ἡ, malitia. *b. l.* malum, calamitas, ærumna. a κακός.

v. 78.

Ζώννυθ', Cingebatur.

v. 79.

'Επέτϱεπε γήϱαϊ λυγϱῷ, indulgebat ſenectuti triſti.

v. 81.

'Εξεϱεείνετο μύθῳ, interrogabat verbis.

v. 83.

v. 83.

Ὀρφναῖος, αίη, αῖον, tenebricoſus, obſcurus. 2.) niger, ater. ab ὄρφνη, ης, *Dor.* ὄρφνα, ας, ἡ, tenebræ, obſcuritas: nox.

v. 84.

Οὐρεὺς, έως, *Jon.* ῆος, ὁ, cuſtos. *ab* ὁρᾷν, videre.

v. 85.

Ἔπ' ἐμ' ἔρχεο· ad me accede.

v. 88.

Εἴσεαι, Agnoſces.

v. 89.

Ἐνέηκε πόνοισι, conjecit in labores.

v. 91.

Πλάζω, facio errare, errabundum huc illuc agito. 2.) erro, jactor. πλάζομαι, erro, vagabundus jactor.

v. 92.

Ἱζάνω, ſedere facio. 2.) *h. l.* ſedeo, inſideo, ab ἵζω, *idem.*

v. 93.

Δαναῶν πέρι, de Danais.

Δείδια, timeo. præt. ind. Med. *Poët.* pro δέδια, v. δείδω.

Οὐδέ μοι ἦτορ Ἔμπεδον,] *mon cœur eſt continuellement agité.* DAC.

v. 94.

Ἀλαλύκτημαι, erro, moleſte fero, metuo, non ſum animi compos, mentis ſum attonitæ. *Poët. verbum.* ab ἀλυκτέω, *idem:* cum pleonaſmo τοῦ λα. *Vel* ab ἀλύσσω, anxius ſum: indignor: inſanio, non ſum compos mentis: tremo.

Κραδίη δέ μοι ἔξω Στηθέων ἐκθρώσκει,] Cic. *Toto pectore tremere.*

v. 95.

Ὑπὸ, ſubtus.

v. 96.

Δραίνω, facio: agere cogito; agere poſſum. a δράω, facio.

v. 97.

Καταβείομεν, deſcendamus. aor. 2. ſubj. *Poët.* pro καταβῶμεν. v. καταβαίνω.

v. 98.

Καμάτῳ ἀδδηκότες, labore defatigati. ἀδδηκότες, de^c e^T. præt. part. Act. *Poët.* pro ἀδηκότες, v. ἀδέω, laboribus deſeſſus ſum: tædio afficior.

Ὕπνῳ (δεδμημένοι,) ſomno (*oppreſſi.*)

v. 99.

Ἐπὶ — λάθωνται, obliti ſint.

v. 101.

Μενοινάω, ῶ, impetu quodam animi concitatus cupio, animo agito, cogito. a μενοινὴ, ῆς, ἡ, impetus *ſeu* cupiditas animi ad aliquid agendum. *quod* a μένος, εος, τό, animi ardor, impetus.

v. 104.

Οὐ θην, *adv.* non equidem, non ſane, non omnino, nequaquam.

v. 105.

Που, *adv.* fortaſſe. *h. l.*

v. 106.

Μοχθήσειν, laboraturum. v. μοχθέω, ῶ, laboro: laboribus & ærumnis premor. a μόχθος, ου, ὁ, labor, ærumna.

v. 107.

Μεταστρέψῃ, converterit.

v. 108.

Προτὶ *hic* inſuper.

v. 111.

Ἀλλ' εἴτις καὶ τοῦδε] Elegantiſſima Apoſiopeſi in hujusmodi locutionibus reticeri ſolet ſententiæ Apodoſis: καλῶς ἂν ἔχοι, aut ſiquid ſimile. Vide ſupra ad *Α*. 135. CLARK.

Μετοιχόμενος καλέσειεν, adiens vocaret.

v. 113.

Ἑκαστάτω, longiſſime, maxime procul. *Superlat.* ab ἑκὰς, *adv.* procul, eminus. ἑκαστέρω, ulterius, magis procul. *Comparat.*

v. 114.

Περ *hic* licet.

v. 115.

Εἴπερ, etiamſi.

v. 116.

V. 116.

Ὡς *h. l.* Quoniam.

V. 117.

Κατὰ *hic* circa.

V. 118.

— Χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
— Neceſſitas enim urget non jam tolerabilis.

V. 120.

Αἰτιάασθαι, (*Poët.* pro αἰτιᾶσθαι,) *eum* accuſare. V. αἰτιάομαι, ῶμαι, cauſſam attribuo *ſeu* aſſigno, imputo: accuſo, culpo, incuſo. ab αἰτία, ας, cauſſa: culpa: accuſatio.

V. 121.

Μεθίημι, *h. l.* ceſſo, negligens ſum, ignave me gero.

V. 123.

Ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν, meum exſpectans nutum, *vel*, exſpectans, dum ego incipiam.

V. 124.

Ἐπέγρετο, ſurrexit. Imperf. ind. Med. *per Sync.* pro ἐπεγείρετο, V. ἐπεγείρω, excito.

Ἐφίστημι, ſiſto juxta —, appono, admoveo. *h. l. Neutraliter*, adſiſto.

V. 127.

Ἵνα γάρ σφιν] ἐκεῖ γὰρ αὐτοῖς. *Schol.*

Ἐπιφράζω, indico. *item*, moneo, admoneo. ex ἐπὶ, & φράζω, dico: jubeo. *aor.* 2. ἔφραδον.

Ἠγερέεσθαι, ut congregarentur.

V. 133.

Περονάω, ῶ, fibula ſubnecto, fibulo. 2.) trajicio, *veluti fibula.* a περόνη, ης, fibula.

Φοινικόεις, όεσσα, όεν, Phœniceus, purpureus, puniceus. a φοῖνιξ, ικος, ὁ, palma, *arbor:* color ruber *ſeu* puniceus, qualis eſt palmulæ.

V. 134.

Ἐκτάδιος, ου, ὁ, ἡ, extenſus, exporrectus. 2.) amplus, qui longe lateque extendi poteſt. ab ἐκτείνω, extendo.

Οὖλος, η, ον, integer, ſanus, perfectus. 2) tener, mollis. 3.) *h. l.* criſpus, contortos crines habens. *Jon.* pro ὅλος.

Ἐπενήνοθε, ſuper *eam* floreſcebat: inerat. Vid. ad *B.* 219.

V. 135.

Ἀκαχμένος, *pro* ἠκασμένος, acutus: *mutato* σ *in* χ, & *omiſſo augmento*, præt. part. Paſſ. v. ἀκάζω, acuo. ab ἀκὶ, acies.

V. 139.

Φθεγξάμενος, Vociferans.

Τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή, Illi autem continuo ad animum acceſſit vox; διοτὶ ἦλθε τῆς φωνῆς, ἤκουσεν. *Schol.*

V. 142.

Ὅτι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει; *quid eſt* quod jam neceſſitas adeo urgeat? *Vel*, quænam neceſſitas tanta advenit?

V. 145.

Μὴ νεμέσα, Ne indigneris.

Βεβίηκεν, oppreſſit. v. βιάω, vim affero, urgeo, opprimo. a βία, vis.

V. 146.

Ἕπευ, ſequere.

Ἔοικε, convenit.

V. 147.

Βουλὰς βουλεύειν, Conſilia agitare. Quodvis verbum admittit Accuſativum Nominis ab eo deducti, vel cognatæ ſignificationis. WELL. *p.* 314. FISCH. *Anim. p.* 325. *ſq.* Vide ad *B. v.* 788.

V. 149.

Βῆ δὲ μετ' αὐτούς· ſecutusque eſt eos.

V. 152.

Ὑπὸ κρασὶν, ſub capitibus.

V. 153.

Haſtæ cuſpis, *græce* αἰχμὴ, ahenea erat, nec non σαυρωτὴρ, ſic dictus, vel quaſi σταυρωτὴρ, a σταυρὸς, *crux*; aut a σαῦρος, *lacerta*, cujus ſpeciem (ut ajunt) referebat, ab una parte, qua extremæ haſtæ inſerebatur, recurvus, altera vero acuminatus, qui humi infixus haſtam erectam ſuſtinebat, quotiescunque milites a laboribus quieſcebant; juxta *Euſtathium* & *Pollucem Lib. I. Cap. V.* Inde Homerus *h. l.* de Diomedis comitibus verba faciens, ſic ait:

— ἀμφὶ

— — ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εὗδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
Ὀρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο. ——
— — *circumque ſocii*
Dormiebant : ſub capitibus autem habebant ſcuta: haſtæque ipſis
Erectæ in cuſpide poſteriore fixæ erant. ——
riſtoteles de Arte Poët. eundem morem apud Illyricos ſua ætate obtinuiſſe teſtatur, qui videtur ad alias gentes perveniſſe ; ut liquet ex 1. *Sam. XXVI. v.* 7. ubi Saul dicitur obdormiviſſe , haſta juxta caput terræ infixa. POTT. *Tom. II. p.* 31. 32. FEITH. *L. IV. C. IX. §. I.*

Ἐλήλατο , Vid. ad Δ. 135.

v. 154.

Λάμφ' , Splendebat.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. ab ἀστράπτω , fulguro.

v. 155.

Ὑπὸ — ἔστρωτο , ſubſtraverat. v. ὑποστρώννυμι , & νύω, ſubſterno , ſtratum ſubjicio. ex ὑπὸ & στρώννυμι, & νύω, ſterno.

Ἄγραυλος, ου, ὁ, ἡ, in agro ſtabulans *ſeu* pernoctans; agreſtis. ex ἀγρὸς , ager ; & αὐλὴ , aula , ſtabulum.

v. 156.

Ὑπὸ κράτεσφι , ſub capite.

Tapetes quoque villoſi magnum habuere in lectis uſum. hinc Hom. *h. l.*

Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός·
At ſub capite tapes extenſus erat ſplendidus.

ubi *cervical* intelligi videtur ; unde & προσκεφάλαιο vertit *Heſychius.* voc. Τάπης. FEITH. *L. III. C. VIII.* §. *V.* add. PITISCI *Lex. Antiq. Rom. Tom. III. p.* 543.

v. 158.

Λὰξ ποδὶ κινήσας , Calce pedis movens.

v. 159.

Ἔγρεο , Surge.

Ἀωτέω , ῶ , flores carpo. ὕπνον ἀωτεῖν , dormire ſomnum ſuavem , curis ſolutum , & *quaſi* floridum. ab ἄωτον, ου, τὸ , flos.

v. 160.

v. 160.

Ἀΐω, *Poët.* audio.

Θρωσμὸς, ȣ̃, ὁ, tumulus, collis, eminentior locus, qui *quaſi* e terra ſubſilit. a θρώσκω, ſalio, inſilio.

v. 161.

Ἐρύκει, arcet *eos a nobis*; diſtinet: διείργει, κωλύει. Schol.

v. 162.

Καρπαλίμως, *adv.* celeriter, velociter, cito. a καρπαλιμὸς, ἡ, ὸν, celer, velox.

v. 164.

Σχέτλιός ἐσσι,] *Nimium arduus es.* Vim hujus vocis non aſſecutæ ſunt Verſiones. CLARK. Quare autem *arduus?* σχέτλιος eſt *ærumnoſus*, *exercitus*, qui ſe nimis fatigat atque exercet laboribus. ERN. Diomede ne ſe plaint pas d'avoir été éveillé, il ſe plaint ſeulement, que Neſtor, vieux comme il eſt, ne ſe ménage pas mieux, & qu'il ſe donne tant de peine. DAÇ.

v. 165.

Οὐ νυ; An non?

v. 167.

Ἀμήχανός ἐσσι,] Et hujus vocis vis fere eadem eſt, ac ſuperioris. CLARK. Les Grecs appelloient ἀμηχάνους ceux qui ne ſavoient pas s'aider, & qui au milieu de toutes les commoditez, dont ils auroient pû ſe ſervir pour s'épargner des fatigues, ne laiſſoient pas de ſe tourmenter. DAC. indefatigabilis: nulla arte a *labore* revocabilis es.

v. 171.

Καλέσσειεν, vocare *ſeu* accerſere poſſet.

v. 172.

Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς.

Verum valde magna neceſſitas oppreſſit Achivos.

v. 173.

Ξυρὸν, ȣ̃, τὸ, culter tonſorius, novacula. a ξυρὸς, acutus: Ἀκμὴ, ῆς, ἡ, cuſpis, acies.

Ἐπὶ ξυρȣ̃ ἀκμῆς ἵςαθαι *dicitur* res, quæ in ſummo diſcrimine ſita eſt. verbat. *in acie*, (hoc eſt: *ſub aciem*) *novaculæ conſtituta.* Hæc locutio, ut eſt venuſta, ita etiam Poëtis placuit. ita *Homerus h. l.*

Νῦν

Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυρῦ ἵϛαται ἀκμῆς,

Nunc enim jam (res) omnibus in novaculæ ſitæ ſunt acie.
Adde *Theogn. v.* 557.

— — Κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυρῦ ἵϛαται ἀκμῆς.

Vel cum verbo ἔχεσθαι: quemadmodum *Herod. Erat. C. XI.* Ἐπὶ ξυρῦ γὰρ τῆς ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πράγματα· *In ſummo periculo res noſtræ verſantur.* VIG. *C. IX. S. III. R. XV. & N.* 55.

Parœmia eſt elegans & celebris, qua ſummum & extremum periculum ſignificatur: Quam *Euſtathius* ſumtam dicit a vulneribus, quæ jam incidi novacula oportet: ἐκ τῶν τραυμάτων, ἃ τομῆς ἤδη δέονται. *Theocritus* etiam uſurpavit *in Dioſcuris*: ἀνθρώπων σωτῆρες ἐπὶ ξυρῦ ἤδη ἐόντων· ubi Interpretes volunt, hoc proverbium ſumtum a circulatoribus, qui in cuſpide gladiorum ingrediuntur: aut ab iis, qui ferrum manu contrectant, ut refert etiam *Eraſm. Adag. Chil. I. Cent. I. prov.* 18. Huic autem adagio ſimilia ſunt: *inter ſacrum & ſaxum*; &, *inter malleum & incudem*: de quibus vide eundem *Eraſmum*. Hoc autem loco, cum illud ἐπὶ ξυρῦ ἀκμῆς obſcurius videretur, ſubjicit Homerus illuſtrationis gratia:

Ἠ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.

Ubi tamen ſuperfluum mihi videtur, ἠὲ βιῶναι. Nam quæ ſpes tandem ſalutis in his rerum anguſtiis apparebat, ut eam etiam conciperent? Imo potius omnia ruinam & perniciem minitabantur: & hoc ipſum eſt *in acie novaculæ eſſe*, ubi res plane ſunt deploratæ. Poteſt tamen tolerari propter conſtructionem, quæ id poſtulat. SPOND.

V. 174.

Ἠ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.

Utrum valde triſte exitium *futurum ſit* Achivis, an vita.

V. 180.

Ἐν *h. l.* ad.

Γένοντο, perveniſſent.

V. 182.

Ἐγρηγορτὶ, *adv.* vigilanter. v. ἐγρηγορέω, vigilo.

V. 183.

Δυσωρέω, ῶ, difficulter cuſtodio. ex δὺς & ὧρος, ὁ, cuſtos.

V. 148.

v. 184.

Καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, fortis; prudens. *h. l.* truculentus, ferox. a καρτερὸς & φρήν.

v. 185.

Δι' ὄρεσφι, de montibus.

v. 186.

'Από — ὄλωλεν, periit.

v. 189.

Φυλασσομένοισι] ἀντὶ τοῦ, φυλασσόντων· excubias agentibus.

v. 189.

Τετράφατο, converſi erant. *Jon.* pro τετραμμένοι ἦσαν. v. τρέπω, verto.

'Επὶ Τρώων ἀΐοιεν ἰόντων, Trojanos audirent invadentes.

v. 190.

Θάρσυνέ τε μύθῳ, confirmavitque oratione.

v. 193.

Χάρμα, τὸ, gaudium. *h. l. autem, quod gaudium & lætitiam afferat*, ludibrium.

v. 194.

Τάφροιο διέσσυτο, foſſam tranſiit.

v. 195.

Κεκλήατο βουλὴν, vocati erant ad conſilium.

v. 196.

Τοῖς δ' ἅμα — Cum his autem —

v. 197.

Ἤϊσαν, Iverunt. aor. 1. ind. *Poët.* pro ἤεισαν, v. εἶμι, eo.

Κάλεον, vocabant.

Συμμητιάασθαι, ut ſimul conſultarent. v. συμμητιάομαι, ῶμαι, una ineo conſilium: conſilium do.

v. 198.

'Εκδιαβάντες, transgreſſi. v. ἐκδιαβαίνω, tranſeo.

'Εδριάομαι, ſedeo. *unde* ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ἑδριάοντο.

v. 200.

Πιπτόντων, Occiſorum.

'Απετράπετ', converſus fuerat.

v. 201.

'Ολλὺς, Poſtquam perdidiſſet.

V. 202.

Πιφαύσκω, *inſerto* υ, pro πιφάσκω. hoc vero *per reduplicationem* fit a φάσκω, *idem quod* φημὶ, dico, loquor.

V. 204.

Ὀυκ ἂν δή τις ἀνὴρ] Vim habet iſtud δὴ perquam elegantem. *Annon aliquis, obſecro &c.* CLARK.

Ὀυκ ἂν; nonne? annon?

Πεπίθοιθ', *pro* πεπίθοιτο, confiſus erit.

V. 205.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, audens, audax, intrepidus. a τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Μετὰ *hic* ad.

V. 206.

Ἐσχατόωντα, in extremis caſtris errantem. ἐσχατόωσα, *Iliad. B. v.* 508.

V. 207.

Φῆμις, εως, ἡ, ſermo, verbum, rumor, fama. a φημὶ, dico.

Ἐνὶ *hic* inter.

V. 208.

Μετὰ σφίσιν, inter ſe.

Ἦ μεμάασιν — Utrum in animo habeant —

V. 209.

Ἀπόπροθι, *ſeu* θεν, procul, e longinquo, eminus.

Ἠὲ πόλινδε — An ad urbem —

V. 211.

Ταῦτά κε πάντα] Non ſupervacaneum eſt iſtud κε. *Hæc utique omnia &c.* CLARK. Senſit Clarkius, ut opinor, hic eſſe aliquid duri: quod voluit emollire *fortaſſe* addito. Sed ſenſus deſiderat: *Hæc ſi audierit &c.* Sed illud *ſi* intelligendum e *v.* 206. ERN.

V. 212.

Ἀσκηθὴς, έος, ὁ, ἡ, non læſus, incolumis.

Μέγα κέν οἱ] *Magna certe ei gloria &c.*

Ὑπουράνιος, ου, ὁ, ἡ, qui *ſub cælo* eſt; cœleſtis.

V. 213.

Ἐπὶ *h. l.* apud.

Δόσις, εως, ἡ, donum, donatio. a δίδωμι.

Δόσις ἐσθλὴ, præmium egregium.

V. 214.

V. 214.

Ἐπικραίνω, impero.

V. 215.

Οἶν — μέλαιναν, ovem — nigram:] Non ſeulement à cauſe de la rareté, mais encore pour faire voir que la couleur du troupeau marqueroit en quelque façon la nature du ſervice, d'être allé pendant les ténébres épier le camp ennemi. DAC.

V. 216.

Ὑπόῤῥηνος, ου, ὁ, ἡ, agnum ſub ſe *vel* in ſe habens: agnum ubere alens. ex ὑπὸ & ῥὴν, νὸς, ὁ, ovis. *vel* ἀρς, ἀρνὸς, agnus.

Κτέρας, αος, τὸ, poſſeſſio: donum. a κτάομαι.

V. 217.

Δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ, convivium. a δαίω, epulor, edo.

Εἰλαπίνη, ης, ἡ, epulum, convivium opiparum, compotatio.

V. 218.

Οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν] Quæ ſit hujus ſilentii Procerum cauſa, non facile dixeris. Non fuit enim puſillanimitas, quia ea etiam fuiſſet in Diomede, cui procul dubio hoc quoque ſilentium attribuitur: deinde ſinguli fortitudinem ſuam teſtatam facient, cum ſe Diomedi ſocios adjungere certabant. Fuit ergo fortaſſe mutua quædam illorum Heroum inter ſe reverentia, ne inferiores ſuperioribus loquendi principatum præriperent: cujusmodi etiam ratio potuit antea eſſe *Lib. III.* ubi poſt ſilentium tandem Menelaus, quem adhuc tacere non oportebat, cum ad eum directe totum negotium ſpectaret, loquutus eſt. Aut ſi hoc non fuerit, neſcio quid prudentiæ in illis comminiſcendum eſt, qui temere & præcipitanter non loquantur; ſed re, de qua agitur, diligentius expenſa & examinata. SPOND.

V. 223.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum: *h. l.* ſolamen, ſpes, fiducia. a θάλπω, foveo.

Θαρσαλέος, έα, έον, *E. v.* 602. *h. l.* θαρσαλεώτερον, plus audaciæ, major fiducia.

V. 224.—

V. 224. — 226.

Σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὁ τοῦ ἐνόησεν,
Ὅππως κέρδος ἔῃ. μοῦνος δ' εἴπερ τε νοήσῃ,
Ἀλλά τε οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.

Euntibus namque ſimul duobus, alter ante alterum intelligit,
Quid utile ſit; ſolus vero etſi intelligat,
Tamen ei tardior animus eſt debiliusque conſilium.

In genere notandum, Conjunctionem δὲ in continuanda narratione frequentiſſimam eſſe, non ſenſu adverſativo, ſed potius copulativo: *item* particulam τε prorſus ſine ſignificatione otioſe poni ſæpiſſime vel ſolam, vel cum δέ. — Habes in his tribus Verſiculis Expletivam τε ſexies. Plura ſuppeditabit frequens Poëtarum lectio. WELL. *Gramm. Gr. p.* 401. *ſq.*

V. 226.

Βράσσων, ὁ, ἡ, *Comparat. Poët.* pro βραδίων. a βραδύς, εῖα, ύ, tardus, ſegnis: tardus ingenio.

Λεπτὸς, *h. l.* exiguus, parvus.

V. 228.

Ἤθελεν, Volebant.

V. 235.

Αἱρήσεαι, eliges: elige, delige.

V. 236.

Φαίνομαι, *h. l.* adſum, præſto ſum, in conſpectu ſum.
Μεμάασι, promti ſunt.

V. 237.

Αἰδόμενος, reveritus.
Ἀρείω, fortiorem.

V. 238.

Καλλείπειν, Relinquas.
Χείρον' ὀπάσσεαι, deteriorem comitem eligas.
Καλλείπειν, σὺ δὲ χείρον'] Poſterior iſta σὺ, quæ a linguarum recentiorum ratione maxime abhorret, quantum

tum in lingua Græca habeat, atque etiam Romana venuſtatis, vide ſupra ad Γ. *v.* 409. CLARK. *Ne reſpectez ni le rang, ni la naiſſance; que le mérite ſeul ait part à ce choix.* BIT.

V. 239.

Ἐς γενεὴν ὁρόων, Ad genus reſpiciens.

V. 240.

Περὶ *h. l.* de.

V. 243.

Λαθοίμην, obliviſci potero, *vel* poſſem.

V. 244.

Πέρι, eximie.

V. 247.

Νοστήσαιμεν, redierimus.

Πέρι οἶδε νοῆσαι, eſt admodum peritus conſilii: valde novit conſulere: valde prudens eſt.

V. 249.

Αἴνεε, lauda.) (νείκει, vitupera.

V. 251.

Ἄνω, *Poët.* pro ἀνύω, & ἄνομαι, pro ἀνύομαι, perficio, conficio, perago. *h. l.* ad finem propero, feſtino.

V. 252.

Ἄστρα — προβέβηκε, Stellæ — multum proceſſerunt. ſic dicitur, ut νὺξ προέκοψε, Rom. XIII. 12. ad quem locum vide L. BOS. WOLFII *Cur. Philol.* RAPH. *Annotat.* alios.

Παρῴχηκεν, præteriit. præt. ind. Act. v. παροίχομαι, prætereo.

Πλέων νὺξ, major noctis portio.

V. 253.

Τῶν δύο μοιράων, Duarum partium. μοῖρα *hîc* pars.

Λέλειπται, reliqua eſt.

V. 251.—

v. 251. — 253.

Nec nox Homeri tempore partium prorſus erat expers. Erat enim τριφύλακτος, ſive *in tres vigilias diſtincta*, ut conſtat ex *h. l.* Et *Lib. XII. Odyſſ.*

Ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει.

Quando autem tertia pars noctis erat, & aſtra inclinarunt. Et *Lib. XIX. Odyſſ.*

Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίχα νυκτὸς ἔην,
Sed cum jam tertia pars noctis eſſet.

Ubi recte *Scholiaſtes* ad *locum primum*: τριφύλακτον γὰρ θέλει εἶναι τὴν νύκτα· *Vult enim, noctem eſſe trium vigiliarum* vel *cuſtodiarum*. Et *Joſephus Scaliger* in notis *in Sphaeram Manilii*: Troicis temporibus, jam tum norant homines, vigilias noctis ſignis coeleſtibus dependere? Quod *primus* bello Trojano inſtituit Palamedes. REIMM. *Ilias poſt Hom. Sect. IV. Cap. VIII. §. VI.*

v. 254.

Ὣς εἰπόνθ' — ἐδύτην. Sic locuti — induerunt *ſc.*] *Diomedes* & *Ulyſſes*.

v. 256.

Ἀμφήκης, εος, ὁ, ἡ, utrinque acutus, anceps. ex ἀμφὶ & ἀκὴ, mucro, cuſpis: ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

v. 257.

κεφαλῆφιν ἔθηκε, capiti impoſuit.

v. 258.

Ταύρειος, εία, ειον, taurinus. a ταῦρος, ου, ὁ, taurus.

Ἄφαλος, ου, ὁ, ἡ, clavis *ſeu* ſcutulis ex auro ſplendentibus non inſignis. 2.) ſine cono *aut* criſta. ex α priv. & φαλὸς, ſplendidus. *item* conus galeæ.

Ἄλοφος, ου, ὁ, ἡ, criſtam non habens. ex α priv. & λόφος, ου, ὁ, cervix: criſta.

Καταῖτυξ, υγος, ἡ, *galea* genus depreſſum, & ſine criſta: παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι. *Silio Italico* latine appellatur *Cudon*.

v. 257. 258.

Caſſis conficiebatur frequentius *ex pellibus animalium*: unde natæ ſunt variæ appellationes ab animalium nominibus deſumtæ; cujusmodi apud *Hom.* ἰκτιδέη, ταυρείη, ἀλωπεκέη, λεοντέη, αἰγείη, & aliæ, quarum uſitatiſſima κυνέη, *ex cute canina conſtans. Euſtathius* interpretatur ποτάμιον κύνα, *canem aquaticum*, cujus uſus apud Veteres tam vulgo obtinebat, ut ſæpius pro ipſa galea ſumatur, etſi ex diverſa materia conflata, teſte Homerō *h. l.*

Hæ cutes villoſæ geſtabantur, & ad majorem terrorem dentibus quaſi in hoſtem ringentibus non raro armatæ. Ad hunc morem miles apud *Virgil. Æneid. Lib. VII. v.* 666. in publicum prodit:

Ipſe pedes tegmen torquens immane leonis,
Terribili impexum ſeta cum dentibus albis,
Indutus capiti, ſic regia tecta ſubibat.

Non abſimili galea ſuum Ulyſſem inſtruit Homerus *Iliad. K. v.* 261. *ſqq.* POTT. *Tom. I. p.* 21. 22. add. FEITH. *L. IV. C. VIII.* §. *I.*

Quædam ex galeis antiquis criſta aut cono plane carebant. Hoc galeæ genus dicitur καταῖτυξ, ut diſcere eſt ex *h. l.* POTT. *Tom. II. p.* 24.

v. 259.

Κέκληται, vocatur. 'Ρύεται, tuetur.

v. 262.

(ἐκ) 'Ρινοῦ ποιητήν· Ex pelle factam. *Materia*, e qua aliquid fit, quum Genitivo exprimitur, ſuppreſſam habet præpoſitionem ἐκ. BOS *Ell. Gr. p.* 315.

v. 263.

'Εντέτατο στερεῶς, Illigata erat firmiter.

v. 264.

῟Υς, ὑὸς, ὁ, ἡ, *idem quod* σῦς, ſus, porcus, aper.

Θαμὴς, έος, ὁ, ἡ, *idem quod* θαμειὸς, *A. v.* 52. creber, frequens

frequens. hinc θαμέες, & θαμέας, Nomin. & Accuſ. plur. apud Poëtas.

Ἔχω, *h. l.* munio.

v. 265.

Πῖλος, ȣ, ὁ, pileus.

Nullum profecto *pileum*, quali nos utimur, in *Homero* reperire licet, quod certe mirum eſt; nam *Heſiodus* Homero ferme coævus pileum memorat (*in Oper. v.* 543. *ſq.*)

——— κεφαλῆφι δ' ὕπερθεν.
Πῖλον ἔχει. ———

——— *capiti autem deſuper aptum*
Pileum habet. ———

Πῖλον *pileum* quidem ſemel Homerus nominat, ſed eo nomine intelligit coactile illud ex lana villisque, quod mediam galeæ partem interius obibat, ne capiti eſſet gravior.

——— μέσσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.

— in media autem pileus *lana compacta* aptatus erat. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. II. p.* 145. FEITH. *L. III. C. VII.* §. *I.*

v. 266.

Τόν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος] *Hanc utique galeam olim ex Eleone &c.* Vim enim habet vocula ῥα in connectenda ſententia cum eo, quod præceſſit, v. 261. CLARK. Pour relever le prix de ce caſque il en fait l'hiſtoire, comme il a fait ailleurs celle du ſceptre d'Agamemnon. DAC.

Ἐλεῶνος] Ἐλεὼν, πόλις Βοιωτίας. } *Schol.*
Ὀρμενίδαο] Ὀρμένȣ παιδός. }

v. 267.

Ἐξέλετο, Ademerat.

Πυκινὸν δόμον, ſolidam, *vel* elegantem domum.

Ἀντιτορέω, ῶ, transfodio, perfodio. ex ἀντὶ & τορέω, fodio.

v. 268.

Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε, *In* Scandia autem dedit] Ex ſtilo *Homerico* conjecerim equidem, intercidiſſe hic forſitan verſiculum; adeoque vocem Σκάνδειαν extitiſſe ex corrupto

Hominis cujusdam nomine, qui galeam ab *Autolyco* acceptam tradiderit ſcilicet *Amphidamanti*. Sed conjecturis non temere indulgendum. CLARK.

v. 269.

Ξεινήϊον εἶναι, hoſpitale munus ut eſſet.

v. 271.

Δὴ τότ'] Legitima ratio deſiderat ἢ vel αὐτὴ δὲ τότ, ut mox v. 294. & ſexcentis aliis locis. Sed articulus vel pronomen intelligi debet; hujusque rationis etiam alia ſunt apud Homerum exempla. ERN.

Ἀμφιτεθεῖσα, circumpoſita. v. ἀμφιτίθημι, circumpono.

v. 273.

Λιπέτην, reliquerunt.

Κατ' αὐτόθι, illic.

v. 274.

Ἐρωδιός, ὃ, ὁ, ardea, ardeola: *avis ſpecies*.

v. 274. 275.

Noctuæ pro inauſpicatis alitibus plerumque habebantur; ſed Athenis victoriam & res proſperas ominabantur, quia Minervæ, illius civitatis præſidi Numini, ſacræ erant; unde natum eſt proverbium, γλαὺξ ἵπταται, quod de iis, qui ſuorum inceptorum felicem exitum aſſequuntur, vulgo dicebatur. Themiſtocli enim in ſummo navis tabulato conſilia cum ceteris præfectis agitanti, iisque in diverſam ab illo ſententiam abeuntibus, qui pugnæ fortunam tentare recuſabant, noctuam a dextro navis latere viſam, & malo inſidentem illorum animum ita accendiſſe, ut pugnandum eſſe unanimiter conſenſerint, & ad prælium ſine mora ſe accinxerint, tradit *Plutarchus* in *Themiſtocle*. Sed aliis in locis noctuas pro infelicibus ominibus acceptas fuiſſe, ſi iis, qui rem ſeriam agebant, apparuiſſent, narrat *Ælianus Hiſtor. Animal. Lib. X. Cap.* 37. Exemplum nobis ſuppetit in Rege Pyrrho, cujus mortem dedecoroſam, qua Argis occubuit, noctuam in ſummitate haſtæ, quam manu geſtabat, reſidentem prædixiſſe refer-

refertur. Quocirca Diomedi & Ulyſſi caſtra Trojana nocte, quo tempore noctuæ in publicum prodire ſolent, explorantibus pro bono omine ἐρωδιὸν, aut *ardeam*, miſiſſe Minervam, tradit Hom. *h. l.* In quem locum *Euſtathius* aſſerit, illam alitem iis, qui inſidias aut alios quosvis dolos ſtruebant, felicia omina tuliſſe. POTT. *Tom. I. p.* 349. add. Baniers Götterlehre ꝛc. *Tom. I. p.* 821. *ſqq.* aliosque, a FABRICIO *in Bibliogr. Antiq. Cap. XII.* citatos.

v. 276.

Κλάγξαντος ἄκουσαν, clangentem audierunt.

v. 277.

Χαῖρε — τῷ ὄρνιθ', Gaviſus eſt — de ave.

v. 280.

Κινύμενος, Quum moveor: κινούμενος, ἐπὶ πρᾶξιν ὁρμῶν. *Schol.*

Φίλαι, dilige.

v. 281.

Ἐϋκλεής, έος, ὁ, ἡ, glorioſus, celeber: gloria onuſtus. ex εὖ & κλέος, *pro* κλέος, gloria.

Ἀφικέσθαι, *nos* reverti.

v. 282.

Ῥέξαντες μέγα ἔργον] *Hectorem* ut opprimant, id vero non precatur: *Quanquam, O!* — *v.* 406. Sed præclarum *aliquod* facinus ut obeant. CLARK.

v. 285.

Σπεῖο, Sequere. *Jon.* pro σποῦ. aor. 2. imper. Med. v. σπόμαι, pro ἕσπομαι, *ſeu* ἕπομαι, ſequor.

v. 286.

Πρὸ *h. l.* pro.

Ἄγγελος, legatus, nuncius.

Ἤιε, ivit: iverat. plusq. perf. ind. Med. v. εἶμι, eo.

V. 287.

Ἐπὶ *hic* ad.

Ἀσωπῷ] Ἀσωπὸς, ποταμὸς Βοιωτίας, πλησίον Θηβῶν. *Schol.*

V. 289.

Κεῖσ', pro κεῖσε, illuc.

Ἂψ ἀπιὼν, rediens.

Μήσατο, edidit. pro ἐμήσατο, v. μήδομαι, *h. l.* ſtruo, perpetro, edo.

V. 290.

Σὺν σοὶ, Te favente.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, promta, benevola, propenſa. a πρόφρων, ονος.

V. 291.

Ἐθέλουσα παρίστασο, lubens adſta.

V. 292.

Βοῦν ἦνιν, juvencam anniculam.

Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ, ἡ, lata fronte, latam frontem habens. *Bovis* epith. ex εὐρὺς, latus; & μέτωπον, τὸ, frons.

V. 293.

Ἀδμητος, ου, ὁ, ἡ, indomitus. ex α priv. & δαμάω, domo.

V. 292. 293.

Præter ſues taurus, bos, vacca, ovis, agnus, caper, & aper ex quadrupedibus, ex volatilibus vero gallus, gallina, & hujusmodi, in ſacrificiis adhibebantur. Et certa ætate, & habitu corporis, Diis acceptiora habebantur. Ex. gr. vacca gratiſſima erat, unius anni, & priusquam ſubiiſſet jugum: qualem Palladi *h. l.* vovet Diomedes.

Simile votum concipit Neſtor *Odyſſ.* Γ. *v.* 382. aliique apud alios Poëtas. Quinetiam id in mandatis divinis erat, *Num. XIX.* 2. ut juvencam jugularent *integram, quæque jugum non ſubiiſſet.* Nempe Deo indigna erat victima, quæ humanis uſibus inſervierat. POTT. *Tom. I. p.* 239.

add.

add. PFEIFF. *Antiq. Græc. L. I. C. XVI.* BRUNINGS *Antiq. Græc. C. XXI.* §. 8. BOS *Ant. Gr. P. I. C. VI.* §. *VII.* alioſque.

v. 294.

Χρυσὸν κέρασιν περιχεύας, auro cornibus circumfuſo.

Victimarum cornua infula & vittis, ipſarumque cervix corollis vinciebantur. Sed tamen is ordo an perpetuus fuerit, haud poſſum affirmare. Quod autem tum vittas & infulas, tum etiam coronas geſtarent victimæ, teſtes ſunt plurimi. *Virgil. Georg. Lib. III. v.* 486.

— — — ſtans hoſtia ad aram,
Lanea dum nivea circumdatur infula vitta.

Sed hæ infulæ Romanis præcipue in ſacris, juxta Phrygiorum uſum, adhiberi ſolebant. In Græcis Auctoribus coronatarum victimarum frequens mentio. Hinc Polyxena a Græcis mactata στεφηφόρος βοῦς a *Lycophrone* dicitur *Caſſandra v.* 327. ὅτι ἐστέφανουν καὶ ἄνθεσιν ἔπαλλον τὰς θυομένας, ut ibi loquitur *Tzetzes.* Extraordinaria quadam occaſione, ut cum petebant aut accipiebant inſigne aliquod beneficium, auro obducebantur victimarum cornua; quod Diomedes *h. l.* Minervæ pollicetur.

Ad quem morem alludens *Porphyrius* boves in ſacrificium deſtinatos χρυσοκέρως vocat. Majores hoſtias ſolas, cujusmodi boves, ſic decoratas fuiſſe, notat *Plinius Nat. Hiſt. Lib. XXXIII. Cap. III.* Sed contrarium elici videtur ex Senatusconſulto Romano, a *Macrobio Saturnal. Lib. I.* citato, quo Decemviri jubentur, ex Græcorum more, bovem ac duas capras cornibus deauratis Apollini mactare; niſi (ut nonnulli volunt) capri inter hoſtias majores annumerentur, æque ac oves inter maximas recenſitæ, non tam ob craſſitiem, quam quia Diis valde pretioſæ & acceptæ credebantur. POTT. *Tom. I. p.* 249. add. FEITH. *L. I. C. IX.* §. *V.*

v. 298.

Ἀμφόνον, ἀννέκυας,] Ce vers d'Homere eſt d'une beauté qui le rend remarquable parmi les autres quoique très-beaux. Les anciens ont fort loué ce paſſage de Xeno-

phon : *Quand le combat fut fini , on voioit le champ de bataille, inondé de ſang, couvert de morts, & ſemé de piques rompuës , & d'épées , les unes à terre , & les autres dans les corps morts.* [*Xenoph. Ageſil. Cap. II.* §. 14. (Edit. Lipſ. 1749.) *p.* 229.] Mais Homere avoit ramaſſé toute cette image dans un ſeul vers, qui eſt d'une vivacité & d'une harmonie merveilleuſe. DAC.

Ἀμφόνον, ἀν νέκυας,] διὰ τȣ͂ φόνȣ, καὶ τῶν νεκρῶν.

Διά τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα.] διὰ τῶν ἐντέων, ἤγȣν τῶν ὅπλων, καὶ μέλανος αἵματος. *Schol.*

V. 299.

Οὐδὲ μὲν ȣ̓δὲ] Singularem habet vim duplex iſta negatio , quæ ſermone Romano exprimi non poteſt. CLARK. *Il. Z. v.* 130. ȣ̓δὲ γὰρ ȣ̓δὲ — *E.* 22 ȣ̓δέ γάρ ȣ̓δέ κεν — *M.* 212. ȣ̓δὲ μὲν ȣ̓δὲ — Vid. DEVAR. *de Gr. Ling. Part. Lib. p.* 287.

V. 304.

Ἔπι *h. l.* ob.

V. 305.

Ἐριαύχης, ενος, ὁ, ἡ, cervicem elatam habens, arduus cervice. ex ἐρι, & αὐχὴν, ένος, ὁ, cervix.

V. 306.

Ἐπὶ *hîc* apud.

V. 307.

Ὅςις κεν τλαίη, Quicunque *hoc* auſus fuerit.

Οἱ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο, ſibi etiam ipſi gloriam reportaverit.

V. 311.

Φύξις, εως, ἡ, fuga. a φεύγω, fugio.

V. 312.

Νύκτα φυλασσέμεναι, Noctu excubias agere.

V. 316.

Εἶδος — κακὸς, Specie — turpis.

V. 317.

v. 317.

-1α̇ *h. l.* inter.

v. 321.

iam *jurijurando* inſerviebat *ſceptrum*, pro veritatis
olo, dum in altum attolleretur. Hinc Dolon Tro-
, naves Græcorum exploraturus, Hectori ait:

λλ' ἄγε, μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον·
ed age, *mihi ſceptrum attolle, & mihi jura.*

poſtulato & ſatisfacit Hector. Is enim

— ἐν χερσὶ σκῆπτρον βάλε, καί οἱ ὄμοσσε.
— *manibus ſceptrum prehendit, eique juravit.*

oteles Polit. Lib. III. Cap. XIV. ὁ δ' ὅρκος ἦν τοῦ σκήπτρου
ἔπαρσις· *Erat* Regibus antiquis *jusjurandum ſceptri ele-*
. Exempla per ſceptrum jurantium, Achillis & La-
, ſupra jam habuimus. Romanos etiam per ſceptrum,
ovis Feretrii templo ſumtum, jurare conſueviſſe,
SINUS obſervat. *Lib. II. C. V. p.* 103. LAKEM. *Ob-
Philol. P. VIII. Obſ. IV. §. II.* add. FEITH. *L. II.
V. §. VI.*

v. 324.

πο δόξης, *ſcil.* ἔσσομαι, *tuam de me* fruſtrabor opinio-
. ἀπὸ δόξης εἶναι, opinionem fruſtrari.

v. 325.

ιμι διαμπερὲς, penetrabo: vadam paſſim.

v. 329.

ςω, Sciat. *per Sync.* pro ἰσάτω. v. ἴσημι, ſcio.

v. 330.

ποχέω, ῶ, veho. ab ἔποχος, ου, qui vehitur curru,
equo.

v. 331.

γλαϊεῖσθαι, *iis* gaviſurum: ornatum iri. *Attic.* pro
αΐσεσθαι, fut. 1. infin. Med. v. ἀγλαΐζω, (in quo, &
aliis

aliis ejuſdem generis in ίζω, in fut. 1. Attici tollunt σ, & ultimam circumflectunt: medium autem ίσομαι mutant in ιῦμαι, ίσεσθαι, infin. in ιεῖσθαι.) illuſtro, ſplendidum reddo. 2.) honeſto, decoro, orno. *Inde* ἀγλαΐζομαι, illuſtror. 2.) ſplendeo, ſplendeſco, niteo. 3.) gaudeo. ab ἀγλαὸς, ſplendidus.

v. 332.

Ἐπίορκον ἀπώμοσε.] *Al.* ἐπώμοσε. CLARK. Non bene vertitur, *perjurium juravit.* Non perjurus eſt Hector: ſed temere juravit, fruſtra, h. e. quod eventum non erat habiturum, quod futurum non erat, quanquam nulla Hectoris culpa. ERN.

Ἐπίορκον, *adv.* perjure. *Il.* Γ. 279. ab ἐπίορκος, perjurus. *quod* ex ἐπὶ & ὅρκος, ὁ, jusjurandum.

Ἀπόμνυμι, *ſeu* ύω, abjuro, jurejurando nego, ejuro. ex ἀπὸ & ὄμνυμι, juro.

Ὀροθύνω, *idem quod* ὄρω, *ex eoque factum*: concito, excito, incito.

v. 335.

Κρατὶ δ' ἐπὶ — Capitique impoſuit —

Κτίδεος, *per Aphær.* pro ἰκτίδεος, viverræ ſilveſtris pelle *ſeu* corio confectus. *nam* galeam talem κτιδέην κυνέην dixit Homerus. a κτὶς, ἴδος, ἡ, *pro* ἰκτὶς, muſtela ſilveſtris.

v. 337.

Μῦθον ἀπολέειν, ut nuncium referret.

v. 338.

Κάλλιφ', reliquit. *pro* κατέλιπεν.

v. 339.

Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς.] *Ibat via trita, ardenter & incautus.* CLARK.

Φράζομαι, *h. l.* animadverto.

v. 341.

Τοι, ſane.

v. 342.

Οὐκ οἶδ', ἢ — Haud ſcio, an —

v. 343.

Ἢ — συλήσων, An — ſpoliaturus —

v. 344.

Παρεξελθεῖν πεδίοιο, præterire per campum, tranſire campum.

v. 345.

Ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν, inſequentes capiamus.

v. 346.

Παραφθαίησι, præverterit. aor. 2. opt. v. παραφθάνω, prævenio, præverto, anteverto, præcurro. ex παρὰ & φθάνω. *quaſi* a φθῆμι.

v. 347.

Ποτὶ νῆας, naves verſus.
Ἀπὸ ςρατόφιν, a caſtris.
Προτιειλεῖν, compelle. a προτιειλέω, *Dor.* pro προσειλέω, contorqueo, convolvo in faſcem; *h. l.* compello, propello. ex πρὸς & εἰλέω, cogo, coarcto: verto.

v. 348.

Ἔγχει ἐπαΐσσων; Haſta impetens.

v. 349.

Πάρεξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι κλινθήτην· Extra viam inter cadavera declinarunt, *vel* reclinati ſunt. Vid. ad *I. v.* 7.

v. 350.

Παραδράμεν ἀφραδίῃσιν, prætercurrit præ imprudentia.

v. 351.

Ἀπέην, *Poët.* pro ἀπῆν, aberat: abeſſet.
Ἐπίουρα, τὰ, intervalla, interſtitia. ex ἐπὶ & οὖρος, *Jon.* pro

pro ὄρος, ου, ὁ, terminus, limes, finis alicujus regi vel agri.

V. 352.

Προφερὴς, έος, ὁ, ἡ, præſtans. a προφέρω, præſto, tecello.

V. 353.

Ἑλκέμεναι, Ad trahendum.

Νειοῖο βαθείης, in novali alto. νειὸς, ου, ὁ, nova ager novalis. a νεῖος, *Jon.* pro νέος, novus.

Πηκτὸς, ἡ, όν, compactus, compactilis, coagmen ex πηγνύω, *ſeu* πήγνυμι, compingo.

Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. ab ἀρόω, ῶ, aro.

V. 354.

Ἐπιδραμέτην, accurrebant.

V. 355.

Ἀποστρέψοντας, qui *ſe* revocarent.

V. 356.

Ἰέναι, venire.

Ἕκτορος ὀτρύναντος, Hectore jubente.

V. 357.

Δουρηνεκὲς, haſtæ jactum. a δουρηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, t intervallum continens, quantum haſtæ jactus. ex τὸ, haſta; & ἠνεκὴς, longus.

Ἢ καὶ ἔλασσον, vel etiam minus. ab ἐλάσσων ſeu minor. *Comparat.* a μικρὸς, *communiter*, ſed *propr.* ab parvus.

V. 358.

Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, valde mobilis, perquam admodum celer, pervelox. ex λα, *partic. augmen ſemper auget in compoſitione.* & αἰψηρὸς, celer, velo ab αἶψα, *adv.* ſtatim, cito. *vox Poëtica.*

v. 359.

Φευγέμεναι, Ut fugeret.

Ὡρμήθησαν, feſtinarunt.

v. 360.

Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε] Adhibet jam egregium illud poëtarum pigmentum, qui non ſolent ſimplici rei narratione contenti eſſe, ſed eam comparationibus, qua in mirus eſt ac frequens Poëta noſter, illuſtrant, quia ſolet melius ob oculos res geſta proponi. Nunc erat aptiſſime canibus comparat Ulyſſem & Diomedem, eum fugientem perſequentibus: Dolonem vero feræ fugienti, non tamen cuilibet, ſed ſolum timidæ, quales ſunt hinnulus & lepus. SPOND.

Καρχαρόδους, οντος, ὁ, ἡ, dentibus aſper, acutos habens dentes. a κάρχαρος, ου, ὁ, ἡ, aſper, acutus: & ὀδούς, dens.

Εἰδότε θήρης, periti venationis.

v. 361.

Κεμάς, άδος, ἡ, dama, hinnulus cervi. 2.) ſpecies feræ ſilveſtris.

Λαγωός, οῦ, ὁ, *Att.* λαγώς, ῶ, *Jon.* λαγός, οῦ, lepus.

Ἐπείγετον, urgent. v. ἐπείγω.

Ἐμμενές, *adv.* conſtanter, indeſinenter, perpetuo. ab ἐμμενής, ίος, ὁ, ἡ, permanens, & conſtanter perſeverans.

v. 362.

Χῶρον ἀν' ὑλήενθ', Locum per ſilvoſum.

Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, ſilvoſus, arboribus denſus & opacus. ex ὕλη, ης, ἡ, ſilva.

Μεμηκώς, clamans. v. μηκάομαι, Δ. 435.

v. 364.

Λαοῦ ἀποτμήξαντε, Ab exercitu intercludentes: a ſuis eum interclufiſſent; τοῦ Τρωϊκοῦ ὄχλου χωρίσαντες. *Schol.*

ἀποτμήσσω, *vel* ἀποτμήγω, abſcindo, abrumpo, divido. ἀπό & τμήσσω, *vel* τμήγω, rumpo.

v. 365.

pro ὅρος, ου, ὁ, terminus, limes, finis alicujus regionis *vel* agri.

V. 352.

Προφερὴς, έος, ὁ, ἡ, præſtans. a προφέρω, præſto, antecello.

V. 353.

Ἑλκέμεναι, Ad trahendum.

Νειοῖο βαθείης, in novali alto. νειὸς, οῦ, ὁ, novale, ager novalis. a νεῖος, *Jon.* pro νέος, novus.

Πηκτὸς, ἡ, ὸν, compactus, compactilis, coagmentatus. ex πηγνύω, *ſeu* πήγνυμι, compingo.

Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. ab ἀρόω, ῶ, aro.

V. 354.

Ἐπιδεδρόμεῖην, accurrebant.

V. 355.

Ἀποστρέψοντας, qui *ſe* revocarent.

V. 356.

Ἰέναι, venire.

Ἕκτορος ὀτρύναντος, Hectore jubente.

V. 357.

Δουρηνεκὲς, haſtæ jactum. a δουρηνεκὴς, έος, ὁ, ἡ, tantum intervallum continens, quantum haſtæ jactus. ex δόρυ, τὸ, haſta; & ἠνεκὴς, longus.

Ἠ καὶ ἔλασσον, vel etiam minus, ab ἐλάσσων *ſeu* τῖον, minor. *Comparat.* a μικρὸς, *communiter*, ſed *propr.* ab ἐλαχὺς, parvus.

V. 358.

Λαιψηρὸς, ρὰ, ρὸν, valde mobilis, perquam agilis, admodum celer, pervelox. ex λα, *partic. augmentat. quæ ſemper auget in compoſitione.* & αἰψηρὸς, celer, velox. *quod ab* αἶψα, *adv.* ſtatim, cito. *vox Poëtica.*

v. 359.

Φευγέμεναι, Ut fugeret.
Ὡρμήθησαν, feſtinarunt.

v. 360.

Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε] Adhibet jam egregium illud Poëtarum pigmentum, qui non ſolent ſimplici rei narratione contenti eſſe, ſed eam comparationibus, qua in re mirus eſt ac frequens Poëta noſter, illuſtrant, quibus ſolet melius ob oculos res geſta proponi. Nunc ergo aptiſſime canibus comparat Ulyſſem & Diomedem, feram fugientem perſequentibus: Dolonem vero feræ fugienti, non tamen cuilibet, ſed ſolum timidæ, quales ſunt hinnulus & lepus. SPOND.

Καρχαρόδους, οντος, ὁ, ἡ, dentibus aſper, acutos habens dentes. a κάρχαρος, ου, ὁ, ἡ, aſper, acutus: & ὀδοὺς, ὁ, dens.

Εἰδότε θήρης, periti venationis.

v. 361.

Κεμὰς, άδος, ἡ, dama, hinnulus cervi. 2.) ſpecies capræ ſilveſtris.

Λαγωὸς, οῦ, ὁ, *Att.* λαγὼς, ὦ, *Jon.* λαγὸς, οῦ, lepus.

Ἐπείγετον, urgent. v. ἐπείγω.

Ἐμμενὲς, *adv.* conſtanter, indeſinenter, perpetuo. ab ἐμμενὴς, έος, ὁ, ἡ, permanens, & conſtanter perſeverans.

v. 362.

Χῶρον ἀν' ὑλήενθ', Locum per ſilvoſum.

Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, ſilvoſus, arboribus denſus & opacus. ex ὕλη, ης, ἡ, ſilva.

Μεμηκὼς, clamans. v. μηκάομαι, Δ. 435.

v. 364.

Λαοῦ ἀποτμήξαντε, Ab exercitu intercludentes: a ſuis quum intercluſiſſent; τοῦ Τρωϊκοῦ ὄχλου χωρίσαντες. *Schol.* v. ἀποτμήσσω, *vel* ἀποτμήγω, abſcindo, abrumpo, divido. ex ἀπὸ & τμήσσω, *vel* τμήγω, rumpo.

v. 365.

V. 365.

Ἔμελλε μιγήσεσθαι, eſſet permixturus ſe.

Τύχα, imprudens. Virg. *Æn. IX.* 386. quòd eſt ſcilicet, *caſu & fortuito, necdum gnarus, quo evaſiſſet.* CLARK.

V. 366.

Μένος ἔμβαλ᾽, robur injecit.

V. 368.

Φθαίη ἐπευξάμενος, Prior gloriaretur. Φθάνω ſignificationem ſuam retinet *occupandi* & *antevertendi*, ſic ut reddi poſſit per adverbium *prius*, vel nomen *prior*. VIG. Idiot. *C. V. S. XIV. R. II.*

Βαλέειν, vulneraſſe.

Ὁ δὲ δεύτερος ἔλθῃ, ipſe vero ſecundus veniret.

V. 370.

Μέν᾽, Mane.

Δουρὶ κιχήσομαι, haſta aſſequar.

V. 372.

Ἑκὼν δ᾽ ἡμάρτανε φωτός. *volens autem aberravit ab homine.*] ſc. vivum capere cupiens hominem, ſciſcitandi cauſa de caſtris Trojanorum. ERN.. Illa etiam eſt ſumma haſtam vibrandi peritia; qua aberratur ab eo, quem petis: non quod difficile ſit omnino aberrare, ſed tunc cum directe aliquem petis, & tamen haſtam in eam partem, quam voles, emittis, eum tantum illæſum lambens, ut *hic* Diomedes Dolonem δεξιτερὸν ὑπὲρ ὦμον. Similis ſagittandi dexteritas in Domitiano fuit, quæ tanta fuit, ut inter patentes digitos extentæ manus viri procul poſiti jacula transvolarent; ut eſt apud *Sextum Aurelium.* Talis fuit in egregio & præſtantiſſimo illo Helvetio, cui nomen *Guilhelmo Tellio*, qui malum ſupra caput filii, hoc illæſo, jaculatus eſt. SPOND.

V. 374.

Ἐπάγη, fixa eſt.

V. 375.

v. 375.

Βαμβαίνω, inarticulate loquor, balbutio, confuſum quendam ſonum edo. 2.) *h. l.* dentibus præ metu crepito.

Ἄραβος, ου, ὁ, ſtrepitus, ſtridor dentium in frigore aut conſternatione.

Γίνετ', fiebat.

v. 376.

Χλωρὸς ὑπαὶ δείους, Pallidus præ timore.

Δεῖος *pro* δέος, τὸ, timor, metus.

Κιχήτην, aſſecuti ſunt. 3. dual. aor. 1. ind. Act. *per Sync.* & *Jon.* pro ἐκιχησάτην, v. κιχέω.

v. 377.

Χειρῶν δ' ἀψάσθην, Manibusque prehenderunt. ἀψάσθην, 3. dual. aor. 1. ind. Med. v. ἅπτομαι.

v. 378.

Ζωγρεῖτ', Vivum *me* capite.

Λύσομαι, redimam.

Ἔστι, eſt *mibi*.

v. 380.

Χαρίσαιτο, donabit.

v. 381.

Ζωὸν, vivum *eſſe*.

v. 383.

Καταθύμιος ἔστω, obverſetur animo. καταθύμιος, ου, ὁ, ἡ, *vel* ἰα, ιον, animo obverſans. ex κατὰ & θυμός.

v. 384.

Κατάλεξον, narra.

v. 388.

Διασκοπιάομαι, ῶμαι, ſpeculor, ex ſpecula obſervo.

v. 389.

Ἀνῆκε, impulit.

v. 391.

Πολλῇσιν — ἄτῃσι, Multo — *meo* cum damno; *vel* multis pollicitis noxiis.

Παρὲκ νόον, præter voluntatem. Ἤγαγεν, induxit.

v. 395.

Ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, κ. τ. λ. *Ad hoſtes prope accedere*, &c. *Exploratores* utrinque miſſi, qui, quæ ab hoſtibus agerentur, perviderent; ut fit *h. l.* & apud *Virg. Æneid. XI.* 512. & *IX.* 170. Trojanis quoque noctu αὐλοὶ καὶ σύριγγες, *tibiæ fiſtulæque* in uſu: quos audiſſe dicitur Agamemnon *v.* 13. *hujus Iliad.* FEITH. *L. IV. C. XIII. §. VI.*

v. 401.

Ἐπιμαίομαι, *cum Genit. h. l.* appeto, cupio.

v. 403.

Δαμνήμεναι, domitu.
Ὀχέεσθαι, equitatu.

v. 408.

Φυλακαὶ, Excubiæ.
Εὐναὶ, Contubernia: tentoria.

v. 415.

Παρὰ σήματι, ad ſepulchrum.
Ἴλου] ὁ δὲ Ἶλος, Τρωὸς παῖς· ἀφ' οὗ Ἴλιος ἐκλήθη. *Schol.*

v. 416.

Εἴρεαι, quæris: percontaris.

v. 417.

Κεκριμένος, η, ον, *h. l.* delectus: certus.
Ῥύομαι, tueor.

v. 418.

Ἐσχάρα, ας, ἡ, focus. *h. l.* πυρὸς ἐσχάραι, ipſæ domus, *ſeu* qui in domibus habitant.

v. 419.

Οἱ δ' ἐγρηγόρθασι, (præt. ind. Med. *Dor.* pro ἐγρηγόρασι, v. γρηγορέω.) Hi utique vigilant.

v. 421.

Ἐπιτραπέουσι, permittunt.

v. 425.

Διείπω, enuncio, expono. ex διὰ & εἴπω, *pro* εἴπω, dico.

Ὄφρα δαείω, ut ſciam. δαείω *pro* δαίω, diſco, doceor, intelligo.

v. 430.

Ἔλαχον, obtinent: κλήρῳ ἔλαβον.

v. 432.

Διεξερέομαι, οῦμαι, interrogo, percontor.

v. 433.

Μέμαλον, cupitis.

Καταδῦναι ὅμιλον, penetrare in caſtra.

v. 434.

Νέηλυς, υδος, ὁ, ἡ, qui nuper admodum advenit, novus advena. ex νέος & ἔρχομαι. *quaſi* ὁ νεωςὶ ἐληλυθώς.

Ἔσχατοι ἄλλων, extremi omnium: *qui ont leur quartier le plus réculé.* DAC.

v. 437.

Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

Candidiores utique ſunt nive, curſu autem ventis pares. Τοῦτο καλεῖται ὑπερβολή. *Schol.* Conf. WOLL. *ad* BLACKW. *Auct. S. Claſſ. p.* 258. P. BOUHOURS *Maniére de bien penſer.*

penſer. Dial. I. (in Verſione Germanica, 1759. *p.* 26. *ſeqq.*)

v. 438.

Ἤσκηται, præt. ind. Paſſ. v. ἀσκέω, exerceo. *h. l.* elaboro, concinno.

Principum ac Heroum currus non ſolum uſui, ſed ornamento erant; quippe auro aliisque metallis magnifice inſculpti erant, ut legere eſt de Orſines Perſæ curru apud *Curtium*, *Lib. X.* & de pluribus apud *Homerum*, *ex. gr.* de curru Rheſi *h. l.*

Ἅρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται.
Currus autem ei auroque & argento ſcite elaboratus eſt.

ac Diomedis *Il.* Ψ. *v.* 503.

Ἅρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
Currus autem auro accurate elaborati ſtannoque.

Nec non pretioſis ſtromatibus ornabantur. Huc facit, quod legitur de Lycaonis curru, *Il. E. v.* 194.

— — ἀμφὶ δὲ πέπλοι
Πέπτανται. — — —
— — *circum vero ſtragula*
Expanſa ſunt. — — —

Et Achillea apud *eundem Il. B. v.* 777. vocantur ἅρματ' εὖ πεπυκασμένα, *currus bene tecti.* POTT. *Tom. II. p.* 13. 14. FEITH. *L. IV. C. XI.* §. *III.*

v. 439.

Πελώρια, ſuſpicienda.] οὐ καλὰ μέγεθος νῦν, μεγάλα· ἀλλὰ καλὰ τὸ κάλλος, τεράστια. *Schol.*

v. 440.

Ἦλυθ' ἔχων, Venit habens. *h. e.* habuit. Nunquam verbum ἔρχεσθαι cum alio Tempore, quam cum Participio, redundare ſolet. PALAIR. *ad Matth. XI. v.* 18. Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων, μήτε πίνων.

Ἔοικεν, convenit.

v. 442.

V. 442.

Πελάσσετον, admovete : adducite ad —

V. 443.

Ἀυτόθι, *adv.* hic.

V. 444.

Ὄφρ' κεν ἔλθητον, Donec redieritis.

Πειρηθῆτον (2. dual. aor. 1. ind. Paſſ.) ἐμεῖο, experti fueritis de me.

V. 445.

Κατ' αἶσαν, ſecundum veritatem.

V. 447.

Μὴ δή μοι φύξιν] Nequaquam vacat iſtud δή. *Ne, quæſo, mihi effugium &c.* CLARK. *ne te flate pas de la vaine eſperance de nous échaper.* DAC.

V. 448.

Ἐσθλά περ ἀγγείλας, Bona quamvis nunciaſti.] Poſſet ideri res iniqua, ut hic Dolon, a quo Græci iſti xploratores Trojanorum ſtatum expiſcati ſunt, id beeficii loco non reponant : imo contrà mortem ei inerant, quaſi injuria aliqua ſint affecti. Sed Diomedes it, nihil obſtare, quod bona nunciavit, quo minus noriatur; ſiquidem ſi vivus relinquatur, poſſe eum liâs etiam Græcis nocere. Poteſt etiam hæc fuiſſe ejus nortis cauſa, quanquam illam Poëta non exprimit: uod, ut ait *Demoſthenes*, ὁ προδότης ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων εμίσηται, οἷς τὺς οἰκείυς προδέδωκε, καί τοι ἐσθλὰ τοῖς πολεμίοις ποιήσας. Inde Cæſar proditionem amabat, proditoes non item. Ergo recte & prudenter conſultum a Diomede, qui Dolonem ſuos perfide prodentem intercit. SPOND.

V. 449.

Ἀπολύσομεν, pretio accepto liberaverimus.

Μεθῶμεν, dimiſerimus.

v. 450.

Εἶθα, *Æol.* pro εἶς, venies. præſ. ab εἶμι, vado: cujus *præſens* ſæpe pro *futuro* uſurpatur, ut *hîc.*

v. 451.

Διοπτεύσων, ſpeculaturus. v. διοπτεύω, inſpicio, curo, cuſtodio. 2.) *h. l.* ſpeculor, exploro. ex διὰ & ὄπτομαι, video.

v. 453.

Ἔσσεαι, eris.

v. 454.

Ἔμελλε — λίσσεσθαι, erat — ſupplex precaturus.
Γενείου — ἁψάμενος, mento — prehenſo.

v. 455.

Ἔλασσε, percuſſit.

v. 454. 455.

Plinius Hiſt. Natur. Lib. XI. Cap. XLV. inquit, morem fuiſſe antiquis Græcis in ſupplicando *mentum attingere.* Cujus exempla non pauca apud Homerum exſtant, ut *Il. A. v.* 500. de Thetide. Et *h. l.* de Dolone:

— — Ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
Ἁψάμενος λίσσεσθαι. — — —
— — *Et is quidem erat mento manu robuſta*
Prehenſo ſupplex precaturus. — —.

FEITH. *L. III. C. XIV. §. VI.*

v. 456.

Ἀΐξας, inſurgens.
Ἀπὸ — κέρσε, incidit. *Æol.* pro ἀπέκειρε, aor. 1. ind. v. ἀποκείρω, tondeo, detondeo. 2.) *h. l.* ſcindo, abſcindo, amputo. ex ἀπὸ & κείρω, tondeo: ſcindo.

v. 457.

Φθεγγομένου δ' ἄρα — ἐμίχθη. *Sa tête abbatuë roule ſur*

ſur le ſable en achevant quelques mots mal articulez.] Voila la recompenſe que méritoit le lâche Dolon, qui pour ſauver ſa vie, venoit de trahir ſon païs, en découvrant aux ennemis tout le ſecret de l'armée, & en leur diſant beaucoup plus qu'ils ne demandoient. Ce malheureux avoit même eu l'imprudence de parler ſans avoir exigé aucun ſerment de Diomede & d'Ulyſſe qu'ils lui ſauveroient la vie, lui qui n'avoit pas voulu s'engager à ſervir ſa patrie, ſans avoir auparavant exigé le ſerment d'Hector, pour s'aſſûrer des recompenſes promiſes. L'Ecriture ſainte rapporte une avanture presque toute ſemblable de David, qui pourſuivant les Amalecites, trouva un traîneur, c'étoit un Egyptien eſclave d'un officier Amalecite. David l'interroge, comme Ulyſſe interroge ici Dolon. Mais l'Egyptien fut plus fin que le Troyen, car avant que de rien dire, il exigea un ſerment de David : *Jura mihi per Deum, quod non occidas me, & non tradas me in manus Domini mei*, &c. 1. Sam. XXX. 15. DAC.

v. 458.

κεφαλῆφιν ἕλοντο, a capite detraxerunt.

v. 459.

Λυκέη, *contr.* λυκῆ, ῆς, ἡ, pellis lupina. a λύκος, ȣ, ὁ, lupus.

v. 460.

Ληΐτις, ιδος, ἡ, prædatrix. Epith. *Minervæ.* a ληΐς, ίδος, ἡ, præda.

Victores ſoliti *detracta hoſtibus ſpolia* Diis — appendere. Ita Ulyſſes ablata Doloni arma Minervæ Ληΐτιδι *h. l.* cum ſolenni precatione dicavit. Hector etam vovet, ſe ſuperiorem in certamine, hoſtis arma in templo Apollinis appenſurum. *Il. H. v.* 83. In eundem modum Timoleon arma Carthaginenſibus exuta in templis Corinthiorum conſecravit, auctore in *ejus* Vita *Plutarcho.* Phocæenſes dimidium hoſtilium ſcutorum apud Abas, alte-

rum apud Delphos dedicarunt, ut narrat *Herodotus* in *Urania.* FEITH. *L. I. C. XI. §. IV.*

v. 461.

Ὑψόσε, *adv.* in altum, in ſublime. ab ὕψος, τὸ, altitudo.

Ἀνέχειθε χεῖρι, ſuſtulit manu.

v. 462.

Χαῖρε — τοῖσδεσσι, gaude — hiſce: *Recevez favorablement cette offrande.* DAC. *Jettez ſur cette offrande un oeil favorable.* BIT.

Τοῖσδε, ab ὅδε; ſed per appoſit. ſyllabæ σι, τοῖσδεσι, geminato *Poët.* σ, τοῖσδεσσι, in quo retinetur circumflexus in antepenultima, non ex lege, ſed quia particula δέσσι articulo τοῖς quaſi enclytica adjungitur.

v. 463.

Ἐπιβωσόμεθα, invocabimus. *contr.* pro ἐπιβοησόμεθα, fut. 1. ind. Med. v. ἐπιβοάω, ῶ, inclamo, invoco, imploro. ex ἐπὶ & βοάω, ῶ, clamo.

Αὖτις, *h. l.* inſuper.

v. 464.

Πέμψον ἐπὶ — Deduc *nos* ad —.

v. 465.

Ἀείρας, *iſta* — ſublata.

v. 466.

Ἀνὰ μυρίκην, ſuper myricam.

Μυρίκη, ης, ἡ, myrica.

Δέελον, *pro* δῆλον, manifeſtum, conſpicuum, perſpicuum.

v. 467.

Συμμάρψας] Non *convellens*, ſed *confringens.* Confregit leviter arundines, & addidit ſimiliter confractis myricæ frondibus. ERN.

Συμμάρ-

Συμμάρπλω, corripio, comprehendo. ex σὺν & μάρπlω, capio, prehendo.

Δόναξ, ακος, ὁ, arundo concava & craſſa.

v. 468.

Μὴ λάθοι ἄυlις ἰόνlι, Ne lateret *eos* redeuntes.

v. 470.

Ἐπὶ — τέλος ἷξον ἰόνlες, ad — ordines pervenerunt euntes.

v. 472.

Χθονὶ κέκλιlο, humi jacebant.

Ἐυ καlὰ κόσμον] *Compoſite.* Quod habent verſiones, *decore & decenter*, rem non attingit. CLARK.

v. 473.

Τριςοιχεὶ, *adv.* triplici ſerie, triplici ordine. a τρίςοιχος, ε, ὁ, ἡ, tribus ordinibus conſtans.

Δίζυξ, υγος, ὁ, ἡ, *idem quod* δίζυγος, ε, bijugis.

v. 475.

Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, locus quidam in curru, currus circumferentia ad extremam currus partem, unde religabantur equi jugo ſoluti. ab ἐπιδίφριος, ε, ὁ, qui ſedet *aut* ponitur in curru. quod ex ἐπὶ & δίφρος, currus, ſella.

Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάlης] Schol. min. ἐπιδιφριάδα faciunt ſynonymum ἄνlυγι, quod placet etiam *Scheffero.* Mihi videtur eſſe adjectivum, in quo intelligi debeat ἄνlυξ. Quid ἄνlυξ, ſupra dictum. ERN.

Δέδενlο, ligati erant. a δεδέμην, plusq. perf. Paſſ. v. δέω, irregulariter ε pro η. nam Futurum facit δήσω in Act. eodem modo δέδεlο, *E.* 387.

v. 477.

Ὀυlός τοι, Διόμηδες, Is *vel* Ecce tibi, Diomedes,] In tota hac exploratione Ulyſſi has partes dat Poëta, ut

primus omnia animadvertat, & ſtatim conſilium ſuum, quid ſit gerendum, ſuggerat: ſic nimirum conſtat, quod de eo prædicabat antea Diomedes: ἐπεὶ περὶ οἶδε νοῆσαι. Hîc ergo primus caſtra Rheſi vidit, ſed equos tantum indicat Diomedi, quia eos tantopere antea Dolon commendaverat. Deinde alterutrum Diomedi proponit, vel equos ſolvere, vel armis in cuſtodias deſævire: quod poſtremum fuit arreptum a Diomede, quia majoris erat virtutis, quam illud: & Homerus in hoc laborat, ut Diomedem fortiorem Ulyſſe, Ulyſſem vero Diomede prudentiorem & cautiorem deſcribat. SPOND.

v. 478.

Νῶϊν, nobis.

v. 479.

Πρόφερε] φανερὸν ποίει. *Schol.*
Τί, omnino.

v. 480.

Μέλεος, έα, εον, vanus, ſtultus, inanis. 2.) infortunatus, infelix. 3.) nihil efficiens. *Hinc* μέλεον, *adv.* incaſſum, otioſe, ſine effectu. μέλλεον] Schol. Lipſ. βραδὺν, μελλητὴν, ἐκλελυμένον τὰ μέλη. ERN.
Λύ', *pro* λύε, ſolve.

v. 482.

Ἐμπνέω, *Poët.* είω, *fut.* εύσω, inſpiro.

v. 483.

Ἐπιστροφάδην, *adv.* huc illuc ſe convertendo, in utramque partem ſe convertendo. 2.) ſtudioſe. 3.) ſtrenue, fortiter. ab ἐπιστρέφω, converto.
Ἀεικὴς *h. l.* fœdus, durus, aſper.

v. 484.

Ἄορ, ορος, τὸ, enſis.
Ἐρυθαίνω, rubefacio. ἐρυθαίνομαι, rubeo, rubeſco. ab ἔρευθος, τὸ, rubor.

V. 485.

Ἀσήμαντος, ου, ὁ, ἡ, non ſignatus, nullo ſigillo obſignatus. *h. l.* incuſtoditus, rectore carens, cui nemo præeſt. ex α priv. & σημαίνω, ſigno, ſignum do.

V. 486.

Κακὰ φρονέων ἐνορούση, mala machinans irruit.

V. 489.

Πλήξειε, percuſſiſſet, *vel* percuteret.

V. 490.

Ποδὸς ἐξερύσασκε, pede extrahebat. *traîne par les pieds ceux qui ſont tombez ſous les coups de ce Heros, & les détourne du chemin.* DAC. *tire les morts à l'écart.* BIT.

V. 492.

Τρομεοίατο, tremerent. 3. plur. præſ. opt. Med. *Jon.* pro τρομέοιντο, v. τρομέω, tremo.

V. 493.

Νεκροῖς ἀμβαίνοντες, Supra cadavera gradientes.

Ἀηθέσσω, inſuetus ſum, non adſuetus ſum. ab ἀήθης, εος, ὁ, ἡ, inſuetus, inſolens. *quod* ex α priv. & ἦθος, mos.

V. 495.

Τρισκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus tertius.

V. 496.

Κακὸν γὰρ ὄναρ] Toutes les circonſtances de cette action, la nuit, Rheſus plongé dans un profond ſommeil, & Diomede l'épée à la main panché ſur la tête de ce Prince, & lui donnant la mort, ont fourni à Homere l'idée de cette image, qui repreſente Rheſus mourant tout endormi, & comme voiant en ſonge Diomede lui enfoncer l'épée dans le ſein. Cette image eſt très-naturelle, car un homme en cet état ne s'éveille

qu'au-

qu'autant qu'il faut pour voir confuſément ce qui l'environne, & pour croire que c'eſt un ſonge & non pas une réalité. DAC. Κακὸς ὄνειρος ὁ Διομήδης ἐπέστη αὐτῷ, ὅτι νυκτὸς καθεύδοντα αὐτὸν ἀνεῖλεν. *Schol.*

v. 497.

Τὴν νύκτ, Illa nocte.

Οἰνείδαο παῖς] ὁ Διομήδης, Οἰνέως ἔκγονος· Τυδεὺς γὰρ, Οἰνέως ἦν υἱός. *Schol.*

v. 498.

Τόφρα *hic* interea.

v. 499.

Σὺν — ἤειρεν, colligavit. *pro* συν — εἶρε, *pleonaſmo* τῦ ε. v. συνείρω, connecto, conſero. ex σὺν & εἴρω, necto.

Ἐξήλαυνεν ὁμίλυ, eduxit e turba. ἐξελαύνω, expello, abigo. 2.) equo erumpo.

v. 501.

Νοήσατο, cogitarat.

v. 502.

Ῥοιζέω, ῶ, ſtrido, ſtridorem edo: ſibilo, ſibilo innuo. a ῥοῖζος, ε, ὁ, ſtridor, ſibilus: impetus.

v. 503.

Ὅ, τι κύντερον ἕρδοι, quid audacius patraret.

v. 505.

Ῥυμῦ ἐξερύοι, Temone extraheret.

Ἐκφέροι, exportaret.

v. 506.

Ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο, animam eriperet.

v. 507.

Ἀθήνη] *Cogitatum* ſcilicet, ſive *conſilium prudentiae*. CLARK.

v. 509.

Νόςυ δὴ μνῆσαι,] Nequaquam vacat iſtud δή. *Reditus jam, quæſo, memineris.* CLARK.

v. 510.

Πεφοβημένος, fugatus.

v. 513.

Κόπτω, ſcindo, ſeco. *h. l.* cædo, percutio, ferio; verbero.

v. 514.

Ἐπέτοντο. volabant. ἔτρεχον· καθ' ὑπερβολήν. *Schol.* v. πέτομαι, volo: rapido curſu feror.

v. 515.

Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, *Jon.* ἀλαοσκοπίη, ης, cæca ſpeculatio. ex ἀλαὸς, ȣ, ὁ, ἡ, non videns, cæcus; *vel* ex ἀλάομαι, ὦμαι, vagor, erro: incertus ſum; & σκοπέω, ſpeculor.

Οὐδ' ἀλαοσκοπίην εἶχ', *L'inſigne faveur, que Minerve venoit de faire à Diomede, — n'échapa pas à Apollon qui veilloit pour Troie;* DAC. *Diomede — n'échapoit pas aux regards du Dieu de la lumiere.* BIT.

Ἀπόλλων] Παρουσία ἡλίου. *Euſtath. Lux inimica propinquans.* CLARK.

v. 516.

Ὡς ἴδ', *Simul autem* ut vidit.

Μετὰ — ἕπουσαν, comitantem: ſequentem.

v. 517.

Τῇ κοτέων, Ei iraſcens.

Κατεδύσατο, ingreſſus eſt.

Πουλὺν ὅμιλον, ingentem exercitum.

Τῇ κοτέων Τρώων] La préſence de Minerve, qui ſoutient Diomede, reveille la jalouſie d'Apollon. Homere donne ainſi aux Dieux les paſſions des hommes. Du reſte on voit aſſez pourquoi le Poëte feint qu'Apollon

vient

vient réveiller les Troyens. C'eſt que le jour chaſſer les ténébres. DAC.

v. 518.

Ὦρσεν δὲ Θρηκῶν] Accidit, quod Minerva met ut aliquis Deorum Trojanis favens factum iſtud d ret, ac eos excitaret. Non excitavit tamen Tr ſed, quod fuit longe commodius, in Thracum e Hippocoontem, qui non fuit e vulgo militum, ſe Rheſi conſanguineus, quem magis erat affectura i des: ideo ſtatim ac excitatus eſt, in lacrymas ad quem ejulatum & planctum, ut conjicio, a runt Trojani, non quod ab ipſo Apolline fuiſſ citati, ut Hippocoon. Quod autem hæc viſa ab line dicuntur, per Apollinem nihil aliud volunt in quam Solem, qui ſtatim poſtea eſt exortus: n pene ſub auroram gerebantur. SPOND.

v. 519.

Ἀνεψιὸς, ȣ̃, ὁ, conſobrinus, ſobrinus, adfinis patruelis.

Ἀνορούω, exſurgo, proſilio, exilio. ex ἀνὰ & impetum do.

v. 520.

Χῶρον ἐρῆμον, locum vacuum.

v. 521.

Ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν, in ſævis cædibus, inter fœd ges, in fœdo ſtragis loco.

v. 523.

Κυδοιμὸς, ȣ̃, ὁ, turba, tumultus.

v. 524.

Μέρμερα ἔργα, ardua facinora: *cet horrible carna*

v. 526.

Ἔκταν, occiderant. *per Sync.* pro ἔκτησαν, a κτῆμι, occido. *Vel* a κτείνω, aor. 2. ἔκτανον, *per Apoc. Poët.* ἔκταν.

v. 528.

Θορών, deſiliens. aor. 2. partic. v. θόρω, ſalio.

v. 531.

Τῇ, illac *ire.*

v. 532.

Κτύπος, ου, ὁ, fragor: ſtrepitus, ſonitus.
Ἀΐω, audio.

v. 534.

Ἔτυμος, ου, ὁ, ἡ, verus.

Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω;] *Je ne ſai ſi je me trompe, mais il me ſemble, qu'un bruit &c.* DAC.

Κέλεται δέ με θυμός.] Hic locus eleganter exprimit ſubitos cogitationum in varias partes impetus. Nam cum Neſtor rem dubiam ſibi, & non penitus exploratam eſſet dicturus, potuit aliquantulum vocem ſuſpendiſſe: demum vero ſenſit, impelli ſe ab animo, ad id eloquendum. Cujusmodi interna (ut ita dicam) certamina quivis identidem poteſt experiri. Sunt autem quidam animi motus, maxime in iis, qui prudentia pollent, quo magis ſubiti, eo etiam minus ſuſpecti, quos ſi quis amplectatur, errare vix poteſt. SPOND.

v. 535.

Οὖας, ατος, τὸ, auris. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *idem.*
Βάλλει, ferit.

v. 536.

Αἲ γὰρ δὴ — Utinam ſane —

v. 537.

Ἐλασαίατο — ἵππους,] Verſio *Wetſteniana*, in plerisque elegans, peſſime hoc in loco, — *equos Agerent.* Quæ &

& alia res eſt, & ſententiam prorſus enecat. Hoc enim ait Neſtor: *Utinam ſonitus, quem audio, ſit Ulyſſis & Diomedis, qui huc jam equos agant.* CLARK. Nempe verus uſus temporum etiam in lingua latina vulgo ignoratur, ſequentibus prope omnibus vitioſam rationem linguarum vernacularum ſeu vivarum, quæ ſunt in hac parte vitioſæ." ERN.

Ἄφαρ, *adv.* ſtatim, continuo, protinus: facile.
Ἐκ *hîc* a.

V. 538.

Πάθωσιν, paſſi ſint *humanitus.*

V. 542.

Veteres hoſpites primum adventantes *manibus prehenſabant.* Ita Pylii exceperunt Telemachum ac Minervam, *Odyſſ. III. v.* 34. *ſq.*

— ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο. — — —
— *quamprimum hoſpites viderunt, certatim venerunt omnes,*
Manibusque amplectebantur.

Similiter Autolyci filii Ulyſſem, *Odyſſ. XIX. v.* 415.

Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Manibusque complectebantur, ſuavibusque verbis.

Apud *Virgilium* etiam Pallas Æneam

Accepitque manu, dextramque amplexus inhæſit.

Æneid. Lib. VIII. v. 124. Nempe dextra potiſſimum huic uſui inſerviebat: ut ipſemet Homerus *h. l.* notat:

Δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Dextris ſalutabant, verbisque blandis.

Majorum, ait *Servius* ad *Æneid. I. v.* 412. *hæc erat ſalutatio: cujus rei* τὸ αἴτιον, id eſt, *cauſam* Varro, Callimachum *ſecutus, expoſuit; aſſerens, omnem eorum honorem dexterarum conſtitiſſe virtute, ob quam rem hac ſe venerabantur* corporis

rporis parte. Omnino vero quotieſcunque ſe invicem lloquebantur, dexteram prehendere erat moris; uti Menelaum affaturus Agamemnon

Δεξιτερῆς ἕλε χειρὸς, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν,
Dextram prehendit manum, verbaque fecit & compellavit.

Eoque pertinet ille toties repetitus verſus:

Ἐν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽, ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε.
Inque ejus hæſit manu, verbaque fecit & compellavit.

Quem *Euſtathius* ait eſſe φιλικὸν, *amicitiæ convenientem,* c notare τὸ δεξιώσασθαι, *dextram porrigere. Il. II. v.* 341. EITH. *L. III. C. XIII.* §. *I.* add. POTT. *Tom. II. p.* 311.

v. 545.

Ὅππως — λάβετον, quomodo — ceperitis.

v. 546.

Σφῶε, illos.
Ἀντιβολήσας, obvius. Vid. ad *H. v.* 114.

v. 547.

Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν] Cum Neſtor equorum candorem ſolaribus radiis aſſimilat, elegantius facere videtur quam Dolon, qui eos nive candidiores appellabat, quod eſt ἀδύνατον. Hinc vero ſatis colligi puto, quam recte Φοῖβος ἀργυρότοξος dicatur: radii ſiquidem Solis candidi ſunt & argentei coloris, propter ſplendorem. SPOND.
Αἰνῶς *h. l.* perquam, valde.
Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius ſolis.
Ἐοικότες, ſimiles *ſunt.*

v. 550.

Ἐνόησα, animadverti.

v. 551.

Ἀντιάσαντα, obvium factum. *v.* 546. ἀντιβολήσας.

v. 556.

Ἠέ περ, quam *ſunt.*

v. 557.

Δωρήσαιτ', donaverit.

Ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν, quoniam multo potentiores ſunt *Dii.*] Πολὺ φέρτεροι θεοί εἰσιν. *Euſtath. Barneſius* ex MS. edidit, πολὺ φέρτερός ἐστιν. Alii ad *equos* hoc referunt: Minus apte. CLARK.

v. 559.

Τὸν δέ σφιν ἄνακτ' — nempe ipſorum regem —

v. 560.

Δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους] *Non pauciores quam duodecim.* Quod Latini dicunt, *duodecim ipſos.* CLARK.

v. 561.

Ἕλομεν, interfecimus.

v. 562.

Τόν ῥα, Quem ſcilicet.

Διοπτὴρ, ῆρος, *h. l.* explorator. a διόπτομαι, perſpicio.

v. 563.

Ἕκτωρ τε — καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.] *Scholiaſtes* ad hunc locum, quem & ſecuta eſt & laudavit *Domina Dacier;* νῦν, inquit, ἐν εἰρωνείας μέρει κεῖται. οὐ γὰρ ἐπαινεῖν πρέπει τοὺς πολεμίους. Inepte admodum; ut mihi quidem videtur. Non enim jam contemptui habebat Trojanos Ulyſſes. CLARK.

v. 564.

Τάφροιο διήλασε, foſſam tranſcendere fecit.

v. 568.

Ἱππεῖος, εία, ειον, equeſter, equinus. ab ἵππος.

ὅθι

Ὄθι περ Διομήδεος ἵπποι.] Si quid unquam in Homero attentione fuit dignum, hoc maxime attendi poſtulo. Nam præda & ſpolia hoſtium inter ſe ita partiuntur ſpontanee Heroës, ut non ſolum obſervationem, ſed etiam admirationem hæc narratio mereatur. Ecce enim Ulyſſes hos equos ſtatim in Diomedis ſtabulum deducit, cum in iis tamen abigendis ſolus dicatur laboraſſe; deducit, inquam, per ſe ſatis judicans, deberi eos plane Diomedi, propter exhauſtum in illa Thracum internecione laborem. Ergo etiam præſtantiſſimam ei prædam ſponte concedit; ipſe vero, ne ſit omnino ἄμοιρος, exuvias Dolonis accipit, quas Minervæ devovet. SPOND.

V. 569.

RICC. *Diſſ. Hom. Tom. III. p. 263. ſq. De equis frumentum edentibus.* Quidam Homero indignabatur, quod equos fecerit frumentum edentes, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες. Sicut enim apud nos frumenti alimonia equis apta non eſt, imo etiam noxia; id ipſum pariter ubique gentium rebatur contingere. Verum id non eſſe multis in locis, ac maxime in Oriente, abſurdum, exemplum confirmat decem filiorum Jacobi, qui ex Ægypto redeuntes ſaccos in via aperuerunt, ut frumentum jumentis ſuis in cibum præberent. (*Gen. XLII. 27.*) Quare illud a me ſæpius dictum redit denuo inculcandum, multa antiqua ac peregrina oportere noſſe illum, qui Homerum antiquiſſimum & Græcum Scriptorem velit intelligere.

V. 571.

Ὄφρ' ἱερὸν ἑτοιμάσσαιατ', dum ſacrum parare poſſent: *pendant qu'on prépare un ſacrifice* — DAC.

V. 572.

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor. inter Poët. in Dat. & Accuſ. ἱδρῶ, *per Apocop.* pro ἱδρῶτι, ἱδρῶτα, *ut hîc.* ab ἶδος, εος, τὸ, *idem.* quaſi ὕδος, ab ὕδωρ, *mutato ſpiritu cum prima littera.*

Ἀπονίζω, abluo, abſtergo. ex ἀπὸ & νίζω, lavo.

v. 573.

Ἐσβάντες, Ingreſſi. *pro* εἰσβάντες. aor. 2. part. v. εἰσβαίνω, ingredior.

Κνήμη, ης, ἡ, tibia, crus.

Λόφος, ου, ὁ, *h. l.* collum *ſeu* cervix *hominis.*

Μηρὸς, ῦ, ὁ, femur, femen.

v. 572. 573.

Solebant Heroës *aqua marina* ſe abluere, uti Diomedes ac Ulyſſes *h. l.* Nimirum quia admodum καθαίρει, *purificans* hæc aqua, & nervis utiliſſima; ut aſſerit *Athenaeus Lib. I.* Κάτον μὲν θαλάττῃ λούοντες, ἡ μάλιστα τοῖς νεύροις ἐστὶ πρόσφορος. *Maris aqua nervis quam utiliſſima defatigatis membris auxiliantur.* Qua de cauſa Romani quoque balnea marina impenſe expetebant. FEITH. *L. III.* C. *IX.* §. *II.* POTT. *Tom. II. p.* 308. *ſq.* add. PITISCI *Lex. Antiq. Rom. Tom. I.* Tit. *Balneum.* Scriptores, qui *de balneis & thermis Veterum* commentati ſunt, recenſet FABRICIUS in *Bibliogr. Antiq. Cap. XXII.* §. *XIV.*

v. 575.

Ἀνέψυχθεν, recreati ſunt. aor. 1. ind. Paſſ. *Beot.* pro ἀνεψύχθησαν, v. ἀναψύχω, refrigero: refocillo, recreo. ex ἀνὰ & ψύχω, frigefacio, refrigero.

(κατὰ) φίλον ἦτορ, ſuo corde.

v. 576.

Ἀσάμινθος, ου, ὁ, pelvis, ſolium, labrum, in quo Veteres ſe lavabant, balneis nondum repertis.

Ἐΰξεστος, ου, ὁ, ἡ, bene raſus, politus. ex εὖ & ξέω, ſcalpo, polio.

Sæpius tamen *domi* ſoliti *in calidis lavacris* verſari. Unde & Diomedes ac Ulyſſes, poſtquam mari ſe abluiſſent,

Ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐΰξέστας λούσαντο.
In ſolia balneatoria ingreſſi bene polita lavabant.

Sic Neſtor vult ab Hecameda calefieri θερμὰ λοετρὰ *calida lavacra. Il. XIV. v. 6.* Andromache etiam Hectori

a pugn

pugna reduci, aquam lebete calefieri procurat. *Il. XII. v.* 444. Et Phæacibus unice placere dicuntur, *Odyſſ. VIII. v.* 249.

Εἵματά τ' ἐξημοιβὰ, λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
Veſtesque mutatoriæ, lavacraque calida, & cubilia.

a *Pindarus*, *Olymp. Od. XII.* Ἐπῳδ. *ά. v.* 9. (Edit. Glasg. 744. Tom. I. p. 93.)

θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ —
Calida Nympharum lavacra —

Et *Nem. Od. IV.* στροφ. *α. v.* 6. (Tom. II. p. 265.)

Οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον
γε μαλθακὰ τεύχει
γυῖα.
Neque calida aqua tantum
mollia facit
membra.

FEITH. *L. III. C. IX.* §. *III.* Conf. etiam ROSINI *Antiq. Rom. p.* 58. *ſqq.* Et *Paralip. p.* 62. *ſqq.* *De inventione, uſu, ornatu Thermarum, & lavandi ritu.*

V. 577.

Λοεσσαμένω, aor. I. part. Med. *Poët.* pro λουσαμένω, *quaſi* a λοόω, *pro* λόω, lavo.

Λούσαντο, lavarunt ſe. Λοεσσαμένω, quum ſe laviſſent. Ἀλειψαμένω, quum ſe unxiſſent. Vid. *Comment. de Verbis Gr. Mediis. p.* 244. *ſq.*

Λίπα, *pro* λιπαρὸς, *ſeu* λιπαρὸν, pinguis: *indeclin.*

Frequentiſſimæ erant apud Græcos *corporis lavationes ac unctiones; quibus non tam ſordes abluerent, quam voluptatem aliquam ſibi compararent.* Utrumque *finem* Veteres ſpectaſſe teſtatur *Euſtathius*, quum ait: introductum eſſe βαλανεῖον, ut eſſet ῥύπου μὲν ἀποθετικὸν, ἀναψυχῆς δέ τινος αἴτιον. Quamobrem perpetuum fere eſt apud *Homerum*, ut qui a prælio redeunt, aut alioqui e longinquo itinere

in ædes alicujus divertuntur, laventur ac ungantur; indeque ad epulas lautiores concedant. Exemplo Diomedis ac Ulyſſis, qui ab exploratione redeuntes,

— λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ,
Δείπνῳ ἐφιζανέτην·

— *cum laverant & unxerant ſe pingui oleo,*
Jentaculo adſidebant.

Similiter Telemachus ac Piſiſtratus in ædes Menelaï adventantes ab ancilla loti & uncti, ad epulandum invitantur, *Odyſſ. IV. v.* 49. Unde *Athenaüs Lib. IV.* ex *Homero* cenſet, *δεῖν θεραπεύσαντα τὸ σωμάτιον καὶ λυσάμενον ἰέναι πρὸς τὸ δεῖπνον; curato lotoque corpore ad cœnam eundum eſſe.* Idem factum, quotieſcunque remota triſtitia jucunditati ſe cupiebant dare; uti Penelope *Odyſſ. XVIII. v.* 171. *ſq.* quam miſſis lacrumis ſe lavare ac faciem inungere jubet Eurynome. Atque hoc etiam fuiſſe in moribus Romanorum, infinitis conſtat teſtimoniis; qui nonniſi probe loti ac uncti genio indulgebant. FEITH. *L. III. C. IX. §. I.* POTT. *Tom. II. p.* 310. *ſq.*

V. 578.

Δείπνῳ ἐφιζανέτην, Ad cœnam adſidebant. *vel* jentaculo adſidebant.

Sedentes apud Homerum *convivantur*: εὐωχοῦνται δὲ παρ' Ὁμήρῳ καθήμενοι, ait *Athenæus. Lib. I.* Sic *h. l.* Ulyſſes ac Diomedes δείπνῳ ἐφιζανέτην. & *Il. XXIV. v.* 515. Achilles adveniente Priamo adſidebat menſæ, atque ἐκ θρόνου ὦρτο, *e ſede ſurrexit.* FEITH. *L. III. C. V. §. I.*

V. 579.

Unguenta vino permixta antiquos bibere conſueviſſe, docet *Plinius* (*L. III. C.* 18.) atque *Athenæus* (*L. XIII. C. II.*) Hinc illud *Juvenalis*, (*Sat.* 3.)

Quum perfuſa mero ſpumant unguenta Falerno.

Nunc

ſunc vero nos tales potiones, quamvis beatioribus uſi-
ıtas, propter inſuetudinem non minus, quam Home-
icum cyceonem, averſamur. *Præterea* obſervandum,
inum dulce valde arriſiſſe Græcis. Unde Homerus
aſſim nominat *μελιηδέα οἶνον*, *mellitum vinum.* Quæ au-
:m ad commiſcendum cyceonem concurrebant, caſeus,
ırina, mel, dulcia omnia; cæpas ipſas, quæ illi po-
ıi adjungi ſolebant, non acris, ſed dulcis ſaporis eſſe
ı Græcia, maximeque in inſulis Ægei maris, nec
dore, quo noſtræ, ingrato affici, luculentus *in ſuis*
ineribus Sponius eſt apud *Calmetium.* (*Num. c.* 11.)
Non igitur faſtidiendus Homerus eſt, aut reprobandus
ropter ea, quæ a moribus noſtris diſſident, dum gen-
bus illis probata eſſent, uſuque recepta. Quemadmo-
um enim genus aliquod cibi, ſive potionis, aliis po-
ulis acceptum, nobis eſt inſuave; ſic e contrario quod
obis allubet, & voluptuoſum eſt, aliorum palatum,
ſu non accedente, ſæpe faſtidit. Neque tamen æquum
ſſe dixerimus, ſi quis propterea nos arguat & con-
demnet, quod iis utamur, quæ palato ſuo ju-
cunde non ſapiant. RICC. *Diſſ. Hom.*
Tom. I. p. 182.

FINIS
TOMI SECUNDI.

17 1938